

کورد له سەرچاوه میژووییه کاندای

کوردستان له کتیبی
ته قویم ئه لبولدانی
ئه بولفیدای ئه یوبی

موحسین مامل محهمه د

٦

www.mukirvani.com

info@mukirvani.com

**کوردستان له کتیبی ته قویم
ئەلبولدانی ئەبolfیدای ئەیوبی**

کوردستان له کتیبی ته قویم ئەلبولدانی ئەبولفیدای ئەیوبی

MUKIRYANI

ESTABLISHMENT FOR RESEARCH AND PUBLICATION

موحسین مامل محەمەد

هەولێر — ٢٠١٤

www.mukiryani.com

info@mukiryani.com

ئەم كىتەپكە لە بىر تەرەپتە نامەيدەكى ماستەرە پىشكەشى بەشى مېژوو/
كۆلىمى ئەدەبىيات - زانكۆى سەلاھەدىن كراوە لە ساڵى ۲۰۰۹

خانەى موكرىانى بۆ چاپ و بلاوكردنەوه

- كورد لە سەرچاوه مېژووئەكاندا - (۶)
- كوردستان لە كىتەپى تەقویم ئەلبولدانى ئەبولفیدای ئەیوبى
- موحسین مامل محەمەد
- سەرپەرشتىارى پرۆژە: رابىعە فەتاح شىخ محەمەد
- نەخشەسازى ناوئەوه: ریدار جەعفەر
- بەرگ: ھۆگر سەدیق
- نرڭ: (۴۰۰۰) دینار
- چاپى يەكەم : ۲۰۱۴
- تیراژ: (۷۵۰) دانە
- چاپخانە: موكرىانى (ھەولێر)
- لە بەرپەرەبەرایی گشتى كىتەپخانەكان ژمارەى سپاردنى (۱۷۱) ساڵى (۲۰۱۴) ى پى دراوه

زنجیرەى كىتەپ (۸۶۹)

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

ناوه‌ڕۆك

٧ پێشه‌کی و چوار چێوه‌ی لی‌کۆڵینه‌وه‌که
١٣ شیکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کان
١٩ به‌شی یه‌که‌م/ ژياننامه‌ی شه‌بۆلفیدا‌ی شه‌یوبی
٢١ ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ژيانی
٤١ ته‌وه‌ری دووه‌م: ژياننامه‌ی زانستی شه‌بۆلفیدا
٥٥ ته‌وه‌ری سێیه‌م: ڕۆلی شه‌بۆلفیدا له‌ ژيانی ڕامیاری
٦٩ به‌شی دووه‌م/ ڕی‌بازی شه‌بۆلفیدا له‌ نووسینی کتێبی (تقویم البدان)
٧١ ته‌وه‌ری یه‌که‌م: کتێبی (تقویم البدان)
٨٣ ته‌وه‌ری دووه‌م: سه‌رچاوه‌کانی شه‌بۆلفیدا له‌ نووسینی کتێبی (تقویم البدان)
١٠١ ته‌وه‌ری سێیه‌م: ڕی‌بازی په‌یره‌و‌کراو له‌ نووسینی کتێبی (تقویم البدان)
١١١ به‌شی سێیه‌م/ هه‌رێمه‌ کوردنشینه‌کان له‌ کتێبی (تقویم البدان)
١١٣ ته‌وه‌ری یه‌که‌م: سروشتی جوگرافیا‌یی کوردستان
١٢٥ ته‌وه‌ری دووه‌م: هه‌رێمی چیاکان
١٣٩ ته‌وه‌ری سێیه‌م: هه‌رێمی جه‌زیره
١٥١ ته‌وه‌ری چواره‌م: هه‌رێمه‌کانی ئه‌رمینیا و ئاران و ئازهری‌بی‌جان
١٦٣ ته‌وه‌ری پینجه‌م: هه‌رێمه‌کانی دیکه
١٦٧ به‌شی چواره‌م/ په‌هه‌نده‌ شارستانیه‌کانی کوردستان له‌ کتێبی (تقویم البدان)
١٦٩ ته‌وه‌ری یه‌که‌م/ لایه‌نی ئابوری
١٨٧ ته‌وه‌ری دووه‌م: لایه‌نی بیناسازی و ئاوه‌دانکاری
٢٠١ ته‌وه‌ری سێیه‌م: لایه‌نه‌کانی دیکه
٢١٢ ده‌رئه‌فام
٢١٥ لیستی سه‌رچاوه‌کان
٢٣٩ لیستی پاشکۆکان

هیمما کورتکراوه کان

ت: توفی

ص: الصفحة

ص ص : الصفحات

مج: المجلد

ق: القسم

ط: الطبعة

هـ: التاريخ الهجري

م: التاريخ الميلادي

د. م: دون مكان الطبع

د. ت: دون تاريخ الطبع

د. م. ت: دون مكان و تاريخ الطبع

ز: زایینی

ك: كۆچی

ل: لاپه‌ره

ل ل : لاپه‌ره‌كان

چ: چاپ

پ. ز: پێش زاین

p:page (لاپه‌ره)

سەرئێش / لێبەر هه‌ندی هۆکاری هونه‌ری ده‌ستکاری رێنوسى نهم كۆتیه‌مان نه‌كرد.

خانه‌ی موكریانی

پیشہ کی

پیشہ کی و چار چپوہی لیکولینہ وہ کہ

کورد وہ کو زۆرێک لہ نہ تہ وہ کانئ دیکہی ناوچہ کہ لہ قۆناغہ جیاوازہ کانئ میژووی ئیسلامدا خزمەتیک زۆری لہ ہوارہ جۆراو جۆرہ کاندا بہ شارستانیہ تی ئیسلامی کردوہ . یہ کێک لہو بنہ مالہ کوردییہ دیارو بہرچاوانہش ئە یوبیہ کانن، کہ رۆژیکێ کارایان گیراوە لہ رۆبہ رۆبوونہوی خاچ دروشمہ کان بہ درێژایی نزیکہی ہشتا ساڵ لہ تہ مہنی دہولہ تہ کہیان کہ سنوریکێ بہ فراوانی لہ ولاتی میسرو شام و حجازو یہ مہن و بہرقہ لہ لیبیا و بەشیکی لہ کوردستانی لہ خۆگرتبوو .

وێرای خەریک بوونیان بہ کاری پامیاری و سہربازی، لہ ہہمان کاتدا لایہنی زانستیشیان پشتگوێ نہخستووہ و گرنگی زۆریان داوہ بہ زانایان و رۆشنبیران و بگرہ لہوہش زیاتر زۆرێک لہ ئەندامانی ئەو بنہ مالہیہ خۆیان کہسانی زاناو ئەدیپ و ھۆنراوہ بیژ بوونہ .

ئەو کتیبہی توێژینہوہی لہ بارہیہوہ دہکرت، بہرہمہی یہ کێک لہ ئەندامانی ئەو بنہ مالہیہ کہ ئەویش ئەبولفیدابێ ئە یوبیہ (م ۷۳۲/ک ۱۳۳۱ز) کاتیکی توانیویہ تی بہ ھەول و کۆششہ سہربازی و پامیاری و دبلۆماسیہ کانئ پارێژگاری لہ مانہوہی دہسەلاتیان بکات لہ شاری حەما لہ سەردەمی مہمالیکہ کان و تہنانەت لہ سەردەمی ئەودا ئەو شارہ گەشانہوہیہ کی بہرچاوی بہ خۆیہوہ بینی بوو لہ ھەموو ہواریکدا، بہ تاییہ تی لہ لایہنی زانستی و رۆشنبیری، ئەوہش زیاتر لہبەر ئەوہ بوو کہ ناوبراو خۆی کہسیکی رۆشنبیر بوو وہ شارہ زایی ھەبوو لہ زۆر ہواردا .

کتیبی (تقویم البلدان) یہ کێک لہ بہرہمہ دیارہ کانئ لہ ہواری جوگرافیای و تارادہیہ کورتکراوہی سہراوہ کانئ پێش خۆی بووہ لہ رۆی رێبازی نووسین و چۆنیہ تی دابہشکردنی تاییہ تہندی تاییہ تی بہ خۆی ھەبوہ کاتیکی سیستہمیکی نوێ ی تیدا بہ کارہاتووہ کہ ئەویش

به کارهینانی خشتهیه له خستنه پرووی زانیاریه کان، هەر بۆیه گرنگی و بایه خێ زۆری پێدراوه و شوێنی زۆریک له سەرچاوه کانی گرتۆتهوه لهو بواره دا.

ئهگه چێ ولاتی کورد (کوردستان) یاخود هه‌ریمه کوردنشینه کان لی‌کۆلینه‌وه‌ی زۆری له باره‌یه‌وه کراوه ته‌نانه‌ت هه‌ر هه‌ریمێک به‌جیا تو‌یژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کراوه، به‌لام لی‌کۆلینه‌وه‌ی له باره‌ی ولاتی کورد له‌یه‌کیک له‌کتیبه‌ جوگرافیه‌یه‌کان گرنگی و بایه‌خێ زیاتری هه‌یه‌ وه‌ له‌وه‌ی له‌کتیبه‌ می‌ژوویه‌یه‌کان به‌دواداچوونی بۆ بکری‌ت، له‌به‌ره‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌ کتیبا‌نه‌ زیاتر گرنگیان داوه به‌ پرو‌داوه پامیاریه‌کان و که‌متر پر‌ژاونه‌ته‌ سه‌ر‌لایه‌نه‌کانی دیکه‌ وه‌کو ئابوری وکۆمه‌لایه‌تی و بیناسازی، وه‌ بۆ گه‌ران به‌ دوا‌ی ئه‌و زانیارا‌نه‌ وای پێ‌ویست ده‌کات بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌کانی گه‌ڕیده‌ و ولاتناسان، ئه‌وانه‌ی خۆیان سه‌ردانی ناوچه‌کانیان کردووه‌ و زانیاری وردو و ده‌گمه‌نیان بۆمارکردووه‌ و خستویه‌نه‌ته‌روو، هه‌ر بۆیه‌ لی‌رده‌ا تو‌یژه‌ر ده‌یه‌و‌یت پێگه‌ی کوردو هه‌ریمه‌ کوردنشینه‌کان له‌یه‌کیک له‌کتیبه‌ و لاتناسیه‌کان ب‌خاته‌روو.

له‌ باره‌ی هه‌لب‌ژاردنی باب‌ه‌ته‌که‌ش ده‌کری‌ت باس له‌ چه‌ند هۆکارێک بکری‌ت، له‌ پێشه‌وه‌ی هه‌مووشیان هه‌زو ئاره‌زووی تو‌یژه‌ر سوون بۆ ئه‌وه‌ی باب‌ه‌تیکی ئاوا ده‌ست‌نیشان بکری‌ت په‌یه‌نده‌یه‌کی راسته‌وخۆی به‌ کورده‌وه‌ هه‌بێ له‌ می‌ژووی ئیسلامدا، هه‌روه‌ها به‌دیارخست و زیندو‌و‌کردنه‌وه‌ی ژیا‌ن‌نامه‌ی یه‌کیک له‌و که‌سایه‌تیه‌ کوردیه‌کان که‌ له‌ پێگای کردارو چالاکیه‌ سه‌ربازیه‌کان و به‌ره‌مه‌ جو‌راو جو‌ره‌ زانسته‌یه‌کانی خزمه‌تیکی زۆری به‌ ژبا‌ری ئیسلامی کردووه‌، ئه‌وه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی لی‌ره‌ له‌وی لی‌کۆلینه‌وه‌ و تار له‌ باره‌یه‌وه‌ هه‌بووه‌ ته‌نانه‌ت له‌ سو‌ریاش سالانه‌ چه‌ندین که‌رنه‌فال و قیستیفال بۆ یاد‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و که‌سایه‌تیه‌ بلیمه‌ته‌ سازکراوه‌. هه‌ر بۆیه‌ لی‌رده‌ا به‌ پێ‌ویست و شایسته‌ی ئه‌وه‌ زانراوه‌ که‌ له‌ دوو تۆی نامه‌یکدا تو‌یژینه‌وه‌که‌مان تاییه‌ت بکه‌ین به‌ (کوردستان له‌کتیبه‌ی (تقویم البلدان) ی ئه‌بولفیدا‌ی ئه‌یوبی).

له‌ کاتی نووسینی ئه‌م تو‌یژینه‌وه‌یه‌ هه‌ندێک کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ هاو‌تۆته‌ پێگامان، له‌وانه‌ نه‌بوونی سنو‌ریکی دیاریکراو بۆ کوردستان، هه‌روه‌کو دیاره‌ شاره‌ کوردنشینه‌کان دابه‌شکرا‌بوو به‌سه‌ر چه‌ند هه‌ریمێکدا و له‌ پال ئه‌وانیشدا نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌ش ژیا‌ون، ئیتر ئاسته‌م سو‌وه‌ بتوانی‌ت له‌ پرو‌ی نه‌ته‌وايه‌تی سنو‌ر دیاری بکری‌ت، بۆیه‌ ناچار بووین له‌ پرو‌ی جوگرافی دیاری بکه‌ین، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش تی‌بینی ئه‌وه‌ ده‌کری‌ت که‌ ئه‌بولفیدا له‌کتیبه‌ی (تقویم البلدان) زۆر نه‌پر‌ژاوه‌ته‌ سه‌ر په‌ه‌نده‌ شارستانیه‌کانی کوردستان، هه‌ر بۆیه‌ ناچار‌بووین پشت به‌ستین به‌ برو‌پای ولاتناسانی دیکه‌وه‌ بۆ خستنه‌رووی زۆرت‌رین زانیاری له‌م پرو‌وه‌وه‌، هه‌روه‌ها وه‌رگێرا‌نی هه‌ندێک ده‌قی کۆنی ولاتناسان و

مىژوونوسان بۇ زىمانى كوردى يەككى دىكە بوو لەو گرفتانهو سەرەراي ئەو دەش بۇمان نەرخسا سەردانى شارى ھەما بىكەين و زانىارى زياتر لە بارىيەو كۆيكرىتەو، لەبەرئەوئە ماوئەيەكى زۆر سەردارى ئەو شارە بوو زۆر شت لە بارىيەو لەوئە بە جىماو.

ئەم لىكۆلىنەو پىكھاتوئە لە پىشەكەك و چوار بەش لەگەل دەرئەنجام و چەند پاشكۆيەك. لەبەشى يەكەمدا چەند تەوئەريەك تەرخانكراو بۆ خستەنەروى زانىارى لە بارىيە ژياننامەي ئەبولىفیدا، بە جۆريەك لە تەوئەريەكەمدا تىشك خراوتە سەر خودى ژيانى لە پرووى ناو و نازناوى و رەچەلەكى لە دايەك بوون و پىگەيشتنى و مردنى و ھەرئەوئە باس لە ئەندامانى خانەوادەكەشى كراو، ئەوانەي لەسەر شانۆي پامىارى شارى ھەماو گرنگرتىن ئەو پرووداوانەي لە ناوچەكەدا پرووياندائە رۆلئىكى كاريگەريان ھەبوو.

ھەر لەو بەشەدا باس لە پىگەيشتنى زانستى و ديارترىن مامۇستايەكانى كراو، ئەوانەي لەسەر دەستيان فېرى زانستەكانى سەردەم بوو.

ھەرئەوئە پىگەو رۆلە زانستىيەكە ھەيىوئە، باس لە بېروپاي مىژوونوسان كراو لە بارىيەو سەردەراي ئەو دەش باس لە ديارترىن بەرھەمە جۆراو جۆرەكانى كراو.

لەدوا تەوئەريە ئەو بەشە باس لە رۆلئە ئەبولىفیدا كراو لە ژيانى پامىارى و تىدا تىشك خراوتە سەر كردارو چالاكە سەربازىيەكانى دژ بە خاچ دروشمەكان و مەغۇلەكان، ھەرئەوئە باس لەو ماوئەيە كراو كە خۆي بۆتە سەردارى شارى ھەماو تىدا باس لە پەيئەندىيەكانى كراو بە سولتانهكانى مىسر، بە جۆريەك بۆمانەوئە دەسەلاتى لەو شارەدا ھەولئەداو پەيئەندىيەكى تەوئە تۆلئە لەگەلئاندا ھەبى و بەردەوام گوئىرئەلئە داواكارىيەكانىان بوو.

ھەرچى بەشى دووئەمە، ئەو چەند تەوئەريەك لە خۆ دەگرېت و باس لە رېيازى ئەبولىفیدا كراو لە نووسىنى كىتەبەكەيدا و تىدا تىشك خراوتە سەر پىئاسەو ناساندنى كىتەبەكە لە پرووى ناوئيشان و ھۆكارو پالئەرەكانى نووسىنى و ھەرئەوئە كات و شوئىن و تەوئە سەرەكەيەكانى و چۆنىەتى دابەشكردنى و گرنكى كىتەبەكە لە بوارى جوگرافىدا.

ھەر لەو بەشەدا باس لە ديارترىن سەرچاوەكانى كراو، ئەوانەي بۆ نووسىنى كىتەبەكە سووديان لىئەوئەگىراو. وەكو سەرچاوەكانى پىش خۆي و ئەو شوئىنانەي كە لە ئەنجامى كردارو چالاكە سەربازىيەكانى و سەردانە فەرمىيەكانى بۆي پەخساو كە بىيانىنى و ھەرئەوئە ئەو زانىارىيەكە لە گەشتىارو رېئوارو بازىرگانەكان وەريگرتوئە.

بههه مان شیوه باس له پټیازی په پړه وکړاوه کړاوه له نووسیني کتیبه کې و جهخت له سهر
تهو تاییه تمه ندیا نه کړاوه تهو که جیای کردو تهو له سهر چاوه کانی دیکه ی تهو بواره.

ههروه ها له بهشی سییه مدا باس له هه ریمه کوردنشینه کان کړاوه له کتیبی (تقویم
البلدان)، به پشت به ست بهو ده قانه ی ناوبراو له م پړوه وه خستو ونیته پړو، به شیوه یه ک هه
هه ریمیک به جیا باس له دیار یکردنی سنوری و بنه چهو ریشه ی ناوه کې و سروشتی جوگرافیای
ناوچه کانی کړاوه و تیدا تیشک خراو ته سهر سیمو وړا له ته دیاره کانی له چیاکان پړوباره کان و
ئاووه وای و ههروه ها دیارترین شاره کوردنشینه کانیش باسیان لیوه کړاوه.

له بهشی چواره م و کو تاییدا جهخت کړاوه ته له سهر په هه نده شارستانیه کانی کوردستان لهو
کتیبه دا، به تاییه تی تهو لایه نانه ی تهو بولفیدا زوړترین زانیاری له باره یانه وه خستو ته پړو،
به شیوه یه ک لایه نی ناوړی له پیشه وه ی لایه نه کانی دیکه دیت که زانیاری زوړی له باره یه وه
ثاماز په پیکړاوه و تیدا باس له کشتوکال و دیارترین بهر مه مه کشتوکالیه کان کړاوه، ههروه ها
تیشک خراو ته سهر سامانه کانی دیکه ی تهو هه ریمانه وه کو سامانی ناژه لی و کانزایی و جگه
له وانهش باس له پیشه ی ده ست و کرداری بازرگانی و بازاری شاره کوردنشینه کان کړاوه.

هه ر لهو به شه دا باس له لایه نی بیناسازی و ناوه دانکاری کړاوه و زیاتر ثاماز هی به ثامرازه کانی
پته وکردن و قایم کاری شاره کان کردو وه که زیاتر خو یان ده بینیه وه له قه لا و شوړه و قایم کاری.

بههه مان شیوه لایه نی کوژه لایه تیش پشکیکی له زانیاریه کان بهرکه وتو وه و تیدا باس له
پیکهاته ی مرویی هه ریمه کان کړاوه و کورد زوړینه ی پیکهاته ی دانیشتونانی پیک ده هی نا،
به تاییه تی له پوژ ناوای هه ریمی چیاو بهشی باکوړو باکوړی پوژ نه لاتی هه ریمی جهزیره له
هه مان کاتدا له پال کورد نه ته وه ی دیکه ش ژیاون وه کو فارس و عه رب و تورک و نه ر مه ن و
سریان، ته وانهش هه ندیکیان دانیشتونانی بنه رته ی هه ریمه کان بوون و هه ندیکیان له دوا ی
فتوحاتی ئیسلامی تیا یاندا نیشته جی بوونه وه کو عه رب دواتریش تورک، هه رچی
پیکهاته کانی دیکه یه تهوا به پیی په ر سه ندن و گوړانکاریه کانی سه رده م له م هه ریمانه دا
ژماره یان زیادی کردو وه نیشته جی بوونه، ههروه ها باس له پیکهاته ی ثایینی تهو هه ریمانه ش
کړاوه که له پال ثایینی پوړزی ئیسلام ثاین و ثاینزایی دیکه ش بوونیان هه بووه وه کو ثایینی
یه هودی و مه سیحی و زه رده شتی و میژوویان ده گه رپته وه بو پیش بلاو بوونه وه ی ئیسلامیش
لهو هه ریمانه دا و سه ره پای ته وه ش تیشک خراو ته سهر هه ندیک تاییه تمه ندی دیکه ی
کوژه لایه تی خه لکه که، به تاییه تی سیفات و خوړه وشت و موړکه گشتیه کان، له دوا بابه تی تهو

بەشە باس لە لایەنى زانستى و پّۆشنبىرى ھەندىك لە شارە كوردنشىنەكان كراوە، بەتايبەتى
ئەوانەى چەند زاناو بىرمەندىك تىاياندا بەدىاركەوتوون و لە بوارە جوّراو جوّرهكاندا خزمەتّىكى
زۆريان بە ژيارى ئىسلامى كردووە، لەدواى ئەوەش ئاماژە بە چەند دەرئەنجامىك كراوە كە لە
ئەنجامى ئەم لىكۆلّينەوہىە پىيگەيشتووين.

لە كۆتاييدا تويزە بە ھىوايە توانىبىيەتى پىگەى كورد و ھەريّمە كوردنشىنەكان لە يەكىك
لە كتيّبەكانى وڵاتناسان بھاتەروو، ھەروەكو ديارە ھىچ لىكۆلّينەوہو بابەتّىكى ئەكادىمى بەدەر
نەيە لە كەم و كورى و تەواوى تەنھا بۆ خوداى گەورەيە.

شیکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کان

بۆ نووسین و ئاماده‌کردنی ئەم توێژینه‌وه، پشت به‌ستراوه به کۆمه‌ڵێک سه‌رچاوه‌ی کۆن و نوێ (المصادر والمراجع) هه‌ریه‌که‌یان به‌رێژه‌و ئاستی جیاجیا به‌ پێی زانیاریه‌کانیان سوودیان لێ وەرگیراوه، لێره‌دا له‌بهر ئه‌وه‌ی ژماره‌یان زۆره‌ ته‌نها به‌ خسته‌ن‌پوو و شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیکیان واز ده‌هێنین. به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی به‌ پله‌ی یه‌که‌م سوودیان گه‌یاندوه به‌ لێکۆڵینه‌وه‌که‌ و ئه‌وانی دیکه‌ش له‌ لیستی سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌ی پێکراوه.

۱- کتییی گه‌ڕیده‌و ولاتناسان (کتیب الرحاله والبلدانیین) :

له‌ پێشه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رچاوه‌ دێن که‌ به‌ پله‌ی یه‌که‌م سوودیان لێ وەرگیراوه، له‌بهرئه‌وه‌ی زانیاری گه‌رنه‌گ و به‌نرخ تیاپاندا به‌دیده‌کریته‌ له‌ لایه‌نه‌کانی ئابوری و کۆمه‌ڵایه‌تی و بیناسازی و ته‌نانه‌ت زانیاریه‌کانیشیان تارا‌ده‌یه‌ک وردو ده‌گه‌من به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌، هه‌ر بۆیه‌ هیچ توێژه‌ریک ناتوانیته‌ ده‌ستبه‌رداری ئه‌و جووره‌ سه‌رچاوه‌ بێته‌، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر لێکۆڵینه‌وه‌ له‌ باره‌ی ناوچه‌یه‌کی دیاریکراو ئه‌نجام بدات.

له‌دیارت‌رین ئه‌و سه‌رچاوه‌ش، کتییی (معجم البلدان) ی یاقوتی حه‌مه‌ویه‌ (م ۶۲۶ک/ ۱۲۲۸م) که‌ وه‌کو ئینسکلۆپیدیایه‌کی جوگرافی و میژوویه‌و زانیاری فراوانی تێدايه‌ ده‌رباره‌ی هه‌ڵکه‌وته‌ی جوگرافی شارو شارۆچکه‌کان و هه‌روه‌ها زانیاری له‌ باره‌ی لایه‌نه‌کانی دیکه‌ش وه‌کو ئابوری و کۆمه‌ڵایه‌تی و بیناسازی و زانستی تێدا به‌دیده‌کریته‌، هه‌ر له‌بهر ئه‌وه‌ هیچ توێژه‌ریک ناتوانیته‌ فهرامۆشی زانیاریه‌کانی بکات و له‌ ته‌واوی لێکۆڵینه‌وه‌که‌ سوودی لێ وەرگیراوه.

هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌کانی ولاتناسی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی / ده‌یه‌می زانیینی سوودی زۆریان به‌ توێژینه‌وه‌که‌ گه‌یاندوه به‌تایبه‌تی کتییی (صورة الارض) ی ئیبن حه‌قه‌ل (م دوايي ۳۷۷ک/ ۹۸۷ز)، کاتیک زانیاری زۆری تێدا به‌دیده‌کریته‌ له‌ باره‌ی پێگه‌ی جوگرافی شاره‌کان و هه‌روه‌ها سهرۆشی جوگرافی هه‌ریه‌که‌کانیش له‌ پ‌رووی دیارت‌رین سیمای پ‌واله‌ته‌کانیان له‌ چیاو پ‌ووبارو ئاوه‌ه‌وایان، جگه‌ له‌وه‌ش زانیاری زۆری تێدايه‌ له‌ باره‌ی کشتوکاڵ و دیارت‌رین به‌ره‌مه‌ کشتوکاڵیه‌کانیان و سامانه‌کانی دیکه‌ش، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش باسی له‌ ژماره‌یه‌ک هۆزی کوردی و شوێنی نیشته‌جی‌بونیا‌نی کردوه.

کتیبی (احسن التقاسیم فی معرفه الاقالیم) ی ئەلمەقدسی (م ۳۷۸/ک / ۹۹۷ز) بەیەکیک لە سەرچاوە ھەرە گەرنگەکانی ئەم توێژینەووە دادەنرێت، لەبەرئەوەی بەتێڕۆ تەسەلی باسی لە جیھانی ئیسلامی و لە نیویشیاندا ھەرێمە کوردنشینەکانی کردوو، بەتایبەتی لە کۆتایی باسکردنی ھەر ھەرێمێکدا بەشیکی تاییەت کردوو بە بارودۆخی گشتی و تێدا زانیاری فراوانی لە بارە ی لایەنە ئابوری بە ھەموو بەشەکانی خستۆتەپوو، تەنانت دەکرێت باس لەو بەکرێت کە تاکە سەرچاوەیە زۆرترین زانیاری لە بارە ی لایەنی کۆمەلایەتی خستۆتەپوو، بەتایبەتی ئەو پەییوەستە بە پێکھاتە ی دانیشتوان و ئایین و ئاینزاکانیان و وێرایی ئەو ھەندیک تاییەتەندی دیکە ی باسکردوو کە پەییوەندی ھەبوو بە خەڵکەو لە سیفات و خوێوەشت و مۆرکە گەشێکان.

بەھەمان شێوە کتیبی (المسالك والممالك) ی ئەستەخری (م دوايي ۳۴۰ / ک / ۹۵۱م) زانیاری زۆری تێدا بەدیدیەکرێت لە بارە ی ھەرێمە کوردنشینەکان، بەتایبەتی لە بارە ی شوێنگە ی جوگرافی شارو شارۆچکەکان و سیمای پۆلەتە سروشتیەکانی لە چیاو رووبارو ھەروەھا دیارترین بەرھەمەکانی لە پووی کشتوکاڵ و سامانە کەنزاھەکان و پێشە ی دەست و کرداری بازرگانە ی بازارێ شارەکانی باسیان لێوەکرێ.

ھەرچە سەرچاوە ی گەریدەکانە، ئەوا سوودی زۆر وەرگیراوە لە کتیبی (رحلہ بنیامین) ی گەریدە ی جولەکە بنیامین توتەیلی (م ۵۶۹/ک / ۱۱۷۳ز)، بەتایبەتی ئەو پەییوەستە بە بارودۆخ و گوزەران و ژمارە ی جولەکەکان لە شارە کوردنشینەکان، لەگەڵ ئەو ی زی دەپۆیی زۆری کردوو لە بارە ی ژمارەیان لە شارەکان، بەلام لەم بوارەدا کەلکی زۆری لێوەگیراوە.

گەرنگی کتیبی (رحلۃ ابن بطوطۃ) ی گەریدە ی مەغریبی ئیبن بەتوتە (م ۷۷۹/ک / ۱۳۷۷ز) لەو دایە کە زانیاری باشی لە بارە ی ھەندیک لە شارەکانی ھەرێمی جەزیرە خستۆتەپوو، بەتایبەتی ئەو پەییوەندی ھەبە بە وەسفکردنی شارەکان لە پووی گەورەو بچووکی و نەشوفا کردنیان و ھەروەھا لەگەڵ ھەندیک تاییەتەندی گشتی دانیشتوانی ناوچەکەش.

جگە لەو سەرچاوانە ی ئاماژەیان پێکرا، کەلک وەرگیراوە لە ژمارە یەک سەرچاوە ی دیکەش وەکو کتیبی (اثر البلاد واخبار العباد) ی قەزوینی (م ۶۸۲/ک / ۱۲۸۳ز) کتیبی (البلدان) ی یەعقوبی (م ۲۹۲/۹۰۵ز) کتیبی (نزهة القلوب) ی ھەمەدوللا مستەو فی قەزوینی (م ۷۵۰/ک / ۱۳۴۹ز)، کتیبی (سفرنامە) ی ناسر خەسرو (م ۴۸۱/ک / ۱۰۸۸ز)، ھەروەھا گەشتەنامەکی ئیبن جوبیر (م ۶۱۴/ک / ۱۲۱۷ز).

۲- سەرچاوه کانی میژووی گشتی (کتیب التواریخ العامه):

ئەو جۆره سەرچاوانە لە ناو کەیانەوه دیارە کە لە رووداوه کانی تەواوی جیهان بە شێوهیەکی پوخت دواون و زۆر جار جەختیان لە سەر لیکۆلینەوهی میژووی ئیسلامی یان هەندیک لایەنی کردۆتەوه، دیارە ئەو کتیبانەش لە پووی شیوازی خستنه پرووی زانیاریه کان دەکریت پۆلین بکریت بۆ چەند بەشیکهوه، ئەوەتا هەندیک شیوازی پیشاندانی سالانە رووداوه کانیان پەپەرە کردوو، واتە بە شێوهی سالتامە (الحولیات) وەکو ئەبولفیدا (م ۷۳۲ / ک ۱۳۳۱ ز) لە کتیبە کە (المختصر فی اخبار البشر)، هەندیکیان شیوازی پیشاندانی بابەتێان پەپەرە کردوو، واتە دابەشکردنی میژووی ئیسلامی بۆ ژمارەیه کە لە دەولەت و میرنشینی دیاریکراودا، هەروەکو ئێن خەلدون (م ۸۰۸ / ک ۱۴۰۶ ز) لە میژووه کە (العبر)، هەشە شیوازیکی دیکە گرێوتەبەر تیایدا لە نێوان پیشاندانی رووداوه کانی بە پێی سالەکان و ژياننامهی مردوووه کانی هەر سالێکی کۆکردۆتەوه، وە ئەوهی بەدرەددین ئەلعینی (م ۸۵۵ / ک ۱۴۵۱ ز) لە کتیبی (عقد الجمان فی تاریخ اهل الزمان).

کتیبی (المختصر فی اخبار البشر) گرنگیه کی تایبەتی هەبووه بۆ توێژینهوه کە، هەرچەندە تەواوکەر و پوختکراوی سەرچاوه کانی پێش خۆی بووه، بەلام لە گەڵ ئەوەشدا ئەو بەشە تایبەتە بە ماوهی ژيانی خۆی سوودی زۆری لێوەرگیراوه، لەبەرئەوهی خۆی وەکو گواهییدەرێک بەشداربووه لە رووداوه کان و تۆماریکردوون، بەتایبەتی ئەوانە پەپەرەندی هەبووه بە کارو چالاکیه سەربازیه کانی خۆی دژ بە خاچ دروشمەکان و مەغۆلەکان.

گرنگی کتیبی (السلوک لمعرفه دون الملوك) ی ئەلمقریزی (م ۸۴۵ / ک ۱۴۴۳ ز) لەو دایە کە سەرچاوهیه کی گرنگی بەشی یە کەمی ئەم لیکۆلینەوهیه بووه، هەرچەندە هاوسەر دهمی رووداوه کان نەبووه، بەلام لە ئەنجامی گەران و بەدواداچوونی بۆ سەرچاوه کانی پێش خۆی زانیاری زۆری خستۆتەپروو لە بارە مەمالیکه کانی میسر و شام، بەتایبەتی ئەوهی پەپەرەندی هەیه بە شەر و شۆرە کانیان لە گەڵ خاچ دروشمەکان و مەغۆلەکان و بەشداریکردنی سویای شاری حەما تیایاندا.

ئێن خەلدونیش لە میژووه کە (العبر) زانیاری زۆری خستۆتەپروو لە بارە شەرە کانی مەمالیک لە گەڵ خاچ دروشمەکان و مەغۆلەکان، هەروەها چۆنیەتی بەشداریکردنی هیژە کانی شام لەم شەرپانەدا، ئەوهی شیوازی باسکردن بیت زانیاریکی نوێ باسی نەکردوو، بەلکو زیاتر قسەکانی سەرچاوه کانی پێش خۆی دووبارە کردۆتەوه.

سەرەرای ئەوانەى كە باسكراڭ كەلڭ وەرگىراوہ لە سەرچاوەى دىكەش وەكو كتيبى (البدايه والنهائيه) ى ئين ئەشير (م٧٧٤/ك١٣٧٢ز)، كتيبى (تاريخ ابن السوردي) ى ميژوونوس ئين ئەلوهردى (م٧٤٩/ك١٣٤٨ز)، وە كتيبه كاني (دول الاسلام والعبر في خبر من غير) ى زههه بى (م٧٤٨/ك١٣٤٨ز)، كتيبى (شذرات الذهب) ى ئينولعمياد ئەلخەنبەلى (م١٠٨٩/ك١٦٧١ز).

٣- سەرچاوە كاني ميژووى دەولەت و ميرنشينه كان (كتب تواريخ الدول والامارات) :
ئەو سەرچاوانەش باس لەو دەولەت و ميرنشينه دەكەن كە لە ماوہە كدا لە چوارچيۆى كات و شوتنيكى ديارىكرادا سەريان هەلداوہ وەكو دەولەتى سەلجوقي و ئەيووبى و مەمالىك. بەو پيەى ئەبولفيذا خۆى ئەيووبىيە و لەسەردەمى مەمالىكەكاندا ژياوہ، هەر بۆيە سوود وەرگىراوہ لەو سەرچاوانەى لە بارەى ئەو دوو دەولەتە نووسراون، لەم جۆرە سەرچاوانەش، كتيبى (ذيل مفرج الكروب في اخبار بني ايوب) ى ئين ئەلغىزل (م٧٠١/ك١٣٠١ز) هاوسەردەمى زۆرىك لە رووداوەكان بوو و وەكو گەواھيدەرىك باسى لە چۆنيەتى بەشدارىكردى هيزە كاني حەما كردوہ لە شەرەكاندا و هەرەھا هەوائى سەركەوتنى زۆرىك لە شەرەكانى تۆماركردوہ، بەتايبەتى ئەوہى پەيوەستە بە فەتح كردنى سەركەوتنى زۆرىك لە شەرەكانى تۆماركردوہ، بەتايبەتى ئەوہى پەيوەستە بە فەتح كردنى قەلاى مەرقب لە سالى (٦٨٤/ك١٢٨٥ز) و تەواوى ئەو سەركەوتنانەى لەو ماوہەدا هاتوونەتەدى تاوہكو سالى (٦٩٠/ك١٢٩١ز).

كتيبى (ترهه الممالك والملوك) ى سەفەدى (م دوايى ٦٩٠/ك١٣١٧ز) وىراى ئەوہى زانىارىە كاني كورتن، بەلام كەلكى زۆرى ليۆەرگىراوہ لەبەشى يەكەمى توئينەوہكە، بەتايبەتى ئەوہى پەيوەندى هەيە بە شەرەكانى مەمالىك لەگەڵ خاچ دروشەكان و مەغۆلەكان و چۆنيەتى پروپەرپوونەويان.

گرنگى كتيبى (شفاء القلوب في مناقب بني ايوب) ى خەنبەلى (م٨٧٦/ك١٤٧٢ز) لەوہدايە كە وەكو ميژووى ژياننامەى مالباتى ئەيووبىەكان وايە، كاتيک لە دروستبوونيان تاوہكو كۆتاييان بەپيى قۆناغەكان دابەشىكردوون بەسەر دەچين و ئەندامانى هەر چينيكى بەپيى پەلو پاىەى خۆى باسكردوہ بەشيۆەيەكى كورت و نەپرژاوہتە سەر زۆر بابەتەوہ، وە ئەوہى پەيوەندى هەيە بە ئەبولفيذاو شارى حەما كەلكى زۆرى ليۆەرگىراوہ.

هەرچى كتيبى (الاعلاق الخطيرة في ذكر امراء الشام والجزيرة) ى ئين شەدادە (م٦٨٤/ك١٢٨٥ز) ئەوا زانىارى زۆرى تىدايە لە بارەى ناوچەكانى شام و جەزيرە، ليۆەر زياتر سوود وەرگىراوہ لە بەشى سيەمى بەتايبەتى ئەوہى پەيوەندى هەيە بە هەريمى جەزيرەوہ، كاتيک

باسی زۆریك له قهلا و قایمکاری ئەو هەریمە کردوووە تەنانت ناوی هەندیک قهلائی هیناوه که له سەرچاوه کانی دیکه دا باسی لیوه نه کراوه.

جگه له وانهش سوود وەرگیراوه له کتیبی (النفعة المسکيه فی الدوله التركيه) ی ئیبن دقماق (م ٨٠٩ ک/ ١٤٠٦ ز)، کتیبی (مفرج الکروب فی اخبار بنی ایوب) ی ئیبن واصل (م ٦٩٧ ک/ ١٢٩٧ ز).

٤- کتیبه کانی ژیاننامه و چینه کان (کتب التراجم والطبقات):

ئهوانهش بهرهمی میژووین که میژوونوسان له باره ی ئەو کهسانه ی هاوچهرخیان بوون یان بیستوویان یاخود له باره یانهوه خویندویانه تهوه نووسیویانه، ئەو جۆره کتیبانهش زانیاری گرنگیان تیدا به دیده گریت، به تایبه تی له باره ی که سایه تیه دیارو بهرچاوه کان، ئەوانه ی له بواره جۆراو جۆره کاندایان کردوو.

له دیارترین ئەو سەرچاوانهش، کتیبی (المنهل الصافی والمستوفی بعد الوافی) ی ئیبن تغری بهردیه (م ٨٧٤ ک/ ١٤٦٩ ز)، به تایبه تی ئەوه ی په یه نده ی هه بووه به ژیاننامه ی ئەبولقیدا له رووی پیگه یشتنی و دیارترین ئەو نازناوانه ی له ماوه ی ژیانیدا وەرگیرتوو، ههروه ها تیشکی خستۆته سەر زۆریك له بهرهمه کانیشی.

ههروه ها پشت به ستراوه به کتیبی (الوافی بالفویات) ی سه فهدی (م ٧٦٤ ک/ ١٣٦٣ ز)، که تیدا باس له ژماره یه کی زۆری که سایه تی به ناویانگی ئیسلامی کراوه له نیویشیاندا ئەبولفیدای ئەیوبی.

کتیبی (فوات الوفیات) ی کتیبی (م ٧٦٤ ک/ ١٣٦٣ ز) که لکی زۆری لیوه رگیراوه بۆ ناساندن و پێناسه کردنی ژیا نی ناویراو و ههروه ها زۆریك له ژیا نی سەرچاوه کانی بۆ کتیبه که ی.

وێرای ئەوانه ی که باسکران سوود وەرگیراوه له کتیبی (الطبقات الشافعية الکبری) ی سه بکی (م ٧٧١ ک/ ١٣٦٩ ز)، کتیبی (الدرر الکامنه فی اعیان المائه الثامنه) ی ئیبن حه جهری عه سقه لانی (م ٨٥٢ ک/ ١٤٤٨ ز)، کتیبی (البدر الطالع بحاسن من بعد القرن التاسع) ی شه وکانی (م ١٢٥٠ ک/ ١٧٥٣ ز).

٥- سەرچاوه ئینسکلۆپیدییه کان (المصادر الموسوعيه):

یه کیکی دیکه یه لهو جۆره سەرچاوانه ی سوودی به توێژینه وه که گه یاندوو، به تایبه تی کتیبی (صبح الاعشی فی صناعه الانشا) ی قهلقه شه ندی (م ٨٢١ ک/ ١٤١٨)، هه رچه نده ئینسکلۆپیدیایه کی فراوانه و زانیاری زۆری له باره ی بواره کانی میژوو جوگرافیاو کارگیری و پامیاری له خۆده گریت، به لام زیاتر که لک وەرگیراوه له به شی چواره می کتیبه که، به تایبه تی ئەوه ی په یه سته به هەریمە کوردنشینه کان و ئەو هه زانه ی تیدا نیشه جی بوونه، جیگای

ئاماژەپێکردنە ئەو زانیاریانەی خستۆتیەپروو بەشێکی لە کتیی (مسالك الابصار) ی ئیبن فەزلوللای عومەری (م ٧٤٩ک / ١٣٤٨ز) و ھەرۆھا (تقويم البلدان) ی ئەبولفیدا (م ٧٣٢ک / ١٣٣١ز) وەرگرتووە.

٦- سەرچاوە نوێیەکان (المراجع):

ئەو جۆرە سەرچاوانەش بە زانیاریەکانیان توێژینەوێەکیان سودمەند کردووە، ھەرچەندە ھەندیکیان زانیاریەکانیان دووبارە، بەلام لە گەڵ ئەوەشدا بەشێکیان زانیاری شیکاری و دەرئەنجامی باشیان لە خۆگرتووە، لە نموونەی ئەو جۆرە کتیبانەش (تاریخ الادب الجغرافی العربی) ی کراتشکوفسکییە، کە زانیاری گرنگی لە بارەی کتیبی (تقويم البلدان) و ھەرۆھا پێبازی لە نووسینیدا خستۆتەپروو، ھەر بۆیە لە بەشی دووەمی ئەم لیکۆلینەوێە کەلکی زۆری لێوەرگیراوە.

ھەرۆھا کتیبی (التراث الجغرافی العربی) ی محەمەد محەمەدین، سوودی زۆری لێوەرگیراوە، بەتایبەتی بۆ ناساندنی کتیبی (تقويم البلدان) و چۆنیەتی دابەشکردنی و پێبازی لە نووسینیدا. بەھەمان شێوە کەلکی زۆر وەرگیراوە لە کتیبی (المؤرخ الجغرافی ابو الفداء صاحب حماة)، کە تێدا پێنج توێژینەوێە لە شێوەی وتار بلاوکراوەتەوێە کاتێک باسیان لە ژياننامەی ئەبولفیداو زۆریک لە بەرھەمەکانی کردووە.

ھەرچی کتیبی (بلدان الخلافة الشرقيه) لەسەر، ئەو زانیاری چاکی تێدا بەدیدیەکرێت لە بارەی ھەرێمە کوردنشینەکان و تەنانت کەلکی زۆر وەرگیراوە لەو نەخشانەی کە بۆ روونکردنەوێە بەکاربھێناون.

سەرەرای ئەوانەش ئەم توێژینەوێە سودمەند بوو بە زانیاریەکانی کتیبی حەکیم ئەحمەد مام بەکر لە ژێر ناوی (الکرد وبلادهم عند البلدانين والرحاله المسلمين) و ھەرۆھا نامەی ماستەری فائزە محەمەد عزەت کە ئەویش لە بارەی کوردە لە ھەرێمی جەزیرە و شارەزوور بەناوی (الکرد فی اقلیم الجزیره و شهرزور فی صدر الاسلام)

لە کۆتاییدا جگە لەو سەرچاوانەی کەوا باسکرا سود وەرگیراوە لە ژمارەبەک بەبەتیی میژووی زانستی، ئەوانە وەک وتارو لیکۆلینەوێە لە گۆشارە ئەکادیمیەکان بلاوکراونەتەوێە، بەتایبەتی ئەوانە پەیوەندی ھەبوو بە لیکۆلینەوێە، وەک توێژینەوێە کە ی.د. موسی مستەفا ھەسنیانی کە تاییبەتە بە ھەڵسەنگاندنی کتیبی تقويم البلدان لە ژێر ناوی (تقیين تقويم البلدان).

بەشی یەكەم

ژیاننامە ی ئەبولفیدای ئەیوبی

ته وهره ی به کهم

ژیانی

یه کهم / ناو و نازناوی و پرچه له کی:

سه رچاوه کان زۆربه یان کۆکن له سه ره ته وه ی کهوا ناوی ئیسماعیل کورپی عه لی کورپی مه جمودی کورپی مه مه دی کورپی ته قیه ده دین عومه ری کورپی شاهه نشای کورپی شه یوبی کورپی شادیه ^۱، و ناسراوه به شه بولفیدا ^۲، ته وه ش زیاتر له وه دا سه رچاوه ی گرتوه کهوا ته وه که سانه ی هه لگری ناوی عیماده دین ئیسماعیلن ناسراون به شه بولفیدا ^۳.

ناویراو له ماوه ی ژیا نیدا کۆمه لێک نازناوی هه بووه، وه کو (مه لیک صالح) ^۴ له سالی (۷۱۰هـ / ۱۳۱۰ز) پێی به خسراوه ^۵، هه روه ها نازناوی (مه لیک شه لمو ته یه د) ^۶ یشی هه بووه، دیاره

۱ السکبی، طبقات الشافعية الكبرى، تحقیق: مصطفى عبدالقادر احمد عطا، (بیروت: ۱۹۹۹)، ۲۲۲/۵،
العسقلانی: الدرر الكامنة في اعيان المائة الثامنة، تحقیق: عبدالوارث محمد علي، (بیروت: ۱۹۹۷)، ۲۱۶/۱،
الشوکانی: البدر الطالع بحاسن من بعد القرن السابع، وضع حواشیه، خليل المنصور، (بیروت: ۱۹۹۸)، ۱۰۱/۱.

۲ عباس القمي: الكني واللقاب، (النجف: ۱۹۵۶)، بسام عبدالوهاب الجالي: معجم الاعلام معجم تراجم
لاشهر الرجال والنساء من العرب والمستترين والمستشرقين، (دمشق: ۱۹۸۷)، ص ۱۰۴، محمد محمود محمدین:
التراث الجغرافي الاسلامي، (الرياض: ۱۹۹۹)، ص ۱۸۷.

۳ قتيبة الشهابي، معجم القاب ارباب السلطان في الدولة الاسلامية من العصر الراشدي حتى بدايات القرن
العشرين، (دمشق: ۱۹۹۵)، ص ۲۹۴.

۴ الصفدي: الوافي بالوفيات، تحقیق: احمد الارناؤوط وترکي مصطفى (بیروت: ۲۰۰۰)، ۷/ ۱۰۴، الکتبی:
فوات الوفيات والذیل علیها، تحقیق احسان عباس، (بیروت: د.ت)، مج ۱، ۱۸۴.

۵ ابن تغري بردي: المنهل الصافي والمستوفي بعد الوافي، منشور على الموقع الالكتروني www.al-mostafa.com، ۲۶۱/۱.

پیدانی ئەو نازناوەش دەگەرێتەوە بۆ سالی (٧٢٠/ك / ١٣٢٠ز) كاتێك له لایەن محەمەدی كۆری قلاون^٢ سولتانی مەمالیکێ^٣ میسرو شام پێی بەخشاوه^٤.
 ھەروەھا نازناوی (صاحب حماء)^٥ شی ھەبوو وەكو ئەندامانی تری بنەمالەكەیی ئەوانەیی فەرمانپەرەوایەتی شاری ھەمایان کردوو ئەو نازناوەیان ھەبوو^٦.
 سەبارەت بە ڕەچەڵەکی ئەبولفیدا دەگەرێتەوە بۆ بنەمالەیی ئەیوبی کوردی و بنەچەیی ئەو ناوەش دەگەرێتەوە بۆ نەجمەددین ئەیوبی کۆری شادی^٧.

١ العيني: السيف المهند في سيرة الملك المؤيد، حققه: فهميم محمد شلتون، راجعة: محمد مصطفى زيادة، (القاهرة: ٢٠٠٣)، ص ٩٣، المرتضى الزبيدي: ترويع القلوب في ذكر ملوك بني ايوب، تحقيق: صلاح الدين المنجد، (دمشق: ١٩٦٩)، ص ١٣٦.

٢ محەمەدی كوردی قلاون: كۆری عەبدوللای صالحی لە سالی (٦٨٤/ك / ١٢٨٥ز) لە قاهیرە لە دایك بوووە لە سالی (٦٩٣/ك / ١٢٩٤ز) جلەوی دەسلەلتی گرتۆتە دەست و بۆتە سولتانی میسرو شام بۆماوەیەك لادراو، دواتر دووبارە لە سالی (٦٩٨/ك / ١٢٩٨ز) گەراوێتەو دەسلەلات و پاش ماوەیەك دوورخراوێتەو تا سالی (٧٠٩/ك / ١٣٠٩ز) دووبارە گەراوێتەو دەسلەلات و بەردەوام بوو تاوێكو لە سالی (٧٤١/ك / ١٣٤١ز) كۆچی دوایی كرد، الكتبی: فوات الوفيات، مج ٤ / ٣٥ - ٣٦، وە بۆ زیاتر زانیاری دەربارەیی ژانی پڕوانە: حیاە ناصر الحجی: السلطان الناصر محمد بن قلاون و نظام الوقف فی عهده، (الكویت: ١٩٨٣)، ص ١٧ - ٣٥.

٣ بۆ زیاتر زانیاری لە بارەیی مەمالیکەکان و چۆنەتی پەیدا بوونیان لە جیهانی ئیسلامی پڕوانە: ابن دقماق: الجوهر الثمين في سير الملوك والسلطين، تحقيق: محمد كمال الدين عزالدين علي: (بيروت: ٢٠٠٧)، ص ٢٨٠، علي ابراهيم حسن: تاريخ الممالك البحرية، (القاهرة: ١٩٦٧) ص ٢٣ - ٣٥، احمد مختار العبادي: قيام دولة المماليك الاولى في مصر والشام، (بيروت: ١٩٨٦)، ص ١١ - ١٤٣.

٤ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، علق عليه ووضع حواشيه: محمود ديبوب، (بيروت: ١٩٩٧)، ٢ / ٤٣٣، المقريزي: السلوك لمعرفة دول الملوك تحقيق: محمد عبدالقادر عطا (بيروت: ١٩٩٧)، ٣ / ٢٤.

٥ الذهبي: ذيل تاريخ الاسلام وفيات المشاهير والاعلام، حوادث (٧٠١ - ٧٤٦هـ) تحقيق عمر عبدالسلام تدمري، (بيروت: ٢٠٠٤)، ص ٢٩٣، ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، (مصر: د.ت)، ٩ / ٢٩٣.

٦ الصفي: الوافي بالوفيات، ٤ / ٢٥٩، الكتبي: فوات الوفيات، مج ٤ / ١٢.

٧ ابو شامة: الروستين في اخبار الدولتين النورية والصلاحية، تحقيق: ابراهيم الزبيق (بيروت: ١٩٩٧)، ١ / ٣ -

٤، ابن خلكان: وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان، تحقيق: احسان عباس، (بيروت: ١٩٩٧)، ٧ / ١٣٩، ابن

اياس: المختار من بدائع الزهور في وقائع الدهور، (مصر: ١٩٦٠)، ١ / ٥٥

به پیتی بیرو بۆچوونی زۆر له سهراچاوهكان رچهلهکی ئهو بنه مالهیه دهگهڕێتتهوه بۆ تیره ی راوادی^۱ که تهوانیش له لایهن خۆیانوه تیرهیهکن له هۆزی ههزبان^۲.
تهندامانی ئهو بنه مالهیه نیشتهجی ی شاری دوین^۳ و سهرحهم دانیشتهوانی ئهو شار له کوردهکانی رهوادین^۴.

ئهو ی لێره دا شیای بایسکردن بیت تههم شار ه شاریکی ئهوهنده دیارو بهرچاو نیه لههه مان کاتیشدا زۆر ناسراویش نیه، بهلام له بهر بوونی مالباتی ئهییویهکان له شاردا وایکردوه کهوا بیته شاریکی گنگ و پر بایه به تابهتی له لایهن ئهو کهسانه ی کهوا په یهوست به بواری میژووه^۵.
وه له لایهکی تر زۆر جار خه لکی شامیش رچهلهکی کوردیان خستۆته پال مالباتی ئهییویهکان^۶، ههروهکو دیاریشه ئهو بنه مالهیه خانه دان و دیارو بهرچاویش بوونه هه ر بۆیه سهراچاوهکان به ((به رپێترینی خانه واده ی کوردانیان داده نین))^۷.

۱ ابن خلکان: وفيات الاعیان، ۷/ ۱۳۹، ابن العبري: تاريخ مختصر الدول، وقف على تصحيحه: انطوان صالحاني اليسوعي، (بيروت: ۱۹۸۳)، ص ۳۷۰، الديار بكری: تاريخ الحميس في احوال انفس النفيس (بيروت: د.ت)، ۲/ ۳۷۸.

۲ ههزبانیهکان: یه کێکه له گه ره ترین هۆزه کورديه کانی سهرده می ئیسلامی و شوینی نیشته جی یو نیان زیاتر ئه ریل (ههولێر) و ئازریجان و جهیره ی قوراتی بووه، المسعودی: التنبيه والاشراف، (بيروت: ۱۹۹۳)، ص ۹۴، بۆ زیاتر زانیاری له باره ی ههزبانیهکان بڕوانه: احمد عبدالعزيز محمود: الامارة الهذليّة الكرديّة في اذربيجان واريبيل والجزيرة الفراتية من (۲۹۳- ۶۵۶هـ / ۹۰۵- ۱۲۵۸م) دراسة سياسية حضارية، (اريبيل: ۲۰۰۶)، ص ۳۹- ۴۵.

۳ دوین: شارۆچکه یه که ده که ویتته ده ور بهری ئاران له کۆتایی سنوری ئازریجان نزیک شاری تهفلیس، یاقوت الحمودی: معجم البلدان، (بيروت: ۱۹۹۵)، ۲/ ۴۹۱.

۴ ابن خلکان، وفيات الاعیان، ۷/ ۱۳۹.

۵ محسن محمد حسين: ناشد صلاح الدين ان نخاسب انفسنا استجواب قائد بعد ثمانمائة سنة، لقاء اجراء: بدران احمد حبيب، (اريبيل: ۲۰۰۲)، ص ۲۱.

۶ نیشتمان بشیر محمد: الملك ابو الفداء الايوبي (۶۷۲- ۷۳۲هـ/ ۱۲۷۳- ۱۳۳۱م) دراسة تاريخية في اشارة العلمية، مجلة زانکۆ- جامعة صلاح الدين، العدد (۲۸)، (اريبيل: ۲۰۰۶)، ص ۱۰۸.

۷ ابن الاثير: الكامل في التاريخ، (بيروت: ۲۰۰۵)، ۱۱/ ۳۴۱، وينظر ايضا كتابه: التاريخ الباهر في الدولة الاتاكية (بالموصل)، تحقيق: عبدالقادر احمد طليمات، (القاهرة: ۱۹۶۳)، ص ۱۱۹، ابو شامة: الروضتين في اخبار الدولتين، ۱/ ۴۰۳.

له گهڻ تهوهی زۆربهی سهراچاوهکان هاوړان له سهر تهوهی بنه ماله‌ی تهیویهکان کوردی په وادین، به‌لام له گهڻ تهوه‌شدا له هندیك سهرچاوهکاندا بیروړای جیاواز بهدی ده‌کړیت سهارهت بهو هۆزه‌ی که‌وا بنه ماله‌ی تهیویهکان بۆ ده‌گه‌رپته‌وه، ته‌وه‌تا هندیك پټیان وایه که‌وا بنه‌چه‌کیان ده‌گه‌رپته‌وه بۆ هۆزی زرزاری^۱، وه هندیکی تر دهیان گټرنه‌وه بۆ هۆزی همیدی^۲، وه تهوهی لیږه‌دا تیبینی ده‌کړیت به ته‌نیا تهو سهرچاوانه باس له‌وه ده‌کن که‌وا بنه ماله‌ی تهیویهکان له کورده‌کانی په‌وادى نین.

سهره‌ړای تهوهی زۆربه‌ی میژوونوسان جه‌خت له‌سهر تهوه ده‌کنه‌وه که‌وا بنه ماله‌ی تهیویهکان له په‌چه‌له‌کدا کوردن، به‌لام له گهڻ تهوه‌شدا زۆر جار له لایهن چهند که‌سانیک هه‌ولندراوه په‌چه‌له‌کی خۆیان بگټرنه‌وه بۆ عه‌ره‌ب، دیاره زیاتر تهو جۆره هه‌ولانه‌ش ده‌گه‌رپته‌وه بۆ دواى دروست بوونی ده‌وله‌تی تهیوی^۳ کاتیک خه‌لکانیک هه‌بوون له خودی بنه ماله‌ی تهیویه‌کانیش بوون په‌چه‌له‌کی خۆیان ده‌گټرايه‌وه بۆ عه‌ره‌ب و ئومه‌ویه‌کان بۆ تهوهی پله‌و پایه‌ی به‌رز به‌ده‌ست به‌ینن^۴، وه

۱ ابن کثیر : البداية والنهاية، (القاهرة: ۲۰۰۱)، ۱۲/ ۲۵۹، سهارهت به زرزاری: یه‌کیکه له‌و تیرانه‌ی سهر به هۆزی هه‌زبانیه‌کانه و له شاری هه‌ولیر قه‌لا به‌ناویانه‌وه بووه هه‌ر له ناوچه‌کانی هه‌ولیردا نزیکه‌ی دوانزه گوندیان ناوه‌نکردۆته‌وه، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳/ ۳۴۰، محمد مه‌ردۆخی: میژووی کوردو کوردستان، وه‌رگټراى: عبدالکریم محمد سعید، (سلیمانی: ۲۰۰۷)، ل ۱۲۲

۲ القرمانی: اخبار الدول واثار الاول في التاريخ، (بیروت: د.ت)، ص ۱۹۴، سهارهت به همیدی‌ه‌کان: یه‌کیکه له هۆزه کوردیه بلاوه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره زیاتر ناوچه‌کانی نیشته‌جی‌بوونیان له ناچه له موصلدا ابن حوقل : صورة الارض، (بیروت: ۱۹۷۹)، ص ۳۱۵.

۳ مه‌به‌ستمان تهو ده‌وله‌ته‌یه سولتان سه‌لاح‌ده‌دین توانی له ماوه‌ی ژیانیدا به هه‌ول و کۆششه سهر‌بازی و رامیاریه‌کانی بنیادی بنی، بۆ زیاتر زانیاری به‌روانه: ابن شدادا: النوادر السلگانیه والحاسن البوسفیه، تحقیق: احمد ایش، (دمشق: ۲۰۰۵) مقدمه‌ الحق، ص ۹- ۱۳، الاسدی: التیسر والاعتبار والتحریر والاختبار، تحقیق: عبدالقادر احمد گلیمات، (مصر: ۱۹۶۷)، ص ۶۸.

۴ احمد الاوتانی: دمشق في العصر الايوبي، تقديم سهیل زکار، (دمشق: ۲۰۰۷)، ص ۵۷، احمد مختار العبادي، في تاريخ الايوبيين والماليك، (بیروت: ۱۹۹۵)، ص ۴۳.

١. نه‌ه‌شيان به نمونه دياره كاتيك مه‌ليك موعيز ئيسماعيل^١ له سالي (٥٩٨/ك/ ١٢٠١ز) بانگه‌شه‌ي خيلافه‌تي كردو وای نيشاندا قورده‌يشيه‌و نه‌وه‌ي ئومه‌ويه‌كانه^٢.

دياره ئهم هه‌واله‌ش ده‌نگدانه‌ويه‌كه‌ي زۆري ليكه‌وتوه، به‌تاييه‌تي له لايهن مه‌ليك عادل (٥٩٦- ٦٢٥/ك/ ١١٩٩- ١٢١٨ز) زۆر توورپه‌بوو نكوڤي له‌و هه‌واله‌ كرد تاوه‌كو دوا ئه‌ندازه^٣ هه‌روه‌ها گووتي ((ئيسماعيل درۆي كردوه، ئيمه هه‌رگيزو له بنه‌په‌تدا له بنه‌ماله‌ي ئومه‌ويه‌كان نه‌بوينه))^٤.

هه‌روه‌ها ئين خه‌لكه‌كانيش ئاماژه به‌وه ده‌كات سولتان سه‌لاحه‌ددينيش له‌سه‌رده‌مي خويدا ئه‌و هه‌والانه‌ي به درۆ خستۆته‌وه ده‌يگوت : ((ئهو هه‌والانه هيچ بنه‌مايه‌كه‌ي راستيان نيه‌و دوورن له راستي))^٥.

به‌و شيوه‌يه له‌به‌ر رۆشنابي بيرو بۆچووني سه‌رچاوه‌كان بۆمان به‌ديار ده‌كه‌وت په‌چه‌له‌كه‌ي ئه‌بولفيدا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ بنه‌ماله‌ي ئه‌يوبي كوردی و هه‌روه‌ها له نه‌وه‌ي ته‌قييه‌ددين عومه‌ري كوري شاهه‌نشای ئه‌يوبييه^٦ كه ئه‌ويش كوري بۆ سولتان سه‌لاحه‌ددينه^٧.

١ مه‌ليك موعيز ئيسماعيل: كوري سه‌يف و ئيسلام گه‌تگين كوري ئه‌يوب، دواي مردني باوكي له يه‌مه‌ن له سالي (٥٩٣/ك/ ١١٩٣ز) جله‌وي ده‌سه‌لاتي گه‌ته ده‌ست وه له سالي (٥٩٨/ك/ ١٢١١ز) كوژرا، ابن خلكان : وفيات الاعيان، ٢/ ٥٢٤، بۆ زياتر زانباري له باره‌ي بروه‌نه: دلير فرحان اسماعيل: الكورد في اليمن (٥٦٩- ٨٠٨/ك/ ١١٧٣- ١٤٥٤م) درسه في تاريخهم السياسي والحجاري، رساله ماجستير غير منشوره مقدمه الي كلية الاداب جامعه صلاح الدين، (اربيل: ٢٠٠١)، ص ٤٣- ٤٨.

٢ ابن الديبع الزبيدي: قرة العيون باخبار اليمن الميمون، حققه و علق عليه: محمد بن علي الاكوع الحوالي، (القاهرة: ١٩٥٠)، ق/ ١- ٣- ٤.

٣ نفس المصدر والصفحة .

٤ ابن واصل : مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، تحقيق : جمال الدين الشيال، (القاهرة: ١٩٥٣)، ١/ ٤.

٥ وفيات الاعيان، ٧/ ٣٤١.

٦ بۆ زياتر زانباري له باره‌ي ژيانى ته‌قييه‌ددين عومه‌ر كوري شاهه‌نشای ئه‌يوبي، بروه‌نه: سازان حسين ابراهيم: الملك المظفر تقى الدين عمر بن شاهنشاه الايوبي (٥٣٤- ٥٨٧هـ/ ١١٣٩- ١١٩١) درسه في سيرته و عصره، رساله ماجستير غير منشوره مقدمه الي كلية الاداب جامعه صلاح الدين، (اربيل: ١٩٩٤)، ص ٢٨- ٣٩.

٧ ابو شامة: الروضتين في اخبار الدولتين، ١/ ١٢٧، ابن خلكان : وفيات الاعيان، ٣/ ٢٥٦.

هه‌روه‌کو دیاره خانه‌واده‌ی ته‌بولفیدا یه‌ککه له خه‌زانه هه‌ره دیارو به‌رچاوه‌کانی مال‌باتی ته‌یوبیه‌کان و له هه‌مان کاتدا پۆلێکی به‌رچاویان هه‌بووه له زۆر بواردا، له‌به‌رته‌وه له سه‌رچاوه‌کاندا زانیاری زۆر خراوته‌ پوو له باره‌یان‌وه، هه‌ر بۆیه لێ‌ده‌ا به‌ پێویست ده‌زانرێت زانیاری ده‌رباره‌ی نه‌و که‌سایه‌تیانه له خانه‌واده‌که‌یدا بخه‌یته‌ پوو راسته‌وخۆ پۆلێان هه‌بووه له‌سه‌ر شانۆی پامیاری شاری هه‌ماو گرنگترین نه‌و پووداوانه‌ی به‌ گشتی له‌ناوچه‌که‌دا پوویانداوه.

أ- باوکی:

عه‌لی کوڕێ مه‌حمودی کوڕی مه‌مه‌دی کوڕی ته‌قییه‌ددین عومه‌ری کوڕی شاهه‌نشای کوڕی ته‌یوبی کوڕی شادیه^١، وه نازناوی (مه‌لیک ته‌فضه‌ ل) بووه^٢، له ساڵی (٦٣٥/ک/ ١٢٣٧ز) له شاری هه‌ما له دایک بووه^٣.

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کان زۆر نه‌په‌رژاونه‌ته‌ سه‌ر ژبانی به‌شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی، به‌لام نه‌و گو‌پرانکاری و شه‌په‌ر شو‌پانه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا هاتنه‌ ئارا له‌ ناوچه‌که‌دا نه‌وه‌ی سه‌لماند که‌وا چه‌نده کاریگه‌ری هه‌بووه له‌سه‌ر پووداوه‌کان، به‌تایبه‌تی له‌و کاته‌ی مه‌لیک مه‌نصور مه‌مه‌د^٤ ی برای فه‌رمانه‌روای شاری هه‌ما بووه له‌ به‌ری‌وه‌به‌ردنی کاروباره‌کانیشدا یارمه‌تیده‌ر و ده‌سته‌ راستی بووه^٥.

١ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٢٢ / ١١٦، الزركلي: الاعلام، (بیروت: ١٩٧٩)، ٥ / ٢٠.

٢ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٢٢ / ١١٦، الزبيدي: ترويح في القلوب، ص ٥٤.

٣ ابو الفداء: المختصر، ٢ / ٢٦٥، الحنبلي: شفاء القلوب في مناقب بني ايوب، تحقيق: ناظم رشيد، (بغداد: ١٩٧٩)، ص ٤٤٦.

٤ مه‌لیک مه‌نصور مه‌مه‌د: کوڕی مه‌حمودی کوڕی مه‌مه‌دی کوڕی ته‌قییه‌ددین عومه‌ری کوڕی شاهه‌نشای کوڕی ته‌یوبی کوڕی شادیه له ساڵی (٦٣٢/ک/ ١٢٣٤ز) له شاری هه‌ما له‌دایک بووه، وه له ساڵی (٦٤٢/ک/ ١٢٤٤ز) له دوا‌ی مردنی باوکی فه‌رمانه‌روایه‌تی شاری هه‌مای وه‌رگرتوه و له به‌رده‌وام بووه تاوه‌کو له ساڵی (٦٨٣/ک/ ١٢٨٤ز) به‌ نه‌خۆشی کۆچی دوا‌یی کرد دوا‌ی نه‌وه‌ی بۆ ماوه‌ی په‌نجاو یه‌ک ساڵ ژیا. المقریزی: السلوك لمعرفة دول الملوك، ٢ / ١٨٣.

٥ احمد غسان سبانو: ملك حماد الايوبي، (دمشق: ١٩٨٤)، ص ٩٩.

ههروه‌ها له‌به‌رنه‌وه‌ی که‌سی‌کی زیره‌ک و لیته‌اتوو بووه به‌تایبه‌تی له‌بواره‌کانی سه‌ربازی و کارگیریدا زۆر له‌مه‌لیک و ده‌سه‌لات‌داره‌کان پرس و پاو راو‌یژیان پێ‌کردوو ه^١.

سه‌باره‌ت به‌کارو چالاکیه سه‌ربازیه‌کانیشه‌ی له‌ماوه‌ی ژیانیدا به‌ژداری‌کردوو له‌ژماره‌یه‌کی زۆر له‌و شه‌رانه‌ی که‌وا له‌ناوچه‌که‌دا پرویانداوه، هه‌ر بۆ‌ئهو مه‌به‌سته به‌شداری‌کردوو له‌پروبه‌پروبوونه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان له‌و کاته‌ی پرویان له‌ناوچه‌کانی شام کردبوو، به‌هه‌مان شێوه سه‌یفه‌ددین قطز^٢ سوڵتانی مه‌مالیک ناماده‌باشی بۆ‌ئهو شه‌ره کردبوو کاتی‌ک به‌خۆی و سوپایه‌ک به‌ره‌و ناوچه‌کانی شام هات و زۆرترینی ئهو سوپایه‌ش پێ‌کهاتبوو له‌مه‌مالیکه‌ تورکه‌کان و کورد^٣ و کورده‌ قه‌یموریه‌کان^٤ و هه‌روه‌ها سوپاسی هه‌ماش له‌ژێر سه‌رکردایه‌تی مه‌لیک مه‌نصور و ئه‌فضه‌ل^٥ی برای بووه.

١ عبد الرحمن حميدة: ابو الفداء، بحث منشور في كتاب (المؤرخ الجغرافي ابو الفداء صاحب حماء) (دمشق: ١٩٧٥)، ص ١١.

۲ سه‌یغه‌ددین قکر: کوپی عەبدوللای موعیری لە سالی (٦٥٧ک/ ١٢٥٩ز) جلەوی دەسەلاتی لە میسر گرتە دەست، وە لە سالی (٦٥٨ک/ ١٢٦٠ز) لەلایەن دارو دەستەبەوێ خەزەمەتکارو لاینگەرەکانی کوژرا دواى ئەوێ بۆ ماوەی سالیێک حوکمی کرد. ابن دقماق : النفحة المسكية في الدولة التركية، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، (بیروت: ١٩٩٩)، ص ٤٥ - ٥٢، العصامي: سمط النجوم الحوالي في ابناء الاوائل والتوالي، منشور على موقع الکترونی : www.alwarraq.com، ٢/ ٢٩١.

٣ له باردی بهشداری کورد لهم شهزدها بروهه: موسی مصطفی الهسنیانی: السنین الاییره من حیاة دولة الکورد الایوبیه فی مصر ویلاذ الشام، (اریل: ٢٠٠٧)، ص ص ٤٦٤ - ٤٧٥.

۴ كورده قەيمورىيە كان: يەكېنە لەو ھۆزە كوردىيانەى لەسەردەمى ئەيىبىيە كان پۇلېتىكى گزنگيان ھەبوو لە بوارەكانى رامپارى و نابورى و ناوہاندكاريدا، وە خۇشيان نىشتەجى قەلەى قەيمور بروونە لە ناوچەكانى نىوان ھەردوو باژىرى سەرت و جەزىرەى بۆتان وە ناويشيان ھەر لە ناوى قەلاكوە ھاتووہ. ياقوت الحموى: معجم البلدان، ۴/ ۴۲۴، بۇ زانپارى زياتر برانە: زرار صديق توفيق: چەند لىكۆلېننەوہيەك دەربارەى مېژوووى كورد لە سەدەكانى ناوہاستدا، (دھۆك: ۲۰۰۸)، ل ل ۷۶- ۱۰۳.

٥ ابو الفداو : المختصر في اخبار البشر : ٢ / ٣١٥ .

ئەو دەبوو سوپای ھەردوولا ڕووبەڕووی یەکتەر بوونەو لە سالی (٦٥٨/ك / ١٢٦٠ز) لە شیوی عین جالوت^١ لە ئەنجامدا موسلمانەکان توانیان شکستیکی گەورە بە سوپای مەغۆلەکان بەیئەن و سەرکەون بەسەریاندا^٢.

ئەو دی لێردا شیای ئاماژە پێکردن بێت، یەکیەک لە دەرتەنجامە ھەرە گزنگەکانی ئەو شەرە یە کخستەو دی میسر و شام بوو لە ژێر سەرکردایەتی یەک سەرکردە کە ئەویش سەیفەددین قطز بوو^٣ و ھەر ھەھا رزگارکردنی میسر و شام بوو لە ھێرشی مەغۆلەکان و گۆرینی ھەلۆیستی موسلمانەکان لە بەرگریکردن بۆ ھێرش بردن^٤.

ھەر لەو سەر و بەندەدا مەغۆلەکان دواي شکست خواردنیان لە شیوی عین جالوت دووبارە ڕوویان لە ناوچەکانی شام کردو ئەو جارەیان شاری حمصیان گەمارۆداو لە ھەر لەو کاتەدا مەغۆلەکان لەم شارەدا نزیک بوونەو مەلیک مەنصور مەحمەدو عەلی برای ڕوویان لە شاری حمص کردو لەویدا دووبارە خۆیان یە کخستەو، و لە سالی (٦٥٩/ك / ١٢٢٩ز) دووبارە شەر ڕوویا لە نێوان موسلمانەکان و مەغۆلەکان، ھەرچەندە ژمارەو قەبارە سوپای مەغۆلەکان گەلیک زیاتر بوو بەلام دووبارە توانرا گوزرێکی کوشندە لە سوپای مەغۆلەکان بدرێت^٥.

ھەر ھەھا یەکی تر لەو چالاکیە سەربازیانە کە ئەمیر عەلی بەشداری تێدا کردووە فەتح کردنی قەلای صەفد^٦ بوو لە سالی (٦٦٤/ك / ١٢٦٥ز) دواي ئەو دی سولتان ظاهر بیبرس^١ بە

١ عین جالوت: شارۆچکە یە کە دەکەوێتە نێوان بیسان و نابلس لە دەورووبەری فەلەستین . یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٤ / ١٧٧.

٢ ابو الفداء : المختصر في اخبار البشر، ٢ / ٣١٥، ابن دقماق : النفحة المسكية، ص ٥٠ - ٥١.

٣ محمود ياسين احمد: الايوبيون في شمال الشام والجزيرة، (بغداد : ١٩٨١)، ص ٣١٥.

٤ فايد حماد عاشور: العلاقات السياسية بين المغول والماليك في الدولة المملوكية الاولى، راجعة : جوزيف نسيم، (القاهرة: ١٩٧٦)، ص ٥٥ - ٥٦.

٥ ابن واصل : مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، تحقيق : عمر عبدالسلام تدمري، (بيروت: ٢٠٠٤)، ٦ / ٣٠٦، ابو الفداء : المختصر، ٢ / ٣٢٠.

٦ قەلای صەفد: یەکیەکە لە قەلای قایم و سەخت و دژوارەکان دەروانی ئە سەر دەریای تەبەریە لە ئوردن لە ناوچەکانی شام. ابو الفداء : تقويم البلدان، اعتني به: رينو والبارون ماك كوكين ديسلان، (باريس: ١٨٤٠)، ص ٢٤٣.

خۆی و سوپاکه‌ی به‌ره‌و شام هاتن و له‌وێوه به‌ره‌و ئه‌و قه‌ڵایه به‌رپێکه‌وتن و دوا‌ی گه‌مارۆدانی شاره‌که ژماره‌یه‌کی زۆر له موسڵمانه‌کان کوژران، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا توانرا له‌ کۆتاییدا به‌شه‌ر قه‌ڵاکه‌ فەتح بک‌ریت^۲.

هه‌روه‌ها یه‌کیکی تر له‌و شه‌پانه‌ی که‌ ئه‌میر عه‌لی رۆژێکی جوامیرانه‌ی تیدا بینبووه شه‌ری سالی (۶۶۴/ ۱۲۶۵ز) یه‌ کاتی‌ک سولتانی مه‌ماریک سوپایه‌کی گه‌وره‌ی ئاماده‌کردو به‌ره‌و ولاتی ئه‌رمه‌ن به‌رپێکه‌وتن و تیدا سه‌رکرده‌یه‌تی ئه‌و سوپایه‌ درایه مه‌لیک مه‌نصور ئه‌میر عه‌لی برای^۳، ئه‌وه‌بوو ئه‌و سوپایه به‌رپێکه‌وت تاوه‌کو گه‌یشه‌ شاری سیس^۴ له‌ولاتی ئه‌رمینیا و ئه‌وانیش له‌ لایه‌ن خۆیان‌ه‌وه قایم‌کاری زۆریان له‌ ناوچه‌کانی خۆیاندا کردبوو له‌ ژێر فه‌رمانه‌وه‌ییه‌تی هه‌یشوم کوری قسطنطین کور‌ی باسیل پادشای ئه‌رمه‌نی که‌ ئه‌و کات له‌وی نه‌بوو سه‌رکرده‌یه‌تی سوپاکه‌ی خسته‌بووه ئه‌ستۆی کوره‌کانی^۵، ئه‌وه‌بوو شه‌رپێکی گه‌وره له‌ نیوان هه‌ردوولا روویداو له‌ ئه‌نجامدا سوپای موسڵمانه‌کان توانیان سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌ینن و یه‌کێک له‌ کوره‌کانی پادشا له‌ مه‌یدانی شه‌رودا بکوژن و ئه‌ویتری یه‌خسیر بکه‌ن^۶.

۱ ظاهر بی‌یرس: کور‌ی عه‌بدو‌للا‌ی مه‌نصور‌ی له‌ سالی (۶۵۸/ ۱۲۶۰ز) بووه سولتانی می‌سرو له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا بوژانه‌وه‌یه‌کی زۆری به‌خۆیه‌وه بینبووه له‌ هه‌موو بواری‌کدا، له‌ سالی (۶۷۶/ ۱۲۷۷ز) دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆ ماوه‌ی هه‌فته‌ سا‌ن حو‌کی کر کۆچی دوا‌یی کرد. ابن تغری بردی: المنهل الصافی، ۱/ ۴۳۵- ۴۳۶.

۲ الصفدی: نزه‌ة المالك والملوك في مختصر سيرة من ولي مصر من الملوك، تحقیق: عمر عبدالسلام تدمري، (بیروت: ۲۰۰۳)، ص ۱۵۳، کارل بروکلمان: تاریخ الشعوب الاسلامیة، نقلة الى العربية: نبیة امین و منیر البعلبکی، (بیروت: ۱۹۷۷)، ص ۳۶۶.

۳ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ۲/ ۳۳۳.

۴ سیس: یه‌کێکه له‌ شاره‌ هه‌ر گه‌وره‌کانی ناوچه‌ (غور) سنوریه‌کانی شام و ده‌که‌وێته نیوان هه‌ردوو شاری ئه‌نتاکیه‌ و ته‌رتوس، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳/ ۲۹۷.

۵ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ۲/ ۳۳۳، فاید حماد محمد عاشور: الجهاد الاسلامي ضد الصليبيين والمغول في العصر المملوکی الاولی، (د.م: ۱۹۹۵)، ص ۲۳۰.

۶ الصفدی: نزه‌ة المالك والملوك، ص ۱۵۳، ابن دماق: النفحة المسکیة، ص ۵۹، عباس اقبال: تاریخ المغول منذ حملة جنکیزخان حتى قیام الدولة التیموریة، ترجمة: عبدالوهاب علوب، (ابو ظبی: ۲۰۰۰)، ص ۲۲۴.

ئەو كۆپرەى بەدىل گېرابو مەلىك مەنصور مەمەد ئەركى چاودىر كىردنى خستە ئەستۆى ئەمىر عەلى براى و ئەوئش لەلايەن خۆيەو پاراستى و تاوەكو هېنايە بەردەستى سولتان^۱.

وہ ہەر لەو ماوہیەدا شەر و شۆر بەردەوام بوو، ئەو تال لە سالى (٦٨٠/ ١٢٨١ز) مەغولەکان دووبارە پرويان لە ناوچەکانى شام کردو بەردو شارى حمص هاتن^۲ و بەهەمان شێوہ بوو پەرووونەوہیان سوپای موسلمانەکانیش بەردو ناوچەکانى شام هاتن، وە لێردا سولتانى مەمالىك زیرەکانە سوپاکەى دابەشکردو کاتیک بالى راستى سوپاکەى خستە ژێر سەرکردایەتى مەلىك مەنصور و ئەمىر عەلى براى و ہەر ئەوہش وایکرد لەسەر دەستى ئەوان موسلمانەکان سەربەگون و ژمارەيەكى زۆر لە مەغولەکان بکوژن^۳.

وہ لەلايەكى دیکە دواى ئەوہى لە سالى (٦٨٣/ ١٢٨٤ز) مەلىك مەنصور مەمەد كۆچى دوايى کردو كۆرەكەى مەلىك موزەفەر مەحمود هاتە شوئىنى و ہەرودەكو چۆن ئەمىر عەلى دەستە راستى باوكى بوو لە بەرپۆتەبردنى كاروبارو كردارە سەربازيەكاندا، بە هەمان شێوہ بەگرو تىنىكى زۆر ترەوہ لە خزمەتى كۆرەكەيدا كاریكردوہ^۴ و لەو ماوہیەشدا بەژدارىكردوہ لە زۆربەى چالاكیە سەربازيەكاندا.

سەرەراى ئەوہى لە لاىەنى سەربازیدا پۆلێكى بەرچاوى ھەبوو و لە ھەمان كاتدا پەيوەندیەكى توندو تۆلى لەگەل سولتانەكانیشدا ھەبوو، ئەوہ زياتر لەبەرئەوہ بوو كەسێكى زیرەك و لێھاتوو قسەخۆش بوو، لەبەرئەوہ پایەيەكى تايبەتى ھەبوو لە لاى سولتانەكانى ميسردا ھەر بۆيە لەو كاتانەى سولتان دەرچووبايە بە مەستى راوکردن بانگھێشتى دەکرد، چونكە شارەزايەكى تەواویشى ھەبوو لەو بواردەدا^۵.

ئەوہبوو لەو كاتەى ئەمىر عەلى لە شارى ھەلەب بوو كاتى راوکردن بوو سولتانیش بەدوايدا ناردو ئەوئش لە لاىەن خۆيەو لە شارى ھەلەب بەردو دیمەشق بەرپۆتەوتن و لە رینگادا

١ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ٢/ ٣٣٣

٢ ابن المغيزل: ذيل مفرج الكرب في اخبار بني ايوب، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، (بيروت: ٢٠٠٤) ص ٩٨، ايم دقماق: النفحة المسكية، ص ٧٧ - ٧٨.

٣ ابو الفداء: المختصر، ٢/ ٢٣٧ - ٣٤٨، ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، اعطني به: ابو صهيبي الكرمي، (د.م.ت)، ص ١٤٦٥.

٤ احمد غسان سبانو: مملكة حماة الايوبية، ص ٩٢.

٥ ابو الفداء: المختصر، ٢/ ٣٦٥.

نه‌خۆش كهوت، له ساڵی (٦٩٢ك / ١٢٩٢ز) له شاری دیمه‌شق كۆچی دوایی كرد^١ له ته‌مه‌نی په‌نجاو هه‌وت ساڵیدا^٢. دواى ئەوه ته‌رمه‌كه‌ی گێڕدرايه‌وه بۆ شاری هه‌ما له‌وێ له‌لای باوك و باپیرانی نیژرا^٣.

ب- براكانی:

سه‌رچاوه‌كان زۆر به‌كه‌می پڕژاونه‌ته سه‌رژێانی براكانی، په‌نگه‌ ئەوه‌ش زیاتر په‌یوه‌ندی هه‌بێ به‌و رۆڵ و کاریگه‌ریه‌ی كه‌وا له‌سه‌ر شانۆی پامیاری گه‌یوانه‌، بۆیه لیڤه‌دا ئەو زانیاریانه ده‌خه‌ینه‌ روو كه‌ له سه‌رچاوه‌كاندا له باره‌یانه‌وه ئاماژه‌ی پێكراوه:

١- به‌دره‌ددین هه‌سه‌ن:

هه‌سه‌ن كورپی عه‌لی كورپی مه‌حمودی كورپی مه‌مه‌دی كورپی ته‌قییه‌ددین عومه‌ری كورپی شاهه‌نشای كورپی ئە‌یوبی كورپی شادیه‌^٤، وه نازناوی (ته‌میر به‌دره‌ددین) بووه^٥. سه‌باره‌ت به‌ له داك بونی بیروپرای جیاواز به‌دیده‌كری‌ت، ئەوه‌تا ئە‌بولفیقا له می‌ژوه‌كه‌ی خۆیدا له رووداوه‌كانی ساڵی (٧٢٦ك / ١٢٣٥ز) ئاماژه‌ به‌ مردنی براكه‌ی به‌دره‌ددین هه‌سه‌ن ده‌كات و ده‌لی‌ت : ((له‌و كاته‌ی كه‌ مرد ته‌مه‌نی په‌نجاو هه‌وت ساڵ بوو وه به‌ سێ ساڵ له‌ من گه‌وره‌تر بوو))^٦، به‌و پێیه‌ ده‌بێ له‌ ساڵی (٦٦٩ك / ١٢٧٠ز) له داك بوو بێ. له‌لایه‌كی تر هه‌ندێك ئاماژه‌ به‌وه ده‌كه‌ن له‌ ساڵی (٦٦٧ك / ١٢٦٨ز) له داك بووه، ئەو راپه‌ش زیاتر له‌ گێڕانه‌وه‌ی ئه‌بن رافع سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ كاتیك كه‌ ده‌لی‌ت : ((لیم پرسى كه‌ی له

١ ابو الفداء: المختصر ٢ / ٣٦٥، ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، (بيروت: ١٩٩٦)، ٢ / ٢٣١، الحنبلي: شفاء القلوب، ص ٤٤٦.

٢ المقریزی: السلوك لمعرفة دول الملوك، ٢ / ٢٤٣.

٣ ابن الجزري: تاريخ حوادث الزمان وانباته ووفيات الاكابر والاعيان من ابنائه، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، (بروت: ٢٠٠٦)، ١ / ١٧٣.

٤ ابو الفداء: المختصر، ٢ / ٣٨٠، ابن كثير: البداية والنهاية، ١٣ / ٣٠٩، الزبيدي: ترويح القلوب، ص ٥٥، الصوريكي: معجم اعلام الكرد في التاريخ الاسلامي والعصر الحديث في كردستان وخارجها، (السليمانية: ٢٠٠٥)، ص ٢١١.

٥ العسقلاني: الدرر الكامنة، ٢ / ١٧، ابن تغري بردي: المنهل الصافي، ١ / ٤١٩.

٦ المختصر في اخبار البشر، ٢ / ٤٤٣.

دايك بووی، ئەویش لە وڵامدا گووتی لە مانگی ڕەجەبی سالی (٦٦٧ك/ تەموزی ١٢٦٨ز) لە بەغدا لە دايك بووم).^١

لەبەر ڕۆشنایی ئەو بیرو بۆچوونانە دەکرێت بووتریت قسەکانی ئەبولفیدا زیاتر نزیكە لە راستی ئەوەش لەبەر چەند ھۆکاریك، گرنگترینیان: یەكەمیان ئەو سەرچاوانە لەبەردەستدان هیچیان ئاماژە بەوە ناکەن خانەوادە ئەبولفیدا لەو ماوەیەدا لە بەغدا بووبن، دووەمیان ئەمیر بەدرەددین لەسەر دەمی ئەبولفیدا مردوو، وە خودی ئەبولفیدا لە ھەموو میژوونوس و کەسانی تر زانیاری دەربارە خانەوادەکە خۆی زیاتر ھەبوو، لەبەرئەوە دەکرێت پشت بەبەستین بە قسەکانی و زیاتر جەخت لەسەر بیروپراکانی ئەو بکەیتەو.

بەو پێیە مالباتی ئەبویەکان زۆربەیان کەسانی زانست دۆست و خۆڕەشت بەرزبوونە و ئەویش بەدەر نەبوو لەم لایەنانە بەلکو کەسیکی خۆڕەشت بەرزبوو و ھەرەھا ھەلسوکەوتی زۆر باش بوو لەگەڵ خەلکداو لە زۆر زانستدا شارەزایی ھەبوو و زانست دۆستیش بوو،^٢ سەرەرای ئەوانەش کەسیکی دەوڵەمەند و خاوەن مولک و زەوی و زاریکی زۆر بوو.^٣

ناوبراو لە ماوەی ژيانیدا زۆرجار ھەولیداو دەسەڵات وەرگیرێت بە تاییەتی دواى مردنى مەلیك موزەفەر مەحمود لە سالی (٦٩٨ك/ ١٢٩٩ز) کاتیك هیچ مندالی لە دواى خۆی جی نەھێشت، لەو کاتەدا نەیتوانی دەسەڵاتداریەتی لە شارى ھەما وەرگیرێت دواى ئەوەی لەگەڵ براکانی کۆبوونەو بۆ دەست نیشانکردنی کەسیك بۆ فەرمانرەوايەتیکردنی شارەكە بەلام لە ئەنجامی ململانێیان لەسەر دەسەڵات نەگەشتنە هیچ دەرتەنجامیک لەو سالا دا شارى ھەما دەرچوو لە ژێر مالباتی ئەبویەکان.^٤

ھەرەھا لەسەر دەمانی دواتریش بەردەوام بوو لە ھەولەکانی بۆ بەدەستھێنانی دەسەڵات، ئەوەتا لە سالی (٧١٠ك/ ١٣١٠ز) دووبارە ھەولو کۆششەکانی خستەگەر بۆ وەرگرتنی

١ العسقلاني : الدرر الكامنة، ١٧ / ٢.

٢ ابن تغري بردي: المنهل الصافي، ١ / ٤١٩، الصوريكي: معجم اعلام الكرد، ص ٢١١.

٣ العسقلاني : الدرر الكامنة، ١٧ / ٢.

٤ ابو الفداء : المختصر، ٢ / ٣٨٠، فواد افرام البستاني : دائرة المعارف، (بيروت: ١٩٩٤)، مج ٥ / ٢٧.

فەرمانرەوايەتی شاری حەما بەو پێیە لە ئەبolfیدا گەرەتر بوو، بەلام ئەوەی تێبینی دەکرێت سولتان ئەبolfیدای بە پیش خستوو کردی بە دەسەڵاتداری شارەکه^۱.

و لە سالی (۷۲۶ک/ ۱۳۲۵ز) لە سەر دەمی فەرمانرەوايەتی ئەبolfیدای برای لە شاری حەما کۆچی دوایی کرد^۲.

۲- ئەسەدەددین عومەر:

عومەر کورپی عەلی کورپی مەحمودی کورپی مەمەدی کورپی تەقیبەددین عومەری کورپی شاهەنشای کورپی ئەیوب^۳.

هیچ زانیاریەکی ئەوتۆ لەبەر دەستدانیە لەسەرچاوەکاندا دەربارە لە دایک بوونی و چۆنیەتی ژیاانی و تەنانەت خودی ئەبolfیدا خۆشی تەنیا ناوی دەهێنی بەتایبەتی لە رووداوەکانی سالی (۶۹۸ک/ ۱۲۹۹ز) لەو کاتە مەلیک موزەفەر مەحمود مردوو ئەویش ئامادەبوو لەو کاتە کۆبونەوه کراوە بۆ دانانی کەسێک لە شوێنی مەلیک موزەفەر، بەلام دەرئەنجامی کۆبونەوه کە لەبەر ململانی نەگەیشتنە هیچ ئەنجام و دەرچوونی شاری حەما بوو لەو سالەدا^۴.

لێردە تێبینی ئەوە دەکرێت ئەبolfیدا کەمتر قسەو باس لە براکانی دەکات، ئەوەش زیاتر لەبەرئەوه بوو کە بەردەوام ململانیان لە نێواندا هەبوو لەسەر دەسەڵات.

سێبەم / لەدایک بوون و پێگەیشتنی:

ئەبolfیدای ئەیوبی لە جەمادی یەكەمی سالی (۶۷۲ک/ تشرینی دووەمی ۱۲۷۳ز)^۵ لە خانووە زەنجیلی^۶ لە شاری دیمەشق لە دایک بوو^۱، لێردە ئەبolfیدا خۆی باسی لە هۆکاری چوونیان

۱ العسقلاني : الدرر الكامنة، ۲/ ۱۷.

۲ المقریزی : السلوك لمعرفة دول الملوك، ۳/ ۹۳، ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ۹/ ۲۶۷.

۳ ابو الفداء : الكناش في فنى النحو والصرف، تحقيق : رياض بن حسن الخوام، (بيروت: ۲۰۰۴)، ۱/ ۱۲، احمد غسان سبانو: ملكة حماة الايوبية، ص ۹۸.

۴ المختصر في اخبار البشر، ۲/ ۳۸۰.

۵ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ۹/ ۲۹۲، ابن العماد الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، (بيروت: د.ت)، ۶/ ۹۸، محمد امين زكي: مشاهير الكردو كردستان، ترجمة : السيدة كريمته، (دمشق: ۲۰۰۶)، ۱/ ۸۴.

۶ خانووی زەنجیلی: خانوویکە لە دیمەشق باوکی ئەبolfیدا وەک میرات لە باثیرانی بۆی بەتجیمابوو. عبدالرحمن حمید: ابو الفداء، ص ۱۰.

دهكات بۆ شاری دیمه‌شق، کاتیک خاوی خیزانیان گشتیان له شاری هه‌مابوون به‌لام ((له‌ شه‌نجامی
بلا‌بوونه‌وه‌ی هه‌والی هاتنی ته‌ته‌ر بۆ ناوچه‌کانی شام هه‌ما پرویان له‌ شاری دیمه‌شق کرد)).^۲

سه‌بارت به‌ پی‌گه‌یشتنی، هه‌رچه‌نده‌ سه‌رچاوه‌کان زانیاریه‌کی شه‌تۆ نادهن به‌ ده‌سته‌وه
ده‌رباره‌ی ژیا‌نی مندالی و چۆ‌نیه‌تی پی‌گه‌یشتنی، به‌لام له‌ گه‌ل شه‌ه‌شدا ده‌توانی‌ت بو‌وت‌ری‌ت له‌
خیزانی‌کدا په‌روه‌رده‌ کراوه‌ که‌ یه‌کی‌که‌ له‌ بنه‌ماله‌ هه‌ره‌ دیار به‌رچاوه‌کانی می‌ژو‌وی ئی‌سلا‌می
و سه‌ره‌پای شه‌ه‌ش له‌ ناوچه‌یه‌ کدا پی‌گه‌یشتووه‌ که‌وا ده‌یان سال بو‌و له‌ ژیر قه‌له‌مه‌رو‌ی
بنه‌ماله‌که‌یاندا به‌پۆ‌یه‌ ده‌ب‌دا^۳، شه‌ه‌ش کاری‌گه‌ری زۆ‌ری هه‌بو‌وه‌ له‌سه‌ر پی‌گه‌یشتنی که‌سایه‌تی
شه‌ه‌ه‌لیدا به‌شی‌وه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تا‌کانی ژیا‌نی مندالی‌دا قورناتی په‌رۆ‌ز و چه‌ند کتیبی‌کی له‌به‌ر
کردو‌وه‌ هه‌روه‌ها سو‌ودی له‌ زۆ‌ربه‌ی زانسته‌کانی سه‌رده‌می خۆ‌ی وه‌رگرتو‌وه^۴، شه‌ه‌ش زی‌اتر
لی‌رده‌ا شه‌ه‌مان بۆ به‌دیار ده‌خات که‌وا بنه‌ماله‌ ناوداره‌ موس‌لمانه‌کان چه‌نده‌ په‌رۆ‌ش بو‌ونه‌ بۆ
منداله‌کانیان بۆ شه‌وه‌ی به‌ زانسته‌ ئایینه‌کانی سه‌رده‌می خۆ‌یان رۆ‌شن‌بیریان بکه‌ن^۵.

له‌ پال شه‌وه‌ی په‌روه‌رده‌کراوه‌ به‌ زانسته‌ ئایینه‌کانی سه‌رده‌می خۆ‌ی له‌ هه‌مان کاتدا
په‌ه‌ت‌را‌ویشه‌ له‌سه‌ر کاری سه‌ری‌ازی‌ش^۶، شه‌ه‌ش زی‌اتر په‌یوه‌ندی به‌ بارودۆ‌خی ناوچه‌که‌ هه‌بو‌وه
له‌و ما‌وه‌یه‌دا به‌رده‌وام شه‌رو شه‌ر له‌ ئارادا‌بو‌وه‌ له‌ گه‌ل خا‌ج درو‌شه‌کان^۷ و شه‌و هی‌زه
دا‌گیرکه‌رانه‌ی پرویان له‌ ناوچه‌که‌دا ده‌کرد، هه‌ر بۆ‌یه‌ ببو‌وه‌ پێ‌دا‌ویسته‌یه‌کی زی‌ده‌کی بۆ شه‌وه‌ی
منداله‌کانیان پابه‌ی‌تن له‌سه‌ر کاری سه‌ری‌ازی.

۱ الحنبلي: شفاء القلوب في مناقب بني ايوب، ص ٤٥٨، محمد علي الصوريكي: معجم اعلام الكرد، ص ٩٩.

٢ المختصر في اخبار البشر، ٢ / ٣٣٩.

٣ احمد غسان سبانو: ملكة حماة الايوبية، ص ١١٣.

٤ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة ٩ / ٢٩٢ - ٢٩٣، وينظر ايضا كتابه: المنهل الصافي والمستوفي بعد الوافي، ١ / ٣٦٠.

٥ ارسن موسى رشيد واسماعيل شكر رسول: الملك المؤيد ابو الفداء: دراسة في حياته السياسية والعلمية (٦٧٢ - ٧٣٢هـ / ١٢٧٣ - ١٣٣١م)، مجلة كلية التربية، عدد (١)، (بغداد: ٢٠٠٠)، ص ٣٠.

٦ كراتشكوفسكي: تاريخ الادب الجغرافي العربي، نقله الى العربية: صلاح الدين عثمان هاشم، قام بمراجعته: ايغور بلبايف، (القاهرة: ١٩٦٣)، ق ١ / ٣٩٠، محمد محمود محمددين: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ١٨٧.

٧ بۆ زیاتر زانیاری له‌ باره‌ی شه‌ری خا‌ج درو‌شه‌کان ب‌روانه‌: قاسم عبده قاسم: ماهیه‌ الحروب الصليبيه، (الكويت: ١٩٩٠)، ص ٩ - ١٠٩، سعید عبدالفتاح عاشور: الحركة الصليبية صفحة مشرفة في تاريخ الجهاد الاسلامي

في عصور الوسطى، (القاهرة: ١٩٩٧)، ١ / ١٧ - ٢٥.

هه‌بۆیه ئه‌وه‌ی ده‌کریته ئاماژه‌ی پێ بکریته له‌و ماوه‌یه‌دا ئه‌بۆلفیدا به‌ده‌ر نه‌بووه له چالاکی سه‌ربازی، به‌ئکو باوکی له زۆریه‌ی شه‌ره‌کانیدا له‌گه‌ڵ خۆیان به‌شداری پێده‌کرد^۱، ئه‌وه‌تا له ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاریدا به‌شداریبووه له پاک‌کردنه‌وه‌ی قه‌لای مه‌رقب^۲ له خاچ دروشه‌کان، هه‌روه‌کو چۆن خۆی باس ده‌کات و ده‌لێت: ((ئاماده‌بوومه له گه‌مارۆدانی قه‌لای مه‌رقب، ئه‌و کاته ته‌مه‌نم دوانزه سال بوو، ئه‌مه‌یه‌که‌مین شه‌ر بوو که بینییومه و له‌گه‌ڵ باوکمدا بووم...))^۳، هه‌روه‌ها هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا به‌شدارییکردوه له زۆریه‌ی شه‌ره‌کاندا و له‌به‌ر ئازایه‌تی و دلیری له مه‌یدانه‌کانی جه‌نگدا له سالی (٦٩٠ک/ ١٢٩١) پایه‌ی (ئه‌میر عشره) ^۴ی پێدراوه، هه‌روه‌ها له سالی (٦٩٢ک/ ١٢٩٢ز) پایه‌ی (طلبخانه) ^۵ی پێدراوه له لایه‌ن مه‌لیک موزه‌فه‌ر مه‌حمود^۶ ی کۆری مامی که ئه‌و کاته فه‌رمانه‌وه‌ی شاری هه‌ما بووه.

١ العینی: عقد الجمان فی تاریخ اهل الزمان، حققه ووضع حواشیه: محمد محمد امین، (القاهرة: ١٩٨٨)، ٣٣٩/٢، شاکر خضابک کتابات مضیئیه فی التراث الجغرافی العربی، (بغداد: ١٩٧٩)، ص ٢٢٠.

٢ مه‌رقب: یه‌کیکه له قه‌لای قایم و سه‌خته‌کان وه ده‌روانیته سه‌ر ده‌ریای ناوه‌راست، ابو الفداو: تقویم البلدان، ص ٢٥٥. ٣ المختصر فی اخبار البشر، ٢/ ٣٣٥.

٤ ئه‌میر عشره: پایه‌کی سه‌ربازی بوو له‌سه‌رده‌می مه‌مالیکه‌کان سه‌ره‌رشتی ده‌ جه‌نگاوه‌ر یاخود سه‌رباز تا بیست جه‌نگاوه‌ری ده‌کرد، القلقشندی: صبح الاعشی فی صناعه الانشا، شرحه وعلق علیه: محمد حسین شمس الدین، (بیروت: ١٩٨٧)، ١٥/٤، ابن کنان: حداثق الیاسمین فی ذکر قوانین الخلفاء والسلطین، تحقیق: عباس صباغ، (بیروت: ١٩٩١)، ص ١٠٨.

٥ ئه‌میر طلبخانه: له‌ چینی دووه‌ بووه له‌ پله‌و پایه‌کانی سه‌رده‌می مه‌مالیک کاتیک سه‌ره‌رشتی چل جه‌نگاوه‌ر تا هه‌شتا جه‌نگاوه‌ری ده‌کردو هه‌روه‌ها ده‌هۆلێش له‌به‌ر ده‌رگایدا لێده‌درا. القلقشندی: صبح الاعشی/ ١٥، حسان حلاق و عباس صباغ: المعجم الجامع فی المصطلحات الایوبیه و المملوکیه و العثمانیه ذات الاصول العربیه و الفارسیه و التركیه، (بیروت: ١٩٩٩)، ص ٢٤.

٦ مه‌مالیک موزه‌فه‌ر مه‌حمود: کۆری مه‌حمه‌دی کۆری مه‌حمه‌دی کۆری ته‌قیه‌ددین عومه‌ری کۆری شاهه‌نشای کۆری ته‌یوب له سالی (٦٨٣ک/ ١٢٨٤ز) له دوا‌ی مردنی باوکی بووه فه‌رمانه‌وه‌ی شاری هه‌ماوه به‌رده‌وام له ده‌سه‌لات تاوه‌کو مردنی له سالی (٦٩٨ک/ ١٢٩٨ز) وه بۆ ماوه‌ی پانزه سال حوکمی کرد له شاری هه‌ما، الحنبلی: شفاء القلوب، ص ٤٥٣-٤٥٨.

بۆيە لىرەدا بۆمان بەدىار دەكەوئەت ئەبولفیدا ھەر لە سەرەتايى تەمەنى لاويدا بەشدارىكردووە لە زۆرىيە كردارە سەربازىيەكان و بەرگريگردن لە جيهانى ئىسلامى لە دژى ئەو ھيژو لايەنەنى كە لە ناوچەكەدا بوونيان ھەبوو ياخود روويان تىگەردووە.

چوارەم/ منداڵەكانى:

سەبارەت بە منداڵەكانى ئەبولفیدا، زۆرىيە سەرچاوەكان باس لەو دەكەن كورپكى ھەبوو بەناوى محەمەدى كورپى ئىسماعيل كورپى عەلى كورپى مەحمودى كورپى محەمەدى كورپى تەقيەددىن عومەرى كورپى شاھەنشاي كورپى ئەيووبى كورپى شادى^۱.

لە بارەى ژيانى، سەرچاوەكان باس لە سالى لە دايك بوونى ناكەن، تەنيا ئەبولفیدا خۆى لە رووداوەكانى سالى (٦١٢ك/ ١٢١٥ز) ئاماژە بە سالى لە دايك بوونى دەكات و دەلالت : ((لە رۆژى پىنج شەممە مانگى رەجەبى سالى (٦١٢ك/ تشرىنى دووهمى ١٢١٥ز) محەمەدى كورپم لە دايك بوو))^۲.

ناوبراو لە ماوەى ژياندا چەند نازناوێكى ھەبوو، ئەوەتا باوكى لە ماوەى ژياندا نازناوى (مەليك مەنصور) ى پێدابوو^۳، ھەروەھا لە دواى مردنى باوكى و ھەرگرتنى فەرمانرەوايەتى شارى ھەما نازناوى (مەليك ئەفضەل) ى پێدراو لە لايەن سولتان مەحمەدى كورپى قلاون وەكو نازناوى باپىرى^۴.

ئەبولفیدا گەنجىيەكى زۆرى بە كورپكەى داو بە جۆرىك بە ھەموو شىوازىك كارى لەسەر كردووە بۆ ئەوەى بە شىوھىيەكى ديار بەدياربكەوئەت لەسەر شانۆى راميارى بەتايبەتى لەو كاتانەى سەردانى ميسرى كردووە لەگەڵ خۆيا بردوويەتى بۆ ئەوەى لە نزيكەو ئەشنایى بكات بە سولتانى مەمالىك و ھەروەھا لەدواى خۆى ئەركى وەرگرتنى پۆستى فەرمانرەواى ھەماى بۆ ئاسان بكات^۵، وە تا رادەيەكى زۆرىش لەبەدبەھيئەنى ئەو ئامانجە سەرکەوتوو بوو.

۱ الذهبي: وفيات سير اعلام النبلاء، حققه ورتبه: خليل بن مامون شبحار، (بيروت: ٢٠٠٧)، ص ٨٣٠، الصفدي: الوافي بالوفيات، ٢/ ١٦٠، الحنبلي: شفاء القلوب، ص ٤٦٢.

۲ المختصر في اخبار البشر، ٢/ ٤١٤.

۳ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٢/ ١٦٠.

۴ الذهبي: وفيات سير اعلام النبلاء، ص ٨٣٠، الصفدي: الوافي بالوفيات، ٢/ ١٦٠، ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ٢/ ٢٨٨.

۵ ابو الغداء: المختصر في اخبار البشر، ٢/ ٤٤٥.

ئەو دەبوو لە دواى مردنى باوكى لەسالى (٧٣٢ك / ١٣٣١ز) لە تەمەنى بىست سالىدا ^١ پۆستى فەرمانرەوايەتى شارى ھەماى وەرگرت. ^٢

وہ لە ماوەى دەسەڵاتی خۆیدا ھەولێداوہ وەکو باوكى دلسۆز بى بۆ سولتانه كانى مەمالىك، بەلام بە تىپەرپوونى كات نەيتوانیووہ سەرکەوتوو بى، چونكە خاوەن يەك ھەلویست نەبووہ بەلكو ھەندىك كات لاینگرى سولتانی كردووہ ھەندىك كات پشتگیری لە جیگرەكەى كردووہ لە شام و ھەندىك كات خۆى بەلای خزم و لایەنگرانى خۆى داوہ. ^٣

بەو شێوہیە دواى ئەوہى نەيوانى پارێزگارى لە متمانەى سولتانی میسر بۆ خۆى مسۆگەر بکات لە دیمەشق دەست بەسەر کرا ^٤ و لەویدا وەکو ئەمیرىك مایەوہ تاوہكو لە سالى (٧٤٢ك / ١٣٤١ز) كۆچى دواى كرد ^٥.

جیگای ئاماژەپێکردنە پێش مردنى، ھاوسەرەكەى بە سەختى نەخۆش كەوت ئەویش زۆر شپىزە بوو دارمەتییكى بۆ ئامادەكرد بۆ ئەوہى لە دواى گیان سپاردنى تەرمەكەى پى بباتەوہ شارى ھەما، بەلام قەدەر وابوو خۆى پێش ھاوسەرەكەى مردوو بە ھەمان دارەمەیت بردیانەوہ شارى ھەما ^٦ و لە تەنیش باوكى نیژرا ^٧.

١ ابن الوردی: تاریخ ابن الوردی، ٢/٢٨٨.

٢ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٢/١٦٠، ابن تغري بردی: النجوم الزاهرة، ٩/١٠٠.

٣ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٢/١٦٠.

٤ محمد امين زكي: تاريخ الدول والامارات الكردية في العهد الاسلامي، عربي: محمد علي عوني (م.د: ١٩٤٥)، ص ٢٧٠.

٥ الذهبي: وفیات سیر اعلام النبلاء ص ٨٣٠، المقریزی: السلوك، ٣/٣٧٢، محمد امين زكي: مشاهير الكرد وكردستان، ٢/٤١١.

٦ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٢/١٦٠.

٧ فؤاد افرايم البستاني: دائرة المعارف، مج ٥/٢٧، احمد غسان سبانو: مملكة حماة الايوبية، ص ١٣٥.

به مردنی مه‌لیک شه‌فضل کۆتایی به ده‌سه‌لانی مالباتی شه‌یویه‌کان هات له شاری هه‌ما^۱ و ده‌سه‌لانی شه‌و شاره‌ درایه (طقز تمر)^۲، شه‌وش بووه جینگای نیگه‌رانی خه‌لکی هه‌ماو له‌و ساته‌وه به چاوی رق و کینه ده‌یان روانیه سولتانی مه‌مالیک له میسر^۳.

هه‌روه‌کو باس کرا سه‌رچاوه‌کان گشتیان باس له‌وه ده‌که‌ن که شه‌بولفیدا ته‌نیا کورپکی هه‌بووه، ته‌نیا هه‌نبه‌لی باس له‌وه ده‌کات که کچی‌کیش هه‌بووه به‌لام تامازه به‌ناوه‌کی ناکات^۴.

پینچهم/ مردنی

سه‌باره‌ت به مردنی شه‌بولفیدا، له‌مانگی هه‌ره‌می سالی (۷۳۲هـ/ تشرینی یه‌که‌م ۱۳۳۱ز) دواي شه‌وی بۆ ماوه‌ی دوازه‌ رۆژ شه‌خۆش که‌وت^۵ له‌شاری هه‌ما کۆچی دوايی کرد^۶، کاتی‌ک شه‌ست سالی له‌ته‌مه‌ندا ته‌واو نه‌کردبوو^۷، لی‌ره‌دا می‌ژوو‌نوسان باس له‌وه ده‌که‌ن که شه‌بولفیدا زۆرجار ده‌یگوت: ((پیم وانیه شه‌ست سال ته‌واو بکه‌م چونکه هیچ‌کیان له شه‌ندامانی بنه‌ماله‌که‌م ته‌واویان نه‌کردوو))^۸.

۱ الحنبلي: شفاء القلوب، ص ۴۶۵، استانلة لین بول: تاریخ الخلفاء والسلطان والملوک والامراء والاشراف في الاسلام، ترجمة: مکی طاهر الکعب، (بیروت: ۲۰۰۶)، ص ۸۶، زمباور: معجم الانساب والاسرات الحاکمة في التاريخ الاسلامي، اخرجه: زکی محمد حسن و حسن احمد محمود، (د.م: ۱۹۵۱)، ۱/ ۱۵۴.

۲ طقز تمر: کورپی عه‌بدوللای هه‌مه‌وی، یه‌کتیک بوو له خزمه‌تکاره‌کانی شه‌بولفیدا دواتر پرووی کرده لای سولتان هه‌مه‌دی کورپی قلاون و کچی دایه کوره‌کانی سولتان هه‌ر بۆیه بوو به‌یه‌کتیک له گه‌وره‌ترین شه‌میره‌کانی، الحنبلي: شفاء القلوب، ص ۴۶۵.

۳ محمد فريد وجدي: دائرة المعارف القرن العشرين، (بیروت: ۱۹۱۰-۱۹۱۸)، نیشتمان بشیر محمد، الملك ابو الفداء الايوبي، ص ۱۳۰.

۴ شفاء القلوب في مناقب بني ايوب، ص ص ۴۶۵-۴۶۶.

۵ ابن الجزري: تاريخ حوادث الزمان وانبائه، ۲/ ۵۴۰.

۶ الداوداري: كنز الدرر والجامع الغرر (الدر الفاخر في سيرة الملك الناصر)، تحقيق: هانس روبر رويمر، (القاهرة: ۱۹۷۱)، ۹/ ۳۶۴. اليافعي: مراة الجنان وعبرة اليقظان في مايعتبر من حوادث الزمان، تحقيق: خليل منصور، (بيروت: ۱۹۹۷)، ۴/ ۲۱۳، ابن كثير: البداية والنهاية، ۱۴/ ۱۴۹.

۷ العسقلاني: الدرر الكامنة، ۱/ ۲۱۷، كراتشكوفسكي: تاريخ الادب الجغرافي العربي، ق ۱/ ۴۹۱.

۸ الصفدي: الوافي بالوفيات، ۹/ ۱۰۶، ابن تغري بردي: المنهل الصافي، ۱/ ۶۱.

وه دواى مردنى له نزيك گۆږى باوكى له قهراخى شارى همما^۱ لهو گۆږستانه‌ى كه خۆى
پيش چوار سال له مردنى بنيادى نابوو نيژرا له نزيك مزگه‌وتى (الحيات)^۲.

دواى مردنى ته‌بولفيدا له سالى (۷۳۲ك/ ۱۳۳۱ز) ده‌ست به‌جى هاوسه‌ره‌كه‌ى^۳ هه‌لسا به
شاردنه‌وه‌ى هه‌والى مردنى و راسته‌وخۆ ږوى له ديمه‌شق كرد بۆ بينينى ته‌مير تنكز^۴ كه ته‌و
كات ياريدده‌رى سولتان بوو له ولاىتى شام وه له‌گه‌لا خويان كۆمه‌ليك ديارى به‌نرخى هيىنا‌بوو،
وه داواى ليك‌كرد يارمه‌تى بدات بۆ ته‌وه‌ى كورپه‌كه‌ى محمەد وه‌كو باوكى ببىته فه‌رمان‌ڤه‌وا له
شارى همما، وه داواى ليك‌كرد يارمه‌تى بدات بۆ ته‌وه‌ى كورپه‌كه‌ى محمەد وه‌كو باوكى ببىته
فه‌رمان‌ڤه‌وا له شارى همما، ته‌و‌يش له‌لايه‌ن خۆيه‌وه‌ ږازى بوو له‌سه‌ر داواكاريه‌كه‌ى و نامه‌يه‌كى
بۆ سولتان محمەدى كورپى قلاون ناردو هه‌والى مردنى ته‌بولفيديا پي‌ڤاگه‌يانند وه داواى ليك‌كرد
كه كورپه‌كه‌ى له شوينى باوكى بكاته فه‌رمان‌ڤه‌وا له شارى همما، دياره سولتان‌يش به‌ مردنى
ته‌بولفيدا ژۆر په‌شو‌كاو غه‌مبار بوو ږازى بوو له‌سه‌ر داواكاريه‌كه‌يان^۵.
هه‌ربويه ليرهدا به‌ديارده‌كه‌وت كه‌وا هاوسه‌رى ته‌بولفيدا چه‌نده ږۆليكي كارگه‌رى هه‌بووه
له دانانى كورپه‌كه‌ى و ده‌رنه‌چوونى شارى همما له ژي‌ر مالباتى ته‌يوبييه‌كان.

۱ ابن كثير : البداية والنهاية، ۱۴/۱۴۹.

۲ مزگه‌وتى (الحيات): ناسراوه به مزگه‌وتى ته‌بولفيدا چونكه خۆى له سالى سبانو: ملكه حمه‌ الابوييه، ص
ص ۱۲۹-۱۳۰.

۳ له‌سه‌رچاوه‌ى ژينامه‌و چينه‌كان و ته‌نانه‌ت ته‌بولفيدا خۆشى زانباريه‌كى ته‌وتۆ نادات به‌ده‌سته‌وه‌ له بارديه‌وه‌.
(۷۲۷ك/ ۱۳۲۷ز) بنيادى ناوه وه هه‌روه‌ها ناسراوه به مزگه‌وتى ماره‌كان چونكه دينگه‌كانى له شيوه‌ى مار
هاتۆته‌وه سه‌ر رووبارى عاصى و هه‌روه‌ها له‌به‌ر جوانيه‌كه‌ى مزگه‌وتى (الدهشه‌ى پى‌ گوتراوه‌.
كراتشكوفسكى: تاريخ الادب الجغرافى العربى، ق/ ۱، ۴۹۱، احمد غسان سبانو: ملكه حمه‌ الابوييه، ص ص
۱۲۹-۱۳۰.

۴ له‌سه‌رچاوه‌ى ژينامه‌و چينه‌كان و ته‌نانه‌ت ته‌بولفيدا خۆشى زانباريه‌كى ته‌وتۆ نادات به‌ده‌سته‌وه‌ له بارديه‌وه‌.
۵ ته‌مير تنكز: سه‌يفه‌ددىن كورپى عه‌بدوللاى تاھرى له‌سالى (۶۱۲ك/ ۱۲۱۵ز) بووه و ياريدده‌رى سولتان له
شام وه له سالى (۷۴۰ك/ ۱۳۳۹ز) ده‌ست به‌سه‌ركراو له شارى ته‌سكه‌نده‌ريه ژه‌هر خواردكرا. الذهبي: دول
الاسلام، حققه وعلق عليه: حسن اسماعيل مروة، قدم له: محمد الارناؤوط، (بيروت: ۱۹۹۹)، ۲/ ۲۸۵، ابن كثير :
البداية والنهاية، ۱۴/ ۸۲.

۵ ابن تغري بردى: النجوم الزاهرة، ۹/ ۱۰۰.

به مردنی نه بولفيدا خه لك له هه موو لايه كه وه له شارى حه ما په شوكاو غه مبار بوون به تاييه تى زانايان و روژشنييران، چونكه له سه رده مى شه ودا له وپه رى خوشگوزه رانى ژيانيان دهرده سر^۱، ټين نه با ته^۲ ى هونراوه بيژ شيوه نى بؤ كړدو و به هونراوه ماته مينى بؤ دهرپرى و گووتيه تى :

ماللندي مايلىي صوت داعية	اظن ان ابن شادي قام ناعية
ماللرجاء قد اشتدت مذاهبة	ماللزمان قد اسودت نواحية
مالي ارى الملك فضت موافقة	مالي ارى الوفد قد فاضت مافيه
نعي المؤيد ناعية فوا اسفا	للغيث كيف غدت عنا غودايه ^۳

(نهم مردووه ناتوانى وه لامى بانگكه رانى بداته وه وا پيډه چيټ كورى شادى شيوه نى بؤ بكات، پيچكه كانى خوزگه كاغان زور به پيژ بوو نهم سه رده مه بؤ باره كه ى تال وه رهش بوو، بوچى هه موو كاتيك كاره كانى پادشا به باشى ليكه ده دريټه وه وه بوچى نهم ديت نهم ناگردانه فرميسكى ناگرى كوټايى بيت، مهليك موټه به ديش مردنى شه كه سه راده گه يه نى كه شيوه نى بؤ كراوه داغ بؤ شه بارانه ى له هه موو لايه كه وه ناوى بومان هه لساند).

۱ محمد اميم زكي: مشاهير الكرد وكردستان، ۱/ ۸۵.

۲ ټين نه با ته: ټبو بكر جه ماله ددين محمد له سالى (۶۸۶ك/ ۱۲۸۶ز) له قاهره له خيژانيكى ټايين په روهرو زانست دؤست له دايك بووه، تاوه كو ته مه نى سى سالى له ميسر بووه دواتر پرويكړده ناوچه كانى شام و په يوه ندى كړد به نه بولفيدا له خزمه تيډا بووه به هونراوه دواى مردنى له خزمه تى كوره كه شى بووه دواتر له سالى (۷۶۰ك/ ۱۳۵۸ز) گه راپه وه ميسرو له سالى (۷۶۸ك/ ۱۳۶۶ز) له ته مه نى هه شتا ساليډا كوچى دوايى كړدو يه كيك بوو له هونراوه بيژه هره هره كورده كانى سه رده مى خوى. الصفدى: الوافى بالوفيات، ۱/ ۱۳۶.

۳ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ۹/ ۲۹۳. وينظر ايضا كتابه: المنهل الصافي، ۱/ ۲۶۱.

تەۋەرەى دوۋەم

ژياننامەى زانستى ئەبولىفیدا

يەكەم/ يىگەيشتنى زانستى و ديارترين مامۇستاكانى:

هەرۋەكو لە پىشتردا باسكرا زانباريەكى ئەوتۇ لەبەردەستدا نىيە دەربارەى ژيانى مندالى و چۆنيەتى يىگەيشتنى، بەلام لەگەل ئەۋەشدا دەكرىت ئاماژە بە چەند فاكترىك بىكرىت كە يارمەتيدەر بوون لەۋەى هەر لە سەرەتايى تەمەنى مندالىدا يىگەيشتنىكى زانستى بەخۇ بگرىت. زاناو رۆشنبيرو ھۆنراۋە بىژ ۋە ھەرۋەھا لە زۆر بواردا چەندىن دانراۋيان ھەبوۋە^۱، ئىتر ئەۋەش كاريگەرى لەسەر كەسايەتى ئەبولىفیدا ھەبوۋە بە جۆرىك لە تەمەنىكى زوودا قورئانى پىرۇز و چەندىن كىتئىي لەبەركردوۋە^۲.

ۋە ھەرۋەھا ئەۋ گۇرئانكارىيە رامباريانەى كە لە جىھانى ئىسلامى ھاتبونە ئارا دۋاى ئەۋەى مەغۇلەكان دەستيان بەسەر بەغدا داگرت لە سالى (۶۵۶ك/ ۱۲۵۸ز) ژمارەيەكى زۆر لە زاناو بىرمەندو رۆشنبيرو بە خۇيان وخوا خىزانىيان روويان لە ناۋچەكانى شام و مىسر كىردبوو^۳، ئەۋەش وايكرد لەسەردەمانى دواتردا رۇلى كاريگەريان ھەبى لە پىشخستنى لايەنى زانستى لە ناۋچەكەداۋ بە جۆرىك سووديان لى ۋەربىگرىت لە زۆر بواردا^۴، ھەر لەۋ سەروپەندەدا قاهىرە شويىنى بەغداى گرتەۋە بوۋە شويىن و يىگەى دالەدەدانى زانايان و رۆشنبيروان و دواترىش ئەۋانە

۱ احمد الاوتاني: دمشق في العصر الابويي، ص ۳۳۷.

۲ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ۹/ ۲۹۲.

۳ ابن عبدالظاهر: تشريف الايام والعصور في سيرة الملك المنصور، حققه مراد كامل، راجعه: محمد على نجار، (القاهرة: ۱۹۶۱) ص ۲۷۸.

۴ موسى باشا: الادب في بلاد الشام عصر الزنكيين الابويين والماليك، (بيروت: ۱۹۸۹)، ص ۱۲۰.

سوودی زۆریان لیوهه گرځا له ناوچه کانی ژیر دهسه لاتی مه مالیک به تایبه تی له ناوچه کانی میسرو شامدا^۱.

وه له لایه کی تر شه و شوینه ی تیبدا پینگه یشتوه له پروی کهش و هه واوه، ئاو و هه وایه کی خوښ و له باری هه بووه و هه روه ها ناوچه کانی شامیش هه ر خو ی ناوچه یه کی ستراتیژی گرنګ بووه کاتیک ده که ویتته نیوان حیجازو عیراق و میسر و ناوچه یه کی سه ره پښګای گرنګ بووه بۆ کاروانی حاجیان و بازرګانه کان^۲، له بهر شه ده کریت بلین شه فاکته رهش تا راده یه ک کاریګه ری هه بووه له سه ر پینگه یشتنی زانستی، چونکه هه مو کات ناوه ه وای له بار زیاتر ده رفعت ده ره خسینی بۆ شه و ی تاکه کانی له پروی جهسته و بیرو هۆشه وه به ناسایی گه شه بکه ن. سه ره پای شه فاکته رانهش ده کریت ناماژه به ژماره یه ک ماموستا بکریت که شه بولفیدا له سه ر ده ستیان فیری زانسته کانی سه رده م بووه، وهک:

ا- شه یره ددین شه لئه بهه ری:

عبدالره همان کوری عومه ری کوری محمه دی سیواسی، یه کیکه له زانایه هه ره گه وه کان، شه بولفیدا له سه رده می خویدا مووچه ی بۆ پرپیه وه دوا ی مردنی شه بولفیدا شاری هه مای جی هیشت و پروی کرده شاری هه لب و له وی قوتاییانی فیری زانستی پزیشکی ده کرد^۳. شه زانایه شاره زایه کی چاکی هه بووه له بواره کانی پزیشکی و زانستی شیوه ناسی^۴ و ژمیاری و شه نذاری، هه ر بویه شه بولفیدا له و کاته ده له سه رده ستی شه و زانایه فیری ژماره یه کی زور له و زانستانه بووه^۱.

۱ عمار محمد النهار: عصر المالیک البحریه دراسة فکریه، (دمشق: ۲۰۰۷)، ص ۱۲- ۱۵.

۲ المقدسی: احسن التقاسیم فی معرفه الاقالیم، علق علیه و وضع حواشیه: محمد امین الضناوی، (بیروت: ۲۰۰۳) ص ص ۱۵۰- ۱۵۱، محمد کرد علی: خطط الشام، (بیروت: ۱۹۶۹)، ۱/ ۱۴- ۱۶.

۳ العسقلانی: الدرر الكامنة، ۲/ ۲۰۴.

۴ زانستی فهله کناسی (علم الهیته): یه کیکه له و زانستانه ی ده وایتته جولئی هه ساره جیگیرو گه رځکه کان و به شیوه دوورو نزیکیان له یه کتروه به مه به ستی دیاری کردنی کات، وه زیاتر له و کاتانه ی که له بیایات یاخود له ده ریا بیت کاتی پی دیاری ده کریت، طاش کبری زاده: مفتاح السعاده و مصباح السیاده فی موضوعات العلوم، (بیروت: ۱۹۸۵)، ۱/ ۳۴۸، عبدالمنعم ماجد: تاریخ الحضارة الاسلامیه فی العصور الوسطی، (القاهرة: ۱۹۷۲)، ص ص ۲۲۴- ۲۲۹.

ب- جه‌ماله‌ددین محمد کوری واصل:

جه‌ماله‌ددین محمد کوری واصل کوری سالم کوری نه‌صروئلای کوری سالمی همه‌ویه له سالی (٦٠٤/ ١٢٠٧ز) له شاری همه له دایک بووه له ماوه‌ی ژیانیدا زۆربه‌ی ناوچه‌کانی جیهانی ئیسلامی گه‌راوه په‌یوه‌ندیه‌کی به‌تینی هه‌بووه له‌گه‌ڵ سولتانه‌کانی سه‌رده‌می خۆی، و هه‌روه‌ها له زۆر بوادا زۆر شاره‌زابوه به‌تایبه‌تی له خستنه‌پووی رووداوه میژوویه‌کان به شیوه‌یه‌کی ساده، وه له سالی (٦٩٧/ ١٢٩٧ز) کۆچی دوا‌ی کردوه^٢.

یه‌کێکی تره له مامۆستا‌کانی ئه‌بولفیذا هه‌روه‌کو خۆی له رووداوه‌کانی سالی (٦٩٧/ ١٢٩٧ز) به‌و شیوه‌یه باسی لێوه‌ده‌کات و ده‌لێت: ((پێشه‌وایه‌کی چاکه‌که‌رو دیارو به‌رچاو بوو له زۆر زانستدا وه‌کو ژیر بێژی و ئه‌ندازیاری و هه‌روه‌ها کۆله‌گوو بنه‌ما‌کانی ئیسلام و زانستی شیوه‌ناسی و میژوو))^٣، وه هه‌روه‌ها له‌دریژه‌ی قسه‌کانیدا ئاماژه به‌وه ده‌کات ((چه‌ندین جار به په‌رۆشه‌وه له شاری جه‌ما چوومه‌ته خزمه‌تی و ئه‌و کێشه‌و ناروونیه‌ی له کتێبی ئه‌قلیدس^٤ هه‌بووه خستوومه‌ته به‌رده‌ستی و سوودی زۆرم لێوه‌رگرتوه))^٥.

به‌پێی قسه‌کانی ئه‌بولفیذا سوودی زۆری له جه‌ماله‌ددین وه‌رگرتوه‌و دووریش نیه ئه‌و زانستانه‌ی که ئه‌و شاره‌زایی تێدا هه‌بووه له‌سه‌ر ده‌ستی فی‌ربووبی.

ج- شه‌ره‌فه‌ددین ئه‌بو لقاسم هه‌یبه‌توللا:

شه‌ره‌فه‌ددین ئه‌بو لقاسم هه‌یبه‌توللا کوری عه‌بدولره‌حیم کوری ئیبراهیم بارزی جوهره‌ینی همه‌وی له سالی (٦٤٥/ ١٢٤٧ز) له شاری همه له دایک بووه، وه زۆربه‌ی ژیان

١ قدری‌الگیلانی و کامل‌شهادة: المؤید ابو‌الفداء وعالمنا، بحث منشور فی کتاب (المؤرخ الجغرافی ابو‌الفداء صاحب‌جمه)، ص ٢٤٢.

٢ ابن‌تغری‌بردی: النجوم‌الزاهرة، ٨/ ١١٣، ابن‌العماد‌الحنبلی: شذرات‌الذهب، ٥/ ٤٣٨.

٣ المختصر فی‌اخبار‌البشر، ٢/ ٣٧٦.

٤ کتیبی‌ئه‌قلیدس: خودی ئه‌و کتیبه هه‌ر به‌ناوی دانهره‌که‌یه‌وه که ناوی ئه‌قلیدس کوری نوفگرس کوری برنیقیس، یه‌کێک بووه له فه‌یله‌سوفه‌ یۆنانیه‌ کۆنه‌کان و شاره‌زا بووه له‌ بواری ئه‌ندازیاری و کتیبه‌که‌شی هه‌ر تاییه‌ته به‌و بواره‌وه، ئه‌م کتیبه له‌سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کان دووجار وه‌رگیرداوه ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی، یه‌کێکیان له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ هارون ئه‌له‌رشید و ته‌وێتریان له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ مه‌ئمون. ابن‌النديم: الفهرست، ضبطه و شرعة وعلق‌عليه: یوسف‌علی‌طویل، وضع‌فهارسة: احمد‌شمس‌الدین، (بیروت: ٢٠٠٢)، ص ٤٢٧ - ٤٢٨.

٥ المختصر فی‌اخبار‌البشر، ٢/ ٣٧٦.

تەرخانکردبوو بۆ لىڭكۆلىنەو دە دانانى كىتىپ و چەندىن كىتىپى جۆراو جۆرى لە زۆر بواردا ھەبوو، وە ھەروەھا چەندىن جار داواى لىڭكراو بىتتە دادوەر لە ميسر، بەلام پەتيكردۆتەو ھەر لە شارى ھەما ماوئەتەو لە كۆتايىيەكانى ژيانى چاوى لە دەستداو، لە سالى (٧٣٨ك) / ١٣٣٧ز) لە شارى ھەما كۆچى داويى كرد^١.

بەو پىيەى دادوەرى شارى ھەما بوو شارەزايەكى چاكى ھەبوو لە زانستە شەرعىيەكان و بابەتى فقهى، وە كاتىك باس لە رووداوەكانى سالى (٧٣٨ك / ١٣٣٧ز) دەكرىت، باس لەو دەكات كە يەككە بوو لە زانا ھەرە گەرەكانى سەردەمى خۆى^٢.

بەو شىوئەيە ئەبولىفیدا سوودى زۆرى وەرگرتوو لە زانا بىرمەندەكانى سەردەمى خۆى و تا واى لىتھاتوو شارەزايەكى زۆرى پەيدا كەردوو لە زۆر بواردا وەكو قورئانى پىروۆز زانستە ئاينەكان و مېژوو و جوگرافياو ھونەر زانستى پزىشكى و ژىربىژى و شىوئەناسى و فەلسەفەو چەندان زانستى تىرىش^٣.

دووھم/ گەنگىدان بە زانايان و پۆشنەيران:

شارى ھەما لە سەردەمى ئەبولىفیدا گەشانەوئەيەكى بەرچاوى بە خۆيەو بىنى بوو بەتايىيەتى لەلايەنى زانستى و رۆشەنبىرى، ديارە ئەو پىشەكەوتنە بەرچاوە دەگەرپتەو بۆ سەردەمانى پىش ئەبولىفیدا چونكە بنەمالەكەى ماوئەيەكى دوورودرێژ بوو ھوكمى ئەو شارەيان دەكردو ھەروەھا خۆيان كەسانى زانا ئەديب و ھۆنراو بىژبون، لەبەرئەو گەنگيان زۆر بەو لايەنە دەداو ھەر بۆيە لەو ماوئەيدا ژمارەيەكى زۆر لە زانايان روويان تىدەكرد^٤.

ديارە ئەبولىفیداش لەلايەن خۆيەو درىغى نەكەردوو لەم لايەنەدا بەلكو كەسانى زانا رۆشەنبىرى زۆر لا خۆشەويست بوو بەردەوام لە خۆى نزيك دەكەردنەو^٥ ئەوئە زياتر واىكەردبوو لىيان نزيك بىت ئەوئە كە خۆى بەو ناسرابوو كە كەسێكى دەستكراو بوو لە بەخشىندا وە ھەر ئەوئەش واىكەردبوو خۆشەويست بى لەلايان^٦، ھەر بۆيە لەم بارەيەو جاحظ پىيوايە ((ئەگەر

١ ابن الوردى : تاريخ ابن الوردى، ٢ / ٢٠٩، الزركلى : الاعلام، ٨ / ٧٣.

٢ المختصر في اخبار البشر، ٢ / ٤٨٢، ابن الوردى: تاريخ ابن الوردى، ٢ / ٣٠٩ - ٣١٠

٣ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ٩ / ٢٩٢، ابن العماد الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، ٦ / ٩٨ - ٩٩.

٤ احمد غسان سبانو: ملكة حماة الايوبية، ص ١٧٦ - ١٧٩.

٥ ابن كثير: البداية والنهاية، ١٤ / ١٤٩، الحنبلي: شفاء القلوب، ص ٤١٦.

٦ ابن الوردى: تاريخ ابن الوردى، ٢ / ٢٨٨.

لهبەرئەوه هەندیک باس لەوه دەکەن دیوێخانێ هیچ دەسەلاتدارو فەرمانرەوایەک ئەوێندە زاناو پۆشنیرو هۆنراو بیژی تێدا کۆنەدەبوووه لەدوای سەیف ئەلدەولەئى حەمدانى^٦ ئەوێندەئى لە دیوێخانێ ئەبولفییدا کۆدەبوونەوه^٧، هەر بۆیە لەم پروووه ستایشی زۆر لە پادشاو دەسەلاتداران کراوه بەلام هیچکێان وەک سەیف ئەلدەولەئى ئەبولفییدا ستایش نەکراون کاتیک

٧ احمد غسان سانو: مملكة حماه الايوبية، ص ١٣١.

زۆر نزيك بوننه له زاناين و ههروهها ده‌رگای دیوه‌خان و کۆشکه‌کانیان والابووه بۆیان له هه‌موو کات و ساتێکدا^۱.

بۆیه لیڤه‌دا ده‌کریت بووتریت فاکته‌ری سه‌ره‌کی گرنگیدان به زاناين له‌لایه‌ن ئه‌بولفیدا ده‌گه‌رپسته‌وه بۆ خودی که‌سایه‌تی ئه‌بولفیدا که خۆی که‌سیکی زاناو رۆشنی‌ر بووه وه‌کو زۆریک له ئه‌ندامانی مالباته‌که‌ی و هه‌روهها له‌م ماوه‌یه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر له زاناين پوویان له شاری هه‌ما کردبوو، له‌به‌رئێوه ده‌بوايه له‌ویدا چاو‌دی‌ریان بکرا‌بایه و یارمه‌تیان بدرابایه له هه‌موو لایه‌که‌وه.

سییهم/ بیروپای میژوونوسان له باره‌یه‌وه:

لیڤه‌دا به گرنگ ده‌زانریت بیروپای میژوونوسان له باره‌یه‌وه بخ‌ریته‌پوو، چونکه ئه‌و پله‌و پایه‌ی ئه‌بولفیدا هه‌ییه‌و جیای کردۆته‌وه له زۆربه‌ی سه‌رکرده‌و زانا‌کانی تر، ئه‌وه‌ش زیاتر له‌وه‌دا سه‌رچاوه‌ی گرتوه که ئه‌بولفیدا که‌سایه‌تی‌ه‌کی رامیاری و سه‌ربازی بووه وه له هه‌مان کاتدا زاناو رۆشنی‌ریش بووه، ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌ش وایکردوه که ببێته جیگه‌ی سه‌رنج و بایه‌خ‌دانی میژوونوسان و له باره‌یه‌وه بدوین.

ئه‌وه‌تا هه‌ندیک له میژوونوسان زۆر ستایشیان کردوه وه پێیاندا هه‌لگوتوه، وه‌کو ئیبن که‌ثیر له باره‌یه‌وه ده‌لیت: ((شاره‌زایی له زۆر زانستدا هه‌بووه وه‌کو فقه‌ی ئایینی و زانستی شیوه‌ناس و پزشکی وه له‌و بو‌ارانه‌دا چه‌ندین دانراوی هه‌بووه و له‌ لایه‌نی زانستیدا به چاک‌ترینی مالباتی ئه‌یوبیه‌کان داده‌نریت))^۲.

هه‌روهها ئیبن تغری به‌ردیش زۆر ستایشی کردوه وه به‌و شیوه‌یه‌ی باسی لێوه ده‌کات ((پیشه‌وايه‌کی به توناو لیها‌توو بووه له زۆر بو‌اردا وه‌کو فقه‌و رافه‌کردنی قورئانی پیرۆزو فه‌لسه‌فه‌و هه‌روهها زانستی ژیری‌تی و پزشکی و له هه‌مان کاتدا شاره‌زایی هه‌بووه له بو‌اری هۆنراوه‌شدا))^۳.

هه‌روهها هه‌ندیک له میژوونوسان باس له‌وه ده‌که‌ن له هه‌ندیک زانستدا شاره‌زایه‌کی ته‌واوی هه‌بووه وه‌کو سه‌فه‌دی باس له‌وه ده‌کات ((زۆر شاره‌زا بووه له زانستی گه‌ردونناسی (علم الهیئه) و به‌شداریکردوه له زانسته‌کانی تریش))^۴.

۱ العسقلاني: الدرر الكامنة، ۱/ ۲۱۷، الشوكاني: البدر الطالع، ۱/ ۱۰۲.

۲ البدائية والنهاية، ۱۴/ ۱۴۹.

۳ المنهل الصافي، ۱/ ۲۶۰.

۴ الوافي بالوفيات، ۹/ ۱۰۴.

وه هەندىكى تر له ميژوونوسان پايه‌ى زۆر به‌رز ده‌كه‌نه‌وه له‌ بوارى زانستى به‌ شيوه‌يه‌ك ((كانگايه‌ك بووه‌ بۆ هه‌موو جوړه‌ زانستى‌ك و شه‌وه‌ش واي‌كردوه‌ ببسته‌ يه‌كيك له‌ دياره‌ سه‌رسوهره‌پنه‌ره‌كانى جيهان)).^١

هه‌روه‌ها له‌ بوارى پزىشكىدا زۆر ستايش كراوه‌، شه‌وه‌تا له‌ گيژانه‌وه‌يه‌دا باس له‌وه‌ ده‌كرى جارتيكان ته‌بولفيده‌ هاته‌ ميسرو بانگه‌يشت كرا بۆ دانىشتنىك كه‌ تيدا ژماره‌يه‌ك پزىشكى به‌ناوبانگىش تيدا ئاماده‌بوون، شه‌وه‌بوو قسه‌و باس ده‌رباره‌ى زۆر زانست كرا تاوه‌كو هاته‌نه‌ سه‌ر قسه‌و باس ده‌رباره‌ى زانستى گژوگياو رووه‌ك ناسى، شه‌وه‌بوو باس له‌ هه‌ر رووه‌كيك ده‌كرا ته‌بولفيده‌ ده‌يزانى له‌ كوى ده‌رۆى و چۆن به‌كاردى و بۆ چ نه‌خۆشيه‌ك به‌ سووده‌، بيگومان شه‌وه‌شيان زانستىكى تايبه‌تى بوو ته‌نيا پزىشكانى پسپۆر شتيان ده‌رباره‌يه‌وه‌ ده‌زانى له‌به‌رته‌وه‌ بووه‌ جىنگاى سه‌رسوهرمانى پزىشك شىخ زه‌ينه‌ددىن و گووتى : ((نه‌مزانيه‌وه‌ هه‌چ پادشايه‌ك له‌ پادشاكاني موسلمانان گه‌يشتبسته‌ شه‌و ئاسته‌ له‌ ب بوارى زانستيدا)).^٢

به‌ هه‌مان شيوه‌ له‌ سه‌ردانىكى ته‌بولفيده‌ بۆ ميسر محمه‌دى كورپىشى له‌گه‌ل خويده‌ بردووه‌ له‌ويده‌ نه‌خۆش كه‌وت، شه‌وه‌بوو سولتاني مه‌ماليك به‌دواى جه‌ماله‌ددىن ئيبراهيمى مه‌غريبى دا نارد كه‌ شه‌و كات له‌ ميسر سه‌رۆكى پزىشكان بوو بۆ چاره‌سه‌ركردنى كورپه‌كه‌، شه‌وه‌بوو له‌و كاته‌دا ته‌بولفيده‌ خۆى كه‌وته‌ خۆ بۆ ديارىكردنى نه‌خۆشى كورپه‌كه‌ى و ئاماده‌كردنى دره‌مان بۆى، هه‌ر بۆيه‌ سه‌رۆكى پزىشكان پيى ووت : ((ته‌رى سه‌ردار، سويند به‌ خوا هه‌چ پيويستيت به‌ من نيه‌ له‌به‌ر داواكارى سولتان هاتووم)).

هه‌روه‌ها هەندىك له‌ ميژوونوسان باس له‌وه‌ ده‌كه‌ن كه‌ گوټيان لي‌نبوه‌ كه‌وا باس له‌وه‌ كراوه‌ ((شه‌و پاشاو فه‌رمانه‌وايانه‌ى له‌ دواى خه‌ليفه‌ مه‌ئمون (١٩٦ - ٢١٨ك / ٨١٣ - ٨٣٣ز) هاتوون ته‌بولفيده‌ له‌لايه‌نى زانستى له‌ گشتيان زي‌ره‌ك و به‌ توانا‌تر بووه‌)).^٣

هه‌روه‌ها شاره‌زايه‌كى چاكي هه‌بووه‌ له‌ بوارى جوگرافياش، هه‌ر بۆيه‌ له‌م رووه‌وه‌ش زۆر ستايش كراوه‌ به‌ جوړىك هەندىك پييان وايه‌ ((گه‌وره‌ترين زاناي جوگرافى سه‌رده‌مى خۆى بووه‌،

١ الاسوي: طبقات الشافعية، (بغداد: ١٩٧٠)، ١ / ٤٥٥.

٢ ابن تغري بردى: المنهل الصافي، ٢ / ٢٦٠.

٣ العصقلاني: الدرر الكامنة، ١ / ٢١٨، بطرس البستاني: دائرة المعارف، (بيروت: د.ت)، ٢ / ٢٩٩.

نەك تەنیا لە ناوچە ئیسلامیەكان بەلكو لەسەر تاسەری جیهان))^۱، وە ئەوەش وایكرد ناوی ئەبولفیدا لەسەر دیواری (كۆمەڵەی جوگرافیانسە فەرانسیەكان) لە پاریس لە پال گەورە جوگرافیانسە جیهانیەكان بنووسریت^۲.

چوارەم/ بەرھەمەكانی:

ئەبولفیدا ئەیبوی یەكێكە لە كەسایەتیە هەر دیارەكانی مالباتی ئەیبویەكان، هەر وەكو چۆن كەسیكی دیاربوو لە مەیدانەكانی شەردا، بەهەمان شیوە بلیمەت و لیھاتوو بوو لە بواری زانستیدا، هەر بۆیە لە دواي خۆی كۆمەڵێك بەرھەمی جوړاو جوړی لە بواریەكانی (میتزوو جوگرافیا، زمان، شیکردنەوێ فەرموودەو زانستی پزیشکی) جی هیشتوو، لیژەدا بە کورتی تیشك دەخەینە سەر هەر یەكێك لەو بەرھەمانە:

۱- المختصر فی اخبار البشر:

یەكێك لەبەرھەمە هەرە دیارەكانی ئەبولفیدا لە بواری میتزوودا کتیبی (المختصر فی اخبار البشر)^۳، وە لە لای هەندێك سەرچاوە ژێردەرەکانیش بە (تاریخ ابی الفداء)^۴ ناوی هاتوو. ئەو کتیبە پێك هاتوو لە دوو بەرگی گەورە و چوار بەش لە خۆ دەگریت وە زیاتر لە ریگەیی ئەو کتیبە ئەبولفیدا ناوبانگی دەکردوو^۵.

لەسەرەتایی ئەو کتیبە باس لە هۆکاری نووسینی دەکات و بەشیوەیەك وا بەدیار دەخات کە شتیکی وای بە کورتی هیناوتە کایەو لە میتزووی کۆن و سەردەمی ئیسلام تاوەکو خوینەرانی لە ریگەیی ئەو کتیبەو بەدواداچوونی بۆ بکەن لە کتیبە درێژەکان، چونکە خۆی سوودی لە زۆر سەرچاوەکانی پێش خۆی وەرگرتوو و کۆیکردۆتەو لە چوارچێوەی ئەو کتیبە کە میتزووی سەردەمی پێش ئیسلام و سەردەمی ئیسلام لە خۆ دەگریت.

وە لەلایەکی تر بپرورای جیاواز بەدیده کتیت لە بارەیی ئەو سالی کۆتایی بە نووسینی کتیبەکی هیناوه،^۱ وە هەر وەها هەندێکی تر سالی (۷۲۹/ک / ۱۳۲۸ز) بە سالی کۆتایی نووسینی کتیبە کە

۱ ابن الوردی : تاریخ ابن الوردی، ۲ / ۲۸۸.

2 G.Sarton; Introduction to History of Science, (Baltimore;1944). p.200.

۳ عبدالرحمن حمیدة: اعلام الجغرافيين العرب، (دمشق: ۱۹۹۵)، ص ۵۳۷.

۴ ابن كثير: البداية والنهاية، ۱۴ / ۱۴۹، ابن تغري بردي: المنهل الصافي، ۱ / ۲۶۱، العماد الحنبلي: شذرات الذهب، ۶ / ۹۹.

۵ عبدالرحمن حمیدة: اعلام الجغرافيين العرب، ص ۵۳۷، الزركلي: الاعلام، ۱ / ۳۱۹.

داده‌نین^۲، وه هه‌ندیکی تر جه‌خت له‌سه‌ر شه‌وه ده‌که‌شه‌وه سالی (۷۳۱ک / ۱۳۳۰ز) دوایین روودای کتیبه‌که‌یه^۳، له‌ راستیدا شه‌وه بۆ‌چونه له‌وانی پیش‌ووتر راستره چونکه کاتییک سه‌یری ناوه‌رۆکی کتیبه‌که ده‌که‌بین باس له‌ رووداوه‌کانی سالییک پیش‌مردنی خۆی ده‌کات.

سه‌باره‌ت به‌ رپیازی نووسینی له‌م کتیبه‌دا شیوازی سالتامه‌ی گرتۆته به‌ر به‌ شیوه‌یه‌ک باس له‌ روودای هه‌ر سالییک به‌ جیا‌ده‌کات و دواتریش له‌ هه‌ندیک سالتا باس له‌وه‌سانه‌ ده‌کات که له‌وه‌ساله‌دا مردوون، وه‌ دیاریشه‌ شه‌وه رپیازه‌ نزیکه‌ له‌ رپیازی نووسینی ئین ته‌له‌شه‌یر (۶۳۰ک / ۱۲۳۲ز) له‌ کتیبی (الکامل فی‌التاریخ)، هه‌ر بۆیه هه‌ندیک پییان وایه‌ میژووی ته‌بولفیدا کورتکراوه‌ ته‌واوه‌ری میژووی ئین ته‌له‌شه‌یره^۴

هه‌روه‌کو دیاریشه‌ شه‌وه به‌ره‌مه‌ به‌یه‌کینک له‌ سه‌رچاوه‌ گرنگه‌کانی میژووی ئیسلامی داده‌نرین له‌به‌ر شه‌وه هه‌ر زوو چه‌ندین جار به‌ چاپ‌گه‌ینه‌راوه‌ وه‌رگێ‌ردراوه‌ته‌ سه‌ر چه‌ندین زمانی جیا‌جیا له‌لایه‌ن رۆژه‌لاتناسانه‌وه^۵.

۲- مختصر للطائف السنيه في التواريخ الاسلاميه :

شه‌وه به‌ره‌مه‌شیان تاییه‌ته‌ به‌ بواری میژوو، له‌ راستیدا شه‌وه کتیبه‌ خۆی به‌ره‌مه‌ی فه‌خره‌ددین عوسمانی حمصیه^۶ و ته‌بولفیدا هه‌لساوه‌ کورتیکردۆته‌وه‌ له‌ کتیبیکی بچوک و ناوی ناوه‌ (مختصر الطائف السنيه في التواريخ الاسلاميه)^۷.

۳- التبر المسبوك في تواريخ اكابر الملوك:

به‌ره‌مه‌میکی تر له‌ بواری میژوو، له‌ هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی نویدا ناوی به‌ (التبر المسبوك في تاريخ الملوك) هاتوه^۸.

۱ حاجي خليفة: كشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون (بيروت: ۱۹۹۹)، ۲ / ۵۱۸، شاکر مصطفى :

التاريخ العربي والمؤرخون، (بيروت: ۱۹۹۳) ۴ / ۴۰

۲ حاجي خليفة: كشف الظنون، ۲ / ۵۷۱.

۳ هاملتون كب: دائرة المعارف الاسلاميه، مادة (ابو الفداء) (القاهرة: د.ت) ۱ / ۵۶۵، عبدالرحمن حميدة : اعلام الجغرافيين العرب، ص ۵۳۷.

۴ فؤاد افرام البستاني: دائرة المعارف، مج ۵ / ۲۸.

۵ فليب حتي: تاريخ سوريا ولبنان وفلسطين، ترجمة: كمال اليازجي، مراجعته: جبرائيل جبور، (بيروت: ۱۹۷۲)، ۲ / ۲۹۴.

۶ الزركلي: الاعلام، ۱ / ۳۱۹: دائرة المعارف الاسلاميه، مادة (ابو الفداء)، ۱ / ۵۶۶.

۷ حاجي خليفة: كشف الظنون، ۲ / ۵۷۱.

وه ئهم كتيبه خوئی له خویدا دهستنوسه له دهزگای کتیب له میسر هه لگراوه له ژیر ناویشانی ژماره (٨٦) ی کتیبه میژووویه کانه وه تهنها (٣٦) لاپه‌رپه^٢ که تیدا ئه‌بولفیدا ئاماژه به هه‌ندیک زانیاری ده‌کات ده‌بارهی پادشاکانی سه‌لجوقی و سولتانه‌کانی میسرو شام^٣.

٤- تقویم البلدان:

ئهو کتیبه‌ی له‌به‌رده‌ستماندایه توژیینه‌وه‌ی له‌باریه‌وه ده‌که‌ین به یه‌کیک له به‌ره‌مه هه‌ره دیاره‌کانی ئه‌بولفیدا داده‌نریت له بواری جوگرافیا^٤.

دیاره هه‌ر زوو ئهو کتیبه بووه جیگای سه‌رنج و بایه‌خدان له‌لایه‌ن رۆژئاوایه‌کان له‌به‌ر ئهو وه‌رگێ‌درایه سه‌ر چه‌ندین زمان به تایبه‌تی له‌لایه‌ن رۆژه‌لاتناسه‌کان^٥.

٥- الیواقیت والضرب فی تاریخ حلب:

به‌ره‌مه‌میکی تری ئه‌بولفیدا له بواری میژوودا، وه له پێشه‌کی کتیبه‌که‌یدا ئاماژه به‌وه ده‌کات له کاتی نووسینی ئهو کتیبه سوودی زۆر وه‌رگراوه له کتیبی (زیده‌الحلب فی تاریخ حلب) ی ئین ئه‌له‌ده‌یم^٦ وه‌روه‌ها ئاماژه به‌وه ده‌کات ئهو زانیاریانه‌ی ده‌ست ئهو که‌وتوون به‌ده‌ست که‌سانی تر نه‌که‌تووه‌و بۆ ئهو کتیبه زیادی‌کردوه وه ناوی لێ‌ناوه (الیواقیت والضرب فی تاریخ حلب)^٧.

١ ابو الفداء: الکناش فی فنی النحو والصرف، ٢٢ / ١

٢ احمد غسان سبانو: مملکه حماة الایوبیه، ص ١٩٠.

٣ محمود شاکر: التاریخ العربی والمؤرخون، ٤ / ٤١.

٤ قدری الگیلانی وکامل شحاده: المؤید ابو الفداء ملکا وعلما، ص ٢٤٨.

٥ ابن تغری بردی: المنهل الصافی، ١ / ٢٦١، السخاوی: الاعلان بالتویخ لمن ذم التاریخ، (بیروت: ١٩٨٣)، ص ١٣٦، ابن العماد الحنبلی، شذرات الذهب، ٦ / ٩٩.

٦ کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافی العربی، ١ / ٣٩٤، فؤاد البستانی: دائرة المعارف، مج ٥ / ٢٨، هاملتون کب: دائرة المعارف الاسلامیه، ماده (ابو الفداء)، ١ / ٥٦٦.

٧ ئین ئه‌له‌ده‌یم: که‌ماله‌ددین ئه‌بو لغاسم عومه‌ری کورێ ئه‌حمده له سائی (٥٨٨هـ / ١١٩٢ز) له شاری حه‌لب له دایک بووه له‌که‌ل باوکیا زۆریه‌ی ناوچه‌کانی شام گه‌راوه چه‌ندین پله‌و پایه‌ی به‌رزی وه‌رگرتوه وه‌کو پایه‌ی دادوه‌ری له‌سه‌رده‌می سولتانه‌کانی ئه‌یوبیداو له سائی (٦٦٠هـ / ١٢٦٢ز) له میسر کۆچی دوایی کرد.

القرشی: الجواهر المزیة فی طبقات الحنفیه، اعتنی به: محمد عبدالله الشریف، (بیروت: ٢٠٠٥)، ص ٢٥٠.

ههروهه زياتر ناوه‌پۆکی کتێبه‌که باس له‌ناوی چه‌له‌ب و هه‌روهه‌ها چۆنیه‌تی دروست کردنی
شاره‌که‌و دیارترین پادشکانی له‌کۆندا و چۆنیه‌تی فه‌تح کردنی له‌لایه‌ن موسلمانه‌کان و تاوه‌کو
رووداوه‌کانی سالی (٤٠٥هـ / ١٠١٤ز) به‌کورتی ئاماژه‌ی پێکراوه.

٦- نظم الحاوای:

یه‌کیکی تره‌له‌ به‌ره‌مه‌کانی و تایبه‌ته‌ به‌ فقهی شافعی^١.

٧- الدوله‌ الخوارزمیه:

هه‌ندیک له‌سه‌رچاوه‌کان به‌یه‌کیک له‌به‌ره‌مه‌کانی داده‌نێت^٢ و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌سه‌رچاوه
په‌سه‌نه‌کان ئاماژه‌ی پێنه‌کراوه.

٨- الکناش:

یه‌کیکی تره‌له‌به‌ره‌مه‌ دیاره‌کانی ئه‌بولفیدا^٣ و وه‌کو ئینسکلوییدیایه‌که‌و چه‌ند کتیبیک له
خۆ ده‌گرێت وه‌کو کتیبی (الکناش فی فنی النحو والصرف) که‌ هه‌ندیک له‌ ژێده‌ره‌کان باس له‌وه
ده‌که‌ن که‌ له‌ سالی (٧٢٧هـ / ١٣٢٦ز) نووسیوه‌^٤، هه‌روه‌ک کتیبیک ده‌رباره‌ی فقهه‌ و یه‌کیکی
تر ده‌رباره‌ی زانستی پزیشکی و چه‌ند زانستیک تری جیاواز^٥.

٩- الموازین:

کتیبیک بچوکه‌و چه‌ند زانستیک جیاواز له‌ خۆ ده‌گرێت^٦.

١٠- نوادر العلم:

به‌ره‌مه‌میک تری ئه‌بولفیدیایه‌^٧.

١١- کشف الوافیة فی شرح الکافیة:

١ ابو الفداء: البوقیت والضرب فی تاریخ حلب، منشور علی الموقع الکترونی:
www.almostafa.com، ص ٢٥٠

٢ العسقلانی: الدرر الكامنة، ١/ ٢١٧، عمر رضا کحالة: معجم المؤلفین، (بیروت: د.ت)، ٢/ ٢٨٣.

٣ شاکر مصطفی: التاريخ العرب والمؤرخون، ٤/ ٤٢، احمد خليل: مشاهير الكرد في التاريخ الاسلامی، (الملك
المؤرخ ابو الفداء) بحث منشور علی موقع الکترونی: www.Tirejafrin.com، ص ٦

٤ الصفدي: الوافي بالوفیات، ٩/ ١٠٤، ابن العماد الحنبلي: شذرات الذهب، ٦/ ٩٩

٥ قدری الگیلانی وکامل شحادة: المؤید ابو الفداء ملکا وعالمًا، ص ٢٤٥

٦ ابو الفداء: الکناش فی فنی النحو والصرف، ١/ ٢٧.

٧ الصفدي: الوافي بالوفیات، ٩/ ١٠٤، فؤاد افرام البستاني: دائرة المعارف، مج ٥/ ٢٧.

تایبەتە بەرپرمان کە خۆی لە راستیدا ئەو بەرھەمە دەگەرێتەووە بۆ شیخ جەمالەددین ئەبو
عومەر عوسمان ناسراوە بە ئین حاجب، لە سالی (٦٤٦/ک/ ١٢٤٨ز) کۆچی دوایی کردووە،
ئەبولفیدا لە سالی (٧٢٢/ک/ ١٣٢٢ز) دووبارە ڕاڤەیی کردووە و قسەو باسی لەسەر کردووە.^١

١٢- کۆمەڵە و تارێک لە بارەیی خوڕەوشت و ھەڵسوکەوت و چەند نامۆژگاریەک:
ھەندیک ئاماژە بەو دەکەن بەرھەمیکی تری ئەبولفیدا، دەستنوسە و ژمارە
لایەرەکانی (٧٠) پەرە لە ولاتی مەغریب ھەلگیراوە لە ژێر ژمارە (٦٧٩٤)^٢.
لێرەدا دەکرێت بووتریت لەبەر ئەوەی کۆمەڵە و تارێکە دەربارەیی خوڕەوشت و ھەڵسوکەوت
و چەند نامۆژگاریەک ڕەنگە ھەر بەشیکی بۆی لە کتیی (الکناش).

١٣- الطريق الرشاد الى تعريف الممالك والبلاد:

ھەندیک لە ژێدەرەکان بە بەرھەمیکی ئەبولفیدا دادەنێن.^٣

١٤- چەند پارچە ھۆنراوەیەک:

ھۆنراوەش یەکیەک بوو لەو بوارانەیی ئەبولفیدا زۆر مەیلی بۆ چوووە ھەروەھا دەستی
نووسین و توانای ڕیکخستنی ھەبوو، ئەو سەرەپای ئەوەی کە خۆی ھۆنراوەبیژ نەبوو بەلام
لەسەرچاوەکاندا بە نمونە ئاماژە بە چەندین ھۆنراوە کراوە ئەبولفیدا گوتوویەتی نمونەش:

سرى مسرى الصبا فعجبت منه من الهجران كيف حبا اليا

وكيف الم بى من غير وعد وفارقني ولم يعطف عليا^٤

(لەسەر ڕێڕەوی مندالی ڕۆیشت و سەیرم بەو کۆچکردوو هات کە بۆ لامان گەرايەو، چۆن
ھەستی بە نەھامەتی ئیمە کرد بەبۆی ھیچ بەلێنیک وە لێم جیا بۆوە بەبۆی ھیچ پەرۆشیەک)

١ اسماعيل باشا البغدادي: هدية العارفين في اسماء المؤلفين واثار المصنفين، (بغداد: د.ت)، ١/ ٣١٤، الزركلي: الاعلام، ١/ ٣١٩.

٢ اسماعيل باشا البغدادي: هدية العارفين، ١/ ٢١٤، قدرى الكيلاني وكامل شحادة: المؤيد ابو الفداء ملكا
وعالما، ص ٢٤٩.

٣ اسماعيل باشا البغدادي: هدية العارفين، ١/ ٢١٤، قدرى الكيلاني وكامل شحادة: المؤيد ابو الفداء ملكا
وعالما، ص ٢٤٩.

٤ محمد امين زكي: مشاهير الكرد وكردستان، ١/ ٨٧، الصوريكي، معجم اعلام الكرد، ص ١٠٠.

٥ الكتيبي: فوات الوفيات، مج ١، ١٨٥، العسقلاني: الدرر الكامنة، ١/ ٢١٧، ابن العماد الحنبلي: شذرات
الذهب، ٦/ ٩٩.

٦ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٩/ ١٠٦، الكتيبي: فوات الوفيات والذيل عليها، مج ١، ١٨٦.

هەر سه‌بارهت به هۆنراوه، ئه‌بۆلفیدا هۆنراوه‌ی پیاوه‌لگوتن (الموشحات) ^١ یشی هه‌بووه و له‌و جوژه هۆنراوه‌یه‌دا کێپرکی و ململانی له‌گه‌ڵ گه‌وره هۆنراوه بیژانی سه‌رده‌می خۆی کردوه ^٢.

یه‌کیک له‌ پارچه هۆنراوه‌کانی وه‌کو نمونه:

عسی ویا قلما تفید عسی اری لنفسی من الهوی نفسا
مذبان عنی قد کلفت به قلبي قد لچ فی تقلبه
وبی اذی شوق عاتی ومد معی یوم شاقی
لا ترک اللهو والهوی ابدًا وان اطلت الغرام والفندا ^٣.

(خۆزگه پێنوسه‌که‌م مانای خۆزگه‌کانی بدابایه وه‌ ئاره‌زووه‌کانی ناخه‌م زۆر به‌ که‌می ده‌بینم، له‌و کاته‌ی ئه‌وه‌ی به‌سه‌رم داها‌تووه‌ دلی خۆم داوه‌تی به‌لام ئه‌و به‌رده‌وام له‌ گۆرانه‌که‌رایدا، ئه‌وه‌ی ناخۆشی و ژانه‌ تووشم ها‌تووه‌ به‌ درێژایی رۆژگار له‌ دلم دا‌یه، واز له‌ رابوردان و ئاره‌زووه‌کانم نا‌هێنم ئه‌گه‌ر هه‌موو ژیا‌نم له‌ ناویدا کوتایی بیت).

١ هۆنراوه‌ی پیاوه‌لگوتن (الموشحات): هونه‌ریکی نوێیه له‌ هۆنراوه‌دا جیاوازه له‌ جوژه‌کانی تری هۆنراوه‌ له‌ کوتاییه‌کانی سه‌ده‌ی سی‌یه‌می کۆچی / نۆیه‌می زایینی له‌ ئه‌نده‌لوس به‌دیارکه‌وت و له‌لایه‌ن هۆنراوه‌ بیژانی ئه‌وی هاته‌که‌یه‌وه، ئه‌م جوژه هۆنراوه‌یه‌ رێساو بنه‌مای تاییه‌تی خۆی هه‌یه‌ زۆرجار ده‌رده‌چیت له‌ کیش و سه‌رواداو زیاتر پشت ده‌به‌ستی به‌و زمانه‌ی که‌ له‌ناو کۆمه‌لگادا باوه‌ وه‌ هه‌روه‌ها به‌ستراوه‌ته‌وه‌ش به‌ گۆرانی. ابراهیم سلمان الکروی و عبدالنواب شرف الدین: المرجع فی الحجاره‌ العربیه‌ الاسلامیه‌ (الکویت: ١٩٨٧)، ص ٢٦١.

٢ الکتابی: فوات الوفيات والذیل علیها، مح ١/ ١٨٧.

٣ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٩/ ١٠٦، ابن تغري بردي: المنهل الصافي والمستوی بعد الوافي، ١/ ٢٦٤.

تهوهري سى يەم

پۇلى ئەبولفیدا لە ژيانى راميارى

يەكەم: چالاكىه راميارى و سەربازيەكانى ئەبولفیدا لە نىوان سالانى (٦٨٤-٦٩٨ك/
١٢٨٥-١٢٩٨ز):

چالاكى ئەبولفیدا لەم ماوهيەدا زياتر خۆى دەبينيهوه لەبەشداريکردن لە کرداره
سەربازيەكان و ئەو شەپرو شۆپانهى لەو ماوهيەدا پرويانداوه.

ئەوه تا يەكەمىن چالاكى سەربازى بەشداريکردووه لە فەتح کردنى قەلاى مەرقب لە سالى
(٦٨٤ك / ١٢٨٥ز) لە هيزى خاچ دروشمەكان^١.

دياره فەتح کردنى ئەو قەلايەش دەگەریتەوه بۆ بوونى پەيوەندى لەنىوان خاچ دروسەكان و
مەغۆلەكان وه لە هەمان کاتدا زۆر جار لەم قەلايەوه هيرش دەکرايه سەر کاروانى بازرگانی
موسلمانەكان^٢.

ئەوه بوو سولتانی مەمالیک سەیفەددین قلاون (٦٧٨-٦٨٩ك / ١٢٧٩-١٢١٩ز) بەخۆى و
هيزىكى گەوره لە ميسريەكان و هيزەكانى شام بە بەشدارى سوپای حەما بەرهه قەلاکە بەرپیکەوتن
و بۆ ماوهى سى و هەشت رۆژ گەرمارۆياندا بە کۆمەڵیک مەنجه نيقي^١ گەورهو بچووک^٢.

١ ابن المغيزل: ذيل مفرج الكرب، ص ص ١١١-١١٢، ابو الفداء: المختصر، ٢/ ٢٥٥.

٢ محمد سهيل طقوش: تاريخ الممالك في مصر وبلاد الشام، (القاهرة: ١٩٩٩)، ص ١٨٢.

وه دواى ئەوھى بۆ دانىشتوانى ناو قەلەكە بەدىار كەوت ناتوانن بەرگرى بكەن و ھەر ھەھە قەلەكەيان تىك ئەدرى برىار ياندا خۆيان بەدەستەو بەدن وە لەو كاتەشدا سولتان پازى بوو لەسەر داواكارىيە كەيان و ھەر لەو ساللەدا بەبى شەر تەوانرا ئەو قەلەكەيان فەتھ بکرىت.^۳

دەست بەسەرداگرتنى ئەو قەلەكەيان ھەنگاويكى گەرە بوو بۆ موسلمانەكان بۆ ئەوھى بتوانن لە ئايندەدا گشت قەلەو بىكەكان پاك بكەنەو لە خاچ دروشمەكان و ھەر ھەھە لەلەكەيان تر ئەو سەر كەوتنە خۆشى و شادى خستە دلى موسلمانەكان، چونكە تەوانرا يەككە لە قەلە ھەرە سەخت و قايەكان بگيرنەو ژير دەسەلاتى خۆيان.^۴

ھەر لەو سەروەبەندەدا بەشدارى كىردووە لە يەككە لە شەرە ھەرە گرنگەكان ئەویش فەتھ كەردنى شارى تەرابلس^۵ بوو لە سالى (۶۸۸ك / ۱۲۸۹ز) ھەرەكو ئەبولىفەدا خۆى باس دەكات و دەلييت : ((گەمارۆدانى تەرابلس يەككى ترە لەو شەرآنەى كە خۆم بينوومەوتيدا ئامادەبوومە لەگەل باوكم و مەليك موزەفەر و ئاموزام كە ئەو كاتە فەرمانرەواى ھەما بوو)).^۶

ئەوھەبوو سولتانى مەمالىك بەخۆى و ھيژىكى گەرە لە ميسرەو بەرەو شام ھات و لەوئىشەو بەرەو شارى تەرابلس بەرپەكەوت و دواى گەيشتيان شارەكە بۆ ماوھى سى و سى رۆژ گەمارۆدرا بە كۆمەليك مەنچەنيقى گەرە.^۷

۱ مەنچەنيق: يەككە لەو چەكە سەربازىيە گرنگ و كارىگەرانەى لەسەدەكانى ناوەرەست بۆ مەبەستى گەمارۆدان بەكاردەھيترەو وەكو تۆپى ئيستا وابوو ئەو كات بەردى گەرە پى دەھاویشترە، بەھوالدين ابن شەداد: النوادر السلطانية والحاسن اليوسفيه، ھامش (۲)، ص ۸۳.

۲ الدوادارى: كنز الدرر و جامع الغرر (الدرة الزكية في اخبار الدول التركية)، ۸ / ۲۶۱، الكتيبى: عيون التواريخ، تحقيق: فيصل السامر ونبيلة عبد المنعم، (بغداد: ۱۹۹۱)، ۲۱ / ۳۵۶، المقرئى: السلوك، ۲ / ۱۸۹. ۳ الصفدي: نزھة المالك و الملوك، ص ۱۶۳، الذهبي: العبر في خبر من غير، تحقيق: صلاح الدين المنجد، (الكويت: ۱۹۹۶)، ۵ / ۳۴۶.

۴ سعيد عبدالفتاح عاشور، الحركة الصليبية، ۲ / ۹۲۳.

۵ تەرابلس: يەككە لە شارەكانى ولاتى شام و دەكەوتتە كەنارەكانى دەريای ناوەرەست، ياقت الحموى: معجم البلدان، ۴ / ۲۶.

۶ المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۳۵۸.

۷ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۴۶۶، محمد كرد علي: خطط الشام، ۱ / ۱۲۰.

وه دواى شهوى شهرو كوشناريكى زور پرويدا له نيتوان ههردوولا توانرا لهو ساله دا به شهرو
شاره كه فته بكريت^۱ و موسلمانان ژماره يه كى زور له دهسكه وتيان له ئافرهت و مندال و
دهسكه وتى ماددى به دهست كهوت^۲.

به گويره و ته كاني تين ته لموغييل كه خو و ده كو گه و اهيدريك به شداربوه له شهرو
باس له وه دهكات كه مهليك موزه فهر و سهريزه كاني رولتيكى بهرچاويان هه بووه له فته
كردنى شاره كه دا^۳.

دواى نهو سهركه وتنه سولتاني مه ماليك برياريدا شاره كه تيك بدريت، له بهرته وهى به شهرو
دهستى به سهرداگيربوو، وه له دوورى نيو فهرسه خ^۴ / سى كيلومه تر شارتيكى تر بنيادنراو
موسلمانان تيدا نيشته جي بوون^۵.

هه له دريژه كرده سهريزه كاندا به شداريكردوه له فته كردنى شارى عه ككا^۶، دواى
ته وهى سولتان ته شهره خهليل^۷ سولتاني نوئي مه ماليك بو ته و او كردنى كاره كاني باوكى
پاكرده وهى كه ناره كاني شام بو له خاچ دروشه كان هيتيكي گه وهى ئاماده كردو له سالي
(۶۹۰ ك / ۱۲۹۱ ز) بهرو شارى عه ككا بهرپكه وتن و له هه مان كاتدا داواى له هيتزه كاني
شاميش كرد ئاماده باشى بكهن و بهرو تهو شاره بهرپكه ون^۸.

۱ الذهبي: العبر في خبر من غير، ۵ / ۳۵۷، ابن دقماق: النفعة المسكية، ص ۸۲.

۲ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۳۵۸، العيني: عقد الجمان، ۲ / ۳۸۰.

۳ ذيل مقرج الكروب، ص ۱۲۰.

۴ فهرسخ: وشه يه كى فارسيه و ته عرييكراوه له بنچينه دا له (فهرسنگ) وه گريراوه له سهرده مه ئيسلاميه كاندا
بو پرويوكردن به كارهاتوه، هه فهرسخيكا (۳) ميله و ده كاته (۶) كيلومه تر، فالترهانتس: الماكيل والاوزان
الاسلامية و مايعادها في النظام المتري، ترجمة: كامل العسلي، (عمان: ۱۹۷۰)، ص ۹۴.

۵ الذهبي: دول الاسلام، ۲ / ۲۱۴، المقرئى: السلوك، ۲ / ۲۱۱.

۶ عه ككا: يه كيكا له شاره گه و ده كاني كه ناره كاني ولاتي شام و نيتوان له گهلا شارى ته بهرديه بيست و چوار
ميله / ۴۸ كيلومه تره، ابو الفداء: تقويم البلدان، ص ۲۴۳.

۷ ته شهره خهليك: صه لاهه ددين خهليل كورى مه منصور قلاون له سالي (۶۸۹ ك / ۱۲۹۰ ز) له دواى مردنى
باوكى بووه سولتاني ميسرو شام له سالي (۶۹۳ ك / ۱۲۹۳ ز) له سهرده ستى مه ماليكه كاني باوكى كوژرا دواى
ته وهى بو ماوه سى سال حوكمى كرد. ابن دقماق: الجوهر الثمين في سير الملوك والسلطين، ص ۳۲۷.

۸ ابو الفداء: المختصر، ۲ / ۳۵۹، ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۱۴۶۸.

لیږدهدا ته بولفیډا به پروونی باس له چوښه تی به شداریکړدنې خوځی ده کات لهو شه ږده داو ده لیت: ((له کاتی چوونمان بو شه ږده، گالیسکه به کیان پیدام، له بهرته وه شه کات فرماندهی ده جهنگاوهر بووم... وه له ریځاډا تووشی چهنډین ناخوځی و مهینه تی بووینه وه. له بهرته وه کوټاییه کانی وهرزی زستان بوو باران و به فریکی زور به سرماندا باری و شهوشیان ته گهری ده خسته بهردهم رژیشتنمان))^۱، به لام له گهل شه هه موو ماندووبون و ناخوځیه هیزه کان توانیان بگه نه شاری عه ککاو بو ماوهی چل و چوار روژ شاره که گه ماروډرا به نزیکی نه وه دوو مهنجه نیق^۲، دواتر توانرا له مانگی جه مادی یه که می سالی (۶۹۰ک/ شوباتی ۱۲۹۱ز) به شهر دهست به سهر شاره که دابگیریت^۳، وه دواتر سولتان بریاریدا شاره که تیک بدریت نه وه دوو باره دوژمنان سوودی لیوه ربگرڼ چونکه یه کیک بوو لهو شارانهی کهوا قه لایه کی هره سهختی تیدابوو کاتیک دهست به سهر داگرتنی بهرده وام زور ناسته م بوو^۴. بهم شیویه به دهست به سهر داگرتنی شه شاره توانرا دوا پیگهی خاچ دروشه کان پاک بکړیته وه له ناوچه کانی که ناری شام^۵.

دواي پاکړنده وای که ناره کانی شام له خاچ دروشه کان دوو باره سولتان شه شرف خلیل که وته خو بو فتح کردنی قه لای روم^۶، شه ووه بوو به خوځی و سوپایه که وه هاته دیمه شق و له ویشه وه به خوځی و هیزه کانی شام به ره شه قه لایه بهر پیکه وتن، لیږدهدا ته بولفیډا خوځی نامازه به وه ده کات ((که شهوشیان یه کیک بوو لهو گه ماروډانانهی که خوم تیدا به شداربوومه))^۷.

۱ المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۳۵۹.

۲ المقریزی: السلوك، ۲ / ۲۲۴.

۳ الخزنداری: تاریخ مجموع النواذر مما جرى والاواخر، تحقیق: عمر عبدالسلام تدمري، (بیروت: ۲۰۰۵) ص، ۳۲۶، الذهبي: دول الاسلام، ۲ / ۲۱۳.

۴ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ۱۴۶۸، محمد سهیل طقوش: تاریخ المالیک، ص ۲۰۷.

۵ فاید حماد عاشور: الجهاد الاسلامی ضد الصلیبیین والمغول، ص ۲۰۰۳.

۶ قه لای روم: یه کیکه له قه لایه قایم و سهخته کان ده که ویتته روژتاوای روبراری فورات بهرام بهر شاری بیره. یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۴ / ۳۹۰.

۷ المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۳۶۲.

دواى ئەوھى بۆماوھى سى و سى رۆژ قەلەكە گەمارۆ درا^۱ توانرا لە مانگى رەجەبى سالى (٦٩١ك/ تەموزى ١٢٩١ز) بەشەر قەلەكە فەتەح بىكرىت^۲.

بەھەمان شىوھ بە پىي ئاماژە كەردنە كانى كاتى خۆى بەژدارىكردوھ لەو ھەلەمەتانەى لە سالى (٦٩٧ك/ ١٢٩٧ز) كراوھتە سەر ناوچە كانى سىس و بەو شىوھىە باس دەكات ((ئەو شەرەش يەكەك بوو لەو شەرپانەى كە خۆم تىدا بەشداربوومە لەسەرەتاكانى تاوھكو كۆتايى))^۳. جىگاي ئاماژە پىي كەردنە، لەم ماوھىدە راووداوتىك ھاتە ئارا ئەوئىش مردنى مەلىك موزەفەر مەحمۇدى فەرمانرەوايى شارى ھەما بوو لە سالى (٦٩٨ك/ ١٢٩٨ز) ئەوھش كاريگەرى زۆرى ھەبوو لەسەر دواړۆژى دەسلەتتى ئەيوپىيەكان لە شارەكەدا بە جۆريك دواى مردنى مەلىك موزەفەر مەحمۇد ئەبولفەيدا و براكانى و گەورەكانى شارى ھەما كۆبوونەوھ بۆ دەستنىشان كەردنى كەسەك وەكو فەرمانرەوا لە شوپنى، بەلام ئەوھى لىرەدا تىيىنى دەكرىت لە ئەنجامى مەملانى لە نىوانيان لەسەر وەرگرتنى دەسلەت نەگەيشتنە ھىچ دەرئىجامىك و كاتىك ئەو ھەوالە گەيشتە سولتانى مەمالىك لە ميسر بپيارىدا بە دانانى قرانسقرا^۴، وەكو جىگەرى خۆى لەو شارەدا و لەو سالەدا شارى ھەما دەرچوو لە ژىر مالباتى ئەيوپىيەكان^۵.

لىرەدا دەكرىت ئاماژە بە چەند ھۆكارىك بىكرىت كە بوونە ھۆى دەرچوونى شارى ھەما لەژىر دەسلەتتى مالباتى ئەيوپىيەكان، ئەو يەكەمىيان مردنى مەلىك موزەفەر مەحمۇد بوو كاتىك ھىچ مەندالى لە دواى خۆى بەجى نەھىشت بۆ ئەوھى لە دواى خۆى ببىتە جىگەرەوھى، ھەروھە مەملانى ئەبولفەيدا و براكانى ھۆكارىكى تر بوو ھەرچەندە ئەبولفەيدا لە مەزمووھەى خۆيدا ئاماژە بەو مەملانىيە دەكات، بەلام ئاماژە بە ھۆكارەكانى ناكات بەلام ديارو بەرچاوە زياتر لەسەر بەدەست ھىنانى دەسلەت بوو، ھەروھە لەو ماوھىدەدا ولاتى ميسر بە بارودۆخىكى ناھەموار تىدەپەرى بەشىوھىەك ھەر زوو سولتانيك دادەنراو يەكەكى تر

١ الذھىي: دول الاسلام، ٢ / ٢١٦.

٢ ابو الفداء: المختصر، ٢ / ٣٦٢، المقرئى: السلوك، ٢ / ٢٣٤.

٣ المختصر في اخبار البشر، ٢ / ٣٧٢.

٤ قرانسقرا: شەمسەددىن جوكندارى مەنصورى، لە ماوھى ژيانىدا پۆستى فەرمانرەوايەتى ديمەشق و ھەماى پى سپىردراوھ لەسەردەمى سولتان مەمەدى كورى قلاون، الصفدي : امراء دمشق في الاسلام، تحقيق : صلاح الدين المنجد، (دمشق: ١٩٥٥)، ص ٦٨.

٥ ابو الفداء : المختصر، ٢ / ٣٨٠، فؤاد افرايم البستاني: دائرة المعارف، مج ٥ / ٢٧.

لادهدرا به‌شیوه‌یه‌ك بارودۆ‌خێكی شله‌ژاوی هێنا‌بووه‌ كایه‌وه‌و هه‌ر له‌و كاته‌دا سولتان محمه‌د كورپی مه‌نصور قلاون تازه‌ گه‌رابووه‌ ده‌سه‌لات و بۆ‌ پازیکردنی هه‌ندێك له‌ مه‌مالیکه‌کانی و هه‌روه‌ها دوور‌خستنه‌وه‌ی مه‌ترسی هه‌ندێکیان له‌سه‌ری هه‌ندێك گۆزپانکاری له‌ ده‌سه‌لاته‌كاندا کرد، له‌وانه‌ دانانی قرانسقر بوو وه‌كو جیگری خۆی له‌ شاری حه‌ما.

دووه‌م/ چالاکیه‌ پامیاری و سه‌ربازیه‌کانی ته‌بولفیدا له‌نیوان ساڵانی (٦٩٨- ٧١٠ه‌/ ١٢٩٨- ١٣١٠ه‌):

دوای ده‌رچوونی شاری حه‌ما له‌ژێر مال‌باتی ئه‌یوبیه‌کان، وا پیتویستی ده‌کرد له‌سه‌ر که‌سیه‌تی ته‌بولفیدا زیاتر هه‌ول و کۆششه‌کانی بخاته‌ گه‌ر بۆ‌ ئه‌وه‌ی بتوانی متمانه‌ی سولتان بۆ‌ خۆی مسۆگه‌ر بکات و ئه‌و شاره‌ بگێڕنه‌وه‌ ژێر فه‌رمانه‌ی مال‌باتی خۆیان، هه‌ر بۆیه‌ له‌م قۆناغه‌دا به‌گروتنی‌کی زۆرتر هاوتۆته‌ مه‌یدان و به‌شداریکردوه‌ له‌و چالاکیه‌ سه‌ربازیه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا روویانداوه‌.

ئه‌وه‌تا له‌ ساڵی (٧٠١ه‌/ ١٣٠١ه‌) به‌شداریکردوه‌ له‌و هه‌له‌مه‌تانه‌ی که‌ کراوه‌ته‌ سه‌ر ناوچه‌کانی سیس وه‌ له‌و کاته‌دا زه‌ینه‌ددین که‌تبغا^١ جیگری سولتان بووه‌ له‌ شاری حه‌ما، دوای ئه‌وه‌ی توانیان چه‌ند سه‌رکه‌وتنی‌ك له‌ویدا به‌ده‌ست به‌یستن و به‌ده‌سه‌که‌وتی‌کی زۆر وه‌ گه‌رانه‌وه‌ شاری حه‌ما^٢.

هه‌روه‌ها له‌ ساڵی (٧٠٢ه‌/ ١٣٠٢ه‌) دووباره‌ به‌شداریکردوه‌ له‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی مه‌غۆله‌کان له‌و کاته‌ی روویان له‌ ناوچه‌کانی شام کردبوو^٣.

وه‌ له‌لایه‌کی تر هه‌ر له‌و ساڵه‌دا واته‌ (٧٠٢ه‌/ ١٣٠٢ه‌) هه‌ول‌ه‌کانی خستۆته‌ گه‌ر بۆ‌ گیرانه‌وه‌ی شاری حه‌ما بۆ‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی، به‌تایبه‌تی دوای مردنی زه‌ینه‌ددین که‌تبغا هه‌روه‌كو خۆی باس ده‌کات و ده‌لێت : ((له‌ دوای مردنی زه‌ینه‌ددین که‌تبغا نامه‌یکم په‌وانه‌کرد

١ زه‌ینه‌ددین که‌تبغا: کورپی عه‌بدوڵلای مه‌نصور له‌ ساڵی (٦٣٩ه‌/ ١٢٤١ه‌) له‌دابک بووه‌ و له‌ ساڵی (٦٩٤ه‌/ ١٢٩٤ه‌) به‌هێز خۆی کرده‌ سولتانی میسرو شام، دواتر لادراو رووی له‌ شاری سه‌رخه‌د کرد تاوه‌كو ساڵی (٦٩٩ه‌/ ١٢٩٩ه‌) کاتی‌ك محمه‌دی کورپی مه‌نصور قلاون کردی به‌ جیگری خۆی له‌ شاری حه‌ما وه‌ له‌ ساڵی (٧٠٢ه‌/ ١٣٠٢ه‌) کۆچی دوایی کردو ته‌رمه‌که‌ی په‌وانه‌ی شاری دیمه‌شق کرا. الزرکلی: الاعلام، ٥/ ٥.

٢ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ٢/ ٣٨٦.

٣ المصدر نفسه، ٢/ ٣٧٨- ٣٨٩، الیافعی: مراة الحنان، ٤/ ١١٦- ١١٧.

بۆ سولتان بۆ ئەو دەری بىكاته فەرمانرەوا لە شارى ھەما وەكو ئەندامانى تىرى بنەمالەكەم))^۱، بەلام ئەو دەرى تېيىنى دەكرىت كات بەسەرچووبو، چونكە بریاریدا بوو بە دانانى سەیفەدىن قىبىق وەكو جىگىرى خۆى لەو شارەدا، وە لەھەمان كاتدا بەلئىنى بە ئەبولىفیدا دا كە لە داھاتوودا بىكاته جىگىرى خۆى لەو شارەدا^۲.

شایەنى باسە بارودۆخ لەو ماوەیدا ئاسایی بوو تاووەكو سالى (۷۰۸/ك / ۱۳۰۸ز) كاتىك دواى ئەو سالى گۆرانكارى بەسەرداھات لەو كاتەى سولتان محمەدى كورپى مەنصور قىلان سەردانى مەككەى پىرۆزى كردو لە كاتى گەرانەویدا بریاریدا لە شارى كەرك^۳ نىشتەجىچ بىت ھۆكارەكەشى زىاتر لەبەرئەو بەو زۆربەى دەسەلاتەكانى لى زەوت كرابوو لەلایەن بىبىرس جاشنكىر^۴، تەنیا وەكو سولتان ناوى ماوو^۵.

ئەو دەروو لە سالى (۷۰۸/ك / ۱۳۰۸ز) بىبىرس جاشنكىر خۆىكرەدە سولتانى مىسرو نازناوى (مەلىك ئەلموزەفەر) ى لەخۆى ناو لە ھەمان كاتىشدا نامەىيەكى ئاراستەى محمەدى كورپى قىلان كردوو تىدا بریاریدا كە لە شارى كەرك بىنئى وەكو فەرمانرەوا^۶.

دواى ئەو گۆرانكارى نااسايىيە ژمارەىيەكى زۆر لە ئەمىرەكانى مىسرى ھاتنە لای سولتان محمەدى كورپى قىلان و مەلكەچى و گوێرايەلى خۆيان بۆ نىشانداو لە ھەمان كاتدا ژمارەىيەكى زۆر لە ئەمىرەكانى شامىش بە ھەمان شىوہ دلسۆزى و گوێرايەلىيان بۆ نىشاندا و پاش ئەو

۱ المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۳۸۹.

۲ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۲۸۹، احمد غسان سبانو: مملكة حماة الايوبية، ص ۱۰۶.

۳ كەرەك: قەلایەكى پتەوى دەرووبەرى شام بوو لە لایەنەكانى بەلق لە چىكاندا لەنێوان ئىلەو دەریای قەلزم (سور) و بەیتولەقدس لە ولاتى ئوردن. ياقوت الحموي: المعجم البلدان، ۴ / ۴۵۳.

۴ بىبىرس جاشنكىر: كورپى عەبدوللاى مەنصورى يەكێك بوو لە مەمالىكەكانى سولتان مەنصور قىلان دواتر پایەى بەرزبۆووە تاووەكو بوو یەكێك لە راوێژكارو ھەلسۆپنەرى كارەكانى سولتان محمەدى كورپى مەنصور قىلان و لە سالى (۷۰۸/ك / ۱۳۰۸ز) دەستى بەسەر دەسەلاتداكرتوو خۆى كرد بە سولتان و دواتریش دەست بەسەركرا دواى ئەو دەرى بۆماوەى یازدە مانگ ھوكمى كرد. ابن الخطيب: اعمال الاعلام فيمن بويق قبل الاحتلام من ملوك الاسلام ومايتعلق بذلك من اللكلام، تحقيق: سيد كسروي حسن، (بىروت: ۲۰۰۳)، ۱ / ۲۹۵، ابن دقماق: النفعة المسكية، ص ۱۱۲ - ۱۱۵.

۵ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۳۵۹.

۶ مؤلف المجهول: تاريخ الملك الاشرف قايتباى، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، (بىروت: ۲۰۰۳)، ص ۶۵.

هه‌موو پالپشتیه سولتان پرووی کرده دیمه‌شق و له‌وتشه‌وه زۆر له فه‌رمانه‌واکانی شام به خۆیان و سوپاکانیان هاتنه‌ خزمه‌تی و هه‌روه‌ها ئه‌بولفیداش له‌و کاته‌دا یه‌کێک له‌ خزمه‌تکاره‌کانی خۆی دایه‌ سولتان و شه‌ویش له‌به‌رامبه‌ردا به‌لێنی به‌خشینی شاری هه‌مای پێدا هه‌روه‌کو ئه‌ندامانی تری بنه‌مائه‌که‌ی^۱.

ئه‌وه‌بوو دوا‌ی ئه‌و هه‌موو پالپشتیه له‌لایه‌ن سه‌ردارو فه‌رمانه‌واکانی شام سولتان محمه‌د به‌خۆی و سوپایه‌کی گه‌وره‌ پرووی له‌ میسر کرد وه‌ کاتی‌ک بی‌رس جاشنکیر به‌و هه‌واله‌ی زانی ده‌ستی له‌ کار کێشایه‌وه‌و له‌ دواتردا داوا‌ی لی‌خۆشبوونی له‌ سولتان کرد^۲.

ئه‌وه‌بوو له‌ سالی (۷۰۹ه‌/ ۱۳۰۹ز) دووباره‌ سولتان محمه‌دی کو‌ری قلاون گه‌رایه‌وه‌ ده‌سه‌لات له‌ میسر^۳، وه‌ له‌و کاته‌شدا بارودۆخ له‌ باربوو بو‌ وه‌رگرتنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتداریه‌تی شاری هه‌ما، به‌لام دووباره‌ ململانی ئه‌بولفیدا له‌گه‌ڵ به‌دره‌ددین هه‌سه‌نی برای له‌سه‌ر ده‌سه‌لات بو‌وه‌ کۆسپ له‌به‌رده‌میان نه‌توانن ده‌سه‌لاتی ئه‌و شاره‌ بگێرنه‌وه‌ بو‌ ژێر مالبا‌تی ئه‌یوبیه‌کان^۴.

هه‌ر یۆیه له‌و ماوه‌یه‌دا سولتان محمه‌د بو‌ رازی‌کردنی هه‌ندێک له‌ خزمه‌تکاره‌کانی دووباره‌ هه‌ندێک گۆرانکاری کرد، ئه‌وه‌بوو له‌ مانگی ذولحه‌جی سالی (۷۰۹ه‌/ کانونی یه‌که‌می ۱۳۰۹ز) ئه‌سندمری کرده‌ جی‌گری خۆی له‌ شاری هه‌ما^۵، ئه‌وه‌بوو دوا‌ی ئه‌و گۆرانکاریه‌ ئه‌بولفیدا بریاریدا بچ‌ی له‌ دیمه‌شق نیشه‌ج‌ی بی‌ت و سولتانیش له‌گه‌ڵ ئه‌و بیرۆکه‌یه‌دا بو‌، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا سوور بو‌و له‌سه‌ر به‌جیه‌ینانی ئه‌و به‌لێنه‌ی به‌ ئه‌بولفیدا دا‌بوو^۶، وه‌ ئه‌وه‌ی لی‌رده‌ا ری‌گا خۆشکه‌ر بو‌و بو‌ به‌دیه‌ینانی ئه‌و ئامانجه‌ مردنی حاجی به‌هادر بو‌و که‌ ئه‌و کاته‌ جی‌گری سولتان بو‌و له‌ ناوچه‌کانی که‌ناری شام، ئه‌وه‌بوو سولتان بریاریدا به‌ پێدانی ناوچه‌کانی که‌ناری شام به‌ ئه‌سندمر و شاری هه‌ماش بدات به‌ ئه‌بولفیدا، به‌لام لی‌رده‌ا ئه‌سندمر رازی نه‌بوو به‌و داواکاریه‌^۷.

۱ ابو‌الفداء : المختصر في اخبارالبشر، ۲/ ۳۹۷ - ۳۹۹.

۲ ابو‌الفداء : المختصر في اخبارالبشر، ۲/ ۳۹۹.

۳ الصفدي: نزهة المالك والملوك، ص ۱۹۵، مؤلف الجهول: تاريخ الملك الاشرف قايتباي، ص ۶۶.

۴ ابو‌الفداء : المختصر ۲/ ۴۰۰، احمد غسان سبانو: مملكة حماة الايوبية، ص ۱۰۹.

۵ ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، ۲/ ۲۵۱.

۶ ابو‌الفداء : المختصر في اخبارالبشر، ۲/ ۴۰۱.

۷ المصدر نفسه، ۲/ ۴۰۲.

دیاره لهو ماوهیهدا پیشهاتییکی تر هاته ئارا شهویش مردنی سهیغهددین فیجق بوو که شهو کات جیگری سولتان بوو له شاری حهلب و دوی هاتنی شهو ههواله بو میسر دووباره سولتان محمهد بریاریدا ههندیك گۆرانکاری بکات بهشیوهیهك شاری حهلب بدات به شهسندمر و ههروهها حهماش بدات به شهبولفیدا^۱.

شهوهبوو شهو جارهیان شهسندمر پازی بوو، چونکه شاری حهلب خپرو بیتری زیاتر بوو له ناوچهکانی که کهناری شام وه ههروهها له (۲۳) ی جهمادی دوی سالی (۷۱۰هـ/ ۱۶ کانونی دووهمی ۱۳۱۰ز) شهبولفیدا گهراپهوه شاری حهماو دهسهلاتداریهتی شارهکی پیدرا له شیوهی جیگیری سولتان^۲.

بهو شیوهیه دوی ههول و کۆششیکی زۆری شهبولفیدا دووباره شاری حهماو گهراپهوه ژیر مالباتی شهیویهکان.

سییم/ چالاکیه رامیاری و سهربازیهکانی شهبولفیدا دوی وهگرتنی فهرمانهواپهتی شاری حهما (۷۱۰-۷۳۲هـ/ ۱۳۱۰-۱۳۳۱ز):

دوی گپانهوهی شاری حهما بو ژیر فهرمانهواپهتی مالباتی شهیویهکان، شهبولفیدا له گروتیییکی زۆرتروه بهشداریکردوه له زۆربهی چالاکیه رامیاری و سهربازیهکانی ناوهخۆ و دهرهکیهکان و روبهپوووبونهوهی شهو هیژانه پرویان له ناوچهکانی شام دهکرد.

لهو ماوهیهدا بهخۆی و هیژهکانی له خزمهتی سولتانی مهمالیکدابوه به جوریک سالی (۷۱۰هـ/ ۱۳۱۰ز) بهشداریکردوه له دهستگیرکردنی شهسندمری جیگری سولتان له شاری حهلب دوی شهوی یاخی ببوو له سولتان وه پاش دهستگیرکردنی به قۆلبهستراوی پهوانهی لای سولتان کرا له شاری کهرك^۳.

ههروهها له سالی (۷۱۲هـ/ ۱۳۱۲ز) ههوالی شهو هات مهغۆلهکان پرویان له ناوچهکانی شام کردوه لهبهر شهو سولتان محمهد داوای لهسهرجهم جیگرههکانی کرد لهناوچهکانی شام بو

۱ ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ۹/ ۲۳، الحنبلي: شفاء القلوب، ص ۴۵۹.

۲ ابو الفداء: المختصر ۲/ ۴۰۲، المقریزی: السلوك، ۲/ ۴۵۸.

۳ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ۲/ ۴۱۰- ۴۱۱.

ئەوھى ئامادەباشى بىكەن بۆرۈپەروپوونەوھيان^۱، لىرەدا ئەبولىفیدا بەخۆى و ھىزەكانى پروويان لە شارى حەلەب كەردو دواتریش لەگەل ھىزەكانى تىرى شام ھاتنەوھى شارى ھەما^۲.

وھ لەو كاتەدا مەغۇلەكان گەمارۆى شارى رجبە^۳ يان دابوو بە كۆمەلەك مەنجهنىق و ھىزەوھ بۆ ماوھى پىنج پۆژ شەر بەردەوام بوو، بەلام خەلكى شارەكە سووربوون لەسەر بەرگىركەردن و شارەكەيان نەدا بەدەستەوھ^۴.

دواى ئەوھى برسپەتەى و نەخۆشى لەناو ھىزەكانى مەغۇل بلاوېوھ گەمارۆى سەر شارەكەيان شكاندو بەبى ھىچ دەسكەوتەك گەرانەوھ و زۆربەى چەكەكانى خۆشيان لە مەيدانەكانى شەر دا بەجى ھىشت^۵.

ھەرۆھە لە سالى (۷۱۵ھ / ۱۳۱۵ز) بەشدارىكەردوھ لە فەتەح كەردنى شارى مەلەتپە^۶. زياتر ھۆكەرى فەتەح كەردنى ئەو شارە دەگەرپتەوھ بۆ ئەوھى كەوا پەيوەندى ھەبووھ لەنەتوان كرستيانەكانى ئەو شارەو مەغۇلەكان و ھەرۆھە زۆرجار ھىرش دەكرابە سەر سوپاى موسلمانەكان ئەوانەى دەرەدەچوون بۆ شەر كەردنى ھەندەك ناوچى نەزىكى ئەو شارە^۷، ھەر بۆيە سولتان مەمەد سوپاىەكى گەورەى لە ميسرەوھ رەوانە كەرد بۆ فەتەح كەردنى شارەكەو لىرەدا ئەبولىفیدا باس لەوھ دەكات ((لەسەرەتادا سولتان داواى كەرد ھىزەكانم ئامادە بىكەم و خۆم لە شارى ھەمادا بىنەم، بەلام بىرم لەوھ كەردەوھ بەرژەوەندى لەوھەدايە كە خۆم بەشدارىم تەيدا...))^۸.

۱ ابن دقماق : النعمة المسكية، ص ۱۲۲، المقرئى: السلوك، ۲ / ۴۸۲.

۲ ابو الفداء : المختصر ۲ / ۴۱۳.

۳ رجبە، يەكەكە لە شارۆچكەكانى ھەرىمى جەزىرەو دەكەوېە كەنارەكانى پروويارى فورات لە خوارووى ئەرمىنياو بەيەكەك لەناوچە سنورىەكان (الشغور) دادەنرەت، ياقوت الحموى: معجم البلدان، ۳ / ۳۴.

۴ الذهبي: دول الاسلام، ۲ / ۲۶۶، فايد حماد عاشور: العلاقات السياسية بين المالك والغال، ص ۱۸۲.

۵ ابو الفداء : المختصر ۲ / ۴۱۳.

۶ مەلەتپە: شارىكى بەناوبانگە دەكەوېە ولاتى رۆم و ھاسنورە لەگەل ناوچەكانى شام. ياقوت الحموى: معجم البلدان، ۵ / ۱۹۲.

۷ ابو الفداء : المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۴۱۸.

۸ لەبارەى چۆنپەتەى چوونى بۆ شارى مەلەتپە پروانە: ھەمان سەرچاوە، ۲ / ۴۱۹.

ئەوئى لىرەدا شىاوى باسكردن بىت شارەكە تەسلىم كرا بەبى شەر لەلايەن دەسەلاتدارانى شارەكە^۱ بەلام ئەوئى لىرەدا بوو جىگاي نىگەرانى ئەبولىفیدا خۆى باس لەو دەكات ((شارەكە تووشى تالانكردن هات لەلايەن سوپاوه دواى سوپاكە دەرجوو لە ژيئر كۆنترۆلى سەركرده كانيان و كەوتنە تالانكردنى شارەكە بە ھەموو شىئەيەك...))^۲.

لەلايەكى تر لە سالى (۷۲۰ك / ۱۳۲۰ز) لە ميژووه كەى خويىدا باس لەو دەكات كە ھيژەكانى ھەما بەشداریان كردوو لە ھيژشكردنە سەر ولاتى سىس بەلام وەكو شەرەكانى تر ئاماژە بەو ناكات كە خۆى تىدا بەژدار بوو ياخود نا^۳.

و ھەروەھا لە سالى (۷۲۲ك / ۱۳۲۲ز) ھيژەكانى ھەما بەشداریان لە فەتح كردنى شارى ئەياس^۴ كردوو دواى ئەوئى ھيژىكى گەرە لە ميسرەو هات و ھيژەكانى شاميش چوونە پالى و ھيژشيان كرده سەر شارى ئەياس لەناوچەى ئەرمنەكان توانيان بەشەر دەستى بەسەردا بگرن^۵.

لىرەشدا سوپاى شارى ھەما بەشداریكردوو لەم شەرەدا بەلام وەكو شەرەكانى تر ئەبولىفیدا ئاماژە بەو ناكات كە خۆى تىدا بەژداريكرديت.

سەرەراى كردارە سەربازيەكانيش، ھەرچەندە لەسەرچاوەكاندا باس لە پەيوەندى نەكراوە بە ھەرمانرەوايەكانى تری شام، بەلام دەكریت باس لەو بكریت كە پەيوەنديەكى توندو توۆلى ھەبوو لەگەڵ ھەرمانرەوايەكانى تری شام ئەوئى زياتر لەوئى سەرچاوەى گرتوو كە خودى ئەبولىفیدا كەسيكى خورەوشت بەرزبوووەو بەشىئەيەك لەلايەن ھەموو كەسيكەو ريزى ليگيراوو تەنانت لەلاى سولتانی مەماليكيش پاھيەكى تايبەتى ھەبوو^۶.

۱ ابن دقماق: النفحة المسكية، ص ۱۲۳.

۲ المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۴۱۹.

۳ المصدر نفسه، ۲ / ۴۳۴ - ۴۳۵.

۴ ئەياس: يەكێكە لە شارە گەرەكانى ولاتى ئەرمنە و دەكەوتتە كەنارەكانى دەريای ناوەرەست و تىدا بەندەريكى گەرەى تىدا ھەبوو و ھەروەھا نارچەيەكى باش بوو بۆ چالاكى بازرگاني ئاربي و وشكاني، ابو الفداء: تقويم البلدان، ص ۲۴۹.

۵ ابو الفداء: المختصر، ۲ / ۴۳۸، المقرئى: السلوك، ۳ / ۵۴.

۶ ارسن موسى و اسماعيل شكر: الملك المؤيد ابو الفداء، ص ۳۲.

هەربۆە لەم قۆناغەشدا دەکریت باس لەو بەکریت کە بەشداربوو لە زۆربەى چالاکیە سەربازیه کان و هەروەها پەيوەندیه کى تووندو تۆلى هەبوو لە گەل جیگرو فەرمانرەوايه کانی تری هاوشانی لە ناوچه کانی شامدا.

چوارەم/ پەيوەندى بە سولتانی میسر:

سەبارەت بە پەيوەندى ئەبولفییدا بە سولتانه کانی میسر، دەکریت ئاماژە بەو بەکریت بەردەوام هەولیداو پەيوەندیه کى تووندو تۆلى لە گەل یاندا هەبیت و پەیره و کردنى ئەو ریتچکەیهش لە سیاسەتیدا دەگەریتەو بە ئێندامانى تری پیتش خۆى لە خیزانه کەى کە گرنه نه بوو بە لایانهو کى سولتانی میسر بى بە لکو بە لایانهو ئەو گرنه بوو چۆن پاریزگارى لە مانەوێ دەسلالتى خۆیان دەکەن.^۱

لەبەر رۆشنایی ئەو سیاسەتە یە کە مین پەيوەندى راستەوخۆى ئەبولفییدا بە سولتانه کانی میسر دەگەریتەو بە سالى (۷۰۹ک/ ۱۳۰۹ز) لەو کاتەى سولتان لە شارى کەرەك بوو ئەبولفییدا لە گەل یان بوو وە زۆر خزمەتیکردو ئەویش لەبەر امبەردا بە لینی پیدانى شارى حەماى پیددا وەکو ئەندامانى تری بنەماله کەى^۲ هەروەها لە دواى ئەوێ بوو جیگرى سولتان لە شارى حەما شەش جار سەردانى میسر کردوو زۆربەى سەردانه کانیشى فەرمى یوون یان لە لایەن سولتانهو بانگهیتش کراو یاخود بۆ مەبەستیکى گرنه چوو،^۳ دیارە لە زۆربەى سەردانه کانی بۆ میسر چەندین دیارى بە نرخ و گرانبه های لە گەل خۆیا دەبرد بۆ سولتانی میسر و ئەویش لەبەر امبەردا زیاتر پایەى بەرز دەکردو^۴ بە جۆریک لە سالى (۷۱۲ک/ ۱۳۱۲ز) لەو کاتەى سەردانى میسر کرد سولتان پیتشوازیه کى گەرمى لیکردو ریتیکى زۆرى لیتاو لە دواى گەرانهوێ دەستوریکى پیددا کە تیدا دەسلالتى فراوانتر کرا بە شپۆیه کە ناوچه کانی دەورو بهری حەماش خرایه ژیر دەسلالتیهو^۵.

۱ السيد الباز العرينى: المالك، (القاهرة: ۱۹۶۷) ص ۴۹.

۲ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ۲/ ۳۹۸

۳ نقولا زیادة: مذكرات ابي الفداء، بحث منشور في كتاب (المؤرخ الجغرافي ابو الفداء صاحب حماة)، ص ۱۵۶.

۴ الكتبي: فوات الوفيات والذيل عليها، مج ۱/ ۱۸۴، ابن تغري بردي: المنهل الصافي، ۱/ ۲۶۰.

۵ ابو الفداء: المختصر، ۲/ ۴۱۲.

له لایه کی تر زۆر جار له کاتی سەردانه کانی به دهسکهوتی زۆر دهگهرايهوه شاری ههما،
 شهوتاه له سالی (٧١٦هـ / ١٣١٦ز) لهو کاتهی سەردانی میسری کرد شاری مهعره^١ دهرجوو
 بوو له ژێر دهسهلاتیهوه بهلام له شهنجامی شهو سەردانهدا بهپیی برپاریکی سولتان دووباره
 گێردرايهوه ژێرفهرومانهوايهتی تهبولفیداوه^٢.

دیاره شهوی زیاتر پهيوهندی تهبولفیدا به سولتان محهمه دی کورپی مهنصور قلاون پتهوتر
 کرد لهو کاتهدا بوو که له سالی (٧١٩هـ / ١٣١٩ز) لهگهلیا سەردانی مهککهی پیروزیان کرد
 به مهبهستی بهجێپێنانی ههجي مالی خواو له کاتی گهراپانهوهیان سولتان زۆر سهرسام بوو به
 کهسایهتی و خوڕهوشتی تهبولفیداو ناوناوی (مهلیک تهلموتهیه) ی پێداو دهسهلاتی فراوانتر کرد
 به جوریک له وتاری ههینیدا ناوی بهیتریت و بهپیش ههموو فهرومانهواکانی شامی خست^٣،
 ههروهها له لای سولتان محهمه پایهی زۆر بهرزکردوه به جوریک لهو کاتانهی نامهی بو
 دهنوسی و دهیگوت: ((له براتهوه محهمه دی کورپی قلاون خواي گهوره لایهنگرانی پایهی بهرزی
 سولتانی پالېستیتیکراو بهرز رابگری))^٤.

سههراي بوونی شهو پهيوهندی پتهوه لهگهڵ سولتاندا، ههولیداوه بوونی شهو جوړه پهيوهندیه
 بو کورهکەشی زامن بکات به جوریک لهو کاتانهی سەردانی میسری کردوه کورهکەشی لهگهڵ
 خۆیدا دهبرد بو شهوی له نزیکهوه به سولتانی بناسی و دواوژی پهيوهندیه کانی لهگهڵ
 سولتاندا پهههپی بدات^٥.

بهو شیهویه تهبولفیدای تهیوی تاداو ساتهکانی ژیانی ههولیداوه پهيوهندیه کی پتهوی
 لهگهڵ سولتانەکانی میسریدا ههبی بهتاییهتی سولتان محهمه دی کورپی قلاون، لهبهرهشه
 هاوسهردهم بوونهو دلسۆزو گوێرايهلی بووه بۆههموو بریارو داواکاریهک.

١ مهعره: شاریکه دهکوتته نیوان ههردوو شاری ههلب و ههما له ولای شامدا. القزوينی: اشار البلاد
 واخبار العباد، (بیروت: د.ت)، ص ٢٧٢.

٢ ابو الفداء: المختصر، ٢ / ٤٢٤، ابن دقماق: النفعه المسکيه، ص ١٢٤.

٣ النیري: مختصر کتاب نهايه الارب في فنون الادب، اختصار وتقدير: مرزوق علي ابراهيم، (القاهرة: ٢٠٠٧)،
 ٣ / ٢٠١، الصفدي: الوافي بالوفيات، ٩ / ١٤٠ ابن کثیر: البدايه والنهايه، ١٤ / ٩٠.

٤ ابن تغري بردي: النجوم الزاهره، ٩ / ٢٩٣، وينظر ايضا كتابه: المنهل الصافي، ١ / ٢٦٠.

٥ ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ٢ / ٤٤٥.

بەشى دووهم

رېبازى ئەبولىفېدا لە نووسىنى كتيبي (تقويم البلدان)

تەۋەرەى يەكەم

كتىبى (تقويم البلدان)

يەكەم / ناۋىشانى كىتەپكە:

ھەرۋەكۈرۈن و ئاشكرايە لە كۆنەۋە تاكو ئىستا لە كاتى نووسىنى بابەتەك ياخود كىتەپكە لە ھەر بوارىكەۋە يىت بە چەند قۇناغىكدا دەروات. سەرەتايى ئەو قۇناغەش ديارىكردنى ناۋىشانىكە بۇ كىتەپكەى كە دەبىت ۋەكۈ پىۋىست لەگەل ناۋەرۈكەكەيدا بگۇنجىت.

ديارە ئەو ناۋىشان و بابەتەى ديارىدەكرىت پىۋىستە ئامخداربىت، بە جۆرىك چارەسەرى بوارىك ياخود لايەنىك بكات كە سەرچاۋەكانى پىش خۇى دركيان پىنەكردوۋە ياخود نەپرژاۋنەتە سەرى^۱، واتە مەبەستمان لە رىگای ئەو بابەتانەۋە بتوانرىت ئەم كەم و كورپانەۋ ھەرۋەھا ئەو ناروۋىيانەى كە ھەبوۋە زياتر كاريان لەسەر بكرىت و زانيارى پىۋىست لە بارەيانەۋە بخرىتەرۈۋ.

لەبەر رۆشنايى ئەمانەدا دەكرىت باس لەۋە بكرىت ئەبولقىداى ئەيۋى يەكىكە لەۋ كەسايەتپانەى لە زۆرىك لە نووسىن و كىتەپكانىدا ئاماژە بە چۆنەتەى ھەلباردنى ناۋىشان بۇ كىتەپكەى دەكات كاتىك باس لەۋە دەكات ((دۋاى ئەۋەى گەراپنەۋە بۇ سەر چەندىن سەرچاۋەۋ كۆمانكردۆتەۋە و كورتمانكردۆتەۋە لە كىتەپكدا ۋەكۈ ئىبن جەزلە^۲ لە كىتەپى (تقويم الابدان)^۱

۱ جودت عزت عطوي: اساليب البحث العلمى مفاهيمة- ادواته - طرقه الاحصائية، (عمان: ۲۰۰۰) ص ۴۲، طه باقر: طرق البحث العلمى في التاريخ والاثار، (الموصل: د.ت)، ص ۱۸۰.

۲ ئىبن جەزلە: ئەبۋ عەبى يەحيا كورى عيسا: پزىشكىكى كرىستيان بوو لە بەغدا لەسەردەمى خەلىفە ئەلۋقتەدى بىتەمرىلاى عەباسى (۴۶۷ - ۴۸۷ك / ۱۰۷۴ - ۱۰۹۴ز)، شارەزابوۋە لە زۆر بواردا بەتايىتەتى پزىشكى و (علم الكلام) و لە سالى (۴۶۶ك / ۱۰۷۳ز) بوۋە بە مۇسلمان ۋە لە سالى (۴۷۳ك / ۱۰۸۰ز)

ناومان له کتیبه که مان نا (تقویم البلدان) ^۲، شهوش لیږدها شهوه مان بۆ به دیارده خات کهوا شه بولفیدا چنده شاره زایی هه بووه له بواری جوگرافیاو چهندان زانستی تریش به تاییه تی گهردوناسی (فهله کناسی) ^۳ کاتیک توانی کتیبیک له بواری جوگرافیا دابنی و سوود له ناویشانی ئیبن جهزله وهرگریت که ههردوولا خشته یان به کارهی ناوه بۆ خسته پرووی زانیاریه کان، لیږدها شهوش ده مانباته وه سه ره شهوشی که ههردوویان گهراونه ته وه سه ریه که سه رچاوه ی هاویه ش، شهوه سه ره پرای شهوشی شه بولفیدا خوی به پرونی ئاماژه به وه ده کات شه ریگایه ی له ئیبن جهزله وهرگرتوه ته نانه ت ناویشانی کتیبه که ش ^۴.

هه ره بۆیه لیږدها ده کریت بووتریت ناویشانی کتیبه که خوی داینه ناوه به لکو بیرۆکه که ی وهرگیراوه له پزیشیک و ته نیا باب ته که یان جیاوازی هیه، به شیوه یه که یه کیکیان ده رباره ی بواری پزیشیکه وه ویتریان بواری جوگرافیا له خو ده گریت.

بهم شیوه دانی شه ناویشانه ش بۆ کتیبه که ی زیره کانه توانیبوویه تی بۆ دابنی، له به ره شه وه ولاتناسه موسلمان هکانی پیشوتر چهندین ناوی جیاوازیان بۆ کتیبه کانیان داناوه وه کو (المسالک والمالک) وه (صوره الاقالیم) وه (صوره الارض) و چهندان ناوی تریش ^۵، به لام ئامانجی شه بولفیدا له دانانی شه ناویشانه، زیاتر بۆ هه لسه نگاندنی ولاتان و نارچه کان بووه ته مه له لایه که، وه له لایه که تر بۆ شهوش به شیوه یه کی زانستیانه وه ووردتر زانیاری له باره یانه وه بخته پروو.

دووه م/هۆکاره کانی نووسینی کتیبه که:

یخوده هندیك ده لێن له سالی (١٤٩٣هـ / ١٠٩٩ز) كۆچی دوايي كردوه/ القفطي: اخبار العلماء باخبار الحكماء، تحقيق: عبدالمجيد ديان، (الكويت: ٢٠٠١)، ٢/ ٤٩٣ ابن ابي اصيبعة: عيون الانباء في طبقات الاطباء، شرح و تحقيق: نزار رضا، (بيروت: ١٩٦٥)، ص ٣٤٣.

١ تقويم البلدان: يه كيكه له به ره مه مه هه ره ديارو به رچاوه کانی ئیبن جهزله و تابیه ته به بواری پزیشکی و له خسته پرووی زانیاریه کاند خسته ی به کارهی ناوه کاتیک دابه شکردوه بۆ دوازه به ش، که تیدا باس له ناوی نه خو شیه که وه چۆنیه تی تووسبون و چاره سه رکردنی کراوه تا دواپی، حاجی خلیفه: كشف الظنون، ١/ ٣٨٠، طورطیس عواد: خزائن الكتب القديمة في العراق، (بيروت: ١٩٨٦)، ص ٣٤٣.

٢ تقويم البلدان: ص ص ٢-٣.

٣ الكتيبي: فوات الوفيات والذيل عليها، مج ١/ ١٨٤، العماد الحنبلي: شذرات الذهب، ٦/ ٩٨-٩٩.

٤ كراتشكوفسکی: تاريخ الادب الجغرافي العربي، ق ١/ ٣٩٣.

٥ محمد محمود محمدین: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ١٧.

دیاره هەندیک لە زاناو بێرمەندەکانی پێشوو ئەوانەى بەرھەمى جۆراو جۆریان ھەبوو لە زۆر بواردا خۆیان ئاماژە بە ھۆکارو پالئەرەکانى نووسینەکانیان کردوو، ناوبراویش لەلایەم خۆیەوە بەدەر نەبوو لەو جۆرە کەسانە بەلکو لە ژمارەپەکی زۆر لە بەرھەمەکانى بە ڕوونى ئاماژە بە ھۆکارى نووسینیان دەکات.

ئەوتە سەبارەت بە ھۆکارى نووسینى کتیبى (تقويم البلدان) بەم شێوەیە خۆى باس دەکات و دەلالت : ((دواى ئەوى بەدواداچوونم بۆ کتیبە کە دانراوەکان لە بارەى ولاتان و ناوچەکان لە چیاکان و دەریاکان هیچ کتیبیکم نەدیت مەبەستەکانى من جى بەجى بکات))^١، ئەوەش لیژەدا بەروونی شارەزایی ئەبولفیدا نیشان دەدا لە بوارى جوگرافیاو ئەو زانستانەى تریش کە پەییوەستن بەم بوارەو.

١- کتیبە درێژەکانى ولاتناسان، ئەوانەى زانیاری زۆرباشیان تیدا ھەیە لە بارەى ولاتناسیەو بەلام لە ھەمان کاتدا ناوی شارو ولاتەکانیان پێکنەخستوو و ھەرەھا ئاماژە بە درێژى و پانیشیان ناکەن، ئیتر ئەوەش دەبیستە ھۆى ئەوێ کە ئاماژەى پێدەکەن نادیاربێت و سوودیکی تەواوى نەبێت، نمونەى ئەو جۆرە کتیبانەش: (صورة الارض) ی ئیبن حەوقەل (م ٥٦٠هـ / دواى ٣٧٧ک / ٩٨٧ز)، (نزهة المشتاق فى اختراق الافاق) ی شەریف ئیدریسى (م ٥٦٠هـ / ١١٦٦ز)، (المسالك والمالك) ی ئیبن خرداذبە (م ٣٠٠ک / ٩١٣ز)^٢.

٢- کتیبى (الزيجات)^٣ ئەوانەى گرنگیان داوە بە دیاریکردنى درێژى و پانی شارو ولاتەکان لە ڕێگای زانستى فەلەکناسى، ئەوانەش بەدواداچوونیان بۆ ناوەکانیان و ھەرەھا تاییبەتەندى شارەکانیان فرامۆشکردوو یاخود پشتگۆی خستوو، نمونەى ئەو جۆرە کتیبانەش (القانون المسعودى) ی بێروونى (م ٤٤٠ک / ١٠٤٨ز)^٤.

١ تقويم البلدان، ص ١.

٢ تقويم البلدان، ص ١.

٣ زیج: وەکو زانستیک یەکیکە لە لقەکانى زانستى فەلەکناسى، و بریتییە لە پیشەى ژمیریاری بەسەر یاساکانى ژمارەو، بە تاییبەتەى ئەو پەییوەندى دارە بە ھەموو ھەسارەپەک لە ڕێگەى جولەکانیانەو، ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ص ٢٥٦، بەلام کتیبى الزيجان: ئەو جۆرە کتیبانەن گرنگیان داوە بە درێژى و پانی لە ڕێگایانەو جوجۆلى ھەسارەکان بەدیاریدەکرێت و سائنامەى تیدا دەردەھێنرێت، واتە خەمەلاندنى جولەى ھەسارەکان سائ بە سائ، القطی: اخبار العلماء باخبار الحکماء ھامش (٤)، ١ / ١٣٠.

٤ تقويم البلدان، ص ٢.

۳ - ئەو كىتەپنامەنى گىرەنگان داۋە بە راست كىردىنەن ۋە پىكىرلىنىدىغان، بەلەم لى ھەمەن كاتىدا لايەننى دىرەنەن ۋە پەنەن فەرمۇش كىردۈۋە، ۋە ئەگەر زانىيارى نەبىت لى بارەن دىرەنەن ۋە پەنەن ھەر شارۋە ۋەلاتىك ناتۋانرەت رۇزەھەلەت ۋە رۇزەھەلەت، ھەرۋەھا باشۋە باكورى دىارىيەكتە.^۱

ھەرۋەھا باس لەۋە دەكات ئەۋ كىتەپنامەنى لى بارەن دىرەنەن ۋە پەنەن نووسراۋن زۆرچار ھەلەيان كىردۈۋە بەشەۋەيەك زۆر ناۋچە لى ھەرۋەھەكەن خۇن دانەنراۋە بەلەك ھەندەك ناۋچەيان لى ھەرۋەھەكەن خىستۋە ھەرۋەھەكەن تىر، بەلەم ئىمە چاۋپۇشەمان لەم جۆرە شتەنە نە كىردۈۋە بەلەك ھەر ناۋچەيەك خراۋەتە خۇيەۋە^۲، نەۋەنە ئەۋ جۆرە كىتەپنامەن (الەنساب) لى سەمەنەن (م/۵۶۲ك/ ۱۲۲۹ز)، (مزل الەرتەبەن عەن مەشەبە الەنساب) ۋە (الفەسل) لى ئەۋەمەجەد ئىسماعىل كورى ھەبەتۋەلەي مەسلە (م/۶۵۵ك/ ۱۲۵۷ز)

دەۋە ئەۋە سەرنەج ۋە تەيىنەن لى بارەن سەرچاۋەكانى پەش خۇن دەخاتەپروۋ ۋەكو كەسەنەن لى خۇبۋەۋە دەلەت : ((لەۋ كىتەپنامەنى ئامازەن پەشەنەن ئاستەمە پەيىردەن بە ھەمەۋ ۋەلاتەن ياخۇد زۆرەيان، لەبەرەۋە ئەۋ كارە بە ئارەزۋەماندا نەۋەۋە بە تەۋەن پەيىبەن بە ھەمەۋ ۋەلاتەن، چۈنكە زۆرەن ئەۋ كىتەپنامەنى لەۋ بۋارەدا نووسراۋن كەمەك لە مەبەستەكان دەپەنەن^۳، بۆ رەستە ئەمەش چەند شەيەنەن نەۋەۋە دەھەنەنەۋە بەشەۋەيەك كاتەك باس لى ۋەلاتەن چەن دەكات لەگەل گەۋرە ۋە زۆرى شارەكانى زانىيارى زۆرمان لە بارەيەۋە پەنەگەشەۋە مەگەر بە نەۋەۋە دەگەن نەبەت، ھەرۋەھا ۋەلاتەن ھەندەش ئەۋ ھەۋالە زانىيارەنەن لى بارەيەۋە پەمان گەشەۋە شەۋە ۋە نادىارن ۋە بەدۋادچۈنەن بۆ نەكرەۋە چەندەن شەۋە تەرىش ھەن بەۋ شەۋەيە كە زانىيارى كەم لە بارەيەۋە بەدەست گەشەۋەن ياخۇد زۆر بە دەگەن، دىارە ئەۋەش زىاتەر لەۋەدا سەرچاۋە گەتۋە زۆرەنەن كەتەنەن ۋەلاتەنەن مەسلەمانەكان ئەۋەنەن لى بارەن پەگاۋ بان ۋە مەملەكەتەكان نووسراۋن زىاتەر ۋەلاتەن ئىسلامەيان پەشەنەۋە باسكەدۈۋە لەگەل ئەۋەشدا لەت نەكرەۋە لەگەل ئەۋەنە دۋاتەدا، بەلەم لەگەل ئەۋەشدا ((ھەرۋەكو ئەۋە دەگۈتەتە

۱ نفس المصدر والصفحة.

۲ تقويم البلدان، ص ص ۹ - ۱۰.

۳ المصدر نفسه، ص ۲.

مادام گشتی نازانریت بویه هه مووی به جی ناهیلدریت، له بهرته وهی زانیاری دهرباره ی هه ندیکي باشتره له وهی هیچ زانیاریان نه بیت دهرباره ی گشتی))^۱.

هه بویه لیږده دا ده کریت به گشتی باس له چه ند خالیک بکریت بوونه ته هۆکار بو نووسینی کتیبه که ی ته وانیش بریتین له مانه ی خواره ده: یه که میان گرنگیدان به کومه لیک زانست هه له سه رده مانیکي زووه ده وایکرد که شاره زایی زۆری له زۆر بواردا، جوگرافیاش یه کیک بو له و بوارانه ی شاره زایه کی ته وای له باره یوه هه بووه، له بهرته وهی ته گه ر ته وای شاره زان نه بویه تیډا نه یده توانی دانراوی له باره یوه هه بووه، له بهرته وهی ته گه ر ته وای شاره زان نه بویه تیډا نه یده توانی دانراوی له باره یوه هه بی، دووه میان په خنه گرتن له سه رچاوه کانی پیتش خوی به تایبه تی له و هه له و که م و کوری و ناوونیه نه ی که له بهر هه مه کانیان به ده یده کرا هانی ته بولفیدای که بهر هه میک بیتته کایه وه سه رجهم زانیاریه کان له خۆبگریت و که م و کوری و ناوونیه کانیشیان چاره سه ربکات، سییه میان: به و پیتیه ته بولفیدا خوی که سیکي ده سه لاتدار بووه وایکردووه له م ریگایه وه به ناسانی چاوی به خه لکان بکه ویت و هه ووه ها سه رچاوه ی ده گمه نیشی به ده سته بکه ویت، ته وه سه ره رای ته وه ی که زۆر ناوچه بو ی په خساوه سه ردانیان بکات و بیانیینی، ته وه شیان ده کریت به یه کیک له هۆکاره کانی تری نووسینی کتیبه که ی دابنریت.

سییه م/ کات و شوینی نووسینی کتیبه که:

کاتیک ته ماشای زۆریک له سه رچاوه و بهر هه مه کانی پیتشو ده کریت زۆربه یان له سه رتایی کتیبه که یاخود له کۆتایه که ی ناماژه به سالی نووسینی کتیبه که یان ده که ن، به لام ته وه ی لیږده تیبینی ده کریت، ته بولفیدا له ده سته پیکي کتیبه که یدا ناماژه به هۆکارو پالنه ره کانی نووسینی ده کات و که چی باس له سالی نووسینی ناکات، ته وه سه ره رای ته وه ی سه رچاوه کانی ژیاننامه و چینه کانیش ته وانه ی کتیبی (تقویم البلدان) ده گپړنه وه بو خودی ناوبراو نه پړاونه ته سه ر ته وه ی که ی کتیبه که ی نووسیوه و یاخود له چ سالی کدا ده سته به نووسینی کردووه.

له لایه کی تر هه ندیک له ژیده ره کان باس له وه ده که ن له سالی (۷۱۷/ ۱۳۱۷ز) ده سته به نووسینی کردووه له سالی (۷۲۱/ ۱۳۲۱ز) په رهنووسی کتیبه که ی ته وای کردووه^۲، وه

۱ نفس المصدر والصفحة.

۲ کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافي العربي، ۱/ ۳۹۱، مصطفى الحاج ابراهيم: الافاق الجغرافية عند ابي الفداء في كتابه تقويم البلدان، بحث منصور في كتاب (المؤرخ الجغرافي ابو الفداء صاحب حمه)، ص ۱۳۳.

هەندیکێ تر باس لەو ناکەن کە ی دەستی بە نووسینی کردوو بە لێکو تەنیا جەخت لەسەر ئەو هەکنەو کە لە سالی (٧٢١/ ١٣٢١ز) پەشنووسی کتیبە کە ی تەواو کردوو، سەرەرای ئەو هەندیک وای بۆ دەچن تەواو کە سالی مردنی (٧٣٢/ ١٣٣١ز) پێداچوونەوی بۆ کردوو زانیاری زیاتری خستۆتەسەر.^٢

لەبەر رۆشنایی ئەو بیرو بۆچوونانە دەکرێت باس لەو بکریت کەوا لە سالی (٧٢١/ ١٣٢١ز) پەشنووسی کتیبە کە ی تەواو کردوو لە هەمان کاتدا دەکرێت باس لەو هەندیک بکریت تا دوا ساتەکانی ژیا نی بەردەوام کاری لەسەر کردوو بەردەوام پێداچوونەوی بۆ کردوو ئەو زانیاریە نوێیانە ی دەستیکەوتوو بۆ زیاد کردوو، چونکە تەواو کە سالی مردنی ماوەیەکی دوورو درێژەو لە هەمان کاتدا لە دوا ی ئەو سالی سەردانی چەندین ناوچە ی کردوو ناسۆی بیرکردنەوی فراوانتر بوو و زانیاری زیاتری دەستیکەوتوو، لەبەر ئەوە دەکرێت بووتریت تەواو کە سالی مردنی کاری تێدا کردوو.

هەرچی شۆینی نووسینی کتیبە کە ی، ئەوا دەکرێت باس لەو بکریت لە شاری هەما نووسراو، لەبەر ئەوە ی پێگە ی سەرەکی دەسەلاتداریەتیە کە ی بوو بەتایبەتی دوا ی ئەو ی لە سالی (٧١٠/ ١٣١٠ز) بوو جێگری سولتان لەو شارەدا ئەرکی بەرپۆەبردنیشی کەوتە ئەستۆ لەبەر ئەوە ئەو ماوەیەدا بەردەوام لە شاری هەما بوو تەنیا لەو کاتانەدا جێهێشتوو کە بەسەردانی فەرمی چوو بۆ میسر یاخود لەو کاتانە ی دەرچوو بە مەبەستی چالاکی سەربازی و پۆیە پۆیوونەوی ئەو هیزانە ی پۆیان لە ناوچە کە دەکرد، وە جگە لەو هەندیک شارە لەسەردەمی ئەبولفیدا کە شانەو دیەکی بەرچاوی بە خۆیەو بینیسو لە هەموو بواریکەو بەتایبەتی لە لایەنی زانستی، هەر بۆیە ژمارە یکی زۆر لە زاناو بیرمەندەکان پۆیان تێدەکردو ئەویش لە لایەن خۆیەو پێزی لێدەرتن و لە خۆی نزیک دەکردنەو.^٣

١ محمد محمود محمدین: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ١٨٨، هاملتون کب: دائرة المعارف الاسلامیة، مادة (ابو الفداء)، ١/ ٥٦٦، محمد کامل عیاد: ابو الفداء الملك العلامة، مجلة مجمع اللغة العربیة، مج / ٥٠، (دمشق: ١٩٧٥)، ص ٥٣.

٢ کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافي العربي، ق ١/ ٣٩٢، عبدالرحمن حمیدة: اعلام الجغرافیین العرب، ص ٥٣٧.

٣ ابن الوردی: تاریخ ابن الوردی، ٢/ ٢٨٨، ابن تغری بردی: المنهل الصافي، ١/ ٢٦١.

هەرچی دوو تهوهره سهههكهكهيه له رووی قهبارهو دريژيانهوه يهكسان نين، بهلكو تهوهره يه كهه كورتره له تهوهره دووه^١، ههريهكهشيان لهلايهن خوڤيهوه چهند بابتهتيك له خو دهگريته بهم شيويهيه خوارهوه:

له تهوهره يه كههدا به جوگرافياي گشتي دهست پيڊهكات به شيويهيهكي ريك و پيك و بابتهكاني تهواوكهري يهكترن بهم شيويهيه خوارهوه :

١- شيوهي گۆي زهوي و ئهوه بهشي كه ئاوهدانه، كاتيكي زهوي كراوه به چوار بهشهوه بهشيكي ئاوهدانهوه سي بهشهكهي تر به ئاواپوشراوه^٢.

٢- باس له ههوت ههريهكه كه كراوهو تاييهتمهنديهكانيان خراوته روو وه له ههمان كاتدا باس لهويهكانه كراوه كه بو مهبهستي رووپيوكردنيان بهكارهاتوون به پشت بهستنه بهيروپا كونهكان و نوويهكان و بهروپاي خو له بارهيهوه، كاتيكي ههريهتيك دريژي و پانيهكهيه چهندهو رووبهريان خراوتهروو^٣.

٣- باس له كوهمليكي دهرياو دهرياو رووبار كراوه، بهتاييهتي ئهوانهيه ديارو بهرچاو بوونهو زانياري له بارهيهانهوه خراوتهروو^٤.

٤- باس له كوهمليكي چياكراوه لهسههتاسهري ئهوانهيهكه كه ئاوهدان بوونهو زانياري وهكو پتييست له بارهيهانهوه ئامارهي پيكاوه^٥.

ههريه تهوهره دووهمه بهشه گهورهكهيه كتيبهكهيهوه كه تيڊا باس له بيست و ههشت ههريه و لايت كراوه بهم ريزهبنديهيه خوارهوه : ((دوورگهيه عهههه، ولاتي ميسر، ولاتي مهغريب، ولاتي سودان، دوورگهيه ئهندهلوس، جهزائيره دهرياي ناوهراست، بهشي باكوري زهوي، شام، ههريهيه جهزيره، عيراق، خوژستان، فارس، كرمان، سجستان، سند، هيند، چين

١ كراتشكوفسكي: تاريخ الادب الجغرافي العربي، ق١/٢٩٢، محمد محمود محمدين: التراث الجغرافي الاسلامي، ص١٨٩.

٢ تقويم البلدان، ص ٣-٦.

٣ تقويم البلدان، ص ١١-١٨.

٤ المصدر نفسه، ص ١٨-٦٤.

٥ المصدر نفسه، ص ٦٤-٧٢.

جهزائير، ولّاتی رۆم، ئەرمینیا و ئاران و ئازربەيجان، ولّاتی چیا، دیلەم و گەیلان، طبرستان و مازندەران و قومس، خوراسان، زیلستان و غور و طغارستان، خەوارزم، ماوەرا نەھر))^۱.

وہ ھەر یەکیک لەو ولّات و ھەریمانە بەجیا بەپێی قەبارە و پووبەری ناوچە و ئەو زانیاریانەی لەبەردەستی ئەبولفیدا ھەبوون باسیان لێوەکراوە، کاتیکی ھەر ناوچە و ولّاتیکی بە جیا لە دوو بەشدا باسکراوە، لەبەشی یەکەمدا بە گشتی باسی لێوەکراوە، وە لە بەشی دووەمدا خشتەئەبکارەتووە و زۆرتەین زانیاری لە بارەئە ھەر شارێک خراوەتەر و.

پینچەم/ گرنگی کتیبە کە :

دیارە ھیچیک لەبەرھەمی ولّاتناسە موسلمانەکان ئەوەندە گرنگی پینەدراوە ئەوەندە گرنگی دراوە بە کتیبی (تقویم البلدان)، بەشیوەیەک ئەبولفیدا لە رینگەئە و بەرھەمە زانستیانەی توانی خزمەتیکی زۆر بە شارستانیەتی ئیسلام بکات و ناوی لە میژوودا بە زیندوویی بپینیتەوہ^۲.

جیگای ئاماژە پیکردنە گرنگی ئەو کتیبە لەو دایە بۆ یەکەمین جار سیستەمیکی نوێ لە بواری جوگرافیا ھینرایە کایەوہ، ئەویش بەکارھێنانی خشتەبوو لە خستەپووی زانیاریەکان، ھەرچەندە باس لەو دەرکێت ئەو بپرۆکە یە خۆی داینە ھیناوە بە لکۆ لەسەرچاوەکانی پێش خۆی و ھەر یگرتووە بە لّام لەگەڵ ئەو ھشدا دەستپیشخەری بەکارھێنانی خشتە لە بواری جوگرافیا دەگەریتەوہ بۆ خودی ئەبولفیدا^۳.

ھەر وھا لەلایەکی تر لەبەر ئەو پایە زانستیەئە کتیبەکەئە ھەیبووە لە نێو سەرچاوەکانی تری بواری جوگرافیا تارادەئەکی زۆر شوینی زۆر لە کتیبەکانی گرتەوہ بوو جیگە و سەرنجی پۆژھە لاتناسە ئەوروپیەکان^۴، ئەو ھشیان زیاتر لەبەر بونی ئەو زانیاریە بە نرخانەئە کە تیدا ئاماژەئە پیکراوە وەکو خەری (بازنەئە) گۆی زەوی و بەلگەئە بۆ راستی قسەکانی ھیناوەتەوہ و باس لەو ھش دەکات پووبەری ئاوەدان لەسەر گۆی زەوی بەشیکی و سێ بەشەکەئە تر بە ئاوە

۱ محمد محمود محمدین: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ۱۹۰ - ۱۹۱.

۲ علي بن عبدالله المدافع: رواد علم الجغرافية، ص ۱۸۹.

۳ محمد محمود محمدین: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ۱۹۲.

۴ احمد نفيس: جهود المسلمين في الجغرافية، ترجمة: فتحی عثمان، راجعة: علي ادهم، (بيروت: د.ت)، ص ۹۳.

داپۆشراوه، ههروهها جياوازی کات له سههر گۆی زهوی له نیتوان رۆژهه لآت و رۆژتاوا له بهر خپری گۆی زهویه وهیه^۱.

وه له بهر گرنگی و پایهی زانستی گرنگی زۆری پێدراوه له لایهن هاوسه رده مانى ئه بولفیداو ئه وانهی له دواتردا هاتوون و ته نانه ت له لای ئه وروپییه کانیش رها جیکی زۆری هه بووه گرنگیان پێداوه به شیوه یه که له دواى هه ردوو کتیبی قورئانی پیرۆزو چیرۆکی (الف لیله و لیله) زۆرترین بایه خى پێدراوه له زمانى عه ره بى وه رگێر دراوه ته سه ر زمانى ئه وروپییه کان^۲.

ئهو هتا سه ر باره ت به هاوسه رده مانى شه مسه ددین ئه لزه هه بى (۱۳۴۷/ك/ ۷۴۸ز) كورتیكر دۆته وه قسه ی خو شى خستۆته سه رو هه روه ها قه لقه شه ندى (م/ ۸۲۱ك/ ۱۴۱۸ز) سوودى زۆرى لێوه رگرتووه به تايبه ته ی بۆ کتیبی (صبح الاعشى فى صناعه الانشا)^۳، ئه وه شیان به پرونى دياره کاتێک ته ماشای به شى چواره مى کتیبی (صبح الاعشى) ده که ين بۆت به ديارده که ویت زانیاریه جوگرافیه کانى له کتیبی (تقويم البلدان) وه رگرتووه به بى گۆرانکاری دووباره دا پرشتۆته وه.

جیگای ئاماژه پێکدرنه لای تورکانیش گرنگی زۆری پێدراوه به تايبه ته ی محمه دى کورى عه لى سباهى زاده (۹۹۷/ك/ ۱۵۸۸ز) دووباره رپکی خستوه له شیوه ی ئینسکلۆپیدیا یه کى زانیاری به زمانى عه ره بى و زانیاری زیاتری خستۆته سه رو بلاویک ردۆته وه له ژیر ناوی (اوضح المسالك الى معرفه البلدان و الممالك) و هه ندیک به شیشی وه رگێر دراوه ته سه ر زمانى تورکی^۴. هه روه ها له سه ده ی حه قده هه مى زاینیش گرنگی پێدراوه له لایهن ئیرانییه کان به تايبه ته ی محمه د صادق ئه صفه هانی پێوه کاریگه ر بووه^۵.

۱ موسى مصطفى الحسيناني: تقييم تقويم البلدان، مجلة الاداب و العلوم - جامعة قاريونس، العدد قاريونس، العدد (۱۱۹)، (ليبيا: ۲۰۰۲)، ۹ص، العلامة، ص ۵۳.

۲ عبدالرحمن حميدة: ابو الفداء، ص ۱۹.

۳ فؤاد اقرا م البستاني: دائرة المعارف، مج ۵/ ۲۹، دائرة المعارف الاسلاميه، مادة (ابو الفداء) ۵۶۶/۱، محمد كامل عباد: ابو الفداء الملك العلامة، ص ۵۳.

۴ حاجي خليفة: كشف الظنون، ۱/ ۳۸۱.

۵ كراتشكوفسكي: تاريخ الادب الجغرافي العربي، ق ۱/ ۳۹۴.

بههه مان شیوه له لای تهو روپیه کانش گرنکی زوړی پیدراوه و ستایش کراوه هه روه کو چوڼ روژ هه لاتناسی فهره نسی رینورد ((Reinoud) باس له وه ده کات ((چا خه کانی ناوه راست له تهو روپا کتیبکی وای به خو یه وه نه دین به راورد بکرتین پیدرا))^۱.

هه ر بو یه تهو روپیه کانش چه ندین جار وه ریانگی پراوه ته سه ر زمانی خو یان، تهو هتا له سالی ۱۶۵۰ز (کریز) له لهندهم وه رگی پراوه بو سه ر زمانی ټینگلیزی، به هه مان شیوه له سالی (۱۷۶۶) (کوهر) وه رگی پراوه له لهندهن، وه له لایه کی تر له سالی ۱۸۴۰ ز له لایهن (رینود و دیسلان) به تهو وای له پاریس وه رگی پراوه، جار یکی تر به ته نیا (رینود) له سالی (۱۸۴۸ز) وه رگی پراوه بو سه ر زمانی فهره نسی و له سالی (۱۸۸۳ز) دوو باره له لایهن (گویار) له پاریس وه رگی پراوه^۲.

سه ره پای تهو هه موو گرنکی پیدانه هه ندیک له روژ هه لاتناسه تهو روپیه کان ده یانه وای له نرخی کتیبه که کهم بکه نه وه، وه کو روژ هه لاتناسی هو له ندی کرامرز (Kramarz) باس له وه ده کات ((کتیبکی لاوازه گشت زانیاریه کانی ده کات، له کتیبه کونه کان وه رگی پراوه))^۳، راسته ته بولفیدا ثماژه به سه رچاوه کانی زانیاریه کانی ده کات، به لام تهو هه مانای تهو هه نیه گشت زانیاریه کانی له سه رچاوه کانی پیش خو ی وه رگرتوه، به لکو هو لی داوه تهو هه زانیاریانه ی ده ستیکه وتوون و ناو وونی و کهم و کورپه کانیشیان چاره سه ر بکات.

بهو شیوه یه له گه ل تهو هی کتیبی (تقویم البلدان) پایه کی زانستی گرنکی هه بو وه گرنکی زوړی پیدراوه له لایهن زوړ لاینه وه، به لام له گه ل تهو هه شدا بی بهش نه بو وه له کهم و کورتی هه له وه، لی ردها زوړ جار ته بولفیدا خو ی پاسا و بو کهم و کوریه کانی دینیتته وه کاتیک باس له وه ده کات ((زوړ به ی کتیبه کانی و لاتناسان ده ربار هی ریگا کان و مهمله که ته کان به دوا د اچوونیان له ولاتی ټیسلامدا کردوه))^۴. هه روه ها زوړ ناوچه ی وه کو هیندو چین ناوچه ی زوړ گه ورن به لام زانیاری زوړ کهم له باره یانه وه به ده ست گه یشتوون یاخود به ده گه نه و له گه ل تهو هه شدا به دوا د اچوونی بو نه کراوه^۵.

۱ شاکر خصباک: في التراث الجغرافي العربي، ص ۲۲۰.

۲ فواد اقام البستاني: دائرة المعارف، مج ۵/۲۹، هاملتون گب: دائرة المعارف الاسلامیة، مادة (ابو الفداء)، ۵۶۶/۱.

۳ کامل عیاد: المؤرخ ابو الفداء و نزعتیه العلمیه، بحث منشور فی کتاب (المؤرخ الجغرافی ابو الفداء صاحب حماد)، ص ۷۷.

۴ تقویم البلدان، ص ۲.

۵ نفس المصدر والصفحة.

وه له لایه کی تر ټو سهرچاوانه ی زانیاری لټوهرگرتوون خویان هه لټه یان کردووه ټه ویش
 راسته وخو زانیاریه کانی لټوهرگرتوون و به پیی تواناو زانیاریه کانی هه ندیک له هه لټه کانی شی
 چاره سهر کردووه هه ووه کو چو ن باس له وه ده کات ((ټیمه ټو شتانه مان نووسیوه ته وه به
 ده ستان گه یشتون و له گه ل ټه وهدا به گویره ی ټو زانیاریانه ی که هه ن هه ندیک جیگای
 گومانن، به لام ټه گهر زانیاری دهر باره ی هه ندیک ناوچه به مه زندهش بیټ و که میش بیټ
 باشتره له وه ی هیچ زانیاریمان نه بیټ دهر باره ی گشتی))^۱.

۱ المصدر نفسه، ص ۷۴.

تەۋەرەى دوۋەم

سەرچاۋەكانى ئەبۇلفىدا لە نووسىنى كىتەبى (تقويم البلدان)

لە كاتى نووسىنى كىتەبى (تقويم البلدان) پشت بەستراۋە بە كۆمەلەك سەرچاۋەى جۇراۋ جۇر، ئەۋانەش زىاتر خۇيان دەيىنەۋە لەسەرچاۋەكانى ۋەلاتناسانى پېش خۇى و ھەرۋەھا ئەۋ ناۋچانەى بۇى رەخساۋە سەردانىان بىكات لەگەل چەند زانىارىيەكى سەرزارەكى كە لە گەشتىاران و بازىرگانانى ۋەرگرتۋە، ھەر بۇيە ديارترىن سەرچاۋەكانى بە پېى گىرنگيان برىتىن لە مانەى خوارەۋە:

يەكەم/ سەرچاۋەكانى پېش خۇى:

بەۋ پېيەى كىتەبى (تقويم البلدان) كورتكراۋەى كۆمەلەك لەسەرچاۋەكانى پېش خۇيەتى، لەبەرئەۋە لە كاتى نووسىندا سوود ۋەرگىراۋە لە ژمارەيەكى زۆر لەۋ بەرھەمانەى كە پەيۋەست بوونە بە بۋارى جوگرافىاۋە، بەتايىبەتى ئەۋانەى گىرنگيان داۋە بە جوگرافىاي فەلەكناسى، ھەرۋەھا ئەۋانەى گىرنگيان داۋە بە تايىبەتمەندى ۋەلاتان و ناۋچەكان، كاتىك ئەۋبۇلفىدا لە نووسىنى كىتەبەكەيدا پىشتى پى بەستۋون و سوودى زۆرى لىۋەرگرتۋون. سەبارەت بە جوگرافىاي فەلەكناسى سوود ۋەرگىراۋە لە كۆمەلەك سەرچاۋە ئەۋايش برىتىن لەمانەى خوارەۋە:

۱- بەتلىموس قەلۋى (م داۋىى ۱۶۱ز)

يەكەكە لە زانا يۇنانىيە بەناۋبانگەكان، شارەزا بوۋە لە زۆر بۋاردا ۋەكو فەلەكناسى و جەبرو ئەندازەۋە فېزىياۋ جوگرافىاۋە مېژوۋ، ۋە ھەرۋەھا كۆمەلەك بەرھەمى ھەبوۋە بەناۋبانگىرىنيان كىتەبى (المسطى) يە كە پىكھاتۋە لە (۱۳) ۋتار باس لە زانستەكانى شىۋەناسى (علم الهيئە)

و ئەستێرناسی و جولەیی هەسارەکان دەکات بەتایبەتی ئەوانەی پەییوەندیان بە گەردوونەوه هەیە^۱. ئەبولفیدا سوودی زۆری لە نووسینەکانی بەتلیموس وەرگرتوو، بەتایبەتی خۆی ناماژە بەیەکیک لە کتیبەکانی دەکات بەناوی (رسم الربع المعمور) لە زمانی یۆنانی وەرگیردراوە سەر زمانی عەرەبی لەسەر دەمی خەلیفە مەئمونی عەبباسی (۱۹۸ - ۲۱۸ ک / ۸۱۳ - ۸۳۳ ز)^۲.

۲- ئەلبەیریونی (م ۴۴۰ ک / ۱۰۴۷ ز):

ئەبو رەیحان محەمەدی کوپری ئەحمەد لە سالی (۳۶۲ ک / ۹۷۳ ز) لە شاری بەیروون لە ولاتی خەوارزم لە دایک بوو، هەر بۆیە بە ئەلبیرونی ناوی دەرکردوو^۳.

لەو کاتەدا لە ژياندا بوو زۆر بە ناخۆشی بردوویەتیە سەر، هەر ئەوەش وایکردوو جیگیرنەبیّت بەلکو بەردەوام لە ناوچەیهکەوه بچیتە ناوچەیهکی تر، ئەوەش وایکردوو کۆمەڵێک زمان فێر ببی وەک عەرەبی و فارسی و تەنانەت سانسکرتی هیندیش و شارەزایی هەبوو لە زۆر بواردا، لەسالی (۴۴۰ ک / ۱۰۴۷ ز) لە شاری غەزنە^۴ کۆچی دوايي کرد^۵.

بەو پێیەدا شارەزا بوو لە زۆر بواردا کۆمەڵێک بەرهەمی جوړاو جوړی هەبوو وەک کتیبی (الاثار الباقية عن القرون الخالية)، (تاریخ الامم الشرقيه)، (تاریخ الهند)، (الاستيعاب في صناعة الاسطرلاب)، (اختصار كتاب بطليموس)، (في احكام النجوم)، (تحقيق ماللهند من مقوله مقبوله في العقل او مزدوله)، (القانون المسعودی)^۶.

جیگای ناماژەپێکردنە کتیبی (القانون المسعودی) بۆ سولتان مەسعودی کوپری مەحمودی غەزنەوی (۴۲۱ - ۴۳۲ ک / ۱۰۳۰ - ۱۰۴۰ ز) نووسیوو، لەو کاتەدا لە ولاتی هیند گەریاوه لە کۆشکی سولتاندا جیگیر بوو و لە خزمەتی ئەو دابوو، هەربۆیە ناوی کتیبەکەش بەناوی

۱ ابن النديم: الفهرست، ص ۴۳۰، القفطي: اخبار العلماء باخبار الحكماء، ۱ / ۱۳۱.

۲ تقويم البلدان، ص ۷۴.

۳ ابن ابي اصيبعة: عيون الانباء في طبقات الاطباء، ص ۴۵۹، عبدالرحمن حميدة: اعلام الجغرافيين العرب، ص ۳۴۱.

۴ غەزنە: شارێکی گەورەبوو لە هەمان کاتدا دەقەرێکی فراوانو دەرگەوتێتی لایەکی ولاتی خوراسان، وە لە هەمان کاتدا وەک خالێکی سنووری وایە لە نێوان هەردوو ولاتی خوراسان و هیند: ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۴ / ۲۰۱.

۵ علي بن عبدالله الدفاع: رواد علم الجغرافية، ص ۱۲۹، عبدالرحمن حميدة: اعلام الجغرافيين العرب، ص ۳۴۱.

۶ ابن ابي اصيبعة: عيون الانباء، ص ۴۵۹، الزركلي: الاعلام، ۵ / ۳۱۴.

سولتانه وديه و تاييه ته بواړی هه ساره و فله كناسی^۱، ته بولفیدا له چه ندين شویندا ثاماره به زانیاریه کانی ده کات و سوودی لیوه درگرتووه.
۲- ته لفرس^۲:

یه کیکی تره له سه چاوه کانی ته بولفیدا و خوی ثاماره به وه ده کات که و سوودی زوری و درگرتووه له کتیبی (الاطوال والعروض) ی ته لفرس^۳
۴- نصیره ددین طوسی (م ۶۷۲ ک / ۱۲۷۴ ز)

ته بو عه بدوللا نصیره ددین محمد دی کوری محمد مد کوری حه سن له سالی (۵۹۷ ک / ۱۲۰۱ ز) له شاری طوس^۴ له دایک بووه، که سیکی زاناو لیها تو بووه هه ردو و زمانی عه ره بی و فارسی زانیوه و له زور بواردا کاریکردووه و ه کو فله کناسی و ته ستره ناسی، ماو هیه که له لایم مه غوله کان ده ست به سه رکراوه، به لام توانویه تی پایه ی خوی بپاریزی و ه کو زانیه کی ته ستره ناس، دواتر له وه هله ته ی له سالی (۶۵۶ ک / ۱۲۵۸ ز) کردیانه سه ر به غدا له گه ل خویندا بر دیان و دوی گه رانه وه ی داوایی کرا روانگه یه ک (مرصد) بو چاودیر کردنی ته ستره کان له شاری مه راغه^۵ دا به زرنی و ته ویش له لایه ن خویه وه به و کاره هه لساو له سالی (۶۷۲ ک / ۱۲۷۴ ز) له شاری به غدا کوچی دوی کرد^۶.

دیاره ته بولفیدا سوودی و درگرتووه له به ره مانی به تاييه ته کتیبی (التذکره) له هه ندیک شویندا ثاماره ی پیده کات و بوته یه کیک له سه چاوه کانی زانیاری بو کتیه که ی^۷.
۵- ته لخوازمی (م دوی ۲۳۲ ک / ۸۴۶ ز):

- ۱ محمد محمود محمدین: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ۱۰۵، عبدالرحمن حمیده: اعلام الجغرافيين العرب، ص ۳۴۱.
- ۲ له کتیبی ژینامه و چینه کان هیچ زانیاری کمان له باره یه وه ده ست نه که و ت له باره ی ته وه ی که کییه و له چ سه رده می کدا ژیاوه .
- ۳ تقویم البلدان، ص ۷۴.
- ۴ طوس: ده که و یته هه ریمی خوراسان و نیوانی له گه ل نیسا بور ده فه رسه خه / ۶۰ کیلومتر ته و شاره پیکهاتبو له دوو شارو چکه یه کیکیان تهیرانه ته و یریان نوقان. یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۴/ ۴۹.
- ۵ مه راغه: شاریکی گه و ره به ناو بانگه له ولاتی نازریجان و ده که و یته روژه لاتی ده ریاجی ثورمی (ورمی) به دووری (۱۵) کیلومتر، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۹، القزوینی: اثار البلاد و اخبار العباد، ص ۵۶۲.
- ۶ الکتبی: فوات الوفیات، مج ۳ / ۳۴۶ - ۳۴۹، العماد الحنبلی: شذرات الذهب، ۵ / ۳۹۹.
- ۷ بروانه: تقویم البلدان، ص ۳۵.

ئەبو عەبدوللا مەمەد كۆرى موسا، زانبارىيەكى ئەوتۆ لەبەردەستدا نىيە لە بارەى ژيانى و سالى لەدايك بوونى بەلكو تەنيا ئامازە بەو كراو كەسيكى شاردەا بوو لە بوارەكانى ئەندازە و ئەستىرناسى و ميژوو و جوگرافيا، لە دواى سالى (٢٣٢ك / ٨٤٦ز) كۆچى دوايى كردوو^١.
و لە دوايى خۆيدا چەندىن بەرھەمى جەھيشتوو لەوانە: كتيبي (الزيج الاول)، (الزيج الثاني)، (العمل بالاصطرلاب)، (الجبر والمقابلہ)، (صورة الارض)^٢.
ھەندىك ژىدەر بە يەكيك لەسەرچاوەكانى ئەبولفیدای دادەنن كاتيک باس لەو دەكەن سوودی لەبەرھەمەكانى وەرگرتوو^٣.

٦- ئين سەعیدی مەغریبی (م ٦٨٥ك / ١٢٨٦ز)

ئەبو لھسەن عەلى كۆرى سەعید كۆرى موسا كۆرى مەمەد، لە سالى (٦١٠ك / ١٢١٤ز) لە شارى غەرناطە لە دايك بوو ھەر لەوى پىنگەيشتوو، دواتر سەردانى چەندىن ناوچەى كردوو لە جیھانى ئىسلامى و شارەزايى ھەبوو لە زۆر بواردا وەكو ھونەر و ميژوو و جوگرافيا، ھەر بۆيە چەندىن بەرھەمى لەو بوارانەدا ھەبوو وەكو كتيبي (المشرق فى حلى المشرق)، (النفحة المسكية فى الرحلة المسكية)، (الجغرافيا) و لە سالى (٦٨٥ك / ١٢٨٦ز) لە شارى دیمەشق كۆچى دوايى كردوو^٤.

كتيبي جوگرافيا يەكيكە لەو سەرچاوانەى سوودی زۆرى لێوەرگرتوو بەتايبەتى لە بارەى دريژەى و پانى ناوچەكانى پىشتى پى بەستوو بەيەكيك لەسەرچاوەكانى خۆى داناو^٥.
ھەرھەا سەبارەت بە جوگرافياى وەسفى، ئەوانەى تايبەتمەندى ناوچەكان و وڵاتەكانيان بەديارخستوو، پىشت بەستراو بە ژمارەيەكى زۆر لەم جۆرە سەرچاوانەش بەم شێوەيە خوارووە:
١- ئين حەوقەلى نەصیبى (م دوايى ٣٧٧ك / ٩٨٧ز):

١ ابن النديم: الفهرست، ص ٤٣٨، عمر فورخ: تاريخ العلوم عند العرب، (بيروت: ١٩٧٠)، ص ٣٣٣، الزركلي: الاعلام، ١١٦/٧.

٢ القفطي: اخبار العلماء باخبار الحكماء، ٢ / ٣٩٢.

٣ عبدالرحمن حميد: اعلام الجغرافيين العرب، ص ٥٣٨.

٤ الصفدي: الوافي بالوفيات ٣ / ١٠٣ - ١٠٤، شاکر خصبك: في التراث الجغرافي العربي، ص ١٩٢، الزركلي: الاعلام، ٥ / ٢٦.

٥ تقويم البلدان، ص ٧٤.

ئەبۇلقاسم مەمەد كۆرى عەلى ناسراو بە ئىبن حەوقەل، ھەرۋەھا ناسراو بە نەصىبى و بەغدادى و موسلىش، سەبارەت بە دايك بوونى زانىيارىيەكى ئەوتۆ لەبەردەستماندا نىبە، بەلام خۆى ئاماژە بوو دەكات لە شارى بەغدا پىڭگەيشتووو دواتر سەردانى زۆربەى ناوچەكانى جىھانى ئىسلامى كردووو بەكارى بازىرگانى و گەپان و سوران خەرىك بوو، وە لە دواى سالى (۳۷۷ك/ ۹۸۷ز) كۆچى دواى كردوو.

شاينى باسە كىتبى (صوره الارض) يەكىكە لەو سەرچاوە ھەرە ديارانەى پيش خۆى زۆرتىن زانىارى لىوەرگرتوو، تەنانتە كەم لە لاپەرەكانى كىتبەكە دەبىنریت كەوا ئاماژەى بە ناوى نەكردبى، وە لەلایەكى تىرىش زۆرجار باسى لە بىروپراى جىاواز دەكات و جەخت لەسەر پاكانى ناوبراو دەكاتەو بە نمونە كاتىك باس لە رووبارى سەيخون دەكات بىروپراى جىاواز لە بارەىمە بەدەيدەكریت بەلام ئەو زانىارىيەى ئىبن حەوقەل ئاماژەى پىدەكات وەرگرتووو چونكە خۆى بىنىوويەتى.^۲

ھەرۋەھا لە بارەى پىكخستنى كىتبەكەش سوود وەرگىراو لەم كىتبە، ھەرۋەكو خۆى باس لەو دەكات ((نەمان توانى بەو شىوہە پىكى بخەين بە دللى خۆمان بىت بەلكو ھەمان پىچكەى ئىبن حەوقەلمان گرتەبەر لە پىكخستنى كىتبەكە كاتىك بە دوورگەى عەرەب دەستمان پىكرد)).^۳

۲- شەرىف ئىدرىسى (م ۵۶۰ك/ ۱۱۶۶ز):

ئەبو عەبدوللا مەمەد كۆرى عەبدوللاى كۆرى ئىدرىس، لە سالى (۴۹۳ك/ ۱۰۹۹ز) لە شارى سەبئە لە مەغرىب لە دايك بوو و لە شارى قورتبە پىڭگەيشتووو، دواتر پرووى لەناوچەكانى جىھانى ئىسلامى و ئەوروپا كردوو.^۴

جىگای ئاماژەپىكردنە ئىدرىسى بەيەكەمىم ولاتناسى موسلمان دادەنریت بە شىوہەكى فراوان باسى ولاتانى ئەوروپاى كردوو، ئەوئەش زىاتر لەوئەدا سەرچاوەى گرتووو كاتىك پادشای

۱ ابن خلکان : وفیات الاعیان، ۲/ ۳۹۸، حاجي خليفة: كشف الظنون، ۶/ ۳۵- ۳۶، بۆ زىاتر زانىارى لە بارەى ژيانى بىروانە: سعد عبود سمان، ابن حوقل دراسة تاريخية في كتابه (صورة الارض) رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب، جامعة البصرة (البصرة: ۱۹۸۷)، ص ۲- ۵.

۲ تقويم البلدان، ص ۶۱.

۳ تقويم البلدان، ص ۷۳.

۴ الصفي: الوافي بالوفيات، ۱/ ۷۳، احمد نفيس: جهود المسلمين في الجغرافية، ص ۸۱، الزركلي، الاعلام، ۷/ ۲۴.

نورماندی (روجاری دووهم) ^۱ کۆمه‌لیک زاناو بیرمه‌ندی کۆکرده‌وه‌و بانگه‌یشتی ئه‌ویشی کرد سه‌ردانی سه‌قلیه بکات و کتیبیکی ولاتناسی بۆ دابنی که تیدا باس له ولاته‌که‌یان و گشت جیهان بکات، ناوبراو به‌و کاره هه‌لساو کتیبیکی له‌و باره‌یه‌وه نووسی به‌ناوی (نزهه المشتاق فی الاختراق الافاق) ناسراویشه به کتیبی (روجار)، به‌هه‌مان شیوه کتیبیکی تریشی له باره‌ی ولاتناسی داناوه که ده‌کریت بووتریت کورترکه‌وه‌ی کتیبی پێشوه به‌ناوی (روض الانس و نزهه النفس)، له سالی (۵۶۰ ک/ ۱۱۶۶ ز) له شاری سه‌بته کۆچی دوا‌یی کرد ^۲

ژێده‌ره‌کان باس له‌وه ده‌که‌ن ئه‌بولفیدا سوودی زۆری له به‌ره‌مه‌کانی وه‌رگتوه‌وه، به‌ تایبه‌تی هه‌ردوو کتیبی (المالک والمسالک) نادیاره، وه کتیبی (روض الانس ونزهه النفس) ^۳، ئه‌وه سه‌ره‌درا‌ی ئه‌وه‌ی له کتیبه‌که‌شدا له چه‌ن‌دین شوێندا ئاماژه به زانیاری کتیبی (نزهه المشتاق) کردوه‌وه.

۳- ئین خردا‌ذه (م. ۳۰۰ ک/ ۹۱۳ ز):

ئه‌و عوبیدللا کورپی عه‌بدوللا کورپی ئه‌حمه‌د ناسراو به ئین خردا‌ذه ^۴، له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی، نۆیه‌می زاینی له دایک بووه، باوکی که‌سیکی ده‌سه‌لاتدار بووه له هه‌مان کاتدا خۆش پایه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه له‌لای خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی، له‌به‌رئه‌وه کراوه به (به‌رپرسی پۆسته‌و په‌یامیه‌ر) له هه‌ریمی چیا، بێگومان ئه‌و پۆسته‌یه‌ش گرنگ بووه به هه‌موو که‌سیکه نه‌ده‌درا، وه له سالی (۳۰۰ ک/ ۹۱۳ ز) کۆچی دوا‌یی کردوه‌وه ^۵.

۱ روجاری دووهم: یه‌کێکه له پادشاکانی نورماندی و ده‌سه‌لاتدای شاری سه‌قلیه بوو، خۆشه‌ویستی هه‌بوو بۆ زانست و زانستی فه‌لسه‌فه، له سالی (۵۴۸ ک/ ۱۱۵۳ ز) به خنکینراوی گیانی له ده‌ستدا، الصفدی: الوافی بالوفیات، ۴/ ۲۵۱.

۲ عبدالرحمن حمیده: اعلام الجغرافیین العرب، ص ۳۸۹، شاکر خصباك: فی التراب الجغرافی العربی، ص ۱۵۳- ۱۵۵، وه بۆ زیاتر زانیاری له باره‌یه‌وه بپروانه: حکیم احمد خۆشناو: الکورد وبلادهم عند البلدانیین والرحاله المسلمین (۲۳۲- ۲۶۶ ک/ ۸۴۶- ۱۲۲۹ م) (دمشق: ۲۰۰۹) ص ۸۳- ۸۶.

۳ کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافی العربی، ق ۱/ ۳۹۳، عبدالرحمن حمیده: الاعلام الجغرافیین العرب، ص ۵۳۸.

۴ ابن النديم: الفهرست، ص ۲۳۹، الخطیب البغدادي: تاریخ البغداد او مدینه السلام، (بیروت: د.ت)، ۲/ ۲۱۲، ابن خلکان: وفيات الاعیان، ۱/ ۴۹۰.

۵ شاکر خصباك: فی التراث الجغرافی العربی، ص ۲۱، بۆ زیاتر زانیاری له باره‌یه‌وه بپروانه: حکیم احمد خۆشناو: الکورد وبلادهم عند البلدانیین والرحاله، ص ۲۹.

بهو پييهی شاره‌زا بووه له زۆر بواردا کۆمه‌لێک به‌ره‌مه‌می جۆراو جۆری هه‌بووه وه‌کو کتیی (ادب السماع)، (جمهرة انساب الفرس والقوفل)، (الطبیخ) کتاب (اللهو والملاهي)، (الشراب)، (کتاب الانواء)، (الندماء والجلساء)، (المسالک والممالک).^۱

وه‌شه‌وی لی‌رده‌دا ده‌کریت ئاماژه‌ی پێ‌ بکریت ته‌نیا کتیی (المسالک والممالک) ماوه‌ له به‌ره‌مه‌کانی که یه‌کیکه له کتیبه هه‌ره گرنگه کۆنه‌کان له باره‌ی جوگرافیا^۲، ته‌بolfیدا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ناویه‌تتاوه سوودی لی‌وه‌رگرتوه به‌لام له‌گه‌ڵ ته‌وه‌شدا رێبازیان له‌یه‌که‌تر جیاوازه.

ته‌بوئیسحاق ئیبراهیم کورێ محمه‌دی فارسی^۳، له‌باره‌ی ژيانی زانیاریه‌کی ته‌وتۆ له‌به‌رده‌ستمندا نیه، به‌لام ده‌کریت بووتریت له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی/ ده‌یه‌می زاینی ژیاوه زۆربه‌ی ناوچه‌کانی جیهانی ئیسلامی گه‌راوه‌ وه‌ شوێناوه‌ی بنیوییه‌تی وایکردوه کتیی (المسالک والممالک) بنووسیت، وه‌ کتیبه‌ش تایبه‌تمه‌ندیه‌کی جیاوازی هه‌یه له‌گه‌ڵ به‌ره‌مه‌کانی تر له‌و بواره‌دا که تیدا نه‌خشه‌ی زۆری تیدا به‌کارهاتوه بو زیاتر روونکردنه‌وه^۴، له‌سائی (۳۴۶ک/ ۹۵۲ز) کۆچی دوا‌یی کردوه^۵.

ژێده‌ره‌کان به‌یه‌کیک له‌سه‌رچاوه‌کانی ته‌بolfیدای داده‌نیۆن و ته‌نانه‌ت باس له‌وه ده‌که‌ن زۆر کاریگه‌ر بووه به‌ رێبازی به‌تاییه‌تی له‌ دابه‌شکردنی هه‌ریمه‌کان^۶.

۵- ته‌لموه‌له‌بی (م. ۳۸۰ک/ ۹۹۰ز):

حه‌سه‌ن کورێ شه‌مه‌د، خاوه‌ن کتیی (المسالک والممالک) کاتیک له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی/ ده‌یه‌می زاینی بو خه‌لیفه‌ی فاطمی ته‌لعه‌زیز (۳۶۵- ۳۸۶ک/ ۹۷۵- ۹۹۶ز) نووسی، هه‌ر بۆیه ته‌و کتیبه‌ ناسراوه به‌ (العزیزی)، وه‌ له‌ سائی (۳۸۰ک/ ۹۹۰ز) کۆچی دوا‌یی کردوه^۷.

۱ ابن النديم: الفهرست، ص ۲۳۹.

۲ حسن ابراهيم حسن: تاريخ الاسلام السياسي والديني والثقافي والاجتماعي، (القاهرة: ۲۰۰۱)، ۲/ ۲۸۷.

۳ حاجي خليفة: كشف الظنون، ۵/ ۹.

۴ علي بن عبدالله الدفاع: رواد علم الجغرافية، ص ۱۰۳، شاکر خصبک في التراث الجغرافي العربي، ص ۳۹.

۵ حاجي خليفة: كشف الظنون، ۵/ ۹.

۶ کراتشکوفسکی: تاريخ الادب الجغرافي العربي، ق ۱/ ۳۹۳، محمد محمود محمدین: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ۱۹۱.

۷ کراتشکوفسکی: تاريخ الادب الجغرافي العربي، ق ۱/ ۲۳۰، صلاح الدين المنجد: قطعة من كتاب مفقود

المسالک والممالک للمهليي مجلة معهد المخطوطات العربية، العدد (۴) (دمشق: ۱۹۵۸)، ص ۴۶

له راستیدا ئەو کتیبە بوونی نەماوە، بەلام یەکیەک له لیکۆلەرەوان هەلساوە بە کۆکردنەوەی ئەو زانیاریانەی کە له یاقوتی ھەمەوی و ئەبولفیدا لەبەرھەمەکانیاندا ناماژەیی کراوەی ئە کتیبیکدا ناوی لێناوە (الکتاب العزیزی)¹.

٦- ئەبو مەجد ئیسماعیل کۆری ھیبەتووللای موصلی (م ٦٥٥/ک ١٢٥٧ز):
یەکییتی ترە لەسەرچاوەکانی ئەبولفیدا و خۆی ناماژەیی پیکردووە، بەتایبەتی سوودی وەرگرتووە لە ھەردوو کتیبی (مزیل الارتباب عن مشتبہ الانساب) و (الفیصل)، لەسەرچاوەکاندا زانیاریەکی ئەوتۆ نادەن بە دەستەووە تەنیا باس لەوە دەکەن کە خەلکی موصلەو کاری کردووە لە بەغدادو ھەلب و دیمەشق وە دواتر ھەر لە شاری ھەلب کۆچی دوایی کردووە².
٧- سەمعانی (م ٥٦٢/ک ١١٦٦ز):

ئەبو سەعد عەبدولکەریم کۆری مەمەد کۆری مەنصور کۆری مەمەد تەمیمی مەروزی سەمعانییە، لە سالی (٥٠٦/ک ١١١٢ز) لە شاری مەرو³ لەدایک بووە⁴.
ھەر لەسەرەتایی تەمەنی نامادەبووە لە دانیشتنی زاناکان و فیڕی قورئانی پیروژ و زانستەکانی سەردەم بووە، دواتر سەردانی بەشیکی زۆری لە ناوچەکانی جیھان کردووە بە مەبەستی گەڕان بە دای زانست و زانیاری، وە نزیکەیی (٥٣) دانراوی ھەبووە لە دیارترینیان (تذیل تاریخ بغداد)، (تاریخ مرو) نزیکەیی (٥٣) بەرگە، (الانساب) پێھاتوووە لە (٨) بەرگ، وە لە سالی (٥٦٢/ک ١١٦٦ز) لە شاری مەرو کۆچی دوایی کرد⁵.
دیارە کتیبی (الانساب) یەکیەکە لەو سەرچاوانەی ئەبولفیدا سوودی زۆری لێوەرگرتووە بەتایبەتی لە ریکخستنێکی ناوی شارو ولاتەکان.
٨- ئیبن ئەلئەئیری جەزری (م ٦٣٠/ک ١٢٣٢ز):

١ المهلبی: الکتاب العزیزی (المسالك والممالك)، جمعة وعلق عليه: تیسیر خلف، (دمشق: ٢٠٠٦) ص ١٦-١٩.
٢ حاجی خلیفە: طشف الظنون، ٢/ ٥٤١، الزرکلی: الاعلام، ١/ ٣٢٨.
مەرو: لە زمانی عەرەبی بە مانای بەردی سپی دێت، یەکیەکە لە شارە بەناوبانگەکانی ولاتی خوراسان، وە نێوانی لەگەڵ شاری نيسابور (٧٠) فەرسەخ/ ٤٢٠ کیلۆمەتر، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٥/ ١١٢-١١٣.
٤ ابن خلکان: وفيات الاعیان، ٣/ ٢٠٩، علي بن عبد الله الدفاع: رواد علم الجغرافية، ص ١٥٥.
٥ السمعاني: الانساب، وضع حواشيه: محمد عبدالقادر عطا، (بیروت: ١٩٩٨)، مج ١/ ٤-٩، العماد الحنبلي: شذرات الذهب ٤/ ٢٠٥-٢٠٦.

ئەبو لەھسەن عەلى كۆرى مەھمەد كۆرى مەھمەد كۆرى عەبدولكەرىمى سەيبانى ناسراو بە
ئىبن ئەلئەشئىرى جەزرى، لە سالى (٥٥٥ك / ١١٦٠ز) لە دوورگەى ئىبن عومەر^١ لە دايك بوو
لە خىزانىكى ناودارو شكۆمەندو دەولەمەند^٢.

دواتر لەگەڵ باوكيا چووئە شارى موصل و چەند جارێك سەردانى بەغداى كردوو، ھەرھە
سەردانى ناچەكانى شام و قودسىشى كردوو و شارەزابوو لە زۆربواردا بەتايبەتى پيشەوا بوو
لەبەركردنى فەرموودەو ھەرھە مێژووى كۆندا، بەتايبەتى ئەوى پەيوەندى ھەيە بە ڕەچەلەكى
عەرەب و باوڤوخيان، سەرەراى ئەوانەش زۆر لێھاتووبوو لە بوارى مێژوو، ھەر بۆيە چەندى دانراوى
لەو بواردا ھەبوو وەكو كتيبى (الكامل فى التاريخ)، (تاريخ الدوله الاتابكيه)، (اسد الغابە فى معرفه
الصحابه)، ھەرھە كتيبى (اللباب فى تهذيب الانساب) كە كورتكراوى كتيبى (الانساب) ى
سەمعانى، وە لە سالى (٦٣٠ك / ١٢٣٢ز) لەشارى موصل كۆچى دواى كردوو^٣.

ئەبolfيدا بەپى ئاماژەكردنەكانى خۆى لە زۆر شوێندا ئاماژە بە زانبارى دەكات كە لە
(اللباب فى تهذيب الانساب) ى وەرگرتوو لە پال سەرچاوەكانى تر بۆكتيبەكەى^٤.

ھەرچەندە ھەردوو كتيبى (الانساب) و (اللباب) لە بارى ڕەچەلەكناسى و ڕەسەن ناسين، بەلام
لەبەرئەوى گرنگى زۆريان داو بە ڕيکخستنى ناوى شارەكان ئەبolfيدا سوودى زۆرى لىيان وەرگرتوو.

٩- ياقوتى ھەمەوى (٦٢٦ك / ١٢٢٩ز) :

ئەبو عەبدوللا ياقوت كۆرى عەبدوللاى ھەمەوى ڕۆمى، لە سالى (٥٧٥ك / ١١٧٩ز) لە
ولایتى ڕۆم (ئەنادۆلى ئىستا) لە دايك بوو، دواتر لە تەمەنى مندايىدا بەدیل گىراو لەلايەن
يەكێك لە بازرگانە بەغدادىيەكان بەناوى (عەسكەر كۆرى ئەبى نەسر ئىبراھىم ھەمەوى) كراو،
ھەر بۆيە ناوى ياقوت ھەمەوى دەرکردوو، لە ماوێ ژياندا گرنگى بە زۆر بواردەدا و ھەر
لەبەرئەوئەو كۆمەلێك دانراوى ھەبوو وەكو كتيبى (معجم البلدان)، (معجم الادباء)،

١ دوورگەى ئىبن عومەر: شارێكى گەورەيەو لە سى لاو بە ئاو دەورە دراو و دەكووتە ڕۆژھەلاتى روبرارى
ديجلە لە ھەرىمى جەزيرە، المقدسى: احسن التقاسيم فى معرفه الاقاليم، ص ١٢٧.

٢ ابن خلکان: وفيات الاعيان، ٣ / ٣٤٨، الصفدي: الوافي بالوفيات، ٧ / ٤٨.

٣ الصفدي: الوافي بالوفيات، ٧ / ٤٨.

٤ بڕوانە: تقويم البلدان، ص ٤٨، ٥٩، ٨٠، ٨٣، ١٢٤.

(المشترك وضعاً والمفترق صقعا)، (المبدأ والمال)، (كتاب الدول)، (اخبار المتنبی)، (المقتضب فی النسب)، وه له سألّی (٦٢٦ك/ ١٢٢٩ز) له شاری حلهب کۆچی دوابی کردووہ^١.

وه ئهوهی لیژدها زیاتر مه به ستمانه ههردوو کتیبه کهیهتی له بوارى جوگرافیا (معجم البلدان) و (المشترك وضعاً والمفترق صقعا) که ئه بولفیدا زۆر به پرونی ئه وه مان بهرچاو دهخات سوودی زۆری وهرگرتوو له کتیبی (المشترك وضعاً) و بۆته یه کێک له سهراوهکان بۆ کتیبه کهی.

هه رچی کتیبی (معجم البلدان)، هه ندیک ژیدهر به یه کێک له سهراوهکانی ئه بولفیدای داده نین^٢، به لām له گه ل ئه وه شدا له سه ره تایى کتیبه که تاوه کو کۆتایی ئه بولفیدا چه ندین جار ئاماژه به ناوی کتیبی (المشترك وضعاً) دهکات زانیاری لیوه رگرتوو که چی به هیچ شیوه یه که ناوی (معجم البلدان) ناهینى، بۆیه لیژدها ده کریت باس له وه بکریت رهنگه له به ره ئه وه بیّت کتیبی (المشترك) دواى ئه وه ی پیشووتر نووسراوه و تارا ده یه کی زۆریش کورتکراوه یه تی و تیدا ناوی شارو ولاته کانیش باشت تیدا ریک خراوه ئه مه له لایه که، وه له لایه کی تریش ده کریت بووتریت رهنگه هه ر نه یی نینبى ئه گینا له شوینیک له کتیبه کهیدا ئاماژه ی پیده کرد.

هه ر سه باره ت به سهراوهکانی پیش خو، جوړیکى تر له سهراوه به دی ده کریت، کاتیک ئاماژه به ناوی دهکات و ناو کتیب ناهینى، نمونه ی له م جوړه ش له کتیبه کهیدا له هه ندیک شویندا بهرچاو ده که ویت.

ئه وه تا له باسکردنی ده رایى خه زه ر (قهزوين) ئاماژه به بیروراکانی دادوهر قوتبه ددین^٣ دهکات به بی ئه وه ی ناوی کتیبه کهی بهینى^٤.

١ ابن خلکان: وفیات الاعیان، ٦/ ١٢٧ - ١٣٥، نقولا زیاده: الجغرافیه والرحلات عند العرب، (بیروت: ١٩٨٧) ص ص ٦١ - ٦٢، شاکر خضباک: فی التراث الجغرافی العربی، ص ص ١٨٥ - ١٨٦، وه بۆ زانیاری زیاتر برپوانه: حکیم احمد خوشناو: الکورد وبلادهم عند البلدانیین والرحالة، ص ص ٨٧ - ٩٢.

٢ کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافی العربی، ق ١/ ٣٩٣.

٣ دادوهر قوتبه ددین: رهنگه مه به سستی قوتبه ددین مه سعو د شیرازی بیّت (٦٣٤ - ٧١٠ک/ ١٢٣٦ - ١٣١١ز) که سیکى شاره زابوو له بوارى جوگرافیا و فه له کناسی و خاوه نی هه ردوو کتیبی (نهایه الاداک فی درایه الافلاک) و (التعفة الشاهیه فی علم الهیة). کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافی العربی، ق ١/ ١١٥.

٤ تقویم البلدان، ص ٣٥.

به‌همان شیوه که دیته سمر باسکردنی پووباری نیل له میسر بیروپراکانی سینا^۱ ده‌ییت‌توه کاتیک به چنده تاییه تمه‌ندیه که جیای کردۆت‌ه‌وه له پووباره‌کانی ترو له بېشه‌وه‌ی هه‌مووشیان درۆت‌ترین رووباره له‌سهر زه‌وی^۲.

۱. ثین سینا: ثبو علی حسین کورشی عہدوللای کوری سینا، یہ کیچکہ لہ زاناو پزیشکہ ہمرہ ناودارہ کانی سہرمدہ می خوؤ و شاردہ زایی زور بووہ لہ زور بوردا، بہ تاییہ تی فہلسفہ فو ژیریژی و جہبرو ٹہندازو پزیشکی، لہ سائی (۴۲۸ک/ ۱۰۳۶ز) لہ شاری ہمہمدان کزچی دواپی کرد. ابن خلکان . وفیات الاعیان، ۱۵۷/۲.

۲. تقویم البلدان، ص ص ۴۴ - ۴۵.

باس لهوه دهکات ((تهو شاره ماسېذانیښی پی دهگوتريت و شاریکی کونهو دهکوپته ههریمی چیاو زور له شاری مهککه دهچیت کاتیک دهکوپته نیو شاخ و دولاپیهکان)).^۱

کهواته کتیبی (تقویم البلدان) کورتکراوهی کومه لیک له سهرچاوه کانی پیش خویه تی و ههر بویه له کاتی نووسیندا پشت به ستراره به ژماره یه کی زور به سهرچاوهی ولاتناسان و تهو بهرهمانهی تریش که په یوه ستن به بواری جوگرافیاوه.

دوهم / بینین و بهشداریکردن:

ههرچه نده تهبولفیدای تهیوبی ولاتناسیکی گه پیدهو گه شتیار نه بووه به نامانج و پالنه ری تاییه تی سهردانی ولاتانی کربی^۲، له ههمان کاتدا وهکو هندیک له ولاتناسانیش نه بووه بؤ تهوهی به دواواچوون بؤ ههوال^۳ و زانیاری بکات^۴، به لکو زیاترینی زانیاری بؤ کتیبه کی سهرچاوه کانی پیش خوی بووه، به لام له گهل تهوه شدا دهکريت ثامازه بهوه بکريت کتیبه کی بییه ش نه بووه لهو جوړه سهرچاوه ش کاتیک خوی راسته وخو سهردانی هندیک ناوچه ی کردووه، به تاییه تی تهو شوپنه ی بوی ره خساوه سهردانیان بکات و له نزیکه وه بیانبینی.

دیاره بهشداریکردن و بینینی هندیک ناوچه دهگه پته وه بؤ خودی تهبولفیدا خوی که له بنه مالیه کی ناودار و دهسه لاتدار بووه، له ههمان کاتدا به ناویانگ بوونه به خویه خشینیان له پیناوی خودا و پوه به پرووونه وهی خاچ دروشمه کان، له بهرته وه لیړه دا دهکريت بینینی هندیک ناوچه له لایم ناوبراوه ده دابه شبکريت بؤ دوو شیوه بهم شیوانه ی خواره وه :-

یه که میان بهشداریکردنی لهو کردارو چالاکیه سهربازیانه ی که له ماوهی ژیانیدا پرویانداوه وایکړدوه ژماره یه که ناوچه بینینی، ههره کو چوون خوی باس دهکات ههر له ته مهنی همرزه کاریدا بهشداریکړدوه له پاکړدنه وهی قه لای مه رقب له سالی (۶۸۴ک/ ۱۲۸۵ز) له خاچ دروشمه کان و ده لیت ((ناماده بوومه له گه ماروډانی قه لای مه رقب، تهو کاته ته مهنم دوازه سال

۱ تقویم البلدان، ص ۴۱۵.

۲ بؤ زیاتر زانیاری له باره نامانج و پالنه رکانی گه پیدهو ولاتناسان بؤ ولتان پروانه: حکیم احمد خوشناو: الکورد وبلادهم عند البلدانیین والرحالة، ص ۲۶ - ۲۷.

۳ به نمونه ثین ههوقه لی نه صیبی (م دواپی ۳۷۷ک/ ۹۸۸ز) تهنیا بهوه نهوه ستاوه زانیاری ده رباردی ولتان له سهرچاوه کانی پیش خوی وهریگریت، به لکو خوی به دواواچوونی بؤ ته م ههوال و زانیارانه کردووه بؤ پشت راستکړدنه وهی تهو زانیاریانه له بهر تهوه خوی سهردانی زوریه ی ولاتانی ئیسلامی کردووه، بؤ زیاتر زانیاری پروانه: سعد عبود سمان، ابن حوقل، دراسه تاریخیه فی کتابه (صورة الارض)، ص ۲۱ - ۲۲.

بو...))^۱، ههروه‌ها له سالی (۶۸۸/ك/ ۱۲۸۹ز) به‌شداریکردوو له فەتح کردنی تەرابلەس ههروه‌کو خۆی باس ده‌کات : ((به‌کێکی تره لهو گه‌مارۆدانانه‌ی خۆم تێدا به‌شداریبومه...))^۲. به‌هه‌مان شیوه به‌شداریکردوو لهو هه‌لمه‌تانه‌ی کراوته سه‌رناوچه‌کانی ئاسیای بچووک^۳، به‌تایبه‌تی له سالی (۶۹۱/ ۱۲۹۱ز) به‌شداریکردوو له فەتح کردنی رۆم، که یه‌کێکه له قه‌لا قایم و سه‌خته‌کانی رۆژئاوای رۆوباری فورات^۴، ههروه‌ها تهو هه‌لمه‌ته یه‌ک له دوا یه‌کانه‌ی کراوته سه‌ر ناوچه‌کانی سیس به‌تایبه‌تی تهوه‌ی سالی (۷۰۱/ك/ ۱۳۰۱ز) خۆی تێدا به‌شداریبووه^۵. به‌م شیوه‌یه له ته‌نجامی کرداره سه‌ربازیه‌کانی به‌شیکی زۆر له که‌ناره‌کانی شام و ههروه‌ها ئاسیای بچووک و هه‌ندیک ناوچه‌ی له هه‌ریمی جه‌زیره بینیووه.

دووهمیان دوا تهوه‌ی بووه به‌جیگری سولتان له شاری هه‌ما چه‌ندین جار سه‌ردانی میسرو هه‌جی مالتی خوای کردوو، ئیتر تهوه‌ش وایکردوو ناوچه‌کانی میسرو دوورگه‌ی عه‌ره‌ب بینی، تهوه‌تا له سالی (۷۱۲/ك/ ۱۳۱۲ز) سه‌ردانی میسری کردوو^۶، ههروه‌ها له سالی (۷۱۹/ك/ ۱۳۱۹ز). دوا تهوه‌ی سه‌ردانی میسری کرد، له‌وتشه‌وه به‌یاوه‌ری سولتان محهمه‌ی کوری مه‌نصور قلاونی مه‌مالیک سه‌ردانی هه‌جی مالتی خوایان کرد له دوورگه‌ی عه‌ره‌ب^۷.

ههروه‌ها له سالی (۶۲۸/ك/ ۱۳۲۸ز) دوا گه‌رانه‌وه‌ی له میسر داوای له سولتان محهمه‌د کرد رێگای پێدانی سه‌ردانی قودسی پیرۆز بکات. تهوه‌بوو له‌م گه‌شته‌یه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر له شاره‌کانی که‌ناری شامی بینی و سه‌ردانی بیروت و سه‌یداو قودسیشی کرد^۸.

۱ المختصر في اخبار البشر، ۲/ ۳۵۵.

۲ المصدر نفسه، ۲/ ۳۵۸.

۳ ئاسیای بچووک: تهو زاراوه‌یه له‌سه‌ده‌ی پینجه‌می زاینی به‌دیارکه‌وت، بهو ناوچه رۆمانیانه ده‌گوترا له ئاسیا بۆ جیاکردنه‌وه‌ی له هه‌ریمه رۆمانیه‌کانی تر

W.Miller: Asia minor, Encyclopædia Britannica, (London: 1957), 2/535.

۴ المختصر في اخبار البشر، ۲/ ۳۶۲.

۵ المصدر نفسه، ۲/ ۳۸۶.

۶ المصدر نفسه، ۲/ ۴۱۰.

۷ المختصر في اخبار البشر، ۲/ ۴۳۱ - ۴۳۲.

۸ المصدر نفسه، ۲/ ۴۴۷.

بەم جۆرە لە رینگای کردارە سەربازی و چالاکیە ڕامیارپەکانی بۆی رەخسا کە زۆر ناوچە بێینی وەکو ناوچەکانی شام و دەورووبەری و دوورگەیی عەرەب و میسر و بەشی رۆژەلانی ئاسیای بچووک و هەندێک لە هەریمی جەزیرە، لە راستیدا ئەم ناوچانەیی بەشیکی کەم پێک دەهینن لە پێکھاتەیی کتیبەکەیی، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ئەو ناوچانەیی خۆی بێنیوویەتی زۆرتین زانیاری لە بارەیانەوێ خستۆتەرۆو^۱.

سێیەم/ زانیاری سەر زارەکی:

هەرۆه کو دیارە کتیبی (تقویم البلدان) بەدەر نەبووێ ئەو جۆرە سەرچاوەیەش کە زیاتر خۆی دەبێنێوێ ئەو هەواڵ و گێڕانەوێ زانیاریە سەرزارەکیانەیی ئەبولفیدا لە دانیشستوانی ئەو جینگایانەیی یاخود لە بازراگان و گەشتیاران و رێبواران گوێبێست بووێ وەرگرتوێ، بەتایبەتی ئەوانەیی خۆیان سەردانی ناوچەکانیان کردووی بەچاوی خۆیان شوێنەکانیان بێنیووی، بێگومان ئەو جۆرە سەرچاوەیەش بۆ زانیاری سوودی زۆری هەبووی، لەبەرئەوێ وردو دەگمەن بوون بە تاییبەتی دەربارەیی ئەو ناوچانەیی لەسەرچاوەکاندا زانیاری لە بارەیانەوێ کەمە.

شایەنی باسە سوود وەرگرتنی ناوبراو لەو جۆرە زانیاریانەش بۆ کتیبەکەیی دەکرێت باس لەوێ بکریت دەگەرێتەوێ بۆ چەند هۆکارێک، یەکەمیان ئەو پێگە ڕامیارپەیی کە هەبووی، دواي ئەوێ لە سالی (۷۱۰/ ۱۳۱۰ز) بوو بە جیگری سولتان لە شاری حەما رێگاخۆشکەر بوو بۆ ئەوێ بتوانی زانیاری وردو دەگمەن لە بارەیی زۆر شوێن کۆیکاتەوێ بەتاییبەتی لە رینگای بازراگان و رێبواران و ئەوانەیی بەزۆر شوێندا ددەگەرێن و سەردانی حەماشیان دەکرد، ئەویش دەیتوانی بە ئاسانی بیا بێنی و زانیاری سەرزارەکیان لێوێرگریت دەربارەیی ئەو شوێنانەیی سەردانیان کردووی^۲، هەلبەتە ئەو جۆرە زانیاریانەش گرنگ بە بەراورد لەگەڵ ئەو زانیاریانەیی لەسەرچاوەکاندا باسیان لێوێکراوێ، چونکە زۆر جار هەلەو کەم و کوپی و زیادەرۆیان تیا داکراوێ.

دووێم زۆریک لەسەرچاوەکانی ولاتناسان گرنگیان داوێ بە ولاتی ئیسلام و کەمتر پەرژاوانەتە سەر ناوچەکانی تر، بۆ ئەو مەبەستە ئەبولفیدا خۆی ئاماژە بووێ دەکات زۆر ناوچەو شوێن هەن زۆر گەورەن و شاریان زۆر، بەلام زانیاری لە بارەیانەوێ زۆر کەم و دەگمەن و ئەگەر هەشییت بەدواداچوونی بۆ نەکراوێ، هەر لەو بارەشەوێ چەندین شوێن بە نمونە دەهینێتەوێ وەکو هیندو

۱ کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافي العربي، ق ۱/ ۳۹۴.

۲ علي بن عبدالله الدفاع: رواد علم الجغرافية، ص ۱۹۹.

به دوا داچوونی بۆ نه کراوه، ههر لهو باره شه وه چه ندين شوين به نمونه دههينيته وه وه کو هيندو چين و بولغارو روس و سوودان^۱، ههر بۆيه له باره ی ئه و ناچانه زۆرترين زانياری له بازرگان و رپيوارو خه لکی ناوچه که وه رگيراهه.

له باره ی زانياری سه رزاره کيش، نمونه ی ديارو به رچاو له چه ندين شوين له کتبه که دا به ديده کریت به م شيوانه ی خواره وه، ته وه تا له باره ی وه رگرتنی زانياری له گه شتياران به م شيويه باسی ليو ده دکات ((بۆيان باسکردم له گه شتياران له باره ی گه رووی بابوله نده ب...))^۲. ههروه ها له شوينيکی تر دا باس له وه ده دکات ((هه نديک له گه شتيارو رپيوار ده لين ده و ی که نداوی قوسته نتيه نه له ته ک ده ریای رۆمه وه يه (ناوه راس ت) وه له گه روويه کی تیدا دوو وشکانی رۆژه له لات و رۆژتاوا ده بينریت ته گه ر به چيته ناويه وه که نداوی قوسته نتيه نه فراوان ده بیت))^۳. هه رچی وه رگرتنی زانياريه له بازرگانان به و شيويه باسی ليو ده دکات ((هه نديک له بازرگانان بۆيان باسکردم که خۆيان به ناو ته وه ده ريایه دا تپه رپيون (مه به ستمان ده ریای خه زه ره)، کاتيک ته و او بووين له باکوری بۆ کۆتاييه که ی ئاوه که گۆرانکاری به سه ردا هات له ئاويکی خويیای بۆ ئاويکی ره نگ جياواز و وتیان ته وه روبراری ئيشله^۴ که تیکه ل بووه به ده ریا، وه ده لين له و ئاوه مان خواره وه ئاويکی خو شبو))^۵.

ههروه کو باسکرا ولاتی هيند يه کيکه له و ناچانه ی زانياری له و باره يه وه له گه شتياران و رپيواران وه رگيراهه، ههروه ک خۆی باس ده دکات ((هه نديک له گه شتياران باس له وه ده که ن شاری ناکوره يه کيکه له شاره هه ره گه وره کانی ولاتی هيندو چوار رۆژ دووره له شاری ده لی))^۶، ههروه ها باس له وه ده دکات ((هه نديک له گه شتياران و رپيواران باس له وه ده که ن ولاتی هيند

۱ تقويم البلدان، ص ۲.

۲ تقويم البلدان، ص ۲۴۰.

۳ المصدر نفسه، ص ۳۴.

۴ ئيشل: يه کيکه له رووباره دريژه کانی جيهان و (ئورال) يشی پي ده گوتريت، سه رچاوه که ی له ولاتی روس و بلغاره ويه و دواتر به چمنداوچه يه کدا تپه رده بیت وه کو ولاتی خه زه ر دواتر ده ر ژاينه ناو ده ریای خه زه ر (قه زوين) . القزوينی : عجائب الخلوقات و غرائب الموجودات (مصر: ۱۹۵۶)، ص ۱۰۸، ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ص ۴۳.

۵ تقويم البلدان، ص ۳۶.

۶ تقويم البلدان، ص ۳۵۳.

پیک هاتوو له سی ههریم، یه که میان ده که ویت له پوژتاواو به ستراته وه به ولاتی سندو کرمان وه پئی ده لاین (جزرات) دوو میان مینیاره، سیه میش پوژته لاتی مینیاره^۱.

هر سبارت به هیند ((هه ندیک له گهشتیاران باس له وه ده که ن دیو وورگه یه که له ناو ده ریاو خه لکه که ی به د رفتهارو دزن))^۲، به هه مان شیوه له چهن دین شوی تر له باره ی ولاتی هیند زانیاری سهرزازه کی له گهشتیاران و شهوانه ی سهردانیان کردوه و ده گراوه^۳.

ههرچی ولاتی چین به ده ر نه بووه له و جوړه زانیاریانه به لکو له م باره یوه پشت به ستراره به زانیاری سهرزازه کی، کاتیک باس له وه ده کات ((له هه ندیک له و که سانه ی هاتوونه ته لمان له و ولاته...))^۴، هه روه ها له شوی نیکی تر باس له وه ده کات ((له سهر زاری بازرگانه گهشتیاره کان زهیتون^۵ (سنجو) یه کی که له شاره هه ر به ناوبانگه کانی چین...))^۶، به هه مان شیوه ده لیت : ((له سهر زاری گهشتیاران شاری خه نساو ده لاقه ی ولاتی چین که بازرگانانی نیمه پیده که ن.. له و دریه ی قسه کانیدا شهوانه ی که بینوویانه ده که ویه باشوری پوژته لاتی شاری زهیتون و نیو پوژ دووره له ده ریا...))^۷.

له لایه کی تر زوړ جار و ابووه زانیاری له حاجیان و هرگرتووه له و کاته ی سهردانی حجه ی مالی خو یان کردوه، هه روه کو باس له وه ده کات ((له ولاتی پوژ شاریک هه یه به ناوی لارنده نزیکه ی له شاری قونیه^۸ به دووری یه پوژ، شه و زانیاریه ش به ته وای له لای حاجیان به دوا داچووم بو کرد، کاتیک له سالی (۷۲۱/ک ۱۳۲۱ز) هاتبون به مه به ستنی به جیه ی نانی حجه ی مالی خوا...))^۹.

۱ نفس المصدر والصفحة .

۲ تقویم البلدان، ص ۳۵۴.

۳ المصدر نفسه، ص ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۹.

۴ المصدر نفسه، ص ۳۶۲.

۵ زهیتون: یه کی که له شاره گه وړه کانی چین، ناوی له وه وه نه هاتوو که زهیتونی زوړه به لکو به ناوبانگه به دروستکردنی جل و بهرکی رهنګاو رهنګ و ناوړیشم، ابن بطوطة : رحلة ابن بطوطة المسماه (تعغه النظر في غرائب الامصار وعجائب الاسفار)، (دمشق : ۲۰۰۶)، ص ۴۲۳.

۶ تقویم البلدان، ص ۳۶۲.

۷ المصدر نفسه، ص ۳۶۵.

۸ قونیه: یه کی که له شاره هه ر گه وړه کانی نیسلام له ولاتی پوژ و گوری زانای گه وړه شه فلاتونی لییه له و که نیسه ی که نزیکه له مزگه وتی شاره که. یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۴ / ۴۱۵.

۹ تقویم البلدان، ص ۳۷۸.

شویڼ ناماژه به زانیاریه‌کان ده‌کات و به‌بې‌ښه‌وه‌ی ناماژه به سهرچاوه‌که بکات، نمونه‌ی له‌و جوړه‌ش به چهند شپوازیك له کتیبه‌که‌یدا ناماژه‌یان پیکراوه وه‌کو ښه‌وه‌ی (هه‌ندیك ده‌لین)، کاتیک باس له‌وه ده‌کات خه‌لکی عیراقی ده‌لین سنوری خوراسان له شاری په‌یه‌وه تاوه‌کو ده‌رکه‌وتنی خوړه، که‌چی ((هه‌ندیك ده‌لین له چپای حول‌انه‌وه تاوه‌کو ده‌رکه‌وتنی خوړه))^۱.

وه له‌لایه‌کی تر باس له‌وه ده‌کات خوراسان ناویکی لی‌کدراوه پی‌که‌تاوه له (خر) به واتای خوړ دیت و (سان) به مانای شوین دیت، ده‌لین: ((ده‌گوتريت به مانای خوشگوزهرانی دیت))^۲. به‌لام ناوبراو خو‌ی جه‌خت له‌سهر ښه‌وه ده‌کاته‌وه بیروپای په‌که‌م راستره.

جنگای ناماژه‌پی‌کردنه زورجار که باس له شتیك ده‌کات یاخود له ناوچه‌یه‌که ده‌کات باس له بیروپای سهرچاوه‌کان ده‌کات له دواتردا ده‌لین: ((ده‌گوتريت یاخود گوتیان یاخود ده‌لین))^۳، زیاتر لی‌ره‌دا ده‌کریت بووتريت بویه له دوا‌ی سهرچاوه‌کانه‌وه هی‌ناویتی بؤ ښه‌وه‌ی وا نیشان بدات بیروپای سهرچاوه‌کان راستره.

هه‌روه‌ها له هه‌ندیك شویندا ناماژه به‌وه ده‌کات له‌سهرچاوه‌کاندا وا ده‌لین به‌بې‌ښه‌وه‌ی ناویان به‌ینی. هه‌روه‌کو باس له شاری زمار ده‌کات((له هه‌ندیك له‌سهرچاوه‌کان باس له‌وه ده‌که‌ن زمار ۱۶ فهرسخ/۹۶ کیلومه‌تر دووره له شاری صه‌نعا و له یه‌مه‌ن))^۴.

به‌هه‌مان شیوه هه‌ندیك جار ناماژه‌ی به سهرچاوه‌ی می‌ژوویی کردووه و ناوی نه‌هی‌تاوه، به نمونه‌ش باس له شاروچکه‌ی حوارین ده‌کات له به‌حرین ناماژه به‌وه ده‌کات ((له‌سهرچاوه می‌ژووییه‌کان بینوومه یه‌زید له‌و شاروچکه‌یه بوو کاتیک هه‌والی مردنی معاویه (۴۱ - ۶۰ ک/ ۶۶۱ - ۶۷۹ ز) بلا‌وبوه‌وه))^۵.

۱ تقویم البلدان، ص ۴۴۱.

۲ نفس المصدر والصفحة.

۳ المصدر نفسه، ص ص ۵، ۶۹، ۶۰، ۷۱، ۸۴، ۸۷، ۳۷۹.

۴ المصدر نفسه، ص ۹۱.

۵ تقویم البلدان، ص ۸۳.

تهوهره‌ی سییه‌م

رېبازی په‌پرېه و کراو له نووسینې کتیبې (تقویم البلدان)

یه‌که‌م / رېبازی له نووسینې کتیبه‌که:

کاتیک ته‌ماشای ناوهرپوکی کتیبه‌که ده‌کریټ به‌روونی بۆمان به‌دیاردده‌که‌وټ ته‌واو کتیبېکی جوگرافیه‌و پیچه‌وانه‌ی هه‌ندیک له کتیبه‌کانی تره‌له‌و بواره کاتیک زانیاری جوړاو جوړ تیااندا به‌دیده‌کریټ وه‌کو زانیاری هونه‌ری و میژوویی و ته‌فسانه‌یی و هتد... ته‌ویشیان له راستیدا زورجار ناگوځی له‌گه‌ل خسته‌نپرووی زانیاری جوگرافی، له‌به‌رته‌وه ده‌کریټ بوتریټ رېبازی ناوبراو له نووسینې کتیبې (تقویم البلدان) خالی ده‌ستپیک و وهرچه‌رخان بوو بۆ درسه‌کردن و لیکوټینه‌وه‌ی جوگرافیای ته‌واو.

سه‌بارته به‌رېبازیشی له نووسینې کتیبه‌که‌دا ده‌کریټ باس له‌وه بکریټ له‌سه‌ر رېبازی ولا‌تناسانی پېش خو‌ی نه‌رپوشتوه کاتیک جیهانیان دابه‌شکردوه بۆ هه‌ریمی فله‌کی و نه‌و به‌شه‌ی ناوهدانه دابه‌ش بکه‌ن بۆ حه‌وت هه‌ریمه‌که به‌لکو سیسته‌میکی نویی هینایه‌ کایه‌وه ته‌ویش دابه‌شکردنی جیهان بوو بۆ ناوچه‌و هه‌ریمه‌ جوگرافیه‌کان، وه کتیبه‌که‌شی دابه‌شکردوه بۆ دوو ته‌وه‌ره‌ی قه‌باره‌ نایه‌کسان کاتیک ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م کورترو که‌متره له ته‌وه‌ره‌ی دووه‌م^۱.

ته‌وه‌تا له‌ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌مدا به‌کوزموغرافیا^۲، واته به‌جوگرافیای گشتی ده‌ستی پیده‌کات و به‌شیوه‌یه‌کی رېک و پیک و له‌دوای یه‌کتر، کاتیک باس له‌پروبه‌ری زه‌وی و به‌شه‌کانی ده‌کات

۱ محمد محمود محمدین: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ۱۸۹.

۲ کوزموغرافیا (Cosmography): واته جوگرافیا گشتی، هه‌لده‌ستی به‌درسه‌کردن و لیکوټینه‌وه‌ی هه‌موو لایه‌نه‌کانی زه‌وی، له‌رووی شیوه‌و پیگه‌و جو‌له‌و دیاردده‌کانی و هه‌روه‌ها ته‌و دیاردانه‌ی کاریگه‌ریان هه‌یه به‌سه‌ریه‌وه، محسن عبدالصاحب، المظفر: فلسفة علم المكان (الجغرافية)، (عمان: ۲۰۰۵)، ص ۳۳،

- <http://en.wikipedia.org/wiki/cosmography>.

و نهو دی تاو دهانه ته نیا به شیکهو سی به شه که ی تر به تاو داپو شراوه، ههروه باس له هیلی ئیستوا دهکات و زهوی دهکات به دووبه شه وه یه کیکیان باکورو نهویشیان باشور، له لایه کی تر باس له ههوت هه ریمه که کراوه و نهو یه کانی بو روپیو کوردنیان به کاردین وه کو فهرسخ و میل و بال و ههنگاو روژ و له دواتریشدا باس له ناوی سهر زهوی به هه موو جوړه کانیه وه کراوه وه کو ده ریاو ده ریاچه و روباره کان و چیاکانیش^۱.

له هه مان کاتدا باسی لهو سیستمه مه کردوه که له سهری رویشتووه له پیکه خستنی کتیبه که ی، کاتیک خشته یه له شیوهی هه لسه نگاندن که تیدا باس له هه ریمی راسته قینه و هه ریمی نه ریتی (عورفی) ناوچه یه که یاخود مه مله که تیکه که چهند شوین و ولایتیک له خوگریت وه کو شام و عیراق هیت، وه له وانه یه هه ندیک جار هه ریمی نه ریتی به شیک بیت له هه ریمی راسته قینه و په نگه هه ندیک جار به شیک بیت له دوو هه ریم وه کو ولاتی شام ده که ویتته هه ردوو هه ریمی سییم و چواره مه وه^۲. هه رچی ته وه دهی دوو مه زوړترین و گه وره ترین کتیبه که یه، کاتیک بیست و هه شت هه ریم ولات له خو ده گریت^۳.

ههروه ها ده باره ی ده ستپیکردنی ناوچه و هه ریمه کانیش نه ها تووه وه کو هه ندیک له ولاتناسانی پیتش خو ی وه کو ئین خرداذه (م ۳۰۰ ک/ ۹۱۳ز) و یه عقوبی (م ۲۹۲ ک/ ۹۰۵ز) مه سعودی (م ۳۴۶ ک/ ۹۵۶ز) له عیراقه وه دهستی پیکردبی، به لکو هه مان ریگه ی ئین هه وه لی گرتو ته بهر کاتیک له دوورگی عه رب دهستی پیکردوه، هوکاره که شی دیا ره زیاتر ئایینه، چونکه دوورگی عه رب مالی خواو گوری پیروزی پیغه مبه ر (درودی خوا ی لیبی) لییه^۴.

جینگای ناماژه پیکردنه له باره ی خستنه پروی زانیاریش ده باره ی هه ر بیست و هه شت هه ریم و ناوچه کانیش له سهر سیستمی که یه کگرتوو رویشتووه و دابه شیکردوه بو دوو به شی سهره کی، له به شی یه که مدا به گشتی زانیاری خستو ته ووه له باره ی شوینگه ی جوگرافی و هه ریمه که و داب و نه ریت و خوړه وشتی دانیتشوان و گرنگترین ریگا و بانه کان و دووریان له

۱ تقویم البلدان، ص ۳- ۷۲.

۲ تقویم البلدان، ص ۷۲- ۷۳.

۳ کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافی العربی، ق ۱/ ۳۹۲، بو زانیی ناوی ولات و هه ریمه کانیش پروانه: ۶۲ ل.

۴ تقویم البلدان، ص ۷۳.

یه کتره وه، وه خستنه پرووی زانیاریش لهم به شه وه ستاوه له سه ره قهباره ی هه ریم و ولاته که وه نه و زانیاریانه ی له به ره دهستی نه بولفیدا هه بون^۱.

وه له به شی دووه زانیاری به خشته خراوه ته پروو، کاتیک خشته که دابه شکراره بو چه ند خانه یه که له دوو لاپه ره به م شیوه یه ی خواره وه:

له لاپه ره ی یه که مدا چه ند خانه یه که له خو ده گریته و نه و زانیاریانه ی تیدا خراوه ته پروو، له خانه ی یه که مدا ژماره دانراوه بو شاره کان، له خانه ی دووه مدا ناوی شاره ناسراوه کان هاتوه، له خانه یه کی تردا ناوی دانره وه نه و سه رچاوه ی زانیاری لیوه رگیراوه هاتوه، له خانه یه کی تردا کۆمه لیک زانیاری له خو ده گریته وه کو درییژی و پانی شاره که که به پپی پله و چرکه خمه لیتراوه، ههروه ها له خانه یه کی تردا ئاماژه به هه ریمی راسته قینه ی شاره کراوه، وه له خانه یه کی تردا ئاماژه کراوه به هه ریمی نه ریتی (عورفی) شاره که، له کۆتایی نه و لاپه ره یه خانه یه کی تاییه ته رخا کراوه بو ریک خستنی ناوی شاره که، هه ندیک جار ئاماژه ی به و سه رچاوه یه ش کردوه که زانیاری ده رباره ی ریک خستنی ناوی شاره که لیوه رگرتوه و هه ندیک جار ناوی ناهینی بو نه وه ی دووباره نه بیته وه^۲، دیاره ریک خستنی ناوه کانیش له لایه ن ناوبرا و گرنگی زۆری پیدراوه.

وه له لاپه ره ی به رامبه ریدا له خشته که خانه یه کی گه وه له خو ده گریته له ژیر ناویشانی (وه سفکردن و باسی گشتی) کاتیک له باره ی شاره که زۆرتین زانیاری ده خاته پروو به م شیوه یه ی خواره وه، له پرووی کۆنی و نویی شاره که و دووری و نزیکه ی له شاره به ناوبانگه کان، نه و پرووداوه میژوو ییانه ی به سه ریدا هاتوه، قه لاو شوره ی دیار ته گه ره هه بی باسی لیوه کراوه، بوونی چیا و رووباری به ناوبانگ ئاماژه ی پیکراوه، ههروه ها دیارترین به ره مه کانی و رینگا بازرگانیه کانی، تاییه قه ندی دانیشتوانی، دروست کردنی شاره که و هۆکاره کانی باسیان لیوه کراوه، زانیاری له باره ی ناوه که شی و سه ره پای هه موو نه وانه ش ئاماژه به و سه رچاوه کراوه که زانیاریان لیوه رگیراوه^۳.

۱ کراتشکوفسکی: تاریخ الادب الجغرافي العربي، ق/ ۱- ۳۹۳- ۳۹۴، عبدالرحمن حمیدة: الاعلام الجغرافيين العرب، ص ۵۳۸.

۲ محمد محمود محمدین: التراث الجغرافي الاسلامي، ص ۱۹۱.

۳ نمونه ی هه ر شاریک و هه رگیرین له هه ر هه ریم و ولاتیکدا، کاتیک سه بری خشته که ی کۆتایی ده گریته له خانه ی (وه سفکردن و باسی گشتی) نه و زانیاریانه ی تیدا خراوه ته پروو له کتیه که دا. بو زانیاری زیاتر پروانه نه خشه ی ژماره (۵) له لیستی باشکۆکان.

بەم شێوەیە پێیازی ئەبۆلفیدا لە نووسینی کتێبە کەیدا تارا دەیه کی زۆر جیاوازی هەبوو
لە گەڤ و لا تناسانی تر بە تاییبەتی بە کارهێنانی خشته لە خستنه پرووی زانیاریه کان چیا ی کردۆته وه
لە و لا تناسه کانی پێش خۆی و تەنانهت ئەوانە ی دوا ی خۆشی.

دووهم/ پەخنه گرتن لە سه رچاوه کانی پێش خۆی:

کاتی ک تە ماشای ناوه پۆکی کتیبی (تقویم البلدان) دە گری ت بە پرونی بۆمان بە دیارده که ویت
که ئە بۆلفیدا وه کو که سیکی له خۆبووه وه به بی ئەوه ی له نرخ ی سه رچاوه کانی پێش خۆی
که مبه کاته وه پەخنه یان لیده گری ت و که م و کورپی نا پرونیه کانیان بە دیارده خات، ههروه کو خۆی
ده لیت: ((دوا ی ئەوه ی به دوا دا چووم کرد بۆ کتیبه دانراوه کان له باره ی و لا تان و ناچه کان هیچ
کتیبی کم نه دیت مه به سه ته کانی من جی به جی بکات))^۱، واته لیه ردا ده یه ویت ئەوه مان بۆ
نیشان بدات ئەو سه رچاوانه ی له و بواره دا نووسراون شتی باشیان خستۆته پرو و زانیاری
چاکیشیان تێدا یه، به لām وه کو یه کێک له تارییه ته ندیه کانی پێیازی له نووسینی کتیبه که دا
پەخنه یان لیده گری ت به تاییبەتی له و لایه نانه ی که له به ره مه کانیاندا پشتگوێیان خستوه،
له لایه کی تر شاره زایی و به ره مه ندی ئەبۆلفیدا نیشاندە دات له بواری جوگرافیا، له به ره ئەوه ی
ئە گەر ته واو شاره زایی نه بوایه له م بواره دا نه یده توائی له سه رچاوه کانی پێش خۆی بگری ت.

به هه مان شێوه پەخنه له سه رچاوه کانی پێش خۆی ده گری ت، به تاییبەتی ئەوانه ی درێژی و
پانی و لا ت و شاره کانیان خستۆته پرو و به و شێوه یه باسیان لیه ده کات ((ئەو کتیبانه ی
ده رباره ی درێژی و پانی نووسراون هه ندیک جار هه لیه یان کردوه به شێوه یه ک زۆر ناچه و شار له
هه ری می خۆی دانه نراوه به لکو له هه ری می که وه خسترا وه ته هه ری می کی تر))^۲، به لām ئی مه
چاوپۆشی مان له م لایه نه نه کردوه وه به لکو هه ر ناچه و شاری ک له هه ری می خۆی دانراوه.

هه روه ها له باره ی ئەو ناچه انه ی که له سه رچاوه کاند زانیاری که مه یاخود ئە گەر هه شبی
به دوا دا چوونی بۆ نه کراوه هه ولیداره له پێگای تره وه زانیاری له باره یانه وه کۆ بکاته وه وه کو وه رگری تی
زانیاری له گه شتیارو پێیوارو بازرگانان به تاییبەتی ئەوانه ی خۆیان سه ردانی ناچه کانیان کردوه، هه ر
بۆیه هه ولیداره له باره ی ئەو ناچه انه ئە گەر زانیاری ته واویش نه بی و که م و کورپشی هه بی شتی ک له

۱ تقویم البلدان، ص ۱.

۲ المصدر نفسه، ص ۹- ۱۰.

بارەیانەوه بختەرپوو بهو شیوهیهی خۆی باس دهکات ((هەرشتیک هه‌موو شتیکی دەربارهی نه‌زانریت نابیت وازی لی بهینریت، چونکه زانینی به‌شیکی باشته له نه‌زانینی گشتی)).

سهره‌پای شه‌وی په‌خنه‌یان لیده‌گریت، هه‌ولیداوه به‌پیی شاره‌زایی خۆی و شه‌و زانیاریانه‌ی که دهستی که‌وتوو هه‌له‌و که‌م کورپه‌کانیشیان چاره‌سهریکات، شه‌وتا له زۆر شوین له کتیه‌که‌مونه‌ی له‌و شیوه به‌دیارده‌که‌ویت هه‌ولیداوه هه‌له‌کان چاکبکاته‌وه هه‌روه‌کو ناماژه به‌وه دهکات له کتیه‌ی قانونی مه‌سعودی (به‌یروونی) هاتوو ته‌بوک ده‌که‌ویتته وشکایی عه‌لی و هاوته‌ریبه له‌گه‌ل شاری مه‌دین، به‌لام من ده‌لیم : ((ته‌بوک ده‌که‌ویتته پۆژه‌لآت و مه‌دین ده‌که‌ویتته رۆژناوا))^۱، هه‌روه‌ها له شویینیکی تردا ناماژه به‌وه دهکات ئین هه‌وقه‌ل ده‌لیم شاری حیجه‌ر ده‌که‌ویتته چیاکان و یه‌ک پۆژه‌ی دووره له وادی قورا (وادی القری)^۲، به‌لام له راستیدا زیاتر له پینج پۆژ لیوه‌ی دووره^۳.

به‌هه‌مان شیوه باس له‌وه دهکات ئین ته‌لته‌شیر له کتیه‌ی (اللباب) باس له‌وه دهکات ((ته‌رزن شاریکه له ده‌قه‌ری به‌کر، شه‌وه‌ش وه‌کو شه‌وه وایه هه‌رگیز پووینه‌دابی به‌لکو ته‌رزن شاریکه ده‌که‌ویتته ده‌رووبه‌ری ولاتی ته‌رمینیا))، هه‌روه‌ها له‌سه‌رچاوه‌کاندا ده‌گوتریت ده‌رگای ته‌سکه‌نده‌روونه شاریکه له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای ناوه‌راست و نزیکه له شاری ته‌تاکیه، به‌لام له راستیدا ده‌ریبه‌ندیکه بو ولاتی سیس نه‌وه‌ک شارو گوند^۴.

له‌لایه‌کی تر زۆرجار ته‌بولفیدا خۆی یه‌کلکردۆته‌وه به‌وه‌ی خۆی داوته پال یه‌کێک له ولاتناسان، واته زیاتر جه‌ختی له‌سه‌ر بیرورا‌کانی شه‌و کردۆته‌وه، له باره‌یه‌وه مونه‌ی شه‌وه ده‌هینیتته‌وه که‌وا پوواری سه‌یحو بېروپای جیاواز له‌باره‌یه‌وه به‌دیده‌کریت به‌لام شه‌وه‌مان وه‌رگرتوو که ئین هه‌وقه‌ل

۱ تقویم البلدان، ص ۸۷.

۲ وادی قورا (وادی القری): شه‌و چه‌مه ده‌که‌ویتته نیوان شاری مه‌دینه و ولاتی شام وه خۆی له ده‌رووبه‌ری شاری مه‌دینه‌یه و گوندی زۆره له سه‌رده‌می پیغه‌مه‌ر (دوری خوی لی‌بی) به‌شه‌ر فه‌تح کرا له سالی هه‌وته‌می کۆچی / ۶۲۸ زانی. یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۵ / ۳۴۵.

۳ تقویم البلدان، ص ۸۹.

۴ المصدر نفسه، ص ۳۹۵.

دهلیت، چونکه خۆی بینووپیته^۱، بههه مان شیوه له باره‌ی شاری ئه‌رده‌بیل^۲ ئاماژه به کۆمه‌لێك سه‌رچاوه‌ ده‌کات به‌لام ((ئه‌وه‌ی ئه‌لموئه‌له‌بی ده‌لیت له زۆریه‌یان راسته‌))^۳

هه‌روه‌ها له باره‌ی هه‌ندێك ئارچه‌ش، کاتیك بیه‌روای وڵاتناسانی خسته‌وته‌روو زانیاری می‌ژووی خو‌شی خسته‌وته‌سر، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی باس له شاری صومنان له هیند ده‌کات و ده‌لیت:

((به‌شیكه‌ له‌و ئاچانه‌ی فته‌ح کرا وه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌حمود کوری سبکتکین^۴)).

به‌م شیوه‌یه‌ رێبازی ئه‌بولفیدا له‌ نووسینی کتیبه‌که‌یدا به‌ره‌خه‌گرتن له‌سه‌رچاوه‌کانی پێش خۆی ده‌ست پێده‌کات، وه‌ هه‌وێداه‌و کتیبه‌که‌ی کورته‌کراوه‌ی سه‌رچاوه‌کانی پێش خۆی بی‌ له‌و به‌واره‌و سه‌رجه‌م هه‌له‌و که‌م و کوریه‌کانیان چاره‌سه‌ربکات، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا به‌ته‌واوی نه‌یتوانی له‌م هه‌واییدا سه‌رکه‌وتوبی چونکه‌ له‌ راستیدا کتیبه‌که‌ی ئه‌ویش به‌ده‌ر نیه‌ له‌که‌م و کوری.

سییه‌م/ به‌راوردکاری و هاوسه‌نگاری و له‌یه‌کجواندن:

یه‌کێکی دیکه‌ له‌ تایبه‌تمه‌نیه‌کانی رێبازی ئه‌بولفیدا له‌ خسته‌نه‌رووی زانیاریه‌کان و زیاتر روونکردنه‌وه‌یان، ئه‌وه‌ش لێره‌دا ئه‌وه‌مان بۆ به‌دیار ده‌خات که‌وا چه‌نده‌ شاره‌زایی هه‌بووه‌ له‌ بواری جوگرافیا، کاتیك توانیویه‌تی دیاره‌ هاوشیوه‌کان له‌یه‌کار بجوین و به‌راوردیان بکات به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی به‌یه‌ک هۆکار دروست ده‌بن و دینه‌ ئاراو یاخود ئه‌و دیاردانه‌ی ته‌واو له‌ یه‌کتر ده‌چن، نمونه‌ی له‌م جوهره‌ش له‌ چه‌ندین شوێن له‌ کتیبه‌که‌یدا بوونیان هه‌یه‌ ده‌کریت به‌و شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ بیاخه‌ینه‌روو.

۱ المصدر نفسه، ص ۲۵۵.

۲ المصدر نفسه، ص ۶۱.

۳ ئه‌رده‌بیل: یه‌کێکه‌ له‌ شاره‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌کانی ئازریه‌جان، شارێکی قایم و ده‌رووی به‌شورا ده‌وره‌دراوه‌ و ئاوه‌وایه‌کی ساردی هه‌یه‌ له‌ زستاندا، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۷- ۲۸۸.

۴ تقویم البلدان، ص ۲۹۹.

۵ محمود کوری سبکتکین: سولتان مه‌حمودی غه‌زنه‌وی له‌ سالی (۳۸۸ه‌/ ۹۹۸ز) دوا‌ی زالبوونی به‌سه‌ر ئیسماعیل برای توانی جله‌وی ده‌سه‌لات بگریته‌ ده‌ست و سنوری ده‌وله‌ته‌که‌ی باوکی فراوان بکات به‌شیوه‌یه‌ک توانی ده‌ست به‌سه‌ر زۆر له‌ ناوچه‌کانی ماوراه‌و نه‌هرو سجستان و ولاتی غور و خوارزم داگریت، ئه‌وه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی چه‌ند جارێك هه‌لمه‌تی کرده‌ سه‌ر ولاتی هیندو توانی ئایینی پیروزی ئیسلام له‌به‌شیکی زۆر له‌ ناوچه‌کانی هیند بلاویکاته‌وه‌، له‌ سالی (۴۲۱ه‌/ ۱۰۳۰ز) کۆچی دوا‌یی کرد دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆ ماوه‌ی سی و یه‌ک سال حوکی کرد. حمدلله‌ المستوفی القزوینی: تاریخ گزیده، باهتتام: عبدالحسن نوائی، (ته‌هران: ۱۳۶۲ه‌.ش) ص ص ۳۹۰- ۳۹۷.

ټهوهټا له باره ږووبارې ټيشبيله باس لهوه دهكات له ټهاندازهو قهباره ږووبارې ديجلهيهو
 يهكيكه له ږووباره گهوره كاني ټهندهلووس و بهچندنډين شويندا دهږوات، ههروهه دهټيټ: ((ټهوه
 ږووباره له دهرياهو ټووشې ههټكشان و ډاكشان دهبيټ وهكو ږووبارې ديجله لهيهسره))^۱.
 ههروهه له باره ږووبارې جهيجون ټامازه بهوه دهكات ((ټهوه ږووباره له گهورهيا نزيكه له
 ږووبارې فورات))^۲، كاتيڅ ههردوو ږووبار به چندنډين ناوچه ټيپهږدهبن.
 بهههمان شيوه له باره ږووبارې مههران (سند) باس لهوه دهكات ږووباريكي گهورهو ټاوي شيرينه
 له ږووبارې نيل دهچي له ميسر كاتيڅ گيانهوهري ټيمساحي ټيډايه ټاوهكه، ههروهه لهوه كاته
 بهرزهدهبيټهوه كهشتي پيدا گهشت دهكمن و لهوه كاته دهنيشټيټهوه كشتوكال و كاري ټاوديري
 پيډهكريټ^۳، لهوهشيان نمونهيهكي بهراوردكاري زيندوو نيشان دهكات لهوه كاته ټووشې لاو و نيشتنهوه
 دهبيټ ههردوو ږووبار سوودي زوريان ليوهدهگيريټ له كاري كهشتيواني و ږوژهو كرداري ټاوديريډا.
 ههروهه له باره ږووبارې سهلف^۴ باس لهوه دهكات ((ږووباريكي گهورهيه كاتيڅ
 ږووباره كاني تر كهه دهكمن ټهوه زياد دهكات ههروهه ږووبارې نيل له ميسر))^۵، وه له
 شوينيكي تر ټامازه بهوه دهكات ((شاري سهنعاو يهكيكه له شاره ههوه گهوره كاني يههمن و
 له ديمهشق دهچي له ږووي زوري ټاو و دار و درهخته كاني))^۶.
 ههچي شاري فاسه^۷ بهو شيويه باسي ليوه دهكات ((له نيو چهند شاريكدايه و خوښ و
 ټاوهدان و بهخيرو بيړه وهكو شاري ديمهشق وايه له ولاټي شام))^۱.

۱ تقويم البلدان، ص ۳۵۷.

۲ المصدر نفسه، ص ص ۴۶ - ۴۷.

۳ تقويم البلدان، ص ۵۰.

۴ تقويم البلدان، ص ۶۲.

۵ ټهوبولفيډا خوي زانياريهكي ټهوتو له بارهيهوه نادات بهدهستهوه، بهلام ټيبن سهعیدی مهغريبي (۶۸۵هـ/ ۱۲۸۶ز) باس لهوه دهكات ((ټهوه ږووباره نيلي هههههه پيډهټين كه له ناوچهي كزلهيه له ولاټي هههههه وهكو ږووبارې نيلي ميسر وايه له كاتي كهمبونوهوي ږووبار زياد دهكات)). بسط الارض في الطول والعرض، تحقيق: خوان قرنيط، (تطوان: ۱۹۵۸)، ص ۴۵.

۶ تقويم البلدان، ص ۶۶.

۷ المصدر نفسه، ص ۹۵.

له‌لایه‌کی تر کاتیک باس له‌شاری قابس^۲ ده‌کات ده‌لێت: ((وه‌کو شاری دیمه‌شق وایه له‌شام له‌لای باشوریوه‌وه دوو پروبار له‌چیاوه بو‌ی دێت))^۳.

به‌هه‌مان شیوه له‌ نمونه‌یه‌کی تری به‌راورد‌کاریدا باس له‌وه ده‌کات ((مه‌قادیشو شاریکه له‌حه‌به‌شه‌وه ده‌که‌وێته سه‌ر ده‌ریای هیندی و دانیشتوانی موسلمانن، پروباریکی گه‌وره‌ی تێدایه زۆر له‌ پروباری نیل ده‌چی له‌ میسر کاتیک له‌ هاویندا زیاد ده‌کات))^۴.

هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی شاری نازور له‌ ولاتی سند جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کات ((ئهو شاره‌ نزیکه له‌ شاری مولتان^۵ له‌ گه‌وره‌یا))^۶.

به‌و شیوه‌یه ده‌کریت باس له‌وه بکریت ئامانجی ئه‌بولفیدا له‌م جو‌ره کرداری به‌راورد‌کاری و هاوسه‌نگاریانه بو‌ ئه‌وه‌ی خوێنه‌ر زیاتر له‌ زانیاریه‌کان تێبگا‌و دیارده‌ هاوشیوه‌کانی جیهانی‌ش بناسی.

چوارهم / باس‌نه‌کردنی دیارده‌و شتی ئه‌فسانه‌یی:

یه‌کیکی تهر له‌ تاییه‌مه‌ندیه‌کانی پێیازی ئه‌بولفیدا له‌ نووسینی کتێبی (تقویم البلدان)، نه‌ها‌توه باس له‌ شتی ئه‌فسانه‌ی و دوور له‌ راستی بکات وه‌کو هه‌ندیک له‌ ولاتناسانی پێش‌خو‌ی^۷ له‌به‌ره‌مه‌کانیادا زۆر بابته‌ی ئه‌فسانه‌یی و دوور له‌ راستیان تێدا خراوه‌ته‌پروو، ئه‌وه‌ش وایکردوه له‌

۱ فاس: یه‌کیکه له‌ شاره‌ به‌ناوبانگه و گه‌وره‌کانی وشکایی مه‌غریب له‌ ولاتی به‌ره‌ر، وه‌ ئهو شاره‌ به‌ناوبانگه به‌ زۆری رووباره‌کانی . یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۴ / ۲۳۰.

۲ تقویم البلدان، ص ۱۲۳.

۳ قابس: شاریکه له‌ ده‌ورو به‌ری ئه‌فریقیاو ده‌که‌وێته نیوان ته‌رابل‌س و سه‌فاس، شاریکی به‌خێرو بێره‌و به‌ره‌م و دارو ئاویشی زۆره‌، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۴ / ۲۸۹. تقویم البلدان، ص ۱۴۳.

۴ المصدر نفسه، ص ۱۶۱.

۵ مولتان: شاریکی گه‌وره‌یه‌و پایته‌ختی ولاتی سنده‌، هه‌روه‌ها شوێنی نیشته‌جێ بوونی فه‌رمانه‌ده‌واو کاربه‌ده‌ستانی ئهو ولاته‌یه ابن بطوطه: رحلة ابن بطوطه، ص ۲۷۲.

۶ تقویم البلدان، ص ۳۴۷.

۷ به‌نمونه: ئین فه‌قیه‌ی هه‌مه‌دانی (م کو‌تایی سه‌ده‌ی سییه‌می کوچی / نۆیه‌کی زاینی) له‌ کتێبی (البلدان) زۆر برژاوه‌ته‌ سه‌ر ئهو جو‌ره‌ بابته‌نه‌وه. بو‌ زیاتر زانیاری له‌ باره‌ی بر‌وانه: حکیم احمد مام بکر: الکرد وبلادهم عند البلدانین والرحالة، ص ۳۶ - ۳۷.

نرخي زانستى كتيبه كانيان كه مېكاتهوه، وه نه بولفيداش له لايمن خوځيه وه زياتر زانياريه جوگرافيه كاني خستوته پروو و نه پرژاوه ته سهر زانياري هونه رى و ميژوويى و جوگرافى و نه فسانه يى^۱.

سهره راي ته وهش له هه نديك شوين له كتيبه كه دا تاماژه به هه نديك شتى سهر كراوه هه روه كو ته وهى ولايتى قارس كاتييك باس له وه ده كات ((يه كييك له شته سهر سوپر هينه روه كاني ولايتى فارس قولكه يهك (بير) ناوى هه يه له يه كييك له كوره اكاني كه ناسراوه به (هنديخان) له نيوان دوو چياوه له م بيره دوو كه لييك هه لده ستى كه س ناتوانى ليى نزيك بيتته وه، ته گهر بالنده يهك ياخود شتيكى له و جوړه به سهر يا بروات يه كسهر به رده بيتته وه ده سوتى))^۲، به هه مان شيوه باس له وه ده كات ((له ناحيه ي (دازين) له ولايتى فارس پروباريكي ناو ترسناك و نازار دهر هه يه ناسراوه به پروبارى (نه خشين) ته گهر ليى بخوځيته وه يه كسهر به رده بيتته وه سهر زهوى، وه ته گهر جل و بهرگى پي بشويت رهنكي سهر زهوى ده بيت))^۳.

هه رچه نده ليړه دا باس له و شتانه ده كات، به لام له هه مان كاتدا جهخت له سهر ته وه ده كاته وه له سهر چاوه كاني وه رگرتووه به يي ته وهى بزاني راسته ياخود نا^۴، ته وهش ته وه مان بو به ديارده خات خوځى گوماني له و جوړه شتانه هه بووه له بهر ته وهى به چارى خوځى نه بينيووه بو ته وهى راستى و دروستى به ديار بجات و له هه مان كاتدا زور به كه مى خراوه ته سهر ته و جوړه بابته تانه وه به لكو هه ر باسيان ناكات.

۱ محمد كامل عباد: ابو الغداء الملك العلامة، ص ۵۶.

۲ كوره: زارويه كى فارس يه، رووبه ريكي له زهوى پي كهاتبي له چهند گونديك له دهوى شار يكد يا قوت الحموي: معجم البلدان، ۱/ ۳۶ - ۳۷.

۳ تقويم البلدان، ص ۳۲۳.

۴ تقويم البلدان، ص ۳۲۳.

۵ نفس المصدر والصفحة.

به‌شی سییه‌م

هه‌ریمه کوردن‌نشینه‌کان له کتییی (تقویم البدان)

به‌چاوخسانیک به‌سه‌رچاوه جۆربه‌جۆره‌کانی میژوو و جوگرافیا، بۆمان پروون ده‌بیته‌وه به ده‌گه‌من له‌سه‌ر پرووی ئەم زه‌ویه ولاتی‌ک هه‌بی چ له میژووی کۆندا وه‌چ له میژووی تازه‌دا به قه‌ده‌ر کوردستان سنووری پامیاری نادیارو ئالۆزو پر له گه‌روگرفت و هه‌میشه له گۆرانداییت، دیاره شه‌وه‌ش زیاتر له‌به‌ره‌وه بووه کورد ده‌وله‌تیکی یه‌ک‌گرتووی سه‌ربه‌خۆی نه‌بووه به‌تایبه‌تی له میژووی ئیسلامی، ئیتر هه‌ر شه‌وه‌ش بۆته هۆکار بۆ شه‌وه‌ی نه‌توانی‌ت به ئاسانی شه‌وه‌ریمانه دیاری‌بکری‌ت که ده‌که‌ونه چوارچێوه‌ی شه‌وه‌ ده‌وله‌ته‌وه له هه‌مان کاتدا بۆته هۆکار بۆ شه‌وه‌ی له ماوه دیاری‌کراوه‌کاندا له چوارچێوه‌ی سنووری دا‌پر‌بکری‌ت و له هه‌موو لایه‌کانی خاکی ده‌ستی به‌سه‌ردا‌بگری‌ت^۱.

هه‌روه‌ها مه‌به‌ستمان له کوردستان ولاتی کورده، هه‌رچه‌نده ئاماژه‌مان پێ‌کرد ده‌وله‌تیکی سه‌ربه‌خۆ نه‌بووه له‌پرووی پامیاری سنووریکی دیاری‌کراوی خۆی هه‌بی و له‌پرووی مرۆفیش خه‌لکانی تر له‌گه‌ڵیاندا ژیاون، به‌لام زۆری‌نه‌ی هه‌ره زۆری ولاتی کورد له کوردان بوون^۲.

جی‌گای ئاماژه‌پێ‌کردنه زاراوه‌ی کوردستانمان بۆیه به‌کارهێناوه له جیاتی هه‌ریمه کوردن‌نشینه‌کان، له‌به‌ره‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می شه‌بولفی‌دا (م ۷۳۲/ک / ۱۳۲۱ز) بوونی هه‌بووه نامۆ نه‌بووه، به‌ل‌کو هه‌مه‌دول‌لای مسته‌وفی قه‌زوینی (م ۷۵۰/ک / ۱۳۴۹ز) باس له‌وه ده‌کات له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی شه‌ه‌می کۆچی /دوا‌زه‌ی زاینی سو‌لتان سنجر کوری مه‌لیکشای سه‌لجوقی (۵۱۱ - ۵۲۲ / ۱۱۱۷ - ۱۱۵۷ز) به‌شی رۆژئا‌وا‌ی هه‌ریمی چپای بۆ خۆی دا‌پری، واته نا‌وچه‌کانی کرمانشا‌و ده‌وروبه‌ری و نا‌وی نا (کوردستان) که شانزه‌ شارو شارۆچکه‌ی له خۆده‌گرت، دواتر کورپه‌ براکه‌ی خۆی سلیمان شا کوری محمه‌د کوری مه‌لیشکای له‌سه‌ردانا و له دواتریشدا له شوینی مامی بووه فه‌رمانه‌روای بنه‌ماله‌ی

۱ محسن محمد حسن: نناشد صلاح الدین، ص ۲۳.

۲ باسیلی نیکی‌تین: الکرد دراسة سوسولوجية و تاريخية، تقديم: لويس ماسينون، نقله من الفرنسية و علق عليه: نوری طالبانی، (به‌روت: ۲۰۰۱)، ص ۶۹.

سەلجوقىيەكان لەنيوان سالانى (٥٥٤-٥٥٦ك/١١٥٩-١١٦٠ز) حوكمى كردوو و قەللى بەهاري باكوري رۆژئاواي هەمەداني كرد بە بنكهى دەسلالتي خۆي.^١

نيت ئەو هەش بوو شتيكي باو لە نيوان تويژەران و ليكۆلەرەوان كە ميژوونوس و ولاتناسي فارسي مستهوفى قەزويني لە كتيبي (نزهة القلوب) يەكەمين كەسە زاراوى كوردستاني بەكارهيتاوه، بەلام لە راستيدا ئەو يەكەم كەس نەبوو، بەلكو لە نووسراوهكاني ميژوونوس و گەريدهكان دهيان سال پيش ناوبرا و ئەو زاراويان بەكارهيتاوه، ئەو تا گەريدهي نيتالي ماركو پۆلۆ (٧٢٣ك/١٣٢٣ز) دەستيكردوو بە گەشتيك بۆ هەريەكاني رۆژەلالت لە سالي (٦٧٠ك/١٢١٧ز) ناوي كوردستاني هيتاوه^٢، هەروەها ميژوونوسي مەغوليش رەشيدەددين فەزلوللای هەمەداني (٧١٨ك/١٣١٨ز) لە كتيبهكەي كە تايبەتە بە ميژووي مەغولەكان زياتر لە جاريك ناوي كوردستاني هيتاوه^٣، ئەو سەرەراي ئەوي كە پيش ئەو ميژوونوس و گەريدانهش كەساني تر هەبوون زاراوي واين بەكارهيتاوه هەمان واتاي كوردستان دەگەيەيني^٤.

بەم شيوەيه زاراوي كوردستان بووني هەبوو لەسەر دەمي ئەبولفيدا بەلام لە كتيبهكەيدا بەهيج شيوەيهك ناوي نەهيتاوه و باسي نەكردوو بە هەمان پيچكەي ولاتناسي پيشووتر باسي لە هەريەكان كردوو، هەر بۆيە ليرەدا وامان بە باشي زاني باس لەو هەريمانە بكەين كە كورد تيدا ژياوه و لەلايەن ولاتناس و سەرچاوهكاني تریش باسيان ليوەكراوه. لەلايەكي تریش ئەو ناوچە كوردiane سنوريكي دياريكراويان نەبوو، بەلكو دابەش كراوه بەسەرچەند هەريەميك لە پال كورد نەتەووەكاني تریش ژياون وەكو فارس و عەرەب و تورك و ئەرمەن و سريان^٥. لەبەرئەوه دياريكردني سنوري كوردستان لە پوي نەتەوويەي كاريكي ناستەمە، بەلام بەرەچاوكردني فاكتهري سروشتي و جوغرافي، هەريە كوردنشينهكان لە كتيبي (تقويم البلدان) بەم شيوەيهي خوارهوه دەخەينه پوو.

١ نزهة القلوب، بسعي واهتمام وتصحيح: كاي ليسترانج، (تهران: ١٣٦٢)، ص ١٠٧.

٢ رحلات ماركوپولو: ترجمها الى الانجليزية: وليم مارسدن، ترجمها الى العربية: عبدالعزيز جاويد، (مصر: ١٩٩٥)، ٤٥/١.

٣ جامع التواريخ، الترجمة العربية، (القاهرة: د.ت)، ١/ ٢٦١-٢٦٢.

٤ بۆ زياتر زانباري لە بارەي هاتني زارهوي كوردستان لەسەرچاوهكاني پيشووتر بڕوانە: زرار صديق توفيق: كردستان في القرن الثامن الهجري دراسة في تاريخها السياسي والاقتصادي، (اربيل: ٢٠٠١)، ص ٣٧-٣٨، زنار عبدالسلام عبدالحكيم: ابن العربي مصدرا لدراسة تاريخ الكورد، (دهوك: ٢٠٠٧)، ص ١٤٣-١٤٦.

٥ فرست مرعي: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني (٣٥٠-٥١١هـ/ ٩٦٠-١١١٧م)، (دهوك: ٢٠٠٥)، ص ٣٣.

تهوه‌ره‌ی یه‌که‌م

سورشتی جوگرافیای کوردستان

سه‌بارت به سورشتی جوگرافیای کوردستان تی‌بینی ئه‌وه ده‌کریت زۆریک له ناوچه‌کانی پێک هاتوو له زنجیره چیا به‌رزو سه‌رکه‌ش و بلندەکان، له پال ئه‌و چیاپانه‌ش چه‌ندین ده‌شت و ناوچه‌ی هه‌لدیرو دۆلای که ده‌وره‌دراون به بان و زنجیره چیا به چیا بوو نایان هه‌بووه^١، له هه‌مان کاتدا له‌به‌ربوونی ژماره‌یه‌کی زۆر له چیا سه‌رچاوه‌ی ئاویشی تیدا زۆربووه که زیاتر خۆیان ده‌بینیه‌وه له پووبار و ده‌ریاچه‌کان، هه‌ربۆیه تی‌بینی ئه‌وه ده‌کریت سورشتی جوگرافیای ناوچه‌کانی جۆراو جۆره، له‌به‌رئه‌وه لی‌رده‌دا ئاماژه به‌دیارت‌ترین سیمای پ‌واله‌ته سورشتی‌ه‌کانی کوردستان ده‌که‌ین به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

یه‌که‌م/ چیاکان:

چیاکان به‌شیوه‌یه‌کی به‌رب‌لاو بوونیان هه‌بووه له کوردستان به‌شیوه‌یه‌ک ئه‌ب‌ولفیدا له باره‌ی ر‌ۆژئاوای هه‌رمی چیا کاتی‌ک پ‌شتی به‌ستوه به‌سه‌رچاوه‌کانی پ‌یش خ‌وی ئاماژه به‌وه ده‌کات ((زۆرینه‌ی و‌لاتی چیا پ‌ینکه‌اتوو له چیا به‌رزو سه‌رکه‌شه‌کان، ته‌نیا له ن‌یوان هه‌مه‌دان و ب‌ۆ شاری ر‌ه‌ی و له‌و‌یشه‌وه ب‌ۆ ق‌ووم نه‌بی که چیا ت‌یدا که‌مه))^٢.

١ سوادى عبد محمد الرويشدي: الاحوال الاجتماعية والاقتصادية في بلاد الجزيرة الفراتية خلال القرن السادس الهجري / الثاني عشر الميلادي، (بغداد: ١٩٨٩)، ص ٢١٩.

٢ الاصطخري: المسالك والممالك، تحقيق: محمد جابر عبدالعال، مراجعة: محمد شفيق غربال، (القاهرة: ١٩٦١)، ص ١١٩، ابن حوقل، صورة الارض، ص ٣١٥، تقويم البلدان، ص ٤١١.

دياره لهو ههريمه دا ژماره يه کي زور له چيا بووني هه بووه، به لام شهوه ي تيبيني ده کريت ته بولفيدا چيا کاني تهو ههريمه ي به يه کهوه باسکردووه ته نيا چيا ي بيستون نه ي که به ته نيا باسکردووه، له باره ي چيا کاني تريش باس لهوه ده کات که زنجيره چيا يه که له باکوره وه ديت نه او تهو ههريمه وه ديت به دو به ش، يه کي کيان به رهو باشور ده روات و دريژده يته وه تاوه کو نزيک حولان، دواتر لارده يته وه به رهو روزه لات بو نيوان کرمانشاو دينه وه له ويده چيا يه که درده چيت له نيوان حولان و دينه وه رو ده وري دينه وه ري داوه، دواتر هه مان چيا دريژده يته وه بو روزه لات بو شاري ساوه، دواي شهوه ي شاري هه مه دان ده برين له لاي باکوري دووباره چيا يه که درده چيت له نيوان هه مه دان و دينه وه رو ده وري هه مه داني داوه، له لاي هه مه دان به شي دووه کي تهو چيا يه دريژده يته وه له چيا ي حولانه وه به رهو باکور تيپه رش ده ييت و به باکوري شاره زوور تاوه کو شاري نه رزن^۱.

ههروه کو باسکرا گشت چيا کاني پيکه وه باسکردووه، به لام له سه رچاوه ي ديکه تيبيني تهو ده کريت هه نديک لهو چيا يانه ناويان هاتووه به جوړيک تهو چيا يه ي ده وري هه مه داني داوه پيي ده گو تر يت چيا ي (ثاروند)^۲، تهو چيا يه داروباري زور بووه هه ر بو يه به ((چيا يه کي سه ووزو که شاه وه جوان)) باسي ليوه کراوه^۳.

ههروه ها تهو چيا يه ي ده که ويته نيوان کرمانشاو دينه وه له سه رچاوه کانداه به چيا ي (سن سميره) ناوي هاتووه^۴.

هه رچي چيا ي بيستونه، تهوا ناوبراو بهو شيويه باسيکردووه ((به کيکه له چيا ناسراوه کاني ههريمي چياو به رزو بلنده و ناسته مه بگه يته لووتکه که ي، له سه رووي بو خواره وه ي

۱ تقويم البلدان، ص ۷۰.

۲ القزويني: عجائب المخلوقات وغرائب الموجودات، ص ۹۸.

۳ القزويني: اثار البلاد واخبار العباد، ص ۳۴۲.

۴ سهراب: كتاب عجائب الاقاليم السبعة الى نهاية اعتنى بنسخة وتصحيحه: هانس فون مزيك (قيناه: ۱۹۲۹)، ص ۱۱۴، سه باره به ناويشي ياقوتي هه مه وي باس لهوه ده کات ((لهو کاته ي سوياي موسلمان هه مان به رهو نه هاره ند ده رويشت به لاي چيا يه کي به رزدا تيپه برين که ده يروانيه سه ر چيا کاني تر، به کي کيان گووتي ده لي (ددانه کاني سميره) يه، سميره ثافره تيک بو له کوچکردووه کاني خانه واده ي معاويه ي کوري سه عله به، يه کيک له ددانه کاني که ل سوو بوو، هه ر بو يه ناوي تهو چيا يه بهو ناوه وه ناونا، معجم البلدان، ۳/ ۲۶۹.

چیايه کی لیژده و لووسه و لهسه و پشتی نه شکه و ټیک هه یه و کانی ئاوی تیدایه، وه له ناو نه شکه و ته که وینه ی کيسرا و شیرینی تیدایه))^۱.

له لایه کی دیکه ناوی هه ندیک چیا ی تر له و هه ریمه دا هاتوو و ناوبرا و ئاماژهی پینه کردوو، وه کو چیا ی (الخرمدینیه) که ده که و ټه لای چه پی ریگای نیوان قه سر شیرین و حولان^۲.

هه ره ها چیا ی نه ها و هند یه کی که له چیا دیاره کانی ئه و هه ریمه ده که و ټه رۆژه لاتی شاری نه ها و هند^۳ شایه نی باسه ئه بولفیدا وه کو به شیک له و هه ریمه دا باس کردوو، هه ربۆیه دوو چیا ش ده که و ټه ئه و ناوچه یه وه، یه کیکیان چیا ی (شعران)ه، له بهر زۆری داره کانی وای پیتگوتراوه^۴، نه ویتریان چیا ی (زلم)ه^۵.

له باره ی هه ریمی جه زیره ش ئه بولفیدا له کتیه کهیدا ئاماژهی به چه ند چیا یه کردوو، به شیوه یه که یه کی که له چیا دیارو به ناوبانگه کانی ئه و هه ریمه چیا ی جودیه و له باره یه وه ئاماژه به وه ده کات ((نزیکه له جه زیره ی ئین عومه و له به شری رۆژه لاتی رووباری دیجله وه یه له سه رووی موسل))^۶.

دیاره هه ر کاتیک باس له و چیا یه ده کریت چیرۆکی پیغه مبه ر نوح (خوا لیتی رازی بیّت) دیتته وه یادمان کاتیک توفانه به ناوبانگه که رویدا و که شتیه که ی له سه ر چیا یه گیرسا و وه ستا،

۱ تقویم البلدان، ص ۷۱، سه رچاوه کانی تریش باسیان لیوه کردوو و ده لئین ده که و ټه نیوان هه مه دان و حولان، له قسه کانی تریشیان هه مان بۆچوونی ناوبرایان هه یه، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۰۶، المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۹۸، القزوينی: اثار البلاد، ص ۳۴۲.

۲ ابن رسته: الاعلاق النفسیه، (بیروت: ۱۹۸۸)، ص ۱۵۰، بۆ زیاتر زانیاری ده رباره ی پروانه: المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۹۸.

۳ القزوينی: اثار البلاد، ص ۳۴۶، وینظر ایضا کتبه، عجائب المخلوقات، ص ۱۰۷.

۴ ابن الفقیه: مختصر کتاب البلدان، (بیروت: ۱۹۸۸)، ص ۱۲۵.

۵ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳/ ۳۷۵. ئه و چیا یه له کاتی ئیستادا پیی ده گوتریّت (کژدی زلم) که تیدا جوړه دان وه یله یه که هه یه ته نیا له ناوچه ی شاره زوور ده رویت. بۆ زیاتر زانیاری ده رباره ی پروانه: حسام الدین النقشبندی: الكرد فی الدینور وشهرزور، ص ۶۴.

۶ تقویم البلدان، ص ۶۹.

ئەو چىرۆكە لە قورئانى پېرۆزىش ئامازەى پىكرارە كاتىك خاى گەورە دەفەرموئە و قىل يا راض ابلغي ماءك ويا سماء اقلعي وغيض الماء وقضي الامر واستنوت على الجودي^١.

جىگاي ئامازە پىكرەنە ئەو چىايە خۆى بەناوبانگ بوو لە ھەرىمە كەدا، بەلام بوونى چىرۆكى كەشتىيە كەى پىغەمبەر نوح واىكردوو زىاتر قسەو باسى لەسەربكرىت و لە سەرچاوە كاندا ئامازەى پىبكرىت^٢.

ھەروەھا ئامازەى بە چىاي ھەكارىش كەردوو لەسەرووى موسل^٣، ديارە ئەو چىايەش لەلايەن خۆيەو پە بوو لە كوردە ھەكارىيە كان^٤.

چىاي ماردىن يەككى ترە لە چىاكان لەو ھەرىمە بەناوبانگە بوو بە گەوھەرى شووشە^٥، باس لەو دەكرىت ئەم چىايە دەكەوئىتە شارى ماردىن و بەرزىيە كەى نزىكەى دوو فەرسەخە/ ١٢ كىلۆمەتر و دوو پىشكى زۆر بوو ھىادە كرىتتەو لە دوو پىشكە كانى دىكە كە كارىگەرەو بكۆژن^٦. ھەروەھا باس لە چىايە كى تر دەكات كە كەوتۆتە باكورى ميافارقىنەو^٧، رەنگە مەبەستى چىاي (ساتىدما) بىت كە دەكەوئىتە نىوان ميافارقىن و سىعرت^٨.

ھەرچى چىاي سەنجارە (شەنگال) وەكو يەكك لە چىا بە بىت و بەرەكەتان باسى لىو كەردوو^٩.

لەلايە كى تر چەندىن چىاي دىكە لەو ناوچەيە ھەبوونەو ئەبولىفدا ئامازەى پىنە كەردوون، لە دىاترىنيان چىاي بارما (ھەمرىن) و دەكەوئىتە نزىك شارى موسل^١ وتىدا كانى نەوت و قىر ھەيە^٢.

١ سورة هود، الآية ٤٤.

٢ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٠٦، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ١٢٤، الزمخشري: الجبال والامكنة والمياه تحقيق: ابراهيم السامرائي (بغداد: ١٩٦٨)، ص ٥٨.

٣ تقويم البلدان، ص ٢٧٥.

٤ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٥ / ٤٨.

٥ تقويم البلدان، ص ٢٧٩.

٦ الاصلطري: المسالك والممالك، ص ٥٢، الادريسي: نزهة المشتاق في ذكر الامصار والاقطار، (د.م.ت)، ص ٢٢٢.

٧ تقويم البلدان، ص ٢٧٩.

٨ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٣ / ١٦٩.

٩ تقويم البلدان، ص ٢٨٣.

چپای (طور عبدین) یه کیکی تره لهو چپایانهو ده که ویتته نیوان ههردوو شاری داراو نه سبب^۳، ههروهه چپای ئامادیش یه کیکی تره لهو چپایانهو ده که ویتته نزیک شاری ئامه ده^۴. له ناوچه کانی ده وره بهری موسلش هه ندیک چپا تیدا به دیده کریت. وه کو چپای (داسن) که یه کیکه له چپا به رزه کان و ده که ویتته باشوری شاره کهو له بهشی روزه لاتی روبراری دیجله وهیه، تیدا خه لکیکی زور له هوزه کوردیه کانی تیدایه و پیمان ده گوتریت داسنیه کان^۵، به هه مان شیوه چپای (جوله میرک) به ناوی هوزی جوله میرگی کراوه، چونکه ئه وان تیدا نیشته جی بونه^۶. به هه مان شیوه له هه ریمه کانی ئاران و نازربيجان و ئه رمینیه ش ئماریه که چپا بونی هه بووه له دیارترینیان چپای (قیتق) وه مه به سستی به رزایه کانی قبقه (قه وقاز)، ئه و چپایه درێژ ده بیته وه له که ناره کانی ده ربای خه زهر (قه زوین) له نزیک شاری باب الابواب بۆ لای باشوری، ههروهه ئه و چپایه پێگوتراوه چپای زمانه کان، له به ره ئه وهی ئه و نه ته وانه ی تیدابونه زمانیان جپا وازبووه و باس له وه ده کریت خاوه نی سی سهد زمان بونه^۷. دیار ئه و بۆچوونه لای ولاتناسانی پیش ته بولفیداش باسکراوه و ئامازه به وه ده که ن ((حه فتاو دوو نه ته وهی جپا واز له م چپایه دا نیشته جی بونه))^۸، ئیتر بوونی ئه و هه موو نه ته وهیه ش له شوینیکدا وا ده کات زمانی جپا وازیان هه بیته.

ههروهه زنجیره چپا کانی حارث و حویرث له چپا دیارده کانی ئه و ناوچه یه ن، به گویره ی وته کانی ناوبراو ده که ویتته شاری ئه رده بیل له نازربيجان، ئاسته مه که س بگاته سه ری له به ربه رزه که ی و به رده وام به فری له سه ره، هه ر له گه ل ئه و چپایه یه کیکی دیکه ی بچو وکتره که پیده گوتریت حویرث، له و شاره دا هه یچ چپایه که له ئه و به رزتر نیه^۹.

۱ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۳ / ۱۶۹.

۲ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ۵۳.

۳ سهراب: عجائب الاقاليم السبع الى نهاية العمارة، ص ۱۱۶.

۴ ابن الفقيه: مختصر كتاب البلدان، ص ۱۲۵، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۱.

۵ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۲ / ۴۳۲.

۶ الفلکشندي: صبح الاعشى، ۴ / ۲۷۷، یاسیلی نیکتین: الكرد، ص ۷۴.

۷ تقويم البلدان، ص ۷۱.

۸ القزويني: اثار البلاد، ص ۵۸۰، ابن الوردي: خريدة العجائب وفريدة الغرائب (بيروت: د.ت)، ص ۱۵۶.

۹ تقويم البلدان، ص ۷۲.

لیره‌دا تییینی ئەوە دەکریت ئەبۆلفیدا کەوتۆتە هەلەوه کاتیکی پیتی وایە ئەو چیا یە لەلای شاری ئەردبیلە لە نازربێجان، لەبەر ئەوەی سەرچاوەکان باس لەوە دەکەن ئەودوو چیا یە دەکەوێتە هەریمی ئەرمینیای لە شاری دۆینه‌وێه کە تییدا گۆری پادشاکانی ئەرمەنی تیادیە، هەر وەها لەبارەی ناوێشان، ئەوا باس لەوە دەکریت لە ناوی (حویرث کۆری عوقبە و حارث کۆری عەمر) هاتووە، کە هەردووکیان لە گەڵ سەرکردە موسلمانان سەلمان کۆری رەبیعی باهلی^۱ بوون لە کاتی فەتح کردنی ئەو ناوچەیە یە کەمین کەس بوون گەیشتنە ئەو چیا یە، هەربۆیە بەناوی ئەوانەوه کراوه^۲، چیا ی (حارث) ئەراراتەوه دوا لوتکە ی ئەراراتی بچووکیش پیتی دەگوتیت (حویرث)^۳.

هەرچی چیا ی سبلان (سولانه) ئەوا دەکەوێتە رۆژەلاتی نازربێجان و نزیکە لە شاری ئەردبیل بە دووری دوو فەرسەخ / ۱۲ کیلۆمەتر، چیا یەکی بەرزو بلەندە لوتکەکانی بە بەفر داپۆشراوه بە درێژایی ساڵ^۴، تەنانهت ئەبو حامدی ئەندەلوسی لەبەر بەلەندی ((بە بەرزترین چیا ی جیهانی لە قەڵەمی دەدات))^۵.

هەر وەها باس لە چیا یەکی تر دەکات لە باکوری خۆرئاوای دەریاچە ی ورمی، بەلام ناوی نەهیناوه^۶، رەنگە مەبەستی چیا ی سەلماس بیت، چونکە یەکیک لە توێژەرانی ئامازە بەوه دەکات تاوه‌کو رۆژگاری ئەمرۆماندا پارێزگاری لە ناوێکی کردووه هەر بە سەلماس ماوه^۱.

۱ سەلمان کۆری رەبیعی باهلی: کۆری یەزید کۆری عەمر، ناسراوه بە ئەبوعەبدوللا و عومەر، لە ماوه ی ژیا نیدا سەرکردە دادوەر بووه، بەژداریکردووه لە فەتح کردنی عێراق و هەر لەویدا نیشته‌جی بووه و لەسەر دهمی عومەری کۆری خەتاب (۱۳ - ۲۳ ک/ ۶۳۴ - ۶۴۳ ز) کرا بە دادوەر لە عێراق، دواتر لە سەر دهمی عوسمانی کۆری عەفان (۲۳ - ۳۵ ک/ ۶۴۳ - ۶۶۱ ز) ئەرکی فەتح کردنی ئەرمینیای پی سیپێردراو لە سائی (۳۰ ک/ ۶۵۶ ز) لە شاری بلینجر کۆچی دوا یی کرد. ابن سعد: الطبقات الکبری، تحقیق: احسان عباس، (بیروت: ۱۹۶۸)، ۶ / ۱۳۱، ابن خیاط: تاریخ خلیفە بن خیاط، راجعة و ضبطة وضع حواشیه و فهارسه: مصطفى نجیب فواز و حکمت کشلی فواز، (بیروت: ۱۹۹۵)، ص ۹۴، الزرکلی: الاعلام، ۳ / ۱۱۱.

۲ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۲ / ۲۰۵، القزوينی: عجائب المخلوقات، ص ۹۹.

۳ لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، نقله الى العربية: بشیر فرنسیس و گورکیس عواد، (بیروت: ۱۹۸۵)، ص ۲۱۷.

۴ تقویم البلدان، ص ۳۹۷، سترضاوێکانی ئیشووتریش هەمان بۆضوونیان هتیە، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۸، القزوينی: عجائب المخلوقات، ص ۱۰۳.

۵ تحفه الالباب و غیبة الاعجاب، (د.م.ت)، ص ۲۳۴.

۶ تقویم البلدان، ص ۳۹۷.

له لایه کی تر له و هه ریمه دا چپای دیکه ش هه بووه، به لām ته بولفیدا ناوی نه هیناوه، وه کو چپای (زنجقان) ده که ویتته هه ریمی نازربيجان و نزیکه له شاری مه راغه، که تیدا کانیه کی ناوی ههیه پاک و خاوتین و شیرینه تاوه که ی^۲، هه روه ها چپای سه هه ند ده که ویتته باشوری شاری ته وریزو مه راغه، تهو چپایه بورکاناویه و ده وله مه نده به سه رچاوه ی کانزیای به نرخ^۳.

دووهم/ پروبارو ده ریچه کان:

هه روه کو له پیشترا باسکرا له و هه ریمانده دا ژماره یه کی به رچاو چپای بوونی هه بووه، بیگومان نه وه ش وایکردوه سه رچاوه ی ناوی زور بیت له به رته وه ی له وه رزی زستاندا به فریک ی زور به سه ریاندا که له که ده بیت و له به هار و هاویندا ده توتیتته وه و ناویکی زور په ییدا ده بیت، هه ربویه له و هه ریمه دا تیپینی نه وه ده کریت پروبارو سه رچاوه ی ناوی زور بووه.

یه کی که له رووباره گه وره کانی کوردستانیش دیجله یه، ته بولفیدا له لایه ن خویه وه به و شیویه باسی لیوه ده کات ((سه رته تایی ده رچوونی تهو رووباره له باکوری میافاریقینه وه یه (واته له نزیک چپاکانی ناماد له نه رمینیا) له ژیر قه لایه ک ناسراوه به (ذی القرنین) له ویدا دیجله له باکورو رورثاوا ی ده روات بو لای باشورو رورثه لات به نامه دو حسنکیف و جه زیره ی تین عومه ر که ده وری داوه به ره و تکریت و به غذا و واست و به سه ر ته یپه رده بیت تاوه کو ده رژیته که نداوی فارس (که نداوی عه رب)^۴.

به گویری و ته کانی ناوبراو له کاتی رژیشتنی پروباری دیجله به پرپه وی خو ی چهنه رووباریکی دیکه ده رژیته ناویه وه. وه کو پروباری نه رزن که به وشکانیه کانی ژه نگار ته یپه رده بیت ده رژیته نیو دیجله له خواروی تکریت و هه ندیک ده لین له سه رووی به دوو فه رسه خ/ ۱۲ کیلومه تر^۵.

۱ حسام الدین النقشبندی: اذربيجان، ص ۴۱.

۲ القزوينی: اثار البلاد، ص ۵۶۳.

۳ القزوينی: المصدر نفسه، ص ۱۸۹، حسام الدین النقشبندی: اذربيجان، ص ۴۱.

۴ تقويم البلدان، ص ص ۵۳ - ۵۵، سقرضاوة کانی شیش ته بولفیداش هه مان بوؤزونیان هتیه دقبارقی تهو رووباره شوی، هتلقولانی و ریره وی رژیشتنی. ابن خرداذبه: المسالك والممالك، تحقیق: محمد محزون، (بیروت: ۱۹۸۸)، ص ۱۴۹، المقدسی: احسن التقاسیم، ص ص ۲۴ - ۲۵، القزوينی: عجائب المخلوقات، ص ۱۰۹، الانصاری: نخبه الدهر في عجائب البر والبحر، (بیروت: ۱۹۹۸)، ص ۱۲۷.

۵ تقويم البلدان، ص ۵۵.

ههروه‌ها پروباری (باسانفا) سه‌ره‌تا که ی له زهویه‌کانی میافارقینه‌وه‌یه و ده‌رژێته ناو دیچه له سه‌رووی جه‌زیره‌ی ئه‌ین عومه‌ر به‌ پهنج فه‌سه‌خ / ۳۰ کیلومه‌تر له‌ رۆژه‌لاتی^۱، به‌هه‌مان شێوه‌ زێیی گه‌وره‌ شوێنی ده‌رچوونی له‌ نیوان موسڵ و هه‌ولێره‌وه‌یه و له‌ سه‌ره‌تایی سنووری ئازربایجان ده‌روات تاوه‌کو ده‌رژێته‌ ناو پروباری دیچه له‌ نزیک شاری (السن)^۲، وه‌ به‌و زێیه‌ گوتراوه‌ زێتی شیت ((له‌به‌ر تیرێ به‌هێزی رۆشنتی))^۳، هه‌رچی زێیی به‌چوکه‌ نه‌وا له‌ چیاکانی شاره‌زوور ده‌رده‌جیت و به‌هه‌ولێر و داقوق داده‌روات ده‌رژێته‌ ناو دیچه^۴.

هه‌رچی رووباری فوراته ته‌ویش به هه‌ریمی جه‌زیره تی‌په‌رده‌بی‌ت، به‌لام له‌به‌ر ته‌وه‌ی شو‌ینی نی‌شته‌جی‌بوونی کورده‌کان زی‌اتر ها‌وته‌ریب بو‌وه له‌گه‌ل^۱ رووباری دی‌ج‌له، هه‌ری‌یه ته‌وه‌نده ناپ‌رژینه سه‌ر رووباری فورات، به‌ل‌کو ته‌نیا ئا‌ما‌ژه به‌و رووبارا‌نه ده‌که‌ین که ده‌رژینه ناو فورات و سه‌رچا‌وه‌کانیا‌ن له نا‌و‌چه کور‌دی‌ه‌کا‌نه‌وه‌یه ته‌بو‌لفی‌دا با‌سی‌کر‌دو‌ون وه‌کو رووباری سی‌م‌سات که به‌شاری سی‌م‌سات تی‌په‌ر ده‌بی‌ت و له‌سه‌رووی شاری مه‌له‌ته‌یه^۲ ده‌رژینه ناو رووباری

٢ السن: شارۆچكەيه كه له كنهارهكانى رووبارى ديجله له باكوبرى شارى تكريتهوهيه، مولف مجهول: حدود العالم، ص١٩، له راستيدا نهولفيدا ليتره دهوتوته ههلهوه كاتيك باس لهوه دهكات له نزيك تهو شاره زى گهوره دهريژته رووبارى ديجله، بهلگو له نزيك تهو شارۆچكەيه زى بجووك دهريژته رووبارى ديجله، ابن رسته: الاعلاق النفسيه، ص٨٩، ياقوت الحموى: معجم البلدان، ٢ / ٤٤١.

٤ تقويم البلدان، ص ٥٥.

٥ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ٥٤.

٦ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢ / ٣٣٧.

۷ مه‌لته‌یه: د‌ربار‌ی ه‌لگه‌وته‌ی نو شاره ب‌چور‌نی ج‌یاواز ه‌یه، نو‌ه‌تا باس له‌وه ده‌کر‌یت که شاریکی به‌ناوبانگه له ولاتی ر‌وم و هاو‌خووبی ولاتی شامه و له‌ژ‌یر چ‌نگی موسلمان‌ه‌کان بو‌وه. الیعقوبی: البلدان، ص ۲۰۵، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۵ / ۱۹۲. که‌چی یه‌ک‌یک له ولات‌ناسانی سه‌ده‌ی چوار‌ه‌می ک‌وچی / ده‌یه‌می زاینی باس له‌وه ده‌کات له نار‌چه سنور‌یه‌کانی شامه، به‌لام و‌د‌کو شاریکی ه‌ری‌می ج‌ه‌زیره له ق‌ل‌ه‌م

فورات^١، بهه‌مان شیوه پروباری خابوریش سه‌چاوه‌که‌ی له‌سه‌ر کانیه له‌کانیه‌ک که بیده‌گوتیت (الزاهریه)، دواتر به شاری قه‌رقیسیا دا ده‌روات و ده‌رژیتته ناو فوراته‌وه^٢.

هه‌رچی هه‌ریمه‌کانی ئاران و ئازربایجان و ئه‌رمینیاشه، ئه‌وا ژماره‌یه‌ک رووبارو سه‌رچاوه‌ی ئاوی تیاپاندا به‌دیده‌کریت له‌دیارتیرینیان پروباری (الرس) ئاراسه، که له‌چیاکانی قالیقلا هه‌لده‌قوولین له‌ئهرمینیاو به‌ناوچه‌چیاپه‌کاندا ده‌روات و دواتر به‌ره‌و شاری وهرشان دا ده‌روات، له‌ویشه‌وه له‌خوارووی شاری موقان له‌گه‌ل پروباری (الکر) تیکه‌لی یه‌کتر ده‌بن و ده‌رژیتته ناو ده‌ریای خه‌زهر (قه‌زوین)^٣.

هه‌رچی پروباری (الکره)، ئه‌وا سه‌رچاوه‌که‌ی له‌زهویه‌کانی ئه‌رمینیایه و ته‌نیا به‌هه‌ریمی ئاران دا ده‌روات، دوا‌ی تیکه‌ل بوونی به‌پروباری ئاراس ده‌رژیتته ده‌ریای قه‌زوین^٤.

له‌لایه‌کی تر جگه‌ له‌و پروبارانه‌چهند پروباریکی دیکه‌ هه‌بوونه‌ له‌و ناوچه‌داو ناوبراو باسینه‌کردوون وه‌کو پروباری سه‌فیدرود (ئاسبیدود)، که سه‌رچاوه‌که‌ی له‌شاری سیه‌روه هه‌لده‌قوولیت و له‌ده‌روه‌ی ئه‌و هه‌ریمانه‌یه، به‌لام به‌ئازربایجان تیه‌په‌ر ده‌بیت دواتر ده‌چیتته ناو ولاتی ده‌یله‌م و له‌ویش ته‌سک ده‌بیته‌وه‌و که‌شتی ناتوانی گه‌شتی پیدایه‌کات^٥.

هه‌روه‌ها پروباری هه‌سه‌ن یه‌کیکی دیکه‌یه له‌پروباره‌کانی ئه‌و ناوچه‌یه و ده‌که‌ویتته شاری به‌یله‌قان له‌هه‌ریمی ئاران^٦، (نهر الاكراد)، ئه‌ویش له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ده‌که‌ویتته نزیک شاری (دوین) و له‌کاتی فتوحاتی ئیسلامی بو ئه‌و ناوچه‌یه ناوی هاتوه^٧.

ده‌دات، الاصطخري: المسالك والممالك، ص ٥٣، هه‌رچی پیکهاته‌ی شاره‌که‌یه ئه‌وا کوردو تورکمانن و زیاتر زمانی کوردی له‌نیویاندا باوه، ئه‌ولیا چه‌له‌بی: کورد له‌میژوویی دراوسێکاندا (سیاحه‌تنامه‌ی ئه‌ولیا چه‌له‌بی) وه‌رگێزانی: سه‌عید ناکام، (به‌غدا: ١٩٧٩) ل ل ١٦ - ١٧.

١ تقویم البلدان، ص ص ٥١ - ٥٢.

٢ المصدر نفسه، ص ٥٢.

٣ تقویم البلدان، ص ٦٠، سه‌رچاوه‌کانی تریش هه‌مان بۆجوونیان هه‌یه، سه‌هاب: عجائب الاقالیم السبعة، ص ١٤٩، القزوينی عجائب المخلوقات، ص ١١٠، ابن الوردی: خریده‌ العجائب، ص ١٣٧.

٤ تقویم البلدان، ص ٦٠.

٥ ابن رسته: الاعلاق النفسیة، ص ٨٨، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩٦، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ١/ ١٧٢.

٦ ابن الفقیة: مختصر کتاب البلدان، ص ٢٦٨، القزوينی: اثار البلاد، ص ٥٢٢.

٧ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ١/ ١٤٦.

سهره‌پای بوونی تهو پروبارانه له ناوچه‌که‌دا سهرچاوه‌ی ناوی دیکه‌ش بوونی هه‌بووه، وه‌کو ده‌ریاچه‌کان و ته‌بولفیدا ئاماژه‌ی پیکردوون، وه‌کو ده‌ریاچه‌ی ته‌رجیش (وان)، ناوبراو ته‌رجیشی بۆ به‌کاره‌یناوه، به‌لام زیاتر به وان ناوی هاتوووه ده‌که‌وێته هه‌ریمی ته‌رمینیاو له‌ رۆژه‌لاتی شاری خه‌لاته به دووری یه‌ک رۆژ، ده‌ریاچه‌کی گه‌وره‌و قوول و خوینیاویه‌ شاره‌کانی ته‌رجیش و خه‌لات و وان ده‌که‌ونه چوار ده‌روویه‌^۱.

ده‌رچایه‌ی تلا (ورمی)^۲ یه‌کیکی دیکه‌یه له‌سهرچاوه‌ ناوییه‌کانی تهو ناوچه‌یه‌و ده‌که‌وێته هه‌ریمی ئازریجان له نیوان مه‌راغه‌و سه‌ماس و شاری ورمیش نزیکه‌ لێیه‌وه، درێژی تهو ده‌ریاچه‌یه له رۆژئاوای بۆ رۆژه‌لاتی سه‌دوسی میله / ۲۶۰ کیلۆمه‌تر و پانیه‌که‌شی نیوه‌ی تهو پێژیه‌یه^۳. باس له‌وه ده‌کریت هه‌یچ جو‌ره گیاندارێکی تیدا نا‌یت له‌به‌رته‌وه‌ی بۆنێکی ناخۆشی هه‌یه^۴، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی پروباریشی لسترنج بۆجوونیکی تری هه‌یه کاتێک باس له‌وه ده‌کات ((درێژی تهو ده‌ریاچه‌یه له‌ باکوری بۆ باشوری نه‌وه‌د میله / ۱۸۰ کیلۆمه‌تر و پانیه‌که‌شی له‌ رۆژه‌لاته‌وه بۆ رۆژئاوا سی و پینج میله / ۷۰ کیلۆمه‌تر))^۵.

سییه‌م / ئاو و هه‌وا:

سه‌باره‌ت به‌ ئاوه‌ه‌وای ناوچه‌که به‌ گشتی ده‌کریت باس له‌وه بکری‌ت سروشتی ناوچه‌کانی پاسته‌وخۆ کاریگه‌ری هه‌بووه له‌سه‌ر ئاوه‌ه‌وای، به‌تایبه‌تی بوونی چیاو بان و ده‌شت له‌ ناوچه‌که‌دا واده‌کات ئاوه‌ه‌وایه‌کی جو‌راو جو‌ری هه‌بێ.

ته‌وه‌ی لێره‌دا تی‌بینی ده‌کریت ته‌بولفیدا نه‌په‌رژاوه‌ته سه‌رئاوه‌ه‌وای ناوچه‌که‌و به‌تایبه‌تی باسی نه‌کردووه، به‌لکو ده‌بی‌ت له‌گه‌ڵ باسکردنی شاره‌کاندا تی‌بینی ته‌وه بکری‌ت که ئاوه‌ه‌وای چۆن بووه، که‌چی و لا‌تناسانی پێشتر هه‌ندیکیان به‌ گشتی باسیان له ئاوه‌ه‌وای هه‌ریمی جه‌زیره

۱ تقویم البلدان، ص ۴۲، سهرچاوه‌ی تریش جه‌خت له‌سه‌ر قسه‌کانی ده‌که‌نه‌وه، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۱/ ۳۵۰، لسترنج بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۱۷.

۳ له‌سهرچاوه‌کاندا به‌ چهند شێوه‌یه‌ک ناوی هاتوووه وه‌کو (ورمی- که‌وژان- تلا - گلا - الشراه- چی‌جست) و له‌ کاتی ئیستادا پێی ده‌گوتریت ده‌ریاچه‌ی په‌زایه، بۆ زیاتر زانیاری ب‌روانه: حسام الدین النقشبندی: ازریجان، ص ۴۴.

۴ تقویم البلدان، ص ص ۴۲- ۴۳.

۵ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۱/ ۳۵۰، القزوینی: اثار البلاد، ص ۴۹۵.

له لايه کی تر بارینی به فریځی زور له ناوچه چیاکانیداو له هندیځ چیا مانه وهی بۆ هه رچوار وهزی ساڵ وایکردوه لهو ناوچانه دا پلهی گهرما له خواره ده بیټ^۳، شهوه سه ره پای شهوه زور جار باس له ناوه هوای شاره کان کراوه، به جۆریځ شاری موسل^۴ ((به ناوه هوایه کی خوښ و له بار)) باسی کراوه^۵، هه رچی قه زوینییه وه سفیځ زور باشی ناوه هوای شاره که ی کردوه وه له وه رزه کانی ساڵدا بهو شیوه یه باسی ده کات ((له به هاردا ناوه هوایه کی خوښی هه یه، به لآم له وهزی هاویندا پله ی گهرمی زور به رزه بیته وه و وه کو دۆزه خ وایه، له زستانیشدا سه رماو سوئیځی زوقمی هه یه))^۶، هه روه ها له هه ندیځ شاردا پله ی گهرمی شه وه نده به رزه بیته وه ده بیته هژی بوونی خورما تیډا وه کو شاری ژهنگار^۷، شاری ئامه دیش له بهر نزیکه ی له جیاوه زور سارده^۸.

سه‌بار دت به ئاو هه‌وای هه‌ر یه‌مه‌کانی ئاران و ئه‌مینه ئازریه‌جانی‌ش به گشتی ساردن و به‌فرو باران به ریژه‌یه‌کی زۆر تیا یاندا ده‌بار ت و له‌سه‌ر لوتکه‌ی چیاکانیان زۆر جار به‌فرو به درێژایی

٢ مؤلف مجهول: حدود العالم من المشرق الى المغرب، تحقيق : يوسف الهادي، (القاهرة:١٩٩٩)، ص١١٧، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/ ١٣٤.

٤ ابن الفقيه: مختصر كتاب البلدان، ص ١٢٥.

٦ اثار البلاد واخبار العباد، ص ٢١٦.

٨ المقدسى: احسن التقاسيم، ص ١٢٩.

سال له سهرياندا ده مېنې^۱، شه ودهش وایکړدوه له وهرزی زستاندا تووشی شه پوټکی توندی سه رماو سول بين له بهر بارینی به فریکی زور.

شایه نی باسه ته بولفیدا جهخت له سهر شه ده کاته وه که له زستاندا باران و به فریکی زور تیاند د باریت، به جوریک نمونه ی چند شاریکی هیناو ته وه له م رووه وه و ده کو شاری به دلیس له ههریمی ترمینیا، کاتیک به چیا د هره دراوه، شه ودهش وایکړدوه له زستاندا ساردی له بهر بارینی به فریکی زور^۲ هه روه ها له باره ی شاری خه لاتیش هه مان بچون ده خاته پروو^۳.

هه ربویه لیږده ده کریت باس له وه بکریت ناو هه وای شه هه ریمه به گشتی ساردو سوله به تایبه تی له وهرزی زستاندا، شه ودهش زیاتر له بهر بوونی ژماره یه ک زنجیره چیا به که کاریگری هه بووه له سهر شه وده ی پله ی گهرمی به رده وام نزم بیت و ساردو سول بیت.

۱ المقدسي: المصدر نفسه، ص ۲۸۵، القزويني: اثار البلاد، ص ۲۱۵.

۲ تقويم البلدان، ص ۳۹۵.

۳ نفس المصدر والصفحة.

تهوه رهی دووهم

هه ریمی چیاکان

یه کهم/ بنه چهو ریشهی ناوه که:

هه ریمی چیا یاخود ناوچه چیا به کان به به شیخ له ولاتی کورد گوتراوه چونکه ((زۆرینهی چیا سه رکهش و بهرزو بلنده کانه))^۱.

ئه بولفیدا له لایهن خۆیه وه ولاتی چیا به کارهیناوه، له هه مان کاتدا ئاماژه به وه ده کات ((ولاتیکی ناسراوه له لایهن زۆرینهش پێی ده گوتری عێراقی عه جه می))^۲، هه لبه ته ئه و ناوهش له سه رده می سه لجوقیه کان هاته کایه وه بۆ ئه وهی جیا بکری ته وه له عێراقی عه ره بی^۳، ئه وهش له کاتی کدایه یا قوتی هه مه وی به نزیکه ی سه ده یه ک پێش ئه و ژیا وه باس له وه ده کات بۆ ئه و ناوه بنچینه یه کی کۆنی نه دۆزی وه ته وه و جه ختیش له سه ر ئه وه ده کاته وه که ئه و ناوه هه لئه یه بخری ته سه ر هه ری مه که وه^۴.

شایه نی با سه کاتی ک سه یری می ژو وی کۆن ده کری ته له سه ر چا وه کاندایه چه ندیی ناو بۆ ئه و هه ری مه به کارهاتو وه، ئه وه تا لای سه ر چا وه یۆنانیه کان پێی گوتراوه میدیا (Media) یاخود

۱ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۱۵.

۲ تقویم البلدان، ص ۴۰۸.

۳ کی لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۲۱.

۴ معجم البلدان، ۲ / ۹۹.

میدیا گه وره^۱، له سه رده مه ئیسلامیه کانیښ تییینی ده کریت له لایهن هه ندیک له ولاتناس نهو ناوه به کارهاتووه^۲.

هه روه ها له لای هه ندیک له ولاتناسانیښ به ولاتی (به هله وی) ناوی هاتووه^۳، به لام نهو ناوه له سه رده مانی درهنگ و دواتر نه ماوه به کاریښ نه هاتووه.

له لایه کی تر هه ریمی چیاکان به (قهستان) یش ناوی هاتووه^۴، نهو هشیان زاراوه یه کی فارسیه نه گهر له وشه که بکۆلینه وه هه مان واتای ولاتی چیا ده گه یه نی.

له گهل نهو دی زور ناو زاراوه بو نهو هه ریمه به کارهاتووه، به لام نهو دی زیاتر باو بووه به کارهاتووه هه ولاتی چیا، نهو هشیان زیاتر په یوه ندی هه یه به سروشتی ناوچه که وه، هه ر بویه نه بولفیداش هاوشیوهی ولاتناسانی پيش خوی هه مان ناوی به کارهیتاوه^۵.

دووه/ دیاریکردنی سنوری جوگرافی:

سه باره به سنوری جوگرافی هه ریمه که ناوبراو بهو شیویه سنوری دیاریکردووه ((نهو هه ریمه ده وره دراوه له لای روژئاوای به نازریبجان، له لای باشوری شتیک له ولاتی عیراق و خوزستان، له روژه لاتی به بیابانه کانی خوراسان و فارس، له باکوری ولاتی دیلم قه زوین و رهی نهو دی له چیاوه لیبانه وه دره ده چیته و ده چیته نیو و لام دیلم چونکه چیاکانی هاوسنوری نه وانه و به وانه وه ده وره دراوه))^۶.

دیاره نهو دیاریکردنهش وردو پیک و پیک نیه، له بهر نهو دی له بهشی روژئاوای سنوری ده وره دراوه به بهشینک له هه ریمی جه زیرهش، به لام نه بولفیدا باسی نه کردووه^۷.

۱، لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۲۰، طه باقر: مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة (بغداد: ۱۹۷۴)، ۱/ ۳۸۹.

۲ الهمداني: صفة جزيرة العرب، تحقيق: محمد بن علي الاكواع، (صنعا: ۱۹۸۳)، ص ۸۱، بنیامین التیطلی: رحلة بنیامین التیطلی، ترجمها وعلق حواشیها: عزز حداد (بغداد: ۱۹۴۵)، ص ۱۵۸.

۳ ابن الفقیه الهمداني: مختصر كتاب البلدان، ص ۱۹۴، ابن خرداذبة: المسالك والممالك ۱۹۸۸، ص ۵۸، المقدسي: احسن التقاسیم، ص ۲۹۰.

۴ القزوينی: اثار البلاد واخبار العباد، ص ۳۴۱.

۵ تقویم البلدان، ص ۴۰۸.

۶ نفس المصدر والصفحة.

۷ بو زیاتر زانیاری بروانه نه خشی ژماره (۱) له لیستی پاشکۆکان.

هەرچی ولاتناسانی سه دهی چواره من/ دهیه می زاینی زیاتر گرنگیان داوه به سنوری ههریمه که و نه بولفیداش پشتی به ستوو به بۆچونه کانی تهوان له مه دهستنیشانکردنی سنوری ههریمه که کاتیک ناماژه بهوه ده کهن ((تهو ههریمه پیک هاتوو له ماه^۱ کوفه و ماه به سه، تهو ناچانهی بهو دوانه وه په یوه ست و په یوه ندران له وهی ده چیتته سهریان ژماره یان پی زیاد ده کات، تهو هتا له بهشی رۆژئاوای ئازرییجانه، له بهشی باکوری سنوری ده یله م و قه زوین و ره ییه، له باشوری عیراق و خوزستانه))^۲.

ههروه ها هه ندیک له ولاتناسانی تریش هه مان بۆچوونی ته بولفیدایان هه یه ده بهاره ی دیاریکردنی سنوری ههریمه که^۳.

به گوهری وهی یه کیک له ژێده ره کان ولاتی چیای کۆن دابهش کراوه بۆ دو بهش، یه کیکیان به شه بچوکه که یه تی که کوردستانه له رۆژئاوا و تهو پێریان به شه گه وره که یه که عیراقی عه جه میه له رۆژه لات^۴، بهو پێیه زیاترینی ناوچه کوردنشینه کان ده که ویتته بهشی رۆژئاوا لهو ههریمه دا، تهو ناوچه یهش سه ره بخۆ نه بووه به لکو به شیک بووه لهو ههریمه دا، هه ر بۆیه له گه له تهو دا باس ده کریت^۵.

دیاره کوردیش هه ر له کۆندا لهو ناوچانه دا ژیاون و ناوچه چیاکانیان به مائی خۆیان داناهو و لاتناسانیش تهو وتانه پشت راست ده که نه وه کاتیک باس له وه ده کهن ((ناوچه چیاکان

۱ ماه: وشه یه کی فارسیه و به مانای مانگ دیت، چه ندین شیکردنه وهی تریشی بۆ کراوه و باس له وه ده کریت به مانای پایته خت دیت، هه ندیک ده لێن له وشه ی (ماد) وه هاتوو. یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۵/ ۴۸، بۆ زیاتر زانیاری له باره یه وه به وانه: حسام الدین النقشبندی: الكرد في الدينور وشهرزور خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين/ العاشر والحادی عشر المیلادیين، رساله ماجستير غیر منشوره، مقدمه الى كلية الاداب - جامعة صلاح الدين، (بغداد: ۱۹۷۵)، ص ۱۴ - ۱۵.

۲ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ۱۱۵، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۰۴، مولف مجهول: حدود العالم، ص ۱۰۶.

۳ القزوينی: اثار البلاد، ص ۳۴۱، القلقشندي: صبح الاعشى، ۴/ ۳۳۶.

۴ لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۲۱.

۵ حکیم احمد مام بکر: الكرد ولادهم، ص ۸۳.

به مالى كورد به جهرگه كان)) دانراوه^۱، نيين هه وه قه ليش چياكانى به ((هه وارى زستانه ي كوردو هاوينه واره كانيان داناهه))^۲.

به م شيوه به دواى ديارى كردنى سنورى هه ريمه كه، ده كريت باس له وه بكرىت له كاتى ئيستادا سنورى بهو شيوه به خواره وه به، ئه و زه وانه ده گريته وه كه ده كه ويته باكورى رۆژئاواى ئيران تاوه كو ده رياچه ي وه رمى، له ويشه وه دريژده يته وه بو ده شته كانى عيراق له رۆژئاوا و تاوه كو بيبابانى ئيرانى گه وه له رۆژه لات، هه وه ها ناچه چياكانى رۆژه لاتى نازربيجانىش ده گريته خو^۳.

هه رچى رۆژئاواى هه ريمى چيا به ديارترين شاره كورد به كانى ده گريته خو سنورى بهو شيوه به ديارى كراوه كه هه ريمى رۆژئاواى چيا ئه و شارو كورانه ده گريته خو كه ده كه ويته رۆژئاوا به هيليكى تراويلكه ي كه هه مه دان به شارى كرج ئه بى دلف ده به ستيته وه كاتيك ده كه ويته نيوان هه مه دان و ئه سبه هان^۴.

به هه مان شيوه ده كريت له كاتى ئيستادا به گويره ي وه ي يه كيك له توژه ره ان سنورى بهو شيوه به ديارى بكه ين، به شى ناوه راست له كوردستانى رۆژه لاتى (ئيران) كه پيك هاتوه له پاريزگاي كرمانشا (باختران) و كوردستان (سنندج) و به شه كانى رۆژئاوا له پاريزگاي هه مه دان، به شى باشورى له پاريزگاي نازربيجانى رۆژئاوا، ئه و ناچه به خوى له خويدا سنورى نيو ده وه لته به نيوان عيراق و ئيران له رۆژئاوا، وه زه ويه كانى پاريزگايانى ئاراك و زنجان له رۆژه لات و هيلى ميانداوب - مه باد - پيرانشه هر له باكورى لورستان له باشور^۵.

۱ اليقوبى: البلدان، ص ۲۰.

۲ صورة الارض، ص ۳۰۶.

۳ حسام الدين النقشبندى: الكرد في الدينور وشهرزور، ص ۲.

۴ احمد ميرزا ميرزا: غربي اقليم الجبال في صدر الاسلام حتى ۱۳۲هـ/ ۷۴۹م دراسة في التاريخ السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة، مقدمة الى كلية الاداب - جامعة صلاح الدين، (اربييل: ۱۹۹۵)، ص ۲۷.

۵ نيشتمان بشير محمد: الاحوال السياسية والاجتماعية والاقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين/ العاشر والحادي عشر الميلاديين، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب - جامعة صلاح الدين، (اربييل: ۱۹۹۴) ص ۱۸.

سییم / دیارترین شارەکانی:

لێره‌دا زیاتر جه‌خت له‌سه‌ر ئەو شارە کوردیانە دەکێتەوه‌ که‌ که‌وتوو‌نه‌ته‌ رۆژئاوای هه‌ریمی چیاو‌ و‌ به‌ولفییدا له‌ کتێبه‌که‌یدا ئاماژه‌ی پێ‌ک‌ردون.

١- اربیل (هه‌ولێر):^١

ناوبراو له‌گه‌ڵ شارەکانی هه‌ریمی چیا باسی‌کردوو‌ه‌و‌ کردوو‌یه‌تی به‌ بنکه‌ (پایته‌ختی) ده‌قه‌ری شارەزور، ده‌که‌و‌یت‌ه‌ نێوان هه‌ردوو‌ زێی و‌ دوو‌ رۆژ^٢ه‌ری له‌ شاری موسڵ دووره‌، هه‌روه‌ها خه‌ڵکی شارەکه‌ باس له‌وه‌ ده‌که‌ن هه‌ولێر شاریکی گه‌وره‌یه‌ به‌لام زۆری تێک‌چوو‌ه‌^٣.

جینگای باسه‌ ئەو شارە له‌ کاتی فه‌تح کردنی هه‌ریمی چیاو جه‌زیره‌ ناوی نه‌هاتوو‌ه‌، په‌نگه‌ ئەوه‌ش زیاتر له‌به‌ر ئەوه‌بێت له‌و کاته‌دا شاریکی نه‌ناسراو بووه‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ شارەکانی تر^٤، به‌لام له‌ سه‌رده‌مانی دواتر‌دا ناوی هاتوو‌ه‌ به‌تایبه‌تی له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی / نۆیه‌می زاینی ئین خرد‌اذبه‌ وه‌کو طسوجیک^٥ له‌ هه‌ریمی په‌شه‌ خا (السوداد) ناوی هێناوه‌نی^٦، هه‌رچی و‌لاتناسانی سه‌رده‌مانی دواتر نه‌وا وه‌کو شاریکی هه‌ریمی جه‌زیره‌ باسیان لێ‌وه‌کردوو‌ه‌^٧، که‌چی له‌لای ناوبراو خراوه‌ته‌ سه‌ر هه‌ریمی چیاوه‌، هۆکاره‌که‌شی په‌نگه‌ زیاتر په‌یوه‌ندی هه‌بی به‌ ده‌قه‌ری شارەزوروه‌، چونکه‌ دوا‌ی فه‌تح کردنی شارەزور به‌ درێژایی سه‌رده‌می ئومه‌ویه‌کانیش سه‌ر به‌ موسڵ بووه‌ تاوه‌کو رۆژگار خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی هارون په‌شید (١٧٠-١٩٣ه‌ / ٧٨٦-٨٠٨ز) کاتی‌ک لێی جیا‌کردوو‌ه‌و‌ کردی له‌ ده‌قه‌ریکی سه‌ربه‌خۆ^٨ و‌ دواتریش بوو به‌ به‌شێک له‌ هه‌ریمی چیا^٩ ئەوه‌ له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی

١ بۆ زیاتر زانیاری له‌ باره‌ی ناوی هه‌ولێر له‌ کۆنه‌وه‌ تاوه‌کو ئێستا ب‌روانه‌: اسماعیل شکر رسول: اربیل دراسة تاريخية في دورها الفكري والسياسي (١٩٣٩-١٩٥٨)، (السليمانية: ٢٠٠٥)، ص ١٨-٢٠.

٢ هه‌ر رۆژه‌ ریه‌ک نۆزده‌ میله‌، هه‌ر میلێک دوو کیلۆمه‌تره‌. فالتزهنتس: المکابیل والاوزان الاسلامیه، ص ٤١٣.

٣ تقویم البلدان، ص ٤١٣.

٤ محسن محمد حسین: اربیل في العهد الاتابكي، (بغداد: ١٩٨٦) ص ٣٣-٣٤.

٥ طسوج: زاراوه‌یه‌کی فارسیه‌و‌ ریشه‌که‌ی له‌ (تسو) هاتوو‌ه‌، به‌ پیترو که‌مه‌تره‌ له‌ کوره‌و‌ پارێزگا، به‌لکو وه‌کو به‌شێک وایه‌ له‌ کوره‌ یاقوت الحموی: معجم البلدان: ١/ ٣٨.

٦ المسالك والممالك، ص ١٨.

٧ یاقوت الحموي: المشترك وضعاً والمفترق صقعا، (گوتنگن: ١٨٤٦)، ص ١٩، القزوینی: اثار البلاد، ص ٢٩٠.

٨ البلادزي: فتوح البلدان، وضع حواشيه: عبدالقادر محمد علي، (بیروت: ٢٠٠٠)، ص ٢٠٠، قدامه بن جعفر: الحراج وضاعة الکنايه، شرح وتعليق: محمد حسين الزبيدي: (بغداد: ١٩٨١)، ص ١٧٥.

تريش ئەبولفیدا زۆرترین زانیاری بۆ کتیبە کەى سەرچاوە کنى پيش خۆى وەرگرتوو و گەريدهى مەغريبى ئين سەعيد (م ٦٨٥ / ١٢٨٨ ز) بە نزيكەى نيو سەده پيش ئەو ژياوه، هەولير ئەژمار کردووه بە بنکەى دهقەرى شارەزور^٢، ئەویش راستە خۆ ئەو زانیاریەى ليوەگرتوو، هەر بۆیه وەکو شارێک لە هەریمی چیا باسى ليوەکردووه.

هەروەها تییینی ئەوه دەگريت ئەوانەى لە دواى ئەو هاتوون بەتایبەتى قەلقەشەندى (م ٨٢١ / ١٤١٨ ز) بەهەمان رێچکەى ئەو خستویهتیه سەر هەمان هەریم بە بنکەى شارەزورى داناوه^٣.

٢ - شهرزور (شارەزور)^٤ :

بەپێى وتەکانى ئەبولفیدا شارێکى بچووکەو دەکەوتتە هەریمی چیاو لە هەمان کاتدا دەکەوتتە نیوان موسل و هەمەدان و لەلایەم زۆر کورپى زوحاک دروست کراوه، هەر بۆیه پێدەگوتريت شارى زور، نیوانى لەگەڵ مەراغە شەش قۇناغەو لەگەڵ شارى حولانیش بیست فەرەسەخە / ١٢٠ کیلۆمەتر^٥.

جیگای باسە شارەزور دەقەرێکى فراوانەو دەکەوتتە نیوان هەولير و هەمەدان لە هەریمی چیاو سەرجم دانیشتوانى کوردن^٦، هەرچى ولاتناسانى سەدهى چوارەم، دەیه مى زایینی سەرجم دەکەن ((شارێکى بچووکەو دانیشتوانى کوردن، هەردەم بە دەست کوردانەوه بووه هیچ میرو سەردارێکى ناکوردی حوکمى شارەزور نەکردووه بەلکو بەدەست خۆیانەوه بووه)^٧. سەبارەت بە جیاوازی لە بیرو بۆچونەکان دەربارەى بچووکى و گەورەى شارەکه دەگەریتەوه بۆ ئەوهى شارەزور ناوچەیهکى فراوانەو چەند شارو گوندیک لە خۆدەگريت وەکو (نیم ئازەرا

١ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ٣ / ٣٧٥.

٢ بسط الارض في الطول والعرض، ص ٩١.

٣ صبح الاعشى، ٤ / ٣٦٧.

٤ بۆ زیاتر زانیاری لە بارەى بنهچەو ریشهى ناوى شارەزور ماناکانى بروانه: فرست مرعي: الامارات الكردية في العصر العباسي الثاني، ص ص ٤٠ - ٤١.

٥ تقويم البلدان، ص ٤١٣.

٦ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ٣ / ٣٧٥، القزوينی: اثار البلاد، ص ص ٣٩٧ - ٣٩٨.

٧ الاضطخري: المسالك والممالك، ص ١١٨، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٣١٤.

(شارهزور) — بیر — دزان — تیرانشا — دیلمستان^۱، لیره‌دا ناوبراو وه‌کو ناوچه‌که به‌فراوانی باسی لیئوه‌نه‌کراوه به‌لکو وه‌کو شاریک لهو ده‌قه‌ردها باسی‌کردووه، هه‌ربۆیه وه‌کو شاریکی بچوک ناوزه‌نندیکردووه و شاره‌کانی تریش ته‌وه‌نده ناسراو نه‌بووه، تیت لهو ناوچه‌یه‌دا هه‌ر پروداو ناوه‌ینانیک هاتبی هه‌ر به‌ناوی شاره‌زور بووه.

له کاتی ئیستادا شاره‌زور به ده‌شته فراوانه‌کانی که ده‌که‌ویتته ته‌وپه‌ری باشوری روژه‌لاتی ناوچه چیا به‌کان له پارێزگای سلیمانی ده‌گوتیت^۲.

۳- نه‌اوند (نه‌هاوه‌ند):

به‌یه‌کیک له شاره‌ کۆنه‌کان داده‌نیت له هه‌ریمی چیاو ده‌که‌ویتته باشوری هه‌مه‌دان، هه‌لکه‌وته‌ی ته‌و شاره‌ که‌وتۆته سه‌رچیاو هه‌ر بۆیه ناوه‌ه‌وايه‌کی گونجاوی هه‌یه، باس له‌وه ده‌کریت پیغه‌مبه‌ر نوح (خوا لیی رازی بیت) دروستی کردووه^۳، هه‌روه‌ها شه‌رپکی گه‌وره^۴ تیی‌دا پرویداوه له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه عومه‌ری کوری خه‌تاب (۱۳- ۲۳ک / ۶۳۴- ۶۴۳ز)، نیوانی له‌گه‌ل هه‌مه‌دان چوار فه‌رسه‌خه/ ۸۴ کیلۆمه‌تر^۵.

له راستیدا دانیشتوانی ته‌و شاره‌ تیکه‌لاو بوونه له کوردو عه‌ره‌ب و فارس^۶، به‌لام مسته‌وفی قه‌زوینی جه‌خت له‌سه‌ر ته‌وه ده‌کاته‌وه که له روژگاری ته‌ودا، واته سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچی/ پانه‌ی زاینی، زۆرینه‌ی دانیشتوانی پیک هاتبوو له کوردان^۷.

۱ مسعر بن مهلهل: الرسالة الثانية، نشر: بطرس بولغارکوف وانس خالدون، (موسكو: ۱۹۶۰)، ص ۱۸، یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۳ / ۳۷۵.

۲ جاسم محمد خلف: محاضرات في جغرافية العراق الطبيعية والاقتصادية والبشرية، (القاهرة: ۱۹۶۱)، ص ۸۰.

۳ ته‌و بۆچوونه سه‌رچاوه‌کانی تریش پشت راستیان کردۆته‌وه کاتیک باس له‌وه ده‌که‌ن شاری نه‌هاوند پیغه‌مبه‌ر نوح (خوا لیی رازی بیت) بنیادی ناوه‌ ناوه‌کشی خۆی (نوح- ناوه‌ند، ه، پیتی (ح) زۆرجار ده‌گۆریت بۆ (ه) و کورتیشکراوه‌ته‌وه بۆته (نه‌اوند)، یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۵ / ۳۱۳، القزوينی: اثار البلاد، ص ۴۱۷.

۴ یه‌کیک له شه‌ره هه‌ره گه‌وره‌کانی تیدا رویدا له نیوان موسلمانه‌کان و فارسه‌کان له سالی (۱۹ک / ۶۴۰ز) که تیدا موسلمانه‌کان توانیان سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره به‌ده‌ست به‌ین، له‌به‌ر گرنگی شه‌ره‌که‌و سه‌رکه‌وتنیان ناوی لیبرا (فتح فتوح) البلاذري: فتوح البلدان، ص ۱۸۴، اليعقوبي: تاريخ اليعقوبي، (بيروت: ۱۹۶۰)، ۲ / ۱۵۶.

۵ تقويم البلدان، ص ۴۱۷.

۶ اليعقوبي: البلدان، ص ۸۳.

۷ نزهة القلوب، ص ۷۴.

٤- الدینور (دینه‌وهر):

شاریکه ده‌که‌وێته رۆژئاوای هه‌مه‌دان به‌ چهند میلێک له‌ باکوڕیه‌وه، نێوانی له‌گه‌ڵ موصل چل فەرسه‌خه‌/ ٢٤٠ کیلۆمه‌تر، به‌ هه‌مان شێوه له‌گه‌ڵ مه‌راغه‌ش چل فەرسه‌خه‌/ ٢٤٠ کیلۆمه‌تر، شاری دینه‌وهر وه‌کو هه‌مه‌دانه^١.

له‌به‌ر رۆشنایی وته‌کانی ئه‌بولفیذا، دینه‌وهر له‌ زۆر پڕوه‌وه وه‌کو هه‌مه‌دان وایه، به‌لام له‌ پڕوی گه‌وره‌ی به‌ پله‌ی دووهم دیت و قه‌واره‌کشی سی له‌سه‌ر چواری هه‌مه‌دانه^٢. له‌لایه‌کی تریش دووری و نزیکیی له‌گه‌ڵ شاره به‌ناوبانگه‌کان له‌گه‌ڵ هه‌ندیك شار باسیکردوه که له‌ راستیدا زۆر له‌و شاروه‌وه دوورن، به‌لام ده‌کریت باس له‌وه بکریته دینه‌وهر ده‌که‌وێته نزیك شاری قرمیسین (کرمانشا) و نێوانی له‌گه‌ڵ شاری هه‌مه‌دان بیست فەرسه‌خه‌/ ١٢٠ کیلۆمه‌تر^٣.
٥- هم‌دان (هه‌مه‌دان)^٤:

ئهو شاره ده‌که‌وێته ناوه‌راستی هه‌ریمی چیاوه، به‌یه‌کێک له‌ شاره هه‌ره گه‌وره‌کانی ئهو هه‌ریمه داده‌نریته و چوار ده‌رگای هه‌بووه، هه‌روه‌ها گرنگیه‌کی تایبه‌تیشی هه‌بووه له‌به‌رئهوێ که‌وتۆته سه‌ر ریگای کۆنی کاروانه‌کان و هه‌ج، نێوانی له‌گه‌ڵ حولان شه‌ست و هه‌وت فەرسه‌خه‌/ ٤٠٢ کیلۆمه‌تر له‌گه‌ڵ شاری قوم پینج قۆناغه^٥.

دیاره هه‌مه‌دان یه‌کێکه له‌ شاره هه‌ره کۆنه‌کان، هه‌ر بۆیه له‌لای ولاتناسان به‌ ((کۆنترین شار له‌ هه‌ریمی چیا)) دانراوه^٦، به‌هه‌مان شێوه ئهو شاره له‌ پێشتردا پایته‌ختی ده‌وله‌تی مییدییه‌کان بووه به‌ناوی ((ته‌کباتانه) و گرنگیه‌کی زۆری هه‌بووه، له‌به‌رئهوێ ریگایه‌کی سه‌ره‌کی بوو که ئێرانی به‌ عێراق ده‌به‌ستایه‌وه^٧ و نه‌ک ته‌نیا ئهو دوو ولاته به‌لکو خاڵێکی

١ تقویم البلدان، ص ٤١٥.

٢ الاضطخري: المسالك والممالك، ص ١١٧، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٣٠٨.

٣ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/ ٥٤٥.

٤ سه‌بارته به‌ ناوه‌که‌ی، ولاتناسان باس له‌وه ده‌کهن هه‌مه‌دان کۆری فلوج کۆری سام کۆری نوح بنیادی ناوه‌ ناوه‌که له‌وه هاتوه، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٥/ ٤١٠، القزويني: اثار البلاد، ص ٤٨٣.

٥ تقویم البلدان، ص ٤١٧.

٦ ابن الفقيه: مختصر كتاب البلدان، ص ٢٠٣، ياقوت: معجم البلدان، ٥/ ٤١٢.

٧ کارل بروکلمان: تاريخ الشعوب الاسلاميه، ص ١٠٣، نيشتمان بشير محمد: الاحوال السياسية والاجتماعية، ص ١٩.

سهره کی بووه له سهر ريځاي نيوان رۆژه لالت و رۆژناو او شاري کي گرنګ بووه لهم پرووه له کوردستان^۱.

له لايه کي تر له بهرته وهی شاري کي گه ووهو خوښ و ناو هه وايه کي له باري هه بووه، هه ريځيه بوته جيځاي سهرنجي پادشاکاني فارس له کونداو کوشک و ته لاري گه وريان تيدا دروستکردبوو له ورزه کاني به هارو هاوينا سهردانيان ده کرد، له بهرته وهی وهکو به ههشت وابووه^۲.

۶- قرميسين (کرمانشا):

يه کيکه له شاره گرنه کاني رۆژناوای هه ريځي چياو ده که ويته نيوان حولان و هه مه دان و نزیکه له شاري دينه وهر به دووري سي فرسه خ/ ۱۸۰ کيلومتر، نهو شاره پيی گوتراوه کرمانشا^۳ و يه کيک بووه له شاره گه ووهو جوانه کان لهو هه ريتمه داو ناوهدان و قهله بالغ بووه به خه لک^۴.

سه بارهت به بۆچوونه کاني ناوبراو ده باره ی نهو شاره هيچ جياوازيه که به ديناکريته له گه ل و لاتناساني ترو نه وانيش جهخت له سهر قسه کاني نهو ده که نه وه^۵.

هه ووه ها له کاتي ئيستادا شاره که بهرده وام ناوهدانه به ناوی باختران (کرمانشا) له رۆژناوای ئيژان و سهرجه م دانيشتواني کوردن^۶.

۷- اسد اباذ (تهسه د ئاباد):

۱ ادريس محمد حسم الدوسكي: همدان من الفتح الاسلامي الى سقوطها بيد المغول، (دهوك: ۲۰۰۶) ص ۱۶۵.

۲ القزويني: اشار البلاد، ص ۴۸۳.

۳ ده باره ی ناوی، ناوبراو هيچ بۆچوونيك نه خستوته رشو ته نيا باس لهوه ده کات پيښگوتراوه کرمانشا، به لام له سهر چاوه کاندایيروپای جياواز ههيه له باره ی ناوی و نهو که سه ی بنيادی ناوه، نه وه تا باس لهوه ده کريت قوباد کورپ فه يروز سه يری ولاته که ی کرد له نيوان مه دائن (سه مان پاک) و بلغ هيچ نارچه يه کي نه ديت ناوه واکه ی له قرميسين باشتر بيته. له بهرته وه برياريدا له ويدا نيسته جي بيته و ناوی شاره که کرده (کرمان شاهان) دواتر کورتکرايه وه بوويه (کرمانشا)، ابن الفقيه: مختصر کتاب البلدان، ص ۱۹۵، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۴/ ۳۳۰، القزويني: اشار البلاد، ص ۴۳۳، که چي يه کيک له ولاتناسه کان باس لهوه ده کات به هرام کورپ شابوري ساساني بنيادی ناوهو قوباد کورپ فه يروز دووباره نوژه نيکردوته وه المستوفي القزويني: نزهة القلوب، ص ۱۰۸.

۴ تقويم البلدان، ص ۴۱۳.

۵ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۴/ ۳۳۰ - ۳۳۱، القزويني: اشار البلاد، ص ۴۳۳، القلقشندي: صبح الاعشى، ۴/ ۳۶۹.

۶ نيشتمان بشير محمد: الاحوال السياسية، ص ۲۵، احمد ميرزار ميرزا: غربي اقليم الجبال، ص ۴۵.

شارۆچكەيەكە نڧوانى لەگەڵ ھەمەدان قۆناغىكە بەرھە عىراق، ھەرودھا لەگەڵ (قصر اللصوص)^٢ ھەوت فەرسەخ / ٤٢ كىلۆمەتر، لەگەڵ ھەمەدانىش نۆ فەرسەخ / ٥٤ كىلۆمەتر و لەگەڵ دىنەودەريش ھەقدە فەرسەخ / ١٠٢ كىلۆمەتر^٣.

ديارە ئەو شارە لە كۆتايەكانى سەدەى سىيەمى كۆچى / نۆيەمى زايىنى وەكو گوندىك وابوو، بەلام لەسەردەمانى دواتر گەشاندەيەكى بەرچاوى بە خۆيەو ديوو و بۆتە شارىكى بچوك و ئاودەدان و دانىشتوانى زۆر بوو^٤، كەچى ئەبولىفیدا وەكو شارۆچكەيەك باسكردوو ئەوەشيان ڕەنگە لەبەرئەو بى لەسەردەمى ئەودا بچوك بوو وەكو شارۆچكەيەك خۆى نيشاندەو.

٨- بروجرد:

يەككى تەر لە شارەكانى ھەريىمى چياو ھەژدە فەرسەخ / ١٠٨ كىلۆمەتر لە ھەمەدانەو دوورە^٥. جىگای باسە سەرچاوەكانى تريش ھەمان بۆچونيان ھەيەو جەخت لەسەر ئەو دەكەنەو كە يەكك بوو لەو شارانەى دريژيەكەى زۆر زياتر بوو لە پانيەكەى^٦.

٩- قصر اللصوص (كىنگەوەر):

بەيى و تەكانى ئەبولىفیدا شارىكە نزيكە لە ئەسەد ئاباد و دەكەيژتە نڧوان ھەمەدان و كرمانشا، پيشى گوتراو كنگور^٧، نڧوانى لەگەڵ ئەسەد ئاباد ھەوت فەرسەخ / ٤٢ كىلۆمەتر^٨.

١ سەبارەت بەناوى، ولاتناسان باس لەو دەكەن ئەسەد كورى سەروى حومەيرى ئەو شارەى نۆژەنكردۆتەو دواى ئەو بەخۆى و ھۆزەكەى لە پيش ئىسلامدا پييدا تيپەريون، ھەرودھا جەخت لەسەر ئەو دەكەنەو كە كوردو فارسى تيدا بوو مسعر بن مەلھل: الرسالة الثانية، ص ٧٠، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ١ / ١٧٦.

٢ دەربارەى ئەو شارە پروانە: ل ١٠٨.

٣ تقويم البلدان، ص ٤١٧.

٤ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٣٠٦، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٩٥، الادريسي: نزهة المشتاق، ص ٢٣٧.

٥ تقويم البلدان، ص ٤١٩.

٦ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٣١٣، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ١ / ٤٠٤، القزويني: اثار البلاد، ص ٣٠٧.

٧ كنگور: شارىكى كۆنەو دەكەيژتە نڧوان ھەمەدان و كرمانشا، لەسەردەمى فتوحاتى ئىسلامى ناى شارەكە گۆراو پيشگوترا (قصر اللصوص)، چونكە لەو كاتەى موسلمانەكانى گەيشتنە ئەو شارە ھەندىك لە خەلكى شارەكە ولاغى موسلمانەكانيان ڕفاند. ھەريۆيە ئەو ناوەى ليئرا، ياقوت الحموي: المشترك وضعاً، ص ٣٥١، القزويني: اثار البلاد، ص ٤٤٨.

٨ تقويم البلدان، ص ٤١٥.

یه کیکی تره له شارەکانی رۆژئاوای چیاو دەکەوتتە کورەیی ماسبذان، لێرەدا ئەبەلفیدا دەیهوێت وانیشتان بدات سیروان ماسبذانیشتی پێدەگوتریت، شارێکی کۆنەو دەکەوتتە نێو چیاو دۆلایەکان، لەوێشیاندا وەکو شاری مەککە وایە لە دوورگەی عەرەب، نێوانی لەگەڵ شاری سەیمەرە^۱ دوو قۆناغە، لە شاری ماسبذان خەلیفەیی عەبباسی مەهدی (۱۵۸ - ۱۶۹ ک/ ۷۷۵ - ۷۸۰ ز) زیادەو هەر لەویدا مردوو و نێژراوە، هەر بۆیە بۆچوونێکی وا لە ئارادایە کە پێرۆزترین گۆر لەدوای گۆری پێغەمبەر (درودی خۆی لەسەر بێت)، گۆری شاری ماسبذانە^۲.

لە راستیدا سیروان شارێک بووە لە کورەیی ماسبذان لە هەریمی چیا، کەچی ناوبراو وای نیشاندانە هەردووکیان یەکن و لەو بۆچوونەش وڵاتناسی تریش هەیه بەو شیوەیە باسیکردوون^۳. هەروەها باس لەو دەکریت لە سەرەتادا شاری سیروان وەکو گوندێک وابوو^۴، دواتر گەشەیی کردوو و بوو بە شارێکی بچووک و گەشاوە خانوو دامەزراوەکانی وەکو شاری موسڵ و تکریتە کاتێک لەبەردو گەچ دروستکراون^۵.

۱۱ - سەرورد (سەرەوێرد):

ناوبراو لە بارەیی ئەو شارە تەنیا باس لەو دەکات ((شارێکی بچووکەو زۆرینەیی دانیشتوانی کوردەو دەکەوتتە نزیک شاری زنجان))^۶.

شایەنی باسە دەکریت باس لەو بکریت لەگەڵ ئەوێ ئەبەلفیدا خۆی کورد بوو بەلام زۆر نەپەرژاوتە سەر دانیشتوانی شارەکان و ناوی کوردی کەم هێناوە و تەنانت لەسەر تاپای کتیبەکەیی چەند جارێک ناوی کوردی هێناوەو شاری سەرەوێرد یەکیکە لەو شارانەیی کە ناویانی تێدا هێناوە.

لەلایەکی تریش سەرچاوەکانیش جەخت لەسەر ئەو دەکەنەو و باس لەو دەکەن ((وەکو شارەزوور وایەو شارێکی بچووکەو زۆرینەیی دانیشتوانی کوردن، هیچ کەسێک لەسەردار مێری خەلیفەکانی حوکیمان نەکردوو، بەلکو کوردان خۆیان دەسلەلاتی خۆیان تێدا بەرپێوەبردوو))^۱.

۱ دەربارەیی شاری سەیمەرە بروانە: ل ۱۱۸.

۲ تقویم البلدان، ص ۴۱۵.

۳ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۳ / ۲۹۶.

۴ ابن الفقیة: مختصر کتاب البلدان، ص ۱۹۴.

۵ الاصلطخي: المسالك والممالك، ص ۱۱۸، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۱۴.

۶ تقویم البلدان، ص ۴۱۵.

۱۲- قصر شیرین:

یه کیکه له شاره کۆنه کانی روژتاوای هه‌ریمی چیاو ده‌که‌ویته نزیک کرمانشا، له راستیدا تهو شاره کيسرا نه‌په‌رويز بو شیرینی خیزانی دروست‌کردو هه‌ر به‌ناوی نه‌وه‌وه ناوړا^۲، نیوانی له‌گه‌ل هه‌مه‌دان و حولان په‌نجا فه‌رسه‌خه/۳۰۰ کیلۆمه‌تر، له‌گه‌ل خانه‌قین هه‌وت فه‌رسه‌خه/۴۲ کیلۆمه‌تر و له‌گه‌ل شاره‌زوور بیست فه‌رسه‌خه/۶۰ کیلۆمه‌تر^۳.

جیڳای ٿا ماڙه پيڪرڻه تاوهڪو روزگاري ٿه مروضمان ڙيان تيڊا بهردو اومه دهڪه ويٽه به شسي
زه هاوي سهر به شاري ڪر مانشا ۽.

۱۲- الصمیرہ (سہ ماہیہ):

ئەو شارە لە دەورووبەری ھەریمی چیاھەو لەو پەڕی باشوریەتی و نزیکە لە ولاتی خوزستان، شاریکی بچوکەو ئاوەھەوایەکی خۆش و گونجاو و لەباری ھەییە تەنانت بە ناوبانگیشە بە زۆری کانیو و رووبارەکانی، نێوانیشی لەگەڵ شاری سپروان دوو قۆناغە رێجە^۵.

دیاره نمو شاره خوئی ده که ویتته کوره (مهرجان قذف) و له لایهن خویه وه کوره یه کی فراوانه و چه ند شارو گوندیک له خو ده گریته،^۶ دیارترینیان هه رسی شاری سه میهره و شاپور خواست و نه لشیته ره، شاری سه میهره وه کو بایته ختی وابه.^۷

ههروهه‌ها ولاتناسانی سه‌دهی چواره‌می کۆچیش / دهیه‌می زاینی وه‌کو شارێکی بچووک و ئاوه‌دان و گه‌شاوه باسان لێهه‌کردووه^۱.

١ الاصطخري: المسالك والممالك، ص١١٨، ابن حوقل: صورة الارض، ص٣١٤، مؤلف مجهول حدود العالم، ص١٠٨، القلقشندي: صبح الاعشى، ٤/٣٦٩.

۲ بنیادنانی ئەو شارە لەلایەن کیسرا ئەپرویز یەکیک بوو لە دیاردە سەرسورەییەنەرەکانی جیهان، کاتیکی خۆی لە شاری کرمانشا بوو شیرینی دەستگیریانی داوای لێکرد کۆشکیکی بۆ دروست بکات لە وڵاتدا و پێنەمی نەبێ، ئەویش بۆی دروستکردو هەر بەناوی ئەویەوهنا، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۴/ ۳۵۸، القزوينی : اثار السلا، ص ۲۴۱.

٣ تقويم البلدان، ص ٤١٥.

٤ محمد مهردوخی: میژووی کوردو کوردستان، ل ٢٦.

٥ تقويم البلدان، ص ٤١٣.

٦ العقوبة: البدان، ص٧٢، باقوت الحموى: معجم البدان، ٣ / ٤٣٩.

٧ حسام الدين النقشبندی: الكرد في الدينور وشهرزور، ص ٢٨.

هەرچی دانیشتوانی شارەکهیه له سه دهی سییه می کوچی / نزیه می زاینی پێک هاتبوو له کوردو فارس و عه ره ب^۲.

له لایه کی تر یه کیك له شارە دیاره کانی ئەو هه ریمه شاری (حولان) ه که کوردی تیدا ژیاوه و ئەبولفیدا باسینه کردوه له گه ل هه ریمی چیاکان و به لکو له گه ل ولاتی عیراق ئاماژه ی پیکردوه و باس له وه ده کات هه ندیک ده لێن له ولاتی عیراقه و هه ندیکی دیکه باس له وه ده که ن سه ر به هه ریمی چیاکانه، له هه مان کاتدا جه خت له سه ر ئەوه ده کاته وه له عیراقدا هیچ شاریک به قه د حولان نزیك نیه له چیاکان^۳.

جینگای ئاماژه پیکردنه ئەو شارە له به رچهند فاکته ریک خرایه سه ر هه ریمی چیاکان، وه کو نزیکی له چیاکان و هه مان ئاوه وه ای ئەوی هیه له به رته وه له عیراق جیاکرایه وه خرایه سه ر ئەو هه ریمه وه^۴. هه رچی بوونی کورده له و شارهدا یه کیك له توێژه ران باس له وه ده کات له سه ده ی یه که می کوچی / حه وته می زاینی بوونی هه بووه له و شارهدا، ئەوه ش بۆمان ده سه لمێنی که پێش هاتنی ئیسلامیش بوونیان هه بووه له و شارهدا^۵ و ولتناس یه عقوبیش ئاماژه به وه ده کات دانیشتوانه که ی تیکه لاون له عه ره ب و عه جهم، مه به ستیش له عه جهم کوردو فارسه^۶. به و شیوه یه هه رچهنده ئەو شارە خراوته سه ر هه ریمی چیاکان، به لām ئەبولفیدا وه کو شاریکی ولاتی عیراق باسی کردوه^۷.

۱ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ۱۱۸، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۱۴.

۲ اليعقوبي: البلدان، ص ۷۲.

۳ تقويم البلدان، ص ص ۳۰۶ - ۳۰۷.

۴ قدامة بن جعفر: الخراج وصناعة الكتابة، ص ۱۷۳، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۱۴، محمد خليل: تاريخ الكرد في الحضارة الاسلامية، (السليمانية: ۲۰۰۷)، ص ۱۳۸.

۵ زرار صديق توفيق: الكورد في العصر العباسي حتى مجئ البويهيين (۱۳۲ - ۳۳۴ هـ / ۷۴۹ - ۹۴۶ م) دراسة في تاريخهم السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة، مقدمة الى كلية الاداب - جامعة صلاح الدين، (اربيل: ۱۹۹۴)، ص ۲۰.

۶ البلدان، ص ۷۵.

۷ تقويم البلدان، ص ۳۰۷.

تهوه رهی سییه م

هه ری می جه زیره

یه کیکی تره له وه هه ری مانه ی کورد هه ر له کۆنه وه تیدا نیشته جی بووه، نه وه هه ری مه له لایه ن جوگرافیناس و میژوونوسان به و ناوچه ی ده که ویتنه نیوان هه ردوو رووباری دیجله و فورات به تاییه تی به شی باکوری هه ری می جه زیره ی پیگوتراوه ^۱، له و پروه شه وه ته بولفیدا هه مان بیرو بوچوونی هه یه سه باره ت به هه ری مه که و باس له وه ده کات ((هه ری می جه زیره، نه وه ولاته یه ده که ویتنه نیوان هه ردوو رووباری دیجله و فورات، سه ره پای نه وه ش زور ناوچه ی تریش که لییه وه نزیک بووه خراوه ته سه ری وه کو شاری روحبه و چه ند شاریکی دیکه)) ^۲.

جینگای ناماژه پیکردنه نه وه هه ری مه له لایه ن ولاتناسان ناوی دیکه شی بو به کاره ی تراوه، وه کو ته ملقدسی و یاقوتی هه مه ی زاراوه ی (اقور) یان به کاره ی تراوه ^۳، ته نانه ت یاقوت لای خو ی (ابور)یشی به کاره ی تراوه ^۴ به لام نه وه ی تیبینی ده کریت نه وه ی زیاتر هه ری مه که ی پیتاسراوه هه ر جه زیره یه، نه وه ش زیاتر په یوه ندی هه یه به سه روشتی ناوچه که وه و نه و ناوه زیاتر به کاره اتاوه، هه ری یه خو ی ته بولفیداش نه و ناوه ی لایه سندن بووه به کاره ی تراوه.

۱ ابن الفقیه: مختصر کتاب البلدان، ص ۱۲۳، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۱۸۹، القزوینی: اشار البلاد، ص ۳۵۱، القرمانی: اخبار الدول واثار الاول، ص ۴۴۴.

۲ تقویم البلدان، ص ۲۷۳.

۳ احسن التقاسیم، ص ۱۲۴، معجم البلدان، ۲ / ۱۳۴.

۴ المشترك وضعاً والافتراق صقعا، ص ۱۰۳.

یەكەم/ دیاریکردنی سنوری جوگرافی :

ناوبراو یەكێكە لەو جوگرافیناسانەى زۆر بە تێرو تەسەلى باسى سنورى ھەرێمەكەى كردوووە بەو شیوەیە باسى لێوەدەكات، ھەرێمى جەزیرە دەورودراوە بەبەشێك لە ئەرمینیاو بەشێك لە ولاتی پۆم رۆژئاواى جەزیرە، بەشێك لە ولاتى شام و بیابانەكانى باشوریەتى، عێراق پۆژھەڵاتیەتى، بەشێك لە ئەرمینیا باکوریەتى^۱.

ھەرودھا کاتیك باس لەو دەكات ئەو ھەرێمە دەكەوێتە نیوان ھەردوو پووبارى ديجلەو فورات، ئەوا دەكریت لەبەر پۆشنایى قسەكانى سنورى ھەرێمەكە دیارى بكەین، بەشیوەیەك پێرھەوى رۆیشتنى پووبارى فورات بۆتە سنورو خالى لێك جیاكەرەوى نیوان ھەرێمى جەزیرەو ولاتى شام لە پۆژئاوا، ھەرودھا پووبارى ديجلە بە پێى پێرھەوى رۆیشتنى سروشتى خۆى بۆتە سنورو خالى لێك جیاكەرەوى ھەرێمى جەزیرە لە ئازریجان و ھەرێمى چیا لە بەشى پۆژھەڵاتى، ھەربۆیە لە لای پۆژھەڵات و پۆژئاواى سنورێكى دیاریکراوى ھەیەو هیچ جوړە ناكۆکیەكیش لەسەرى نیە. چونكە ھەردوو پووبارەكە سنورى سروشتى دیارى دەكەن^۲.

ھەرچى سنورى باشوریەتى، بە گۆیەى قسەكانى ئەبولفیدا دەكریت باس لەو بەكریت شارى تكریت لەسەر پووبارى ديجلە دواين شارە سەر بە ھەرێمى جەزیرە و بە ھەمان شیوە شارى ھیت لەسەر پووبارى فورات دواين سنورى ئەو ھەرێمە لە باشور^۳، لەبەرئەو دەكریت بلین ئەو ھیلە تراویلکەىیەكە درێژدەبێتەو لە ھیت لەسەر پووبارى فورات لە پۆژئاوا بۆ تكریت لەسەر پووبارى ديجلە لە پۆژھەڵات بۆتە سنورى دیاریکراو لە نیوان جەزیرە لە باکورو عێراق لە باشور، ئەوەش وای نیشان دەدا كە بۆتە سنورى باشور بۆ ھەرێمى جەزیرە^۴.

لەلایەكى دیکەش دیاریکردنی سنورى باکوری ھەرێمەكە تارادەيەك ئاستەم بوو، ھەرچەندە ئەبولفیدا بەشێك لە ئەرمینیاى بە سنورى باکوری داناو^۵، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا زۆر دیاریکراو نەبوو، لەبەرئەوئەو ئەو ناوچەى ھاوسنور بوو لەگەڵ رۆمەكان و بەردەوام شەروشۆر

۱ تقويم البلدان، ص ۲۷۳، بۆ زانیاری زیاتر بپوانە نەخشەى ژمارە (۳)، لە لیستی پاشکۆکان.

۲ تقويم البلدان، ص ۲۷۳، بۆ زیاتر زانیاری بپوانە: محمد جاسم حمادی: الجزيرة الفراتية والموصل دراسة في التاريخ السياسي والاداري (۱۲۷- ۱۳۱۸هـ / ۷۴۴- ۸۳۳م)، (بغداد: ۱۹۷۷)، ص ۳۹.

۳ تقويم البلدان، ص ۲۸۹

۴. محمد جاسم حمادی: الجزيرة الفراتية والموصل، ص ۴۱.

۵ تقويم البلدان، ص ۲۷۳.

پاشاۋەدى شۆيىنەۋارى سەرسۈرھىيەنەرى تىددايە، چۈنكى يەكەن بۈۋە لە شارەكانى رۆم و نزيكه لە قەلای رۆم لەبەشى باكورى رۆژھەلاتى رۈوبارى فورات^۱.

۲- ماردین:

شارىكى سەخت و قائمە لەسەر چيايەكى بەرز بنیادنراۋە كە بەرزىەكەى دوو فەرسەخ / ۱۲ كیلۆمەتر^۲، لەبەرسەختى و قايى ناتوانریت بەھىز بەسەرىدا زال بىت، ئەو شارە لەلایەن خۆيەۋە دەكەۋىتە نزيك شارى نەسىيىن، تىدا جۆرە ماريك ھەيە لە جۆرەكانى ترى مار بەۋە جیادەكرىتەۋە كە بكۆژ و كاريگەرن^۳.

جىنگاى ناماژەپىكردنە ئەبولىفیدا شۆيىنگەى جوگرافى شارەكەى بە رۈونى نەخستۆتەرۈۈ لەگەل ئەۋەى كىتەبەكەى تەۋاۋ جوگرافىە، ھەربۆيە لىرەدا دەكرىت ناماژە بەۋە بكرىت ئەۋ شارە دەكەۋىتە دەقەرى بەكرو دەروانىتە سەر شارەكانى دونیسرو داراۋ نەسىيىن^۴، ھەروەھا زۆربەى دانىشتوانى شارەكە و دەۋرۈبەرى پىك ھاتبۈۋ لە كوردان و شارىكى ئاۋەدان بۈۋە^۵.

۳- شمشاط (شىمشات):

بە گویرەى وتەكانى ئەبولىفیدا ئەۋ شارە لە سەنگەرەكانى پىشەۋەى (شغور) ى جەزیرەيەۋ دەكەۋىتە نىۋان شارى ئامەدو خرتىرت^۶.

دىارە سەرچاۋەكانى پىش ئەبولىفیداش دەربارەى ئەۋ شارە باس لەۋە دەكەن ((ئەۋ شارە سەنگەرى پىشەۋەى جەزیرەيەۋ دەكەۋىتە كەنارەكانى رۈوبارى فورات لە بەشى رۆژئاۋاى ھەرىمەكەدا))^۷.

۱ تقويم البلدان، ص ۲۷۶.

۲ لە راستیدا ئەۋ ژمارەيە زىدەروپى تىددايە، چۈنكى (۱۲) كیلۆمەتر دەكاتە (۱۲) ھەزار مەترو چيا لە جىهان لەشەش ھەزار مەتر تىپەر ناكات.

۳ تقويم البلدان، ص ۲۷۹.

۴ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۵ / ۳۹، سەبارەت بەۋ شارانە لە لاپەرەكانى دواتردا باسيان لىۋەدەكەين.

۵ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة في ذكر امراء الشام والجزيرة، تحقيق: يحيى عبادە، (دمشق: ۱۹۷۸)، ج ۳، ق ۱ / ۱۴۷.

۶ تقويم البلدان، ص ۲۷۷.

۷ الاصلطخري: المسالك والممالك، ص ۵۳، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۳، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۳ / ۳۶۲.

٤- راس العين (سەراکانی):^١

ئەو شارە لە ئاستی پرووی زەوی نزمترەو تێدا سەرچاوەی زیاتر لە سێ سەد کانی لێیە^٢ و ئاوی ئەم کانیاوانەش سازگارن و بە هەر هەموویان پروویاری خاپور دروست دەکەن، هەرچی هەلکەوتەیی شارەکەییە ئەوا لە ناوچە بەرایەکانی دەقەری رەبیعیە لە نزیک دەقەری موزەر، لە سەرچاوەکاندا باس لەو دەکریت ئەو شارە کەوتۆتە دەقەری بەکر و کانیه کانی بۆتە سەرچاوە بۆ رووباری دێجلە، بەلام لە راستیدا کەوتوونەتە هەلەو، دوو رۆژە پێ لە شاری حران دوورە^٣. لێردەدا ناوبراو شوێنگەیی جوگرافی بە گۆیڕەیی دەقەرەکان دیاریکردووەو نەپڕژاوتە سەر ئەوێ کە دەکەوتتە نیوان شارەکانی حران و نەسیبەن و دونیسر، نیوانی لەگەڵ نەسیبەن پانزە فەرسەخە/٩٠ کیلۆمەتر^٤.

هەرودەها لە بارەیی دانیشتوانی ((کورد زۆرینەیی دانیشتوانی شارەکە پێک دەهێن))^٥.

٥- میافارقین (فارقین):^٦

بنکەیی دەقەری بەکرەو دەکەوتتە نیوان هەریمی جەزیرەو ئەرمینیا بەلام وەکو شارێک وایە لە هەریمی جەزیرە، پێگای نیوان موسڵ و میافارقین بە حسنکیف (حصن کیفا) شەش رۆژە پێیەو هەمان پێگا بە ماردین هەشت رۆژە پێیە، دەربارەیی ناوی^٧ لەبەر زۆری پیتەکانی هەندێکی کەمکراوەتەو بۆتە فارقین^٨.

١ لە کاتی ئیستادا دەکەوتتە خاکی سوریا و پێشی دەگوتریت (عین الوردە)

٢ دەربارەیی کانیاوەکانی ئین جوبەر(م٦١٤ک/ ١٢١٧ز) گەڕیدە خۆی سەردانی ئەو شارەیی کردووە و ناماژە بەو دەکات ناوی شارەکە پێ بە پێستیەتی ناوچەکەییەو جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو کە کانیاوی زۆر بوو لە دیارترین ئەو کانیاوەش (الصرار والزهرية) یە. رحلة ابن جبر المعروف تحت اسم (اعتبار الناس في الاثار الکريمة والمناسک)، قدم له ووضع حواشیه وعلق علیه: ابراهيم شمس الدين، (بیروت: ٢٠٠٣)، ص ص ١٨٩ - ١٩٠.

٣ تقویم البلدان، ص ٢٧٩

٤ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ٣/ ١٤.

٥ ابن قنوطا: تاج التراجم، حققه وقدم له: محمد خير رمضان يوسف(دمشق: ١٩٩٢)، ص ٨٨.

٦ لە کاتی ئیستادا دەکەوتتە خاکی تورکیا و هەمان ناوی هەییە.

٧ دەربارەیی ناوی باس لەو دەکریت (میا) ناوی بنیادنەری شارەکەییە (فارقین) ناوی شارەکەییە، الانصاری: نخبه الدهر في عجائب البر والبحر، ص ٢٥٧، بۆ زیاتر زانیاری دەربارەیی ناوی بڕوانە: فاترە محمد عزت: الكرد في

سەرچاوه‌ی تریش له باره‌یه‌وه هه‌مان بۆ‌چوون ده‌خه‌نه‌پوو ته‌نانه‌ت ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن ((کو‌رد هه‌ر له سه‌رده‌مانی کۆنه‌وه له‌و شاره‌دا نیشه‌جی بو‌ونه))^۲، یا‌قووتی هه‌مه‌ویش باس له‌وه ده‌کات ((له‌ رۆژگاری ئی‌مه‌دا کو‌رده شامیه‌کان تیدا نیشه‌جی بو‌ونه))^۳.
 ۶- دارا:

ده‌باره‌ی ئه‌و شاره‌ ناوبراو ته‌نیا باس له‌وه ده‌کات یه‌کی‌که له‌ شاره‌کانی هه‌ری‌می جه‌زیره‌و ده‌که‌وێته بناری چیا‌ی ماردین^۴، که‌چی له‌ سه‌رچاوه‌کانی تر زیاتر تیشکیان خستۆته سه‌رو باس له‌وه ده‌که‌ن ((ده‌که‌وێته نیوان هه‌ردوو شاری نه‌سی‌بین و ماردین))^۵.
 هه‌روه‌ها له‌باره‌ی ناوی شاره‌که‌ش باس له‌وه ده‌کری‌ت پادشای ئه‌خمینی دارای سی‌یه‌م (۳۳۵- ۳۳۰ پ.ز) بنیادی ناوه^۶، له‌لایه‌کی تر باس له‌وه ده‌کری‌ت سه‌ربازگه‌ی دارا له‌و ناوچه‌یه‌ بو‌وه، دوای ئه‌وه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدونی (۳۳۶- ۳۲۳ پ.ز) پ‌روبه‌پ‌رووی دارا بو‌وه‌و کوشتی و له‌ شوێنی سه‌ربازگه‌که‌ شاره‌که‌ی بنیادناو ناوی لینا (دارا)^۷.
 هه‌رچی بوونی کو‌رده له‌و شاره‌دا، ئاوا جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کری‌ت که‌ پێش هاتنی ئیسلامیش بوونیان هه‌بو‌وه له‌و شاره‌دا^۸.

۷- نصیبین (نه‌سی‌بین):

به‌ بنکه‌ی ده‌قه‌ری ره‌بیعه داده‌نری‌ت و چیا‌ی جودی^۹ ده‌که‌وێته به‌شی باکو‌ری و هه‌روه‌ها خو‌شی ده‌که‌وێته باکو‌ری شاری سنجار (شنگال)^۱، پ‌روباری هه‌رماس به‌ ته‌نیش‌ت شاره‌که‌دا تی‌په‌ر ده‌بی‌ت،

اقلیم الجزیره وشهرزورفي صدر الاسلام من (۱۱۶ الى ۱۳۲هـ/ ۶۳۷- ۷۴۹م) دراسة في التاريخ السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة مقدم الى كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربيل: ۱۹۹۱)، ص ۴۰.

۱ تقویم البلدان، ص ۲۷۹.

۲ ته‌ولیا چه‌له‌بی: کو‌رد له‌ می‌ژووی دراوسێکاندا ۱۹۷۹، ل ۹۰.

۳ معجم البلدان، ۵ / ۲۳۶.

۴ تقویم البلدان، ص ۲۸۱.

۵ یا‌قوت الحموي: معجم البلدان، ۲ / ۴۱۸، ابن سعید المغربي: بسط الارض في الطول والعرض، ص ۹۰.

۶ یا‌قوت الحموي: المشترك وضعاً، ص ۱۱۶.

۷ الانصاري: نخبة الدهر في عجائب البر والبحر، ص ۲۵۶.

۸ ابن جبیر: رحلة ابن جبیر، ص ۱۸۸.

۹ سه‌باره‌ت به‌ چیا‌ی جودی له‌گه‌ل سروشتی جوگرافی کو‌ردستان له‌گه‌ل چیا‌کان باسی لێ‌وه کراوه .

شتیکی سه‌رسوپه‌ینه‌ری ئه‌و شاره‌ خوای گه‌وره‌ وایک‌ردووه‌ ته‌نیا گولئی سپی تیدایه‌و هیچ جوژه‌ گولئیکی سوری تیدا نیه‌، ماوه‌ته‌وه‌ بلێین ئه‌و شاره‌ به‌ناوبانگه‌ به‌ دووپشکه‌ کاریگه‌رو بکوژه‌کانی.^۲

دیاره‌ ئه‌و شاره‌ له‌ هه‌ریمی جه‌زیره‌دا شاریکی گ‌رنگ بووه‌، چونکه‌ له‌سه‌ر رێگای بازرگانی نیوان شام و موسڵ بووه‌^۳، هه‌روه‌ها نزیک بووه‌ له‌ شاری ژه‌نگار به‌ دووری نو فه‌رسه‌خ/ ۵۴ کیلومه‌تر.^۴

۸- حصن کیفا (حسنکیف):^۵

ناوبراو ده‌بارهی ئه‌و شاره‌ ته‌نیا باس له‌وه‌ ده‌کات، ئه‌و شاره‌ ده‌که‌ویته‌ ده‌قه‌ری به‌کرو له‌سه‌ر رووباری دێجله‌یه‌ له‌ نیوان جه‌زیره‌ی ئه‌ین عومه‌ر و میافارقینه‌وه‌یه‌.^۶

یه‌کیک له‌ شارناسه‌کان له‌ باره‌یه‌وه‌ ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات ((له‌ پ‌ا‌بردودا شاریکی گه‌وره‌ بووه‌ به‌لام له‌ کاتی ئیستادا وێرانی به‌ چه‌ند لایه‌کیه‌وه‌ دیاره‌))^۷، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی بوونی کوردیش تیدا ئه‌وا رۆژه‌لاتناس میجرسون ده‌لیت: ((دانیشته‌وانی به‌ درێژایی میژوو هه‌ر کورد بوونه‌))^۸.

۹- جه‌زیره‌ی ئه‌ین عومه‌ر^۹ (جه‌زیره‌ی یۆتان):

۱ له‌لاپه‌ره‌کانی دواتر قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت .

۲ تقویم البلدان، ص ۲۸۳.

۳ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۵/ ۲۸۸، ابن سعید المغربي: بسط الارض فی الطول والعرض، ص ۸۹.

۴ القزوينی: اثار البلاد واخبار العباد، ص ۴۶۷.

۵ ده‌بارهی ناوی له‌ یه‌کیک له‌سه‌رچاوه‌کاندا به‌ (حصن کبیا) ناوی هاتوه‌. یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۲/ ۲۶۵، وه‌ له‌لای رۆمانه‌کانیش به‌ (کیفس یاخود کیف) ناوی هاتوه‌ و ناسراوه‌، لسترنج: بلدان الخلافه‌ الشرقيه‌، ص ۱۴۵، بۆ زیاتر زانیاری ب‌روانه‌: سیپان حسن علی بنگلی: حصن کیفا (۶۰۰- ۷۰۰ هـ/ ۱۲۰۰- ۱۳۰۰م) دراسة فی تاریخها السیاسی والحضاری، (ده‌وک: ۲۰۰۵) ص ص ۲۵- ۲۷.

۶ تقویم البلدان، ص ۲۸۱.

۷ المستوفي القزوينی: نزهة القلوب، ص ۱۰۴.

۸ رحلة متنکر الی بلاد ما بین النهرین وکردستان، نقله‌ الی العربیة وحققه‌ وقدم له‌: فؤاد جمیل، (بغداد: ۱۹۷۰)، ۱/ ۱۰۶.

۹ ده‌بارهی ناوی و له‌لایه‌ن کێیه‌وه‌ بنیادنراوه‌ ب‌یرو بۆچوون زۆره‌، به‌لام ناوی ئه‌ین عومه‌ر ده‌که‌رێته‌وه‌ بۆ (هه‌سه‌ن کورێ عومه‌ری کورێ خه‌تابی ته‌غلوبی) که‌ دووباره‌ شاره‌که‌ی نوژه‌نکرده‌وه‌ و پێشتر شاره‌که‌ بوونی هه‌بووه‌، له‌به‌رته‌وه‌ یه‌کیک له‌ میژوونوسان باس له‌وه‌ ده‌کات پێش ته‌وه‌ی ناو بێته‌ ئه‌ین عومه‌ر ناوی ((جه‌زیره‌ی کوردان)) بووه‌. بان شداد: الاعلاق الخطیره‌، ج ۲/ ۲۱۳، بۆ زیاتر زانیاری له‌ باره‌ی ناوی و میژووی

شاريکي بچوکه له هريمي جهزيره ده که وېته خوره لاتي روبري ديچله و له هه مان کاتدا روبري ديچله به دوريا ده سوريته وه وکو ده مه داسيک، شو شاره له لايه ن خويه وه ده که وېته باکوري شاري موسل^۱.

شايه ني باسه شو شاره له لايه ن ته بولفيده وکو شاريکي بچوک ناوي هاتوه، که چي له لاي هه نديک له ولاتناساني سه ده ي چواره مي کوچي / ده يه مي زايي وکو شاريکي گه وړه و گه شاه وه باسيان ليوه کردوه^۲، به هه مان شيوه نيين به توتهي گه پريده ش (م ۷۷۹ ک / ۱۳۷۷ م) له دواي ناوبرا و هاتوه وکو شاريکي گه وړه و گه شاه و باسي کردوه^۳.

دياره جياوازي له يروړا کانيش زياتر ده که وېته وه بو شه وي رهنکه له سه ره تادا شاريکي گه وړه بوه، به لام له نيوي دووه مي سه ده ي هوته مي کوچي / سپر ده هه مي زايي وکو زوريک له شاره کاني تري هريمي جهزيره تووشي هيرش و کاولکاريه کاني مه غول بوه، شه و ش واي کردوه شاره که به ره دووه بيت و تووشي بچوک بونه وه بيت، بويه ته بولفيده وکو شاريکي بچوک ناوي هيناوه، به لام شه وي تبيني ده کريت هيرشي مه غوله کان زوري نه خاياندو دووباره نارامي و ثايش بالي کيشا به سر ناوچه که دووباره شاره کاني نه ش و نمايان کردو گه شانه وه و گه وړه بون، هر بويه له سه رده ماني دواتر دا وکو شاريکي گه وړه باسي ليوه کراوه^۴.

۱۰ - سنجار (شنگال):

شاريکه ده که وېته ناوړا ستي وشکاني ده فري ره بيعه و نزيکه له چي اي سنجار، له بهر شه و ناوي شاره که هر به ناوي چياکه وه کراوه، يه کيکه له شاره خوشه کان و ده که وېته باشوري نه سيبين له هريمي جهزيره سي قوناغ له موسله وه دووره^۵.

بنيداني شاره که پروانه: سلام حسن طه: جزيرة ابن عمر في القرنين السادس والسابع الهجري / الثاني عشر والثالث عشر الميلاديين دراسة سياسية حضارية، (اريل ۲۰۰۶) ص ۲۵ - ۳۱.

۱ تقويم البلدان، ص ۲۸۳.

۲ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۱۲۷، مولف مجهول: حدود العالم، ص ۱۱۹.

۳ رحلة ابن بطوطة، ص ۱۵۲.

۴ سلام حسن طه: جزيرة ابن عمر، ص ۲۴.

۵ تقويم البلدان، ص ۲۸۳.

سەرچاوه‌کانی تریش هه‌مان بۆچوونیان هه‌یه له باره‌ی شاره‌که‌و ته‌نانه‌ت جه‌خت له‌سه‌ر شه‌وه ده‌که‌نه‌وه ((دیمه‌شقی‌کی بچووکراوه‌یه))^۱، هه‌روه‌ها له باره‌ی دانیشه‌توانی باس له‌وه ده‌کریت زۆرینه‌ی کورد بووه^۲.

۱۱- داقوقا (داقوق):

به‌گوێره‌ی وته‌کانی ته‌بولفیدا یه‌کیکی تهر له‌ شاره‌کانی شه‌وه‌یه‌وه پینچ رۆژه‌ی له‌ هه‌ولیره‌وه دووره‌، سەرچاوه‌ی ئاویشی له‌ چیا‌ی هه‌مرینه‌وه‌یه^۳ و له‌ هه‌مان کاتدا خا‌که‌که‌شی به‌ پیتته^۴. لیره‌دا ناوبراو که‌وتۆته هه‌له‌وه کاتیکی باس له‌وه ده‌کات سەرچاوه‌ ناویسه‌کانی له‌چیا‌ی هه‌مرینه‌وه‌یه، به‌لام له‌ راستیدا شه‌و ریزه‌ چیا‌یه چیا‌ی دولان (ناساز)ه، نه‌وه‌ک چیا‌ی هه‌مرینه‌^۵.
۱۲- حیزان (هیزان):

یه‌کیکه‌ له‌و شارانه‌ی ده‌که‌وتیه ده‌قه‌ری به‌کرو تیدا داروباری زۆره به‌تایبه‌تی شابه‌روو، چونکه ده‌که‌وتیه ناوچه چیا‌یه‌کان و ئاویشی زۆره^۶. سه‌باره‌ت به‌و شاره سەرچاوه‌کانی دیکه‌ش جه‌خت له‌سه‌ر قسه‌کانی ته‌بولفیدا ده‌که‌نه‌وه‌و زانیاریه‌کی زیاتر ناخه‌نه‌ روو ته‌نیا له‌ باره‌ی شوینی جوگرافی باس له‌وه ده‌که‌ن ((شاریکه له ده‌قه‌ری به‌کرو ده‌که‌وتیه نزیک شاری سهرت^۷. له‌لایه‌کی تر یه‌کیکه له‌ توێژه‌ران ئاماژه به‌وه ده‌کات کورد له‌سه‌رده‌مانیکی کۆندا بوونیان هه‌بووه له‌و شاره‌دا^۸.

۱۳- موسل^۱

۱ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۱۹۹، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۱۲۷، القزويني: اثار البلاد، ص ۳۹۳.

۲ ابن بطوطة: رحلة ابن بطوطة، ص ۱۵۲، ابن قنطوفا: تاج التراجم، ص ۳۰۴.

۳ له‌گه‌ل سروشتی جوگرافی کوردستان له‌گه‌ل چیاکان باسی لینه‌کراوه.

۴ تقويم البلدان، ص ۲۸۷.

۵ محمد جميل بندي رۆژه‌یانی: مدن کردية قديمة: تاريخها و جغرافيتها و علمائها و ادبائها، (السلامية: ۱۹۹۹)، ص ۵۰.

۶ تقويم البلدان، ص ۲۸۳.

۷ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۲ / ۳۳۱، القزويني: اثار البلاد، ص ۳۶۰.

۸ فاترة محمد عزت: الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور، ص ۴۴

به بنكهو پايتهختی هه‌ریمی جه‌زیره دادنه‌ریت و ده‌که‌یتسه که‌ناری خورثاوا‌ی رووباری دیجله‌و له‌به‌رامبه‌ریدا له‌که‌ناری خۆزهره‌لاتی شاری نه‌ینه‌وايه^۲. ئەو شاره دوو شوره‌ی هه‌بووه، به‌لام هه‌ندیکی تێک‌چووه‌و له‌شوره‌ی شاری دیمه‌شق گه‌وره‌تربووه، به‌لام ئەبولفیدا ئاماره به‌وه ده‌کات له‌روژگاری ئیমে‌دا سی له‌سه‌ر چوای ماوه، له‌موسله‌وه تا میافارقین شەش رۆژه رێیه ئە‌گەر به‌حسنکیف داب‌رۆیت وه ئە‌گەر به‌ماردین دا برۆین هه‌شت رۆژه رێیه^۳.

له‌لایه‌کی تریش ده‌رباره‌ی بوونی کورد له‌و شارهدا باس له‌وه ده‌کریت ((کوردەکان له‌ ده‌روه‌ی شاردا له‌وه‌ر‌گایان هه‌بووه به‌تایبه‌تی هۆزه‌کانی حه‌میدی و لاری هه‌زبانى))^۴.

۱۴- سەرت (سەیرت):^۵

ئەو شاره ده‌که‌وێته‌ نزیک رووباری دیجله به‌‌لای باکوری خۆزهره‌لاتیه، ماوه‌ی رۆژو نیوێک له‌ میافارقینه‌وه دووره، هه‌روه‌ها چوار رۆژ به‌ئامه‌دو پێنج رۆژیش له‌موسلیشه‌وه دووره^۶.

۱۵- ئامید (دیاریکەر):

یه‌کیکه له‌شاره‌ قایم و دژواره‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌و شارێکی کۆنه ده‌که‌وێه به‌شی خۆرثاوا‌ی رووباری دیجله، هه‌روه‌ها قه‌لاو شوره‌یه‌کی قایم و سه‌ختی هه‌بووه، کاتی‌ک شوره‌که‌ی له‌به‌ردی ره‌ش دروستکراوه له‌وپه‌ری به‌هیزی دایه‌و نه‌ئاسن و نه‌ئاگر کاری تێناکات^۱.

۱ ده‌رباره‌ی ناوی بۆچوون له‌ئارادایه. ئەوه‌تا باس له‌وه ده‌کریت له‌به‌ره‌وه‌یه پێی ده‌گوتریت موسڵ، چونکه دیجله‌و فورات به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستی، یاخود جه‌زیره‌و عێراق به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستی، یا‌قوت الحموی: معجم البلدان، ۵/ ۲۲۳، الانصاري: نخبه‌ الدهر، ص ۲۵۵.

۲ پێش فەتح کردنی ئەو شارە لە‌لایەن موسلمانەکان پێک هاتبوو له‌ دوو قه‌لا له‌سه‌ر که‌نداوی دیجله یه‌کیکیان له‌ رۆژه‌لات پێدە‌گوترا نه‌ینه‌وا له‌ژێر ده‌ستی فارسه‌کان بوو ئە‌وی‌تریان له‌ رۆژئاوا پێی ده‌گوترا موسڵ له‌ ژێر ده‌ستی رۆمه‌کان بوو. الانصاري: نخبه‌ الدهر، ص ۲۵۵.

۳ تقویم البلدان، ص ۲۸۵.

۴ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۱۹۵.

۵ به‌زۆر شێوه ناوی هاتوووه وه‌کو (اسعد - سەرت - ساعرد - سعرد) و هه‌روه‌ها باس له‌وه ده‌کریت ئەو ناوه وشه‌یه‌کی کوردی لێ‌کدراوه پێک هاتوووه له‌ (سی) به‌ و‌تای سی دیت وه (عرد) به‌ و‌تای زه‌وی دیت واته (سی زه‌وی)، بۆچوونێکی تر باس له‌وه ده‌کات ئەو شاره دووجار تێکدراوه بۆ جاری سێهه‌م بنیادناوه‌ته‌وه . له‌به‌ره‌وه‌ ناوی لێ‌ناوه (سەیرت) فائزه محمد عزت: الكرد في اقليم الجزيرة، ص ۴۲.

۶ تقویم البلدان، ص ۲۸۹.

جیڳای باسه سهراچاوه کانی دیکهش جهخت لهسه ر قایمی و به هیزی شارده که ده که نه وه له به ربوونی قه لاو شوره میژوویه که ی^۲، ههروه ها تیدا چهند هوژیکی کوروی تیدا نیشته جیبوونه وه کو هوژی حه میدی و لاری هه زبانی^۳.

۱۶- ثمنانین (ههشتیان)^۴:

ئه بولفیدا له لایهن خویه وه وه کو گوندیک باسی لیوه کردووه ئامازه به وه ده کات که ده که ویتته رۆژه لاتی روبراری دیجله به که متر له رۆژتیک^۵، که چی له سهراچاوه کانی تر زیاتر شوینی جوگرافیایان به دیار خستووه، به شیوه یه که باس له وه ده که ن شارۆچکه یه که ده که ویتته نزیک چیا ی جودی له نزیک جه زیره ی ئیبن عومه ره له سهرووی موسله وه یه^۶، ههروه ها ئه و شارۆچکه یه میژوویه کی کۆنی هه یه کاتیک باس له وه ده که ریت یه که م شوینه ئاوه دانکراوه دوا ی لافاوی پیغه مبه ر نوح (خوا لی رازی بیته)، دوا ی ئه وه ی ده چوو له که شتیه که ی هه شتا که سی له که لدا بوو ئه و شوینه یان ئاوه دانکرده وه خانویان تیدا دروست کرد^۷، هه رچی بوونی کورده تیدا ئه و میژووی ده که ریتته وه بۆ سه رده مانیک ی زۆر کۆن و له هه شتا یندا نیشته جیبوونه^۸.

۱ تقویم البلدان، ص ۲۸۷، بۆ زیاتر زانیاری ده رباره ی قه لاو شوره ی شارده که بروانه: به شی چواره م، ل ۱۶۹.
 ۲ الثعالی: ثمار القلوب في المضاف والمنسوب، تحقیق: محمد ابو الفضل ابراهیم، (القاهرة: ۱۹۶۵)، المستوفي القزوينی، زهرة القلوب، ص ۱۰۳، القلقشندی: صبح الاعشی، ۴/ ۳۲۷.

۳ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۱۵.

۴ تا ئیستا وه کو گوندیک ماوه ژیان تیدا به رده مه و ده که ویتته قه زای شرناخ له خاکی تورکیا، سلام حسن طه: جزيرة ابن عمر، ص ۳۲.

۵ تقویم البلدان، ص ۲۷۵.

۶ الهروي: الاشارات الى معرفة الزيارات، تحقیق: جانین سوردیل، (دمشق: ۱۹۵۳)، ص ۶۹، یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۲/ ۸۴.

۷ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۶، المقدسي: احسن التقاسیم، ص ۱۲۷، یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۲/ ۸۴.

۸ الهمداني: صفة الجزيرة، ص ۲۴۷.

تەۋەرەى چۈارەم

ھەرئىمەكانى ئەرمىنىيا و ئاران و ئازرىيجان

ئەو ھەرئىمانەش بەشىكى دىكە بوونە لەو ناۋچانەى كورد ھەر لە سەردەمانىكى كۆندا تىيائاندا نىشتەجىبوونەو بوونيان ھەبوو.

ئەبۇلفىدا لە كىتەبەكەى خۇيدا وەكو ژمارەيەك لە ولاتناسانى دىكە ھەرسى ھەرىمى بەيەكەو بەسكردووە لەم ڕووەو ئامازە بەو دەكات ((ئەوانەى لەو بوارەدا كاريان كرددووە ھەر سى ھەرىمىيان بەيەكەو بەسكردووە، لەبەرئەوەى لە تەنىشت يەكترن و ھاوتىكى يەكترن زەويەكانيان تىكەلاوى يەكتر))^۱، ئەو ھەش زياتر لەو ھەدا سەرچاوەى گرتووە كە لە زۆر لايەنەو لەيەكتر نزيكت وەكو لايەنى جوگرافى و كارگىرى و پاميارى و نەژادىەو^۲، سەرەپاى ئەو ھەش لای ھەندىك ولاتناس ناويكى تايبەتى بۆ بەكارھىنراوە، ھەرەكو ئەملىقدسى ھەرسى ھەرىمى كرددووە بەيەك و لەژىر ناويكدا بەناوى (الرحاب)، لەبەر فراوانى و خۆشى و زۆرى بەروويوومەكانى، لە ھەمان كاتدا جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو كە ئاران سىيەكى ڕووبەرى ئەو ھەرىمە پىك دەھىتى^۳، ئەو ھەش لە كاتىكدايە ھەندىك لە ولاتناسى دىكە ھەريەكە لەو

۱ تقويم البلدان، ص ۳۸۶.

۲ الاصلطوري: المسالك والممالك، ص ۱۰۸، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۵، مؤلف مجهول: حدود العالم، ص ۱۱۹.

۳ احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، ص ۲۸۶.

هەریمانەیان بە جیا باسکردوو وەکو یاقوتی ھەمەوی^١ ھەریەک لەو ھەریمانەیی بە پیتی سنوری خۆی ناماژە پێکردوو قەزوینیش بە ھەمان شیوہ^٢.

یەكەم/ دیاریکردنی سنوری جوگرافی:

ھەروەکو لە پێشتر ناماژەمان پێکرد، ناوبراو ھەرسی ھەریمی بەیەكەوہ باسکردوہ لەنیو ھەریمیكداو سنوری بەو شیوہیە دیاریكردوہ ((لە پوژئاوای سنوری ولاتی رۆم و بەشیك لە سنوری ھەریمی جەزیرەییە، لە باشوری بەشیك لە سنوری ھەریمی جەزیرە و ولاتی عێراق، لە رۆژھەڵاتی ولاتی جیل^٣ و دەیلەم بۆ دەریای خەزەرە (قەزوین)، لەلای باكوری دەورەدراوہ بە جیای قیتق (قەوقاز))^٤.

دواتر ھاتووہ سنوری نازریبجانی^٥ بە جیاباسكردووہ بەو شیوہی خواروہ، نازریبجان دەورەدراوہ لەبەشی رۆژھەڵاتی ولاتی جیل و تەواوی سنوری رۆژھەڵاتی ولاتی دەیلەم، لە باشوری عێراق لە پشتەوہی حولان و شتیك لە سنوری جەزیرەییە، لە پوژئاوای ئەرمنیایە^٦، كەچی باس لە سنوری باكوری ناكات رەنگە ئەوہەشیان زیاتر لەبەر ئەوہ بیٹ لای باكوری روبراری (الرس) ئاراسە^٨ كە خۆی بۆتە سنوریکی سروشتی جیاكەرەوہ لەنیوان نازریبجان و ئاران^٩.

١ معجم البلدان، نازریبجان، ١/ ١٢٨، ئاران، ١/ ١٣٦، ئەرمنیا، ١/ ١٥٩.

٢ اثار البلاد واخبار العباد، ص ٢٨٤.

٣ ولاتی جیل: ناوی ولاتیکی زۆرەو دەكەوێتە دواوہی ولاتی تەبەرستان، لەم ولاتەدا شاری گەورە نیە بەلكو زیاتر گوندن لە نیوان چیاكاندا، وە لەلای فارسەكان بە ولاتی جیل دەئین (كەیلان). یاقوت الحموی: معجم البلدان، ٢/ ٢٠١.

٤ لەگەڵ سروشتی جوگرافی كوردستان لەگەڵ چیاكانی باسی لێوہ كراوہ.

٥ تقویم البلدان، ص ٣٨٦، بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: نەخشەیی ژمارە (٤) لە لیستی پاشكۆكان.

٦ بۆ زیاتر زانیاری لە بارە ھەریمی نازریبجان بڕوانە: ل ١٣٢، ھەروەھا نەخشەیی ژمارە (٤) لە لیستی پاشكۆكان.

٧ تقویم البلدان، ص ٣٨٦.

٨ لەگەڵ سروشتی جوگرافی كوردستان لەگەڵ روبرواریكان باسی لێوہ كراوہ.

٩ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٨٥، بۆ زیاتر زانیاری بڕوانە: حسام الدین النقشبندی: نازریبجان، (٤٢٠-٦٥٤ھ/ ١٠٢٩-١٢٥٦م) دراسة في احوالها السياسية والحضارية، اطروحة دكتوراة غير منشورة، مقدمة الى

كلية الاداب - جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٨٤)، ص ٣٧.

هەرچی ئەرمینیایە^۱ ئەوا دابەشیکردوو بە ئۆسی بەش، یەکەمیان پێک هاتوو لە (قالیقلات - خەلات - شیمشات)، دووهم پێک هاتوو لە (خزان - تەقلیس - باب اللان)، وە سێیەم پێک هاتوو لە (بەردۆغە - بەلبەقان - باب الابواب)^۲.

شارانه‌ی لهو هه‌ریمانه‌دا کوردیان تێدا ژیاوه هه‌ول ده‌ده‌ین هه‌ر هه‌ریمێک به‌ جیا باسی لێوه بکه‌ین بۆ شه‌وه‌ی زیاتر پوونتره‌ به‌رچاوتر بێت به‌و شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌:

أ- نازریجان^۱:

یه‌کیک له‌و هه‌ریمانه‌ی که‌وا کورد له‌ کۆنه‌وه‌ تێدا ژیاوه‌ به‌ نیشتمانی دایکی زانیوه‌، زیاتر کورد له‌و هه‌ریمه‌دا له‌به‌شه‌کانی باشورو رۆژئاوای نیشته‌جی‌بونه‌، شه‌و ناوچه‌یه‌ش زیاتر درێژکراوه‌ی هه‌ردوو هه‌ریمی چیاو جه‌زیره‌ن که‌ دوو نیشتمانی راسته‌قینه‌ی کوردن^۲.

دیاره‌ ناماژه‌کردنی کوردیش له‌و هه‌ریمه‌دا له‌لایه‌ن میژوونووس و ولاتناسان ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ رۆژگاری فتوحاتی ئیسلامی بۆ شه‌و ناوچه‌یه‌ کاتیکی ناماژه‌یان به‌ کورده‌کانی ده‌شته‌کانی بلاسجان و ساترودان و چپای سبلان کردوه‌^۳، شه‌و سه‌ره‌پای شه‌وه‌ی مه‌سعودی ناماژه‌ به‌ ژماره‌یه‌ک هۆزی کوردی ده‌کات که‌ له‌و ناوچه‌یه‌دا ژیاون، وه‌کو هۆزی جه‌لالی و هه‌زبانی زرزاری و ماجردانی^۴.

سه‌باره‌ت به‌و شارانه‌ی که‌ له‌و هه‌ریمه‌دا کوردیان تێدا ژیاوه‌ بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه‌:

۱- ارمیه (ورمی)^۵:

یه‌کیک له‌ شاره‌ گه‌وره‌کانی شه‌و هه‌ریمه‌و ده‌که‌وێته‌ که‌ناری رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی ورمی له‌ کۆتایی سنوری نازریجان، باس له‌وه‌ ده‌کریت زه‌رده‌شت پیغه‌مبه‌ر خه‌لکی شه‌و شاره‌یه‌ و شانزه‌ فه‌رسه‌خ/۹۶ کیلۆمه‌تر له‌ سه‌لماس دووره‌و چل فه‌رسه‌خیش/۲۴۰ کیلۆمه‌تر له‌ موسڵ دووره‌^۶.

۱ سه‌باره‌ت به‌ناوی کۆنه‌وه‌ به‌ زۆر شیوه‌ هاتوه‌. وه‌کو (ئه‌تروپاتین) لای بۆتانه‌کان و (ئه‌تروباتکان) لای ئه‌رمه‌نه‌کان، به‌لام نازریجان زا‌راوه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه‌و له‌وانی دیکه‌ وه‌رگه‌راوه‌ له‌ هه‌موویان زیاتر باو بووه‌و به‌کارهاتوه‌. حسام الدین النقشبندی: ازریجان، ص ۳۴-۳۸.

۲ حکیم احمد خوشناو: الکورد وبلادهم، ص ۱۱۰.

۳ البلاذري: فتوح البلدان، ص ۱۹۶، ابن الفقيه: مختصر کتاب البلدان، ص ۲۸۶، قدامة بن جعفر: الخراج وصناعة الكتابة، ص ۳۷۸.

۴ التنبية والاشراف: ص ۷۸، ۹۴. وينظر ايضا كتابه: مروج الذهب، ۲/ ۱۰۸.

۵ به‌چهند شیوه‌یه‌ک ناوی هاتوه‌ وه‌کو (ارمیه - ارومیه)، به‌لام شه‌وه‌ی زیاتر باو بووه‌ (ارمیه) و کورده‌کانیش پێی ده‌لێن (ورمی) حسام الدین النقشبندی: ازریجان، ص ۷۸.

۶ تقویم البلدان، ص ۳۹۷.

ولانتسانی تریش هه مان بۆچوونیان ههیه له باره‌ی وته‌کانی شه‌بولفیدا^۱ و ته‌نانه‌ت مسته‌وفی قه‌زوینی له‌سه‌رده‌می خۆیدا وه‌کو ((شاریکی گه‌روه و ناوه‌دان)) باسیکردوه^۲، هه‌روه‌ها دیارترین هۆزی کوردی نیشته‌جیی شه‌و شاره‌ش هه‌زبانیه‌کان^۳.

۲- سلماس (سه‌لماس):

شه‌و شاره ده‌که‌وێته باکوری رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی ورمی، شه‌وه‌ش دواین سنوری نازریبجانه له رۆژئاوا، نیوانی له‌گه‌ڵ شاری خۆی جه‌وت فه‌رسه‌خه/ ۴۲ کیلۆمه‌تر، له‌گه‌ڵ شاری ورمی شانزه فه‌رسه‌خه/ ۹۶ کیلۆمه‌تر^۴.

جیگای ناماژه‌ پیکردنه کورد به‌ پێژه‌یه‌کی به‌رچاو له‌ ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه‌ی شاره‌که‌دا نیشته‌جیی بوونه^۵.

۲- مه‌راغه:

به‌بنکه‌و پایته‌ختی هه‌رێمی نازریبجان داده‌نریت و ده‌که‌وێته رۆژئاوای شاری ته‌هوریز^۶ و نیوانیان جه‌ده‌ فه‌رسه‌خه/ ۱۰۲ کیلۆمه‌تر، هه‌روه‌ها باس له‌وه ده‌کریت مه‌راغه‌ شاریکی نوێیه‌و پێشتر گوندبووه مه‌روانی کۆری محمه‌د (۱۲۷- ۱۳۲ک/ ۷۷۴- ۷۷۹ز) له‌ کۆتایی ده‌وله‌تی ئومه‌ویه‌کان سه‌ربازگه‌ی خۆی تیدا دامه‌زراندو له‌ویدا ولاغ و ئاژه‌له‌کانیان ده‌له‌وه‌راند، دواتر شاره‌که‌یان بنیادناو ناوی لیئرا مه‌راغه که‌ شاریکی پاک و پێگه‌ردو به‌خێرو بیر بووه^۷، له‌ هه‌مان کاتدا کورده‌کانی هۆزی ره‌وادی و هه‌زبانێ تیدا نیشته‌جی بوونه^۸.

۴- ته‌بریز (ته‌هوریز):

۱ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۹، القزوينی: اثار البلاد، ص ۴۹۵، القلقشندي: صبح الاعشى، ۳۶۰/۴.

۲ نزهة القلوب، ص ۹۹.

۳ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۹.

۴ تقويم البلدان، ص ۲۹۷. سه‌رچاوه‌کانی تریش جه‌خت له‌سه‌ر قسه‌کانی ناوبراو ده‌که‌نه‌وه. المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۸۴، القزوينی: اثار البلاد، ص ۳۹۱.

۵ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۹، المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۸۴، لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۰۰.

۶ شاری ته‌هوریز له‌ لاپه‌ره‌کانی دواتر باسی لێوه ده‌که‌ین، ل ۱۳۴.

۷ تقويم البلدان، ص ۳۹۹، ده‌ره‌وه‌ی شه‌و شاره ولانتسانی تریش هه‌مان بۆچوونیان هه‌یه. المستوفي القزوينی: نزهة القلوب، ص ۸۷، الحمیری: الروضی المطار في خير الاقطار، تحقیق: احسان عباس، (بیروت: ۱۹۸۴)، ص ۵۳۵.

۸ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۹، حسام الدین النقشبندی: اذربيجان، ص ۱۱۴.

یەکیکە لە شارە گەورەو بەناوبانگەکانی ھەریمی ئازربەيجان و دەکەوتتە باکوری خۆرھەلاتی دەریاچە و ورمی و لە گەورەیا ھیندە شاری خوی دەبیت^۱.

شایەنی باسە بڕوؤچوونی ولاتناسان لەبارەى ئەو شارەدا جیاوازه، ئەوەتا ولاتناسانی سەدەى چوارەمى کۆچى / دەیهى زاینى لە شارە گەورەو بچووک باسیان کردووه^۲ کەچى گەپیدەو ولاتناسانی سەردەمى دواتر بە یەکیک لە شارە گەورەو ئاوەدان و بەناوبانگەکانى ئەو ھەریمە باسیان کردووه^۳، ڕەنگە بۆچوونەکانى ئەبولفیداش لەویدا سەرچاوەى گرتووه کەوا لە سەردەمى ئەودا شارێکى گەورەو ئاوەدان بوو، ھەر بۆیە بە شاری خۆی بەراوردی دەکات.

۵- مەند (مەند):

شارێکە لە ھەریمی ئازربەيجان و نزیکە لە شاری تەوریز، ھەرەھا ئەو کەسانەى بینوویانە باس لەو دەکەن شارێکى بچووکە^۴ و نێوانى لەگەڵ شاری تەوریز چوار دە فەرسەخە / ۸۴ کیلۆمەتر^۵.

۶- خۆی :

ئەو شارەش لەلایەن خۆیەو دەکەوتتە رۆژئاواو مەندو نێوانیان دوانزە فەرسەخە / ۷۲ کیلۆمەتر^۶.

دیارە ئەو شارە لە سەدەى چوارەمى کۆچى / دەیهى زاینى شارێکى مام ناوەند بوو لە گەورەیا^۷، بەلام دواتر گەشەنەوێکى بەرچاوى بە خۆیەو بنیوو، ھەر بۆیە ولاتناسانی سەردەمى دواتر بە شاری گەورەو بەناوبانگ لە قەڵەمیان داوه^۸.

۱ تقويم البلدان، ص ۴۰۱.

۲ الاصلطخى: المسالك والممالك، ص ۱۰۸، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۹، مؤلف مجهول: حدود العالم، ص ۱۲۰.

۳ ناصر خسرو: سفرنامه، ترجمه: يحيى الخشاب، (القاهرة: ۱۹۴۵)، ص ۵، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۱۳/۲، المستوفي القزويني: نزهة القلوب، ص ۷۵.

۴ ئەو بۆچوونە ولاتناسانیش پشت راستى دەکەنەو کاتێک باس لەو دەکەن یەکیک بوو لە شارە بەناوبانگەکان، بەلام تووشى تێکچوون هاتووه تەنیا ماوه. ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۵ / ۱۱، المستوفي القزويني: نزهة القلوب، ص ۸۸.

۵ تقويم البلدان، ص ۱۰۴.

۶ المصدر نفسه، ص ۳۹۷.

۷ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۹، مؤلف مجهول: حدود العالم، ص ۱۲۱.

۸ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۲ / ۴۰۸، القزويني: اثار البلاد، ص ۳۵۴.

۷- میانه (میانج - مه‌یانه):

یه‌کیکی دیکه‌یه له شاره‌کانی ئەو هه‌ریمه‌و دوو رۆژه‌ پێ له شاری مه‌رداغه‌ دووره‌، هه‌روه‌ها خه‌لکی شاره‌که‌ پێی ده‌لێن (مه‌یانه) ^۱ و شاریکی گه‌وره‌یه‌ ^۲.

ب- هه‌ریمی ئاران ^۳:

یه‌کیکی تهر له‌و هه‌ریمانه‌ی کورد له‌ پال نه‌ته‌وه‌کانی تر دا تێدا ژیاوه‌ ^۴، هه‌روه‌ها دیارترین هۆزی کوردی نیشته‌جیی ئەو هه‌ریمه‌ کورده‌کانی شه‌دادین که‌ بنه‌ماله‌یه‌کن له‌ تیره‌کانی ره‌وادێ و ئەوانیش له‌لایه‌ن خۆیانوه‌ تیره‌یه‌کن له‌ هۆزی هه‌زبانێ ^۵.

دیارترین شاره‌ کوردنشینه‌کانی ئەو هه‌ریمه‌ش بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه‌:

۱- البیلقان (به‌یله‌قان) ^۶:

یه‌یکه‌ له‌ شاره‌ به‌ناوبانگه‌کانی ئەو هه‌ریمه‌و نیوانی له‌گه‌ل شاری وه‌رشان ^۷ شه‌ش فه‌رسه‌خه‌/ ۳۶ کیلۆمه‌تر، خاکیکی به‌پیت و به‌ره‌مه‌می هه‌بووه‌ ^۸.

۲- گنجه‌ (جنزه‌):

۱ مه‌یانه: به‌مانای ناوه‌راست دێت، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ هه‌ردوو شاری مه‌راغه‌ و ته‌وریز بیست فه‌رسه‌خه‌/ ۱۲۰، کیلۆمه‌تر دووره‌.

۲ تقویم البلدان، ص ۴۰۱.

۳ له‌سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کاندا به‌تایبه‌تی یۆنانیه‌کان به‌ (البانیا) ناوی هاتوه‌ واته‌ (نه‌ته‌وه‌، گه‌ل) دواتر لای یۆنانیه‌ نوییه‌کان بوو به‌ (اریانا) و له‌ سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کانیش به‌ (الران یاخود ئاران) ناوی هاتوه‌، موله‌ف مجهول: حدود العالم، ص ۱۱۹، یاقوت الحموی: المشرق وضحاً، ص ۱۹، بۆ زیاتر زانیاری بپروانه‌: اسماعیل شکر رسول: الاماره‌ الشدادیه‌ الکوردیه‌ فی بلاد اران، (ارییل: ۲۰۰۱)، ص ۳۴.

۴ قدامة بن جعفر: الحراج وصناعة الكتابة، ص ۳۲۸، المسعودی: التنبيه والاشراف، ص ۹۴.

۵ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۵، ۲۸۹، بۆ زیاتر زانیاری له‌باره‌ی شوێنی بلاویونه‌وه‌یان بپروانه‌: زرار صدیق توفیق: القبائل والزعامات القبلیه‌ فی العصر الوسیط، (ارییل: ۲۰۰۷)، ص ۹۷- ۹۹، ۱۷۳- ۱۷۴. ۶ له‌سه‌رچاوه‌ ته‌رمه‌نیه‌کان ناوی به‌ (فیداکاران) هاتوه‌و ناویکی کوردیه‌، اسماعیل شکر رسول: الامارة الشدادیه‌، ص ۴۰.

۷ وەرشان: شاریکه‌ له‌ کۆتایی سنووی ئازربیجان، یاقوتی حمه‌وه‌ی نیوانیان به‌ حه‌وت فه‌رسه‌خه‌/ ۴۳ کیلۆمه‌تر مه‌زه‌نده‌ ده‌کات، معجم البلدان، ۵/ ۳۷۱.

۸ تقویم البلدان، ص ۴۰۵.

یه کیکی دیکه یه له شاره به ناوبانگه کانی هه ریمی ئاران و ده که ویتته رۆژئاوای شاری بهر ده غمه و دوو قوناغ لیبیه وه دووره^۱.

دیاره لای ناویراو ته نیا به کنجه ناوی هاتوه، که چی لای هه ندیک و لاتناس به (جنزه) ناوی هاتوه^۲، ههروه ها ئه و شاره پێش ئیسلا میش بوونی هه بووه و گه وه ترین ئاگردانی زه ده شتی لیبیه وه، دوا ی فه تحکردنی له لایه م موسلمان ه کان له سالی (۳۹ک/ ۶۵۹ز) دووباره نوژنه نیا نکرایه وه، هه ر بویه پیتی گو تراوه کنجه، واته شاره نوپیه که^۳.

۳- باب الابواب (ده ربه ند):

یه کیکه له و شارانه ی ده که ویتته ته و په ری باکوری ئاران له سه ر که ناری ده ریای خه زه ر (قه زوین)، باس له وه ده ک ریت ئه و شاره بوته سنو ریکی لیکچیا که ره وه له نیوان ته ته ره کانی باکو رو ته ته ره کانی باشو ر، ته بولفیدا ئا ماژ ه به وه ده کات له رۆژگاری ئه ودا ئه و شاره چه ند ناویکی تری هه بووه وه کو باب الحدید و ده ربه ند^۴.

سه رچا وه یه کی دیکه ش هه مان بۆ چو و نیا ن هه یه و باس له وه ده که ن که کيسرا ته نوشيروان بنيادی ناوه بۆ ئه وه ی ببی به به ربه ستيك له نيوان خو ی و دوژمنه کانی^۵.

۴- شمکور (شه مگور):

به گویره ی و ته کانی ته بولفیدا شاریکه له هه ریمی ئاران و نزیکه له شاری بهر ده ده غه^۶، لیژدها ته نیا ئه وه ی نیشانداه که ته نیا ده که ویتته هه ریمی ئاران، به لام له سه رچا وه کاند ا ئا ماژ ه به وه ده که ن ئه و شاره ده فر سه خ / ۶۰ کیلۆمه تر له کنجه وه دووره، شاریکی کۆن بووه له سالی (۳۴۰ک/ ۸۵۴ز) له لایه ن سه ردار ی هه ریمه که له سه ر ده می خه لیفه ی مو ته وه کیلی عه بباسی (۲۳۲- ۲۴۷ک/ ۸۴۶- ۸۶۱ز) دووباره نوژنه نکرایه وه و ناوی لیئرا (المتو کلیه)^۷.

ج- هه ریمی ئه رمینیا:

-
- ۱ نفس المصدر والصفحة.
- ۲ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۴/ ۴۸۲.
- ۳ القزويني: اثار البلاد، ص ۵۲۲.
- ۴ تقويم البلدان، ص ۴۰۵.
- ۵ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۱/ ۳۰۴، الحمیری: الروض المطار في خير الاقطار، ص ۷۷.
- ۶ تقويم البلدان: ص ۴۰۳.
- ۷ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۰، یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۳/ ۳۶۴، الانصاري: نخبة الدهر، ص ۱۸۹.

یه کیکی دیکهیه لهو ناوچانهی بهشیکی تر له ولاتی کورد له خو ده کریت، ئەو هەریمه به ئەرمینیا ناسراوه، چونکه ئەوانیش وهکو کورد زۆر له کۆنه وه تیدا نیشته جی بوونه و ژمارهیهکی زۆر له دانیشتوانی پێک دههێنن^۱

جیگای ئاماژه پێکردنه ئەو ناوچهیه هەر له چوار چێوهی ولاتی کاردۆخیه کان بوو، کاتییک زینفۆن (م ۳۵۶ پ. ز) فرماندهی یۆنانی له کاتی گهڕانهوهی بۆ ولاته کهی پێدا تپیه پری^۲، هەر بۆیه رۆژهه لاتناس مینورسکی باس لهوه دهکات ((بهشەکانی سهروو له روبراری فورات و ناوچهکانی دهووبههاری دهیاچهی وان (ئهرمینیا ی کۆن) ئەو زهویه کۆنانه که کورد له سهریاندا به دیارکوتوون))^۳، ئەوهش ئەوه مان نیشان ددها که کورد له سهرده مانیککی زۆر کۆندا بوونیان هه بهوه لهم ناوچهیه دا.

هەرچی هۆزه کوردیهکانی ئەو هەریمهیه له دیارترینان رها دیه کانه^۴ و له پال ئەوانیش چهند هۆزیککی دیکهش زیاون وهکو رۆژهکی و بوختی و بهش نهوی^۵.

ههروهها دیارترین شاره کوردنشینهکانی ئەو هەریمهش بریتین له مانه ی خواره وه:

۱- بدلیس (به دلیس):

یه کیکی له شارهکانی ههریمی ئەرمینیا و ده کهوێته نیوان میافارقین و خهلات^۶، ئەو شاره به چیا دهوهره دراوه، هه ربۆیه زۆر سارد وه له زستاندا به فری زۆره، نیوانی له گه ل شاری خهلات چهوت فهرسه خه/ ۴۲ کیلومه تر^۷.

۱ بۆ زیاتر زانیاری له باره ی شوینی نیشته جی بوونی ئەرمه نه کان لهو ههریمه دا بڕوانه: صلاح الدین امین طه: الحیا العامة فی ارمینیه دراسة فی اوضاعها الاداریه والاجتماعیه والاقتصادیه (۳۰- ۲۴۷هـ / ۶۵۱- ۸۶۲م) اطروحه دکتوراه غیر منشوره، مقدمه الی کلیه الاداب، جامعه بغداد (بغداد: ۱۹۷۹)، ص ص ۴۹- ۵۰.

۲ زینفۆن: گهشته کهی زینفۆن، ل ۱۳۴.

۳ الاکراد ملاحظات وانطباعات، ترجمه و قدم له وعلق علیه: معروف خه زنده دار، (بغداد: ۱۹۶۸)، ص ۱۴.

۴ المسعودی: التنبیه والاشراف، ص ۹۴، ابن خلکان: وفيات الاعیان، ۷/ ۱۳۹.

۵ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳/ ۱۵۸، شه ره فغانی به دلیسی: شه ره فنامه، وه رگێرانی: هه ژار، (هه ولێر: ۲۰۰۶)، ل ۴۷۶، بۆ زیاتر زانیاری بڕوانه: نیشتمان به شیر محمهد: کوردو سه ل جو قیه کان، وه رگێرانی: ئیدریس عه بدوللا مسته فا (هه ولێر: ۲۰۰۶)، ل ۱۷.

۶ ده رباره ی ئەو شاره له لایه ره کانی دواتر قسه ی له سه ر ده که یین، ل ۱۳۸.

۷ تقویم البلدان، ص ۳۹۵.

شایه‌نی باسه پێکهاته‌ی دانیشتوانی ئەو شارە زۆریەیان کوردن^١، ئەو ئە کاتی‌کدا‌یه
 شەرفخانە بە‌دلیسی (م/١٠١٠ ک/ ١٦٠١ ز) لە رۆژگاری ژبانی خۆیدا باس لە خێزانە‌کە‌ی
 دە‌کات کە لە هۆزی (رۆژە‌کی) یین و نامازە بە‌وه دە‌کات ئە‌مرۆ ئەو خێزانە، کە مێژووی ئەو
 کات سالی (١٠٠٥ ک/ ١٥٩٦ ز) بوو، بەر لە هەوت سە‌دو شە‌ست سال^٢ تاکە‌کانی هۆزی رۆژە‌کی
 فەرمان‌ڕە‌وایی بە‌دلیس و ناوچە‌کانی دە‌ورو‌بە‌ریان کردووە ئە‌وه‌ش بۆ‌مان بە‌دیاردە‌خات بوونی ئەو
 هۆزە لەو شارە‌دا دە‌گەرێتە‌وه بۆ سە‌ده‌ی سی‌یه‌می کۆچی /نۆ‌یه‌می زاینی.

٢- خلات (ئە‌خلات – خە‌لات)^٣:

شارێ‌کی گە‌وره‌و ناو‌ە‌دان و بە‌ناوبانگە لە هە‌ری‌می ئە‌رمینیا و دە‌کە‌وێتە دە‌شتایی شورە‌یه‌کی
 وێ‌رانی هە‌بوو بە‌قە‌د شورە‌ی شاری دیمە‌شق دە‌بی^٤، نێ‌وانیشی لە‌گە‌ڵ شاری ملازگە‌رد هە‌وت
 فەر‌سە‌خە /٤٢ کی‌لۆ‌مە‌تر^٥.

هە‌رچی بوونی کورده لەو شارە‌دا ئە‌وا هۆزی بە‌ش‌نە‌وی لە دانیشتوانە‌ دیارە‌کانی ئەو شارە‌ن^٦.
 ٣- وان:

بە‌ گۆ‌یرە‌ی وتە‌کانی ئە‌بول‌فیدا، شارێ‌کی بچووکە‌و قە‌لایە‌کی تێ‌دا‌یه لە‌سەر چیا و دە‌کە‌وێتە
 کە‌ناری دە‌ریاچە‌ی ئە‌رجیش (وان)^٧، کوردیش بە‌رێ‌ژە‌یه‌کی بە‌رچاو بوونی هە‌بوو لەو شارە‌دا و
 مێ‌ژووی نیشته‌جێ‌ی بوونیان دە‌گەرێتە‌وه بۆ سە‌رده‌مانێ‌کی کۆن^٨.

١ ئە‌ولیا چە‌له‌بی : سی‌احە‌ت‌نامە‌ی ئە‌ولیا چە‌له‌بی، ل ١١٨.

٢ شە‌رف‌نامە، ل ٤٧٦.

٣ باس لە‌وه دە‌کرێ‌ت ناوی شارە‌کە کوردییە‌و بە‌واتای (خە‌لات و دیاری) دێ‌ت، خە‌لکی شارە‌کە‌ش هە‌مان
 بۆ‌چوونیان هە‌یه. عبدال‌رە‌قیب یوسف: الدولة الدوستکیة فی کوردستان الوسطی، (بە‌غداد: ١٩٧٢)، ١ / ١٥.

٤ تقویم البیلدان، ص ٣٩٥.

٥ ئە‌ولیا چە‌له‌بی : سی‌احە‌ت‌نامە‌ی ئە‌ولیا چە‌له‌بی، ل ١٦٠، محمە‌د مە‌ردۆخی : مێ‌ژووی کورد و کوردستان،
 ١٣١١.

٦ تقویم البیلدان، ص ٣٨٩، سە‌بەرە‌ت بە‌ دە‌ریاچە‌ی وان لە‌گە‌ڵ سروشتی جوگرافیای کوردستان باسی لێ‌وه‌ کراوە
 ب‌روانه: ل ١٠٥.

٧ مینورسکی : الاکراد، ص ١٧، باسیلی نیک‌تین: الک‌رد، ص ٩٠.

٤- دوین^١ (دبیل)

ئەبولفیقا لە بارەى ئەو شارە هەمان بۆجوانى یاقوتى هەمەوى خستۆتەپروو کاتیك باس لەو دەکات ((ئەو شارە دەکەوتتە هەریمی ئەرمینیا و هوسنورە لەگەڵ ئاران و مەلیکەکانى مالباتى ئەیوبى بنەچەکیان دەگەرپتەووە بۆ ئەو شارە))^٢.

بە گۆڕەى وتەى یەکیك لە ولاتناسان ئەو شارە لەژێر دەسلالتى کوردان دا بووە^٣، لە هەمان کاتدا پرووباریک لە رۆژئاوایى ئەو شارە بەیدەکریت و ناسراوە بە (نهر الاكراد)^٤. پرووبارى کوردانىش لە کاتى فتوحاتى ئىسلامى بۆ ئەو ناوچەى ناوى هاتوو، ئەو هەش بەلگەى لەسەر ئەو هەى پێش هاتنى ئىسلامیش کورد بوونى هەبووە لەو شارەدا.

٥- ملازگرد^٥:

یەکیكى دیکەى لە شارە بەناوبانگەکانى هەریمی ئەرمینیا و دەکەوتتە نێوان خەلات و ولاتى رۆم، لە گەورەى هاوشیوەى شارى خەلاتەو نزیکە لە شارى ئەرزى، نێوانیان دوو تا سى رۆژە پێیە لەگەڵ خەلاتیش رۆژو دانیکە^٦.

دیارە لەو شارەدا پێکەوێ ژيان هەبووە، بە جۆریك باس لەو دەکریت موسلمان و کریستانه کان پێکەوێ ژيانان دەگوزەران^٧.

١ ئەو شارە لەسەرچاوەکاندا بەچەند شیوەیهك ناوى هاتوو، وەكو (دبیل)، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٨٧، احسن التقاسيم، ص ٢٨٣، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ١/ ٤٣٨، هەروەها بە (دون) يش ناوى هاتوو، مولف مجهول: حدود العالم، ص ١٢٠، وە بە (دفين) ناوى هاتوو. احمد كسروي: شهرباران گمنان، (تهران: ١٩٢٩)، ٣/ ٢٧٦. بەهەمان شیوە بە (دوين) ناوى هاتوو. ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/ ٤٩١، ابو الفداء: تقويم البلدان، ص ٣٩٩.

٢ المشترك وضعاً، ص ١٧٥، تقويم البلدان، ص ٣٩٩.

٣ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٨٣.

٤ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ١/ ١٤٦.

٥ بەچەند شیوەیهك ناوى هاتوو وەكو (ملازجرد - ملازطررد - منازجرد - منازکرد) الاصطخري: المسالك والممالك، ص ١١١، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩٥، المقدسي: احسن التقاسيم، ٢٨٣، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٥/ ٢٠٢.

٦ تقويم البلدان، ص ٣٩٥.

٧ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٨٣.

تەۋەرەى پىنجەم

ھەرئىمەكانى دىكە

دەربارەى بوونى كورد لە ھەرئىمەكانى تر، مەبەستمان ئەو نىيە كە كورد لەھەر ولاتىك ياخود ناوچەيەكى ئەو جىھانە ژبايى باسى بكەين، بەلكو تەنيا باس لە ھەندىك لەو ناوچەو ھەرئىمانە دەكەين كە شوئىنە كانيان درىژبونەو ھەيەكى سروشتى و مەريىيە بۆ ھەرئىمە كوردنشىنەكانى دىكە بەتايىبەتى ھەرئىمى چيا، ھەر بۆيە لىرەدا ديارترىن ناوچە كوردنشىنەكانى تر دەخەينە روو بەتايىبەتى ئەوانەى ئەبولىفیدا باسى كوردون.

يەكەم/ولاتى لورستان:

يەكەكە لەو ناوچانەى كەوا كوردى تىدا ژياو، دەباوئە لەگەڵ ھەرئىمى چيادا باسما لىوھەبكرادىيە، بەلام لەبەر ئەوەى ناوبراو وەكو بەشيك لە ھەرئىمى خۇزستان (ئەھواز) باسى كوردو، بۆيە بە باشتەر زانرا لە كاتى خۇيدا ئاماژەى پىيى بكەين.

بە گوێرەى وتەكانى ئەبولىفیدا، ئەو دەقەرە بەشيك نەبوو لە خۇزستان بەلكو بەشيك بوو لە ھەرئىمى چيا كاتىك ئاماژە بەو دەكات ((ولاتى لور زۆرىنەى چيايەو بەستراوئەتەو بە خۇزستان، بەلام لىيى جياكراوئەتەو لە كۇندا سەر بە خۇزستان بوو)).^۱

ديارە ئەو بۆچونە لەلاى ولاتناسانى تريس ھەبوو، كاتىك ئاماژە بەو دەكەن ((لورستان دەقەرئىكى فراوانەو دەكەوئىتە نىوان خۇزستان و ئەسبەھان، سەرەتا سەرەبەخۇ بوو دواتر خراوئە سەر خۇزستان، پاش ماوھەيك لىيى جياكراوئەتەو و خراوئە سەر ھەرئىمى چيا، لەبەرئەوئەى يەك كەش و ھەوان و پەيوەستن بە يەكەو))^۲.

لە درىژەى قسەكانىدا لە بارەى دانىشتوانى ئەو ناوچەيە ئاماژە بەو دەكات ((خەلكىكى زۆرن لە كوردان و دەسەلاتدارىش ھەر لە خۇيانن))^۳، ئەو بۆچوون و راستىيەش^۱ لاى ولاتناسانى

۱ تقويم البلدان، ص ۳۱۲ - ۳۱۳.

۲ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۳۲، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۵ / ۲۵.

۳ تقويم البلدان، ص ۳۱۳.

تریش باس کراوه به شیوهیهک ((زۆرینهی له ولاتی لوردا کوردن))، ههروهها یاقوتی همهویش
ئاماژه بهوه دهکات ((نهتهوهیهکن له کوردان لهو چیایهدا دهژین له نیوان ئهسهههان و خۆزستان
ئهو ناوچهیه ههر بهناوی ئهوانهوه کراوه و پێی دهگوتریت ولاتی لور یاخود لورستان))^۲.

ههرچی سنوری ولاتهکهی، ئهبولفیدا لهلایهن خۆیهوه دیاری نهکردوهو تهناهت ولاتناسانی
تریش زۆر نهپژاونهته سهری، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا دهکریت به پێی وتهکانی یهکیک له توێژههرا
سنوری بهو شیوهیه دیاری بکهین، لهلای رۆژههلاتی ئهسهههان و ولاتی فارسه، له باکوری
کرمانشاو ههمهدهانه، له باشوری خۆزستان و ولاتی فارسه، له رۆژئاوای عێراقی عهرهبیه، ههروهها
له دیارتیرین شارهکانیشی بریتین له (ئیدج- تستر- لیشت- شوش- شاپور خواست)^۳.

لهلایهکی تر هۆزی لور به دیارتیرین هۆزی دانیشتهوانی لورستان دادهنریت و باس لهوه
دهکریت ئهو هۆزه دابهش بووه بۆ زیاتر له بیست تیره له ناوچهکهدا^۴.

جیگای ئاماژهپێکردنه ئهو ناوچهیه لهسهردهمی سهجوقیهکان کرایه ههریمکی سهربهخۆ
له دوو بهشدا، ئهوانیش لورستانی گهوره له باشورو لورستانی بچووک له باکورو رووباری
کاروان لیککی جیادهکردنهوه^۵.

دووهم/ ههریمی خۆزستان (ئههوان):

یهکیکی دیکهیه لهو ههریمانهی بهشیك له ولاتی کورد له خۆدهگریت، ئهبولفیدا سنوری
بهو شیوهیه دیاری کردوه، له رۆژئاوای ئاوایهکانی واسته له ولاتی عێراق، له باشوری ئهو
هیله تراویلکهیهی درێژدهبیتهوه له واست بۆ عهبادان و لهویشهوه بۆ کهنداوی فاس، پاشان بۆ
شاری مهروباتی نیوان خۆزستان و فارسه، له رۆژههلاتی دهوره دراوه به ههریمی فارس و
ئهسهههان، له باکوری ههردوو کوری سهیمهههه لورستانه کهسهه به ههریمی چیاکان بوون^۶.

۱ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۳۲

۲ معجم البلدان، ۵ / ۱۶.

۳ رمضان شریف زبیر الداودی: لورستان الکبری (۵۵۰ - ۸۲۷هـ / ۱۱۵۵ - ۱۴۲۴م)، رساله ماجستير غير
منشورة مقدمة الى كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربيل: ۱۹۹۴)، ص ص ۱۹ - ۲۸ - ۳۴.

۴ بۆ زیاتر زانیاری له بارهی تیرهکانی برهوانه: شهرفهخانی بهدلیسی: شهرفهنامه، ل ۵۶.

۵ لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۳۵.

۶ تقویم البلدان، ص ۳۱۱.

دیاره ولاتناسانی تریش هیچ جوړه ناکوکیه له نیوانیاندا به دیناکریت و له دیاریکردنی سنوری تارادهیه کی زور هاوران له گهل ته بولفیدا^۱.

دیارتیرین شاره کوردنشینه کانی شهو هه ریمه ش بریتین له :

۱- جندیسابور:

یه کیکه له شاره کانی هه ریمی شهواز نیوانی له گهل شاری تستر ههشت فهرسه خه/ ۴۸ کیلومه ترو له گهل شاری سوس شهش فهرسه خه/ ۳۶ کیلومه تر^۲.

ههروه ها باس لهوه ده کریت له سه دهی چواره می کوچی / دهیه می زاینی زورینهی دانیشتونانی کورد بوونه^۳.

۲- رامهرمز:

شهو شاره له هه ریمی شهواز هه باس لهوه ده کریت سه لمانی فارسی خه لکی شهو شاره دهیه، نیوانی له گهل سوق الاهواز نوزده فهرسه خه/ ۱۰۴ کیلومه تر و له گهل ناوايه کانی (الزط) ههوت فهرسه خه/ ۴۲ کیلومه تر^۴.

شایه نی باسه ثین بهتوتهی گهریده خوئی له سه دهی هه شته می کوچی / چواره دهه می زاینی سهردانی کردوهو نامازه بهوه ده کات ((ژمارهیه کی زور له گونلی تیدا هه بووه کورد تیدا نیشه جی بوونه))^۵.

۳- سوق الاهواز:

یه کیکه له شاره کانی نیو هه ریمی شهواز، باس لهوه ده کریت زوربهی ویران بووهو نیوانی له گهل شاری شهفه هان هه شتا فهرسه خه/ ۴۲۰ کیلومه تر^۶.

له کاتی هاتنی له شکری موسلماننه کان بو فته تح کردنی شهواز باس لهوه کراوه لهو ناوچه یه دا عه جه می تیدا بووه، واته کوردو فارس^۱.

۱ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۲۵، مولف مجهول: حدود العالم، ص ۲۳۴، القزوينی: اثار البلاد، ص ۱۲۵. تقویم البلدان، ص ۳۱۵.

۲ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۲۹، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۲/ ۱۷۰. تقویم البلدان، ص ۳۱۵.

۳ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۲۹، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۲/ ۱۷۰. تقویم البلدان، ص ۳۱۹.

۴ رحلة ابن بطوطة، ص ۱۲۶.

۵ تقویم البلدان، ص ۳۱۷.

بهشی چوارهم

رهبه‌نده شارستانی‌ه‌کانی کوردستان له کتییی (تقویم البلدان)

هه‌روه‌کو دیاره چالاکی شارستانی لای هه‌ر نه‌ته‌وه‌و میلله‌ت و کۆمه‌لگایه‌ک چه‌ندین لایه‌نی گرنه‌گ له خۆده‌گریت، وه‌کو لایه‌نی کارگی‌پ‌ری و ئابوری و کۆمه‌لایه‌تی و بیناسازی و زانستی و چه‌ندین لایه‌نی دیکه‌ش.

بۆ گه‌ران به‌دوای زانیاری ده‌باره‌ی ئه‌و لایه‌نانه‌ش، وا پێویست ده‌کات زیاتر پشت به‌سه‌رتی به‌ نووسراوی گه‌ریده‌و و لاتنسان، ئه‌وانه‌ی خۆیان سه‌ردانی ناوچه‌کانیان کردوه‌و یاخود ئه‌و سه‌رچاوه‌ی به‌ گشتی باسیان له‌ شارستانی‌ه‌تی ئیسلامی کردوه‌و، له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌ی می‌ژوونووسان زیاتر گرنه‌گیان داوه‌ به‌و هه‌وال و رووداوه‌ پامیارانه‌ی که‌ له‌سه‌رده‌مه‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌که‌کاندا هاتوونه‌ته‌ ئاراوه‌و که‌مه‌تر له‌و بو‌ارانه‌دا سوودیان لی‌وه‌رگیریت.

شایه‌نی باسه‌، هه‌رچه‌نده‌ کتییی (تقویم البلدان) یش یه‌کیکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی و لاتناسی و که‌چی به‌شی‌وه‌یه‌کی فراوان نه‌پ‌رژاوه‌ته‌ سه‌ر ئه‌و لایه‌نانه‌ به‌به‌راورد له‌گه‌ل سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌ی پێش خۆی، به‌تایه‌بتی ئه‌وانه‌ی له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی / ده‌یه‌می زاینی نووسراون، هه‌وکاره‌که‌سی دیاره‌ زیاتر له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که‌ کتییکی ته‌واو جوگرافییه‌و تاراده‌یه‌کیش کورتکراوه‌ی سه‌رچاوه‌کانی پێش خۆیه‌تی له‌و بو‌اره‌داو ته‌نانه‌ت خۆی له‌ قه‌ره‌ی زۆر لایه‌ن نه‌داوه‌و به‌لکو زیاتر تیشکی خستۆته‌ سه‌ر لایه‌نی جوگرافییه‌و، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا له‌به‌ر رۆشنایی ده‌قه‌کان و ناماژه‌پیکردنه‌کانی ئه‌ب‌ولفیدا دیارترین رهبه‌نده‌ شارستانی‌ه‌کانی کوردستان به‌و شی‌وه‌یه‌ی خواره‌وه‌ ده‌خه‌ینه‌روو:

١ به‌ نمونه‌ ئه‌و ئه‌وه‌ قه‌ل و ئه‌مه‌ قدسی له‌ هه‌ردوو کتییی (صورة الارض) و (احسن التقاسیم)، زۆر گرنه‌گیان به‌و لایانه‌ داوه‌.

تەۋەرەي يەكەم

لايەنى ئابوورى

لە پېشەۋەي ھەموو لايەنەكانى دېكە دېن كە لە كىيەكەيدا زۆرتىن زانىارى لە بارەيەۋە خستۆتەرۋو، ئەۋەشيان زياتر لەۋەدا سەرچاۋەي گرتوۋە كە ئەم لايەنە پەيۋەندىيەكى توندو تۆلى ھەبوۋە بە جوگرافياۋ ئاۋەۋاي ناۋچەكە خۆي كەۋا كوردستان ناۋچەيەكى ستراتىژى گىرگى و بەپىت و بەرەكەت و دۆلەتمەند بوۋە بە سامانە سروشتىيەكان و كانزايەكان و تارادىيەكى زۆرىش تەۋاي چالاكىيە ئابورىيەكانى ۋەكو كشتوكال و بەخىۋكردنى ئازەل و پېشەي دەست و بازىرگانى تىدا ئەنجام دراۋە. ھەر بۆيە تېببىنى ئەۋە دەكرىت ئەم لايەنە نەۋەك تەنيا لەلای ناۋبراۋ بەلكو لەلای ۋلاتناسانى دېكەش زانىارى زۆرى لە بارەيەۋە تۆماركراۋە، ئەم لايەنەش پىك ھاتوۋە لە :

يەكەم / كشتوكال و ديارترىن بەرھەمە كشتوكالئەكان:

كشتوكالكردن يەككە لەۋ چالاكىانەي كەۋا ئادەمىزاد لە سەردەمانىكى كۆندا پىي ھەلساۋە بە مەبەستى دابىنكردى پىداۋىستىيەكانى بژىۋى ژيانى.

ديارە لای كوردانىش لە پېشەۋەي چالاكىيە ئابورىيەكانى دېكە ھاتوۋە كە بەشپەيەكى بەرفراوان پىيەۋە خەرىك بوۋە، ئەۋەش زياتر پەيۋەندى ھەبوۋە بە سروشت و ئاۋەۋاي ناۋچەكە كەۋا سەرچەم پىداۋىستىيەكانى كشتوكالكردن تىدا بوۋنى ھەبوۋە ۋەكو بە پىتى و بەرەكەتى خاكەكەي و ھەرۋەھا بوۋنى باران و بەفرىكى زۆر لە ۋەرزى زستاندا كە دەبوۋە ھۆي بوۋنى سەرچاۋەي ئاۋى زۆر لە ۋووبار و كانياۋ لەۋ بوارەدا سوۋدى زۆريان لىۋەردەگىرا^۱، ھەرلەبەرئەۋەشە ئەگەر تەماشاي مېژۋوى كۆن بكرىت، ئەۋا بۆمان بەدياردەكەۋىت كۆنترىن

۱ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۸، تقويم البلدان، ص ۳۹۹، القلقشندي، صبح الاعشى، ۴ / ۳۵۷.

گوندی کشتوکالی له جیهاندا له ناوچهی کوردستان بووه که شهویش گوندی (جهرمۆ) یه له نزیك چه مچه مال له هه ری می کوردستانی عیراق^۱.

سه بارهت به خسته نه پرووی زانیاریش لهو بواره وه له لایهن ته بولفیدا وه ده کریت باس له وه بکریت به چهنده سه وه ژه پسته یه ک پوونکر دهنه وهی داوه له باره ی تایبه ته ندی هه ری هک له شاره کوردنشینه کان له پرووی به پیستی زهویه کانی و بوونی باغ و بیستان و کیلگهی کشتوکالی و شهو سه رچاوه ناویانه ی که یارمه تیده ریوونی له بوونی شهو جوژه زهویانه وه له هه مان کاتدا له هه ندیک شاردای تیشکی خسته ته سه ر دیارترین به روو بوومه کانیشی.

شهو هتا له باره ی هه ری می جه زیره، که یه کیك بووه لهو هه ری مانه ی که وا چالاکی کشتوکال کردنی به شیوه یه کی به رفراوانی تیدا ته نجام دراوه له به ریوونی ته واوی پیداویستیه کانی کشتوکال کردنی تیدا^۲ وه سفی چهنده شاریکی کردوه وه کو میافارقین له باره یه وه ئامازه به وه ده کات وه کو شاری نه سیببن وایه له زۆری سه رچاوه ی ئاوی و باغ و بیستانه کانی^۳، شهو بوچوونه ولاتناسانی دیکه ش پشت راستیان کردۆته وه^۴، که چی ته لمقدسی له لایهن خو یه وه باس له وه ده کات که ((بیستانی کهم بووه))^۵.

له راستیدا شهو بوچوونه یه ک ناگریته وه له گه ل قسه کانی ته بولفیدا و ته نانهت بو جهخت کردنه وه له سه ر وته کانی، ته ولیا چه له بی ئامازه به وه ده کات که شهو شاره ئاو و رووبار و کانیاوی زۆر بووه و باغ و بیستانه کانی بی ئاو دده را^۶.

۱ طه باقر: مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة، ۱/ ۱۷۷، عامر سليمان واحمد مالك الفتیان: محاضرات في

التاريخ القديم، (بغداد: ۱۹۷۸)، ص ۲۲۰

۲ مؤلف مجهول: حدود العالم، ص ۱۱۷، عبدالله بن ناصر بن سليمان الحارثي: الاوضاع الحضارية في اقليم الجزيرة الغراتية من القرنين السادس والسابع للهجرة/ الثاني عشر للميلاد، تحقيق: سعيد عبدالفتاح عاشور، (بيروت: ۲۰۰۷)، ص ۱۶۹.

۳ تقويم البلدان، ص ۲۷۹.

۴ الاضطخري: المسالك والممالك، ص ۵۳، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۲.

۵ احسن التقاسيم، ص ۱۲۸.

۶ سياحه تنامه ی ته ولیا چه له بی، ل ۸۹.

ههروهه له باره‌ی شاری نه‌سیبێن باس لهوه ده‌کات ((تاو و باغ و بیستانی زۆر بووه))^١، وه
 بۆ ده‌رخستنی زۆری باغ و بیستانه‌کانی ئه‌و شاره‌یه‌کێک له ولاتناسان پێیویایه که ((زیاتر له
 چل هه‌زار بیستانی هه‌بووه))^٢.

هه‌رچی شاری شنگاره ئه‌وا چیاکانی به پیتترین ناوچه ئاوه‌ند ده‌کات و جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه
 ده‌کاته‌وه باغ و بیستان و ئاویشی زۆر بووه^٣، ئێین به‌تووته‌ی گه‌ڕیده‌ش خۆی شاره‌که‌ی بینوووه
 له‌م ڕووه‌وه باس له‌وه ده‌کات، شاری ژه‌نگار له هه‌ریمی جه‌زیره وه‌کو شاری دیمه‌شق وایه له
 زۆری سه‌رچاوه‌ی ئاوی و باغ و بیستانه‌کانی^٤.

شاری نامه‌دیش له‌وه هه‌ریمه‌دا وه‌کو زۆریک له شاره‌کانی دیکه‌ی کانی و سه‌رچاوه‌ی ئاوی و
 باغ و بیستان و کێلگه‌ی کشتوکالی زۆر بووه^٥، هه‌روه‌ها جه‌زیره‌ی ئێین عومه‌ریش له شاره‌ به
 پیت و به‌ره‌که‌ته‌کانی ئه‌و هه‌ریمه‌یه‌وه باغ و بیستانی زۆر بووه^٦، له‌به‌ر به‌ پیتی و به‌ره‌که‌تی
 خاکه‌که‌ی و سه‌رچاوه‌ی ئاوی زۆر داروبارو به‌روبوومی ئیجگار زۆر بووه^٧.
 شاری سیعرتیش یه‌کێک بووه له‌و شارانه‌ی داروبارو سه‌رچاوه‌ی ئاوی زۆر بووه، هه‌ر بۆیه
 جۆره‌ها به‌روبوومی هه‌بووه^٨.

شایه‌نی باسه کشتوکال‌کردن له شاره‌کانی رۆژئاوای هه‌ریمی چیاش به‌شیوه‌یه‌کی به‌ربالۆ بوونی
 هه‌بووه خه‌لکانیکی زۆر پێیه‌وه خه‌ریک بوونه‌وه جۆره‌ها به‌روبوومیات تیدا به‌ره‌م هێناوه ته‌نانه‌ت
 هه‌ندیک له شاره‌کانی به‌جۆره به‌روبوومیکی تایبه‌ت به‌ناوبانگ بووه، هه‌ر بۆیه لی‌ره‌شدا بۆمان
 به‌دیارده‌که‌وی‌ت که‌وا له‌و باره‌یه‌وه ستایشی زۆر له شاره‌کانی کردووه تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی

١ تقویم البلدان، ص ٢٨٣.

٢ القزوینی: اثار البلاد، ص ٤٦٧، هه‌رچه‌نده ئه‌و ژماره‌یه زیده‌دۆیی تێدایه، به‌لام ده‌یه‌وێت و نیشان بدات که
 بیستانی تیدا زۆر بووه.

٣ تقویم البلدان، ص ٢٨٧.

٤ رحلة ابن بطوطة، ص ١٠٢.

٥ تقویم البلدان، ص ٢٨٧، هه‌روه‌ها ڕوانه: القزوینی: اثار البلاد، ص ٤٩١، القلقشندي: صبح الاعشی، ٤/ ٣٢٧.

٦ تقویم البلدان، ص ٢٨٣.

٧ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٠٢، مؤلف مجهول: حدود العالم، ص ١١٩.

٨ تقویم البلدان، ص ٢٨٩.

به‌دیارخستون، هه‌روه‌ك شاری سه‌یه‌ره له باره‌یه‌وه باس له‌وه ده‌كات ((شارێكى بچووكه‌و كانى و سه‌رچاوه‌ى ئاوى و كێلگه‌ى كشتوكاڵى و هه‌روه‌ها مێوه‌جاتى زۆر بووه)).^۱

شارى دینه‌وه‌ریش له‌ شاره‌ كشتوكاڵیه‌كانى ئه‌وه‌ هه‌ریمه‌یه‌و خاكێكى به‌ پیت و سه‌رچاوه‌ى ئاوى زۆر بووه، هه‌ر بۆیه‌ به‌روبوومى زۆر بووه^۲، ئه‌وه‌ش زیاتر له‌به‌ربوونى سروشت و ئاوه‌ه‌وايه‌كى له‌بارى هه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ به‌روبوومى جۆراو جۆرى تێدا به‌ره‌م هاتوه^۳.

هه‌رچى شارى نه‌هاوه‌نده، ئه‌وا سه‌رچاوه‌ى ئاوى و باغ و بیستان و جۆره‌ها مێوه‌جاتى هه‌بووه^۴، به‌هه‌مان شێوه‌ شارى هه‌مه‌دانیش له‌ شاره‌ گه‌وره‌كانى ئه‌وه‌ هه‌ریمه‌یه‌ و باغ و بیستان و كێلگه‌ى كشتوكاڵى تێدا زۆر بووه^۵، شارى سیروانیش كانیه‌ ئاوییه‌كانى كه‌وتۆته‌ ناوه‌راسته‌یه‌وه^۶، ئه‌وه‌ش رینگ خۆشكه‌ر بووه‌ بۆ ئه‌وه‌ى له‌ پرۆژه‌ى ئاودێرى به‌كاربه‌یتێرین و كێلگه‌ى كشتوكاڵى له‌ناوه‌وه‌یدا زۆر بێت^۷.

له‌لایه‌كى دیکه‌ له‌ باره‌ى هه‌ریمه‌ كوردنشینه‌كانى تریش له‌م ڕوه‌وه‌ وه‌سفى زۆریك له‌ شاره‌كانى كرده‌وه، به‌شێوه‌یه‌ك له‌ باره‌ى شارى به‌دلیس له‌ هه‌ریمى ئه‌رمینیا باس له‌وه‌ ده‌كات ((له‌به‌رئه‌وه‌ى سه‌رچاوه‌ى ئاوى زۆر بووه، هه‌ر بۆیه‌ خاكه‌كه‌ى به‌ پیت بووه‌ و باغ و بیستانى تێدا زۆر بووه))^۸، هه‌روه‌ها له‌باره‌ى شارى خه‌لاتیش هه‌مان بۆچوون ده‌خاته‌ڕوو^۹.

۱ تقویم البلدان، ص ۴۱۳، ولاتناسانى سه‌ده‌ى چواره‌مى كۆچى / ده‌یه‌مى زاینى پێش ئه‌بolfیدا باسیان له‌و زانیاریانه‌ كرده‌وه. ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۱۴، المقدسى: احسن التقاسیم، ص ۲۹۵.

۲ تقویم البلدان، ص ۴۱۵.

۳ المقدسى: احسن التقاسیم، ص ۲۹۵، المستوفى القزوینى: نزهة القلوب، ص ۱۰۷.

۴ تقویم البلدان، ص ۴۱۷، سه‌رچاوه‌ى پێشوو تریش هه‌مان بۆچوونیان هه‌یه، قدامه‌ بن جعفر: الخراج وصناعة الكتابة، ص ۳۷۰، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۱۳، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۵ / ۳۱۳.

۵ تقویم البلدان، ص ۴۱۷، ولاتناسانى دیکه‌ش جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌كه‌نه‌وه‌ كه‌ ئه‌و شاره‌ مێوه‌جاتى زۆر بووه. المقدسى: احسن التقاسیم، ص ۲۹۴، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۵ / ۴۱۱.

۶ تقویم البلدان، ص ۴۱۵.

۷ الحمیری: الروض المعطار، ص ۳۵۱.

۸ تقویم البلدان، ص ۳۹۵.

۹ نفس المصدر والصفحة.

شارى مەراغەش لە ئازىرىجان، باغ و بېستان و كىلگەي كشتوكالى تېدا زۆر بوو^۱، شارى مەرنديش رووبارو دارى بەرپەزەيەكى بەرچا و ھەبوو^۲، ھەروەھا شارى كنجەش يەككە بوو لەو شارانەي باغ و بېستان و بەرووم و مېوەجاتى ھەبوو^۳.

ھەرچى شارى بەرزەعەيە لە ھەرىمى ئاران، ئەوا بەيەككە لە شارە بەناوبانگەكانى ئەو ھەرىمە دادەنریت لە پرووى زۆرى كىلگەي كشتوكالى و بەروبوومى جۇراو جۆر^۴، ھۆكارەكەشى زياتر لەبەر ئەوئەيە كە دەكەوتتە سەر يەككە لە لقەكانى رووبارى (الكر)، ئيتەر ئەوئەش رىگاخۆشكەر بوو بۆ ئەوئەي خاكىكى بە پىت و بەروبوومى جۇراو جۆرى زۆر بىت^۵.

سەبارەت بە ديارترين بەرھەمە كشتوكالىيەكانى شارە كوردنشينەكانيش، دەكرىت باس لەو بەكرىت، ھەرچەندە ئەبولفیدا تايبەتمەندى و دەسقى زۆرىك لە شارەكانى كوردووە لە پرووى بوونى زەوى كشتوكالى و بوونى سەرچاوەى ئاوى، بەلام زۆر تيشكى نەخستۆتە سەر ئەو بەروبوومانەي كە تىياندا بە شېوئەيەكى ديار بەرھەم ھاتوون تەنيا لە چەند شارىك نەبى، بۆيە لىرەدا بە پشت بەستەن بەوتەكانى ناوبرا و سەرچاوەكانى دىكەي ولاتناسى ديارترين بەرھەمەكانيان دەخەينەرۆو، بەتايبەتى ئەوانەي شارەكان ناويان پىيەو دەركردووە و بە بەرھەم ھيئەتى بەشېوئەيەكى ديار بەناوبانگ بوون.

ديارترين ئەو بەروبوومانەي لەم ھەرىمانەدا بەرھەم ھاتوون گەنم و جۆيە، بەتايبەتى گەنم لە ھەندىك كاتدا جۆ، لەبەرئەوئەي سەرچاوەيەكى سەرەكە بۆ دروستكردنى نان و ئەوئەش خواردنىكى بەردەوامى رۆژانەيە و سەرەراي ئەوئەش يەككە لەو بەروبوومە دىميانەي كە زياتر بە ئاوى باران دەرويت و زۆر پىويستى بە جۆگە و پرۆژەي ناودىرى نىيە تەنيا لە كاتى بى بارانى نەبىت، ديارە ھەرىمە كوردنشيش بە گشتى بارانيان زۆر بوو لە وەرزی زستان و بۆ بەرھەم ھيئەتى گەنم و جۆش زياتر پشتيان بە ئاوى باران دەبەست.

۱ تقويم البلدان، ص ۲۹۹، ولاتناسنى دىكەش ھەمان بۆجوونيان ھەيە. ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۹، الحميرى: الروض المعطار، ص ۵۳۵.

۲ تقويم البلدان، ص ۴۰۱.

۳ المصدر نفسه، ص ۴۰۵.

۴ المصدر نفسه، ص ۴۰۳.

۵ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۹۰، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۱/ ۲۷۹.

له گهڻ تهوهی گهڻم و جو له پيشهوهی همموو بهرهمه کانی دیکه هاتوون لهم ههريمانه دا، بهلام ناوبراو به هيچ شيويه کی ناماژه بهوه ناکات له چ شارپکدا ياخود له چ ههريميکدا زورترين بهرهممی ههبووه، کهچی له ههنديک سهراچاهوی دیکه ی ولاتناسی زور بهروونی تيشکی خراوتهسهر، بهشيويهک له باره ی شاره کانی روژئاوی چيا باس لهوه دهکريت ((لهشاری دینهوهرو گونده کانی دهروبهری گهڻم بهريژهيه کی بهراچا بهرهم هاتوه))^۱.

ههروها له باره ی شاری همهمه دانیش باس لهوه دهکريت که ((شارپکی دهگمهنه و نان تيدا ههزانه))^۲، نهوهش بۆمان بهديارده خات کهوا گهڻم لهو شارهدا بهريژهيه کی زور بهرهم هاتوهو سهراچاهوی سهروه کی بووه بۆ دوستکردنی نان، جا نهگمر نان ههزنان بيت مانای وایه که گهڻم تيدا زور بووه.

بهههمان شيوه له ههريمی جهزيرهش، گهڻم و جو بهريژهيه کی زور بهرهم هاتوهو، بهتاييه تی له شاره کانی نهسيبين و جهزيره ی ئيبين عومهر، نهوهش له بهربوونی سهرجهم پيداويستيه کانی چاندنی نهو جوړه دانوييله^۳.

ههچي ههريمه کوردنشینه کانی دیکهيه، نهوا بييهش نهبوونه لهو جوړه بهرهممه، بهلکو له زورپک له شارو ديهاته کانی ههرسی ههريمی نازريجان و ئاران و ههريمینیا هم جوړه دانوييله چينراوه له بهربوونی بارانيکی زور و سهراچاهوی ئاوی بهرهم بهريژهيه کی بهراچا تيياندا بهرهم هاتوه^۴.

جگه له بهربوومی دانوييله، جوړه ها بهروبوومی دیکهش بوونی ههبووه لهم ههريمانه دا، نهوهتا نهبولفیدا له باره ی شاری سيعرت له ههريمی جهزيره ناماژه بهوه دهکات ((نهو شاره کۆمه ليک داری ههبووه، وهکو دار ههنجيرو ههناو ميټو))^۵، بيگومان نهو جوړه بهروبوومانه له شاره کوردنشینه کانی دیکهش بوونی ههبووه، به نمونه شاری حولوان جوړيکی تاييهت و باشی له ههنجيرو ههناو ههبووه^۶، تهناهت ياقوتی همهموی له لايهن حولوان جوړيکی ستایشی نهو جوړه بهرهممانه ی کردوه لهو شارهدا و باس لهوه دهکات ((شاری حولوان ههنجير و ههناو زور

۱ المستوفي القزوينی: نزهة القلوب، ص ۱۰۷.

۲ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۲۹۴.

۳ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۱۹۱، ۲۲۹، القزوينی: اثار البلاد، ص ۲۸۴، بۆ زياتر زانباری پروانه: عبدالله بن ناصر: الاوضاع الحضارية في اقليم الجزيرة الفراتية، ص ۱۶۹.

۴ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۸۸، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۲۸۱، لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۱۵.

۵ تقويم البلدان، ص ۲۸۹.

۶ القزوينی: اثار البلاد، ص ۳۵۷.

بووه، به شیوه یهك هه ناره كهی وینهی نیه له جیهان و هه رچی هه نجیره كه یه تی له به رنایابی و باشی و گه ورهیی پینده گوتريت شا هه نجیر))^۱.

شاری كنجەش له هه ریمی ئاران به ناویانگ بووه به هه نجیر، ته نانه ت له باره ی وه صفی هه نجیری ته و شاره ته بولفیدا باس له وه ده كات ((جوړه هه نجیری كی تیدا هه بووه ته گه ر یه كيك بیخوار دایه یه كسه ر تووشی تایه كی گه رم ده بوو))^۲.

هه روه ها له شاره كانی نه سیبێن و شنۆ تری زۆر بووه، هه ر بۆیه نرخ ی زۆر هه رزان بووه^۳. هه رچی شاری هیزان له هه ریمی جهزیره ته و بونددی زۆر بووه، له به ره وه ی كه وت بووه ناوچه چیا به كانه وه^۴، ته و به روه بوومه نه ك ته نیا له و شاره به لكو له جهزیره ی ئیبێن عومه ریش هه بووه^۵ و ته نانه ت له شاری به رزه عه ش زۆر بووه^۶.

شاری شنگاریش له به ر پینگه و جوړی ئاو هه واكه ی وایكه ردوه به روه بوومی زستانه و هاوینه ی هه بی^۷، هه ر بۆیه له هه ریمی جهزیره هیچ شارێك نیه دارخوړمای هه بی ته نیا شاری ژهنگار نه ییت^۸، نه ك ته نیا خوړما به لكو ته و شاره به روه بوومی ديكه شی هه بووه، وه كو گوژیرو باوی و سماق و هه نار و تری ته وه سه ره پای ته وه ی زهیتوونیسی زۆر بووه^۹، به هه مان شیوه باس له وه ده كريت پرته قال و لاله نجیشی زۆر بووه^{۱۰}.

۱ معجم البلدان، ۲ / ۲۹۱.

۲ تقویم البلدان، ص ۴۰۵.

۳ ابن حوقل: صورة الارض، ص ص ۱۹۱ - ۲۸۹.

۴ تقویم البلدان، ص ۲۸۳.

۵ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۳.

۶ تقویم البلدان، ص ۴۰۳.

۷ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۱۱۹، المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۱۲۷.

۸ تقویم البلدان، ص ۲۸۳.

۹ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۱۳۱.

۱۰ المستوفي القزوينی: نزهة القلوب، ص ۱۰۷.

۱۱ القزوينی: اثار البلاد، ص ۳۹۳.

لهبارەى بوونى دار بهرووش ناوبراو ناماژەى بهچەند شارتيك كردوو، لهوانه شارى بهرزەعه بوندق و داربهرووى زۆر بووه^١، بههمان شيوه له شارى هيزانيش ئهو جۆره داره زۆر بووه^٢.
شارهكانى رۆژئاواي هەرئيمى چياش جۆرهها بهروبووميان ههبووه، بهتاييهتى شارى نههاوهند ميۆهجاتي زۆربووه^٣، تهنانهت باس لهوه دهكريت جۆره ترييهكى باش و نايهبي ههبووه^٤.
ههروهها شارى كرمانشا بهناوبانگ بووه به پروهكى زهغهفران^٥، ههرچى خورماشه، ئهوا يهكيك بووه لهو بهروبوومانهى كهوا بووني ههبووه بهلام بهشيويهكى كهم، هوكارهكەشى دياره زۆربهى ههرتيمه كوردنشينهكان ناوههوايهكى ساردیان ههيو خورماش زياتر له ناوچه گهرمهكاندا بووني ههيه و دهچينريت، بهلام لهگل ئهوهشدا لههنديك له شاره كوردنشينهكان ئهوانهى جۆره ناوههوايهكى تاييهتيان ههبووه وايكردوو ئهو بهروبوومهش بووني ههبي وهكو شارى ژەنگار له ههرئيمي جهزيره^٦، ههروهها له هنديك شارى ديكهش وهكو جنديسابور^٧ و حولوان^٨، ئهوه سههرهپاي ئهوهى له ههردوو شارى سههمهرو سپروانىش له رۆژئاواي ههرئيمي جياپووني ههبووه^٩.

- ۱ تقویم البلدان، ص ۴۰۳. ولاتناسانی دیکه‌ش باس لموه ده‌کمن کهوا به‌روبوومی شاری به‌زده‌ه باشت و نایابتر بووه له به‌روبوومه‌کانی ولاتی شام. ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۹۰، المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۸۶.
- ۲ تقویم البلدان، ص ۲۸۶، سه‌راوه‌کانی دیکه‌ش باس لموه ده‌کمن ((شاری هیزان له‌نیوان شاره‌کانی ولاتی عیراق و جزیره به‌نویانگ بووه به‌رو)) یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۲/ ۳۳۱، القزوینی: اثار البلاد، ص ۳۶۰.
- ۳ تقویم البلدان، ص ۴۱۷.
- ۴ المستوفی القزوینی: نزهة القلوب، ص ۷۴.
- ۵ تقویم البلدان، ص ۴۱۳، سه‌بارت به‌رووه‌کی زه‌غهران: رووه‌کیکی ناسراوه له چه‌شن و جوژی گوئی به‌هاریه، په‌گه‌کی وه‌کو پیاز وایه و بوئیکی خو‌ش و رهنگیکی جوانی هیه به‌کاردین بوؤ بویه‌کردن و په‌نگردنی جلویه‌رگ و هه‌روه‌ها وه‌کو چاره‌سه‌ریش به‌کاردیت بوؤ جه‌سته‌و ژانی سه‌ر دن. الدمشقی: الاشارة الی محاسن التجارة، تحقیق: البشري الشوریجی، (الاسکندریه: ۱۹۷۷)، ص ۳۹، القزوینی: عجائب الخلوقات وغرائب الموجودات، ص ۲۸۵، رزگار کریم: فهره‌نگی ده‌ریا، (هه‌لویه‌ر: ۲۰۰۶)، ۱/ ۳۶۹.
- ۶ تقویم البلدان، ص ۲۸۳.
- ۷ المصدر نفسه، ص ۳۱۵.
- ۸ الاصلطخری: المسالك والممالك، ص ۱۱۸، القزوینی: اثار البلاد، ص ۲۲۶.
- ۹ الاصلطخری: المسالك والممالك، ص ۱۱۸، المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۹۵.

هه‌رچی ئەو بەروبوومانەیه که ده‌چوونه چوارچیوێ ده‌ستیه‌وه، ئەوا له هه‌ردووشاری ئەسه‌ده
ئایاد و نه‌هاوه‌ند لۆکه‌ چێنراوه به‌لام به‌شیۆه‌یه‌کی که‌م^١.

به‌هه‌مان شیۆه له هه‌ریمی جه‌زیره‌ش به‌ره‌هم هاتوه به‌تایبه‌تی له شاری ئامه‌د ریژه‌یه‌کی
زۆر تێدا به‌ره‌هم هاتوه^٢.

له‌لایه‌کی دیکه له هه‌ریمه کوردنشینه‌کانی دیکه‌ش له هه‌ندی‌ک شاردا چێنراوه، به‌تایبه‌تی
له شاری باب‌الابواب له هه‌ریمی ئاران^٣ و هه‌روه‌ها شاری دوین له هه‌ریمی ئەرمینیا^٤.

دووهم/ سامانی ناژه‌لی :

سامانی ناژه‌لی یه‌کی‌که له‌لایه‌نه گرنه‌که‌کانی ئابوری و په‌یوه‌ندیه‌کی توندوتۆڵی هه‌یه له
کشتوکال‌کردن و ته‌نانه‌ت له زۆر کاتا ته‌واوکه‌ری یه‌کترن.

له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی له زۆری‌ک له شاره کوردنشینه‌کان ئاماژه به‌ بوونی له‌وه‌رگا ده‌کات به‌لام به‌هیچ
شیۆه‌یه‌ک باس له‌وه ناکات چ جۆره ناژه‌لی‌کی تێدا به‌خێو کراوه، ئەوه‌شیان زیاتر په‌یوه‌ندی هه‌یه به
ریبازی له خستنه‌رووی زانیاریه‌کان که زیاتر تیشکی خستۆته تایبه‌تمه‌ندی وشته دیاره‌کانی شاره‌کان و
که‌متر تیشکی خستۆته سه‌ر ئەم لایانه‌وه سه‌ره‌رای ئەوه‌ش کتێبه‌که‌ی کورت‌کراوه‌ی سه‌رچاوه‌کانی
پیش خۆیه‌تی و زیاتر گرنگی به‌ زانیاری جوگرافی داوه، بۆیه لی‌رده‌ له‌به‌رگرنگی و سویدی‌کی زۆری
له‌لایه‌نی ئابوری‌وه به‌ پێویست ده‌زانی‌ت ئەگه‌ر به‌ کورتیش بی‌ت تیشکی‌ک بخریته سه‌ر دیارترین ئەو
ناژه‌لانه‌ی که بۆ مه‌به‌ستی جو‌راو جو‌ر به‌ خێو‌کراون له‌ناوچه کوردنشینه‌کان بخریته‌روو، به‌تایبه‌تی
له‌وانه‌ی پێداویستیه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌یان پر‌کردۆته‌وه.

یه‌کی‌ک له‌و ناژه‌لانه‌ی که به‌خێو کراوه و سوودی زۆری لی‌وه‌رگیراوه مه‌ره به‌ پله‌ی یه‌که‌م و
دواتریش بزن، له‌به‌ربوونی پێده‌شت و له‌وه‌رگای فراوان له‌ناوچه‌کانی‌اندا به‌تایبه‌تی له هه‌ریمی
جه‌زیره له شاره‌کانی نه‌سیبین و موس‌ل^٥.

١ المستوفي القزويني : نزهة القلوب، ص ٧٤، لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ٢٣٢.

٢ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ١٣١.

٣ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩٢، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ١/ ٣٠٣.

٤ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩٢ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٨٥.

٥ ابن حوقل: صورة الارض، ص ١٦٩، بۆ زیاتر زانیاری ب‌روانه: عبدالله بن ناصر: الاوضاع الحضارية في اقليم
الجزيرة الفراتية، ص ٢٠١.

ههروه‌ها له هه‌ریمی رۆژتاوای چپاش بۆ زۆر مه‌به‌ست گرنگی دراوه به به‌خێوکردنی مه‌ر به‌پله‌ی یه‌که‌م، به‌تایبه‌تی له شاری کرمانشا و له‌سه‌ر ئاباد و چه‌ند شارێکی دیکه^١.

هه‌رچی هه‌ریمه‌کانی دیکه‌شه به‌تایبه‌تی ئازریه‌جان گرنگی زۆر دراوه به به‌خێوکردنی مه‌رومالان له‌به‌ربوونی له‌وه‌رگا و پاوانی فراوان^٢.

شایه‌نی باسه نکه ته‌نیا مه‌رو بزن، به‌لکو ئاژه‌لی تریش به‌خێوکه‌وه و په‌روه‌ده‌که‌وه، به‌تایبه‌تی ئه‌وانی بۆ کرداری گواستنه‌وه به‌کارده‌هاتن له‌به‌ر سروشتی ناچه‌که، بۆیه تی‌بینی ئه‌وه ده‌کریت گرنگی دراوه به به‌خێوکردنی ولاغ و ئه‌سپ بۆ دوو مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی، یه‌کیان بۆ کاری گواستنه‌وه و ئه‌ویتریان له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ناوچه سنوریه‌کان نزیک بووه بۆ مه‌به‌ستی شه‌رو کاروچالاکی جه‌نگی به‌کارهێنران^٣.

به‌هه‌مان شێوه له هه‌ریمی ئارانش ئه‌و جو‌ره ئاژه‌لانه به‌خێوکه‌ران که بۆ مه‌به‌ستی گواستنه‌وه به‌کارهاتوون وه‌کو ئه‌سپ و ولاغ^٤.

هه‌رچی هه‌ریمی ئازریه‌جانه، ئه‌وا گرنگیان داوه به به‌خێوکردنی چیلش هه‌م بۆ گوشت و شیره‌که‌ی هه‌م بۆ مه‌به‌ستی به‌کارهێنانی له کێلگه کشتوکاڵیه‌کان^٥.

جگه له‌و ئاژه‌لانه‌ی باسکران، سوود وه‌رگیراوه له سامانی ماسیش، ئه‌وه‌تا له‌و باره‌یه‌وه ئه‌بولفیدا باس له‌وه ده‌کات له ده‌ریاچه‌ی وان له هه‌ریمی ئه‌رمینیا جو‌ره ماسیه‌که راوده‌که‌را به‌ناوی (الطریخ) له‌به‌ر زۆری شوین راوده‌که‌را^٦، له هه‌ریمی جه‌زیره‌ش له‌به‌ربوونی رووباری زۆر ماسی تیدا پاوکه‌وه، هه‌ر بۆیه ئه‌بن جو‌ریه‌یری گه‌ڕیده له‌باره‌ی ماسیه‌کانی شاری سه‌رکانی (راس العین) ئاماژه به‌وه ده‌کات ((له‌و شاره‌دا ماسیه‌کی چاک و باش راو ده‌کریت له جو‌ره‌کانی دیکه‌ی ماسی باشته‌))^٧.

١ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٣٠٦، یاقوت الحموي: معجم البلدان، ٤/ ٤٤٦.

٢ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٢٨، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٨٦.

٣ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ١٣١.

٤ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩٧.

٥ کوثر اسماعیل حسین: الحياة الاقتصادية والاجتماعية في اقليمى اذربيجان واران خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين/ العاشر والحادي عشر الميلاديين، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب - جامعة صلاح الدين، (اربيل: ٢٠٠٢)، ص ٤٧.

٦ تقويم البلدان، ص ٤٢.

٧ رحلة ابن جبیر: ص ١٩٠.

ههروهه ها له ههردوو ههريمي ئازربييجان و ئارانش ساماني ماسي بووني ههبووه، له بهربووني ههردوو پروباري ئاراس و (الكر) و لق و پۆپه كاني، به تاييه تي رووباري (الكر) به ناوبانگ بووه له جوړيكي تاييه ت له ماسي به ناوي (شورماهي).^۱

جوړيكي ديكه له ساماني ئاژهلئ ئه و ناچانه كه به به خيوكردن و په رورده كردني سوود و قازانجيكي زوري ليكراوه ميتش ههنگوين بووه، ئه وه تا له ههريمي جهزيره به تاييه تي له شاره كاني هيژان و جهزيره ي ئين عومهر و موسل زورترين پيژهي ههنگويني تيډا بهرهم هاتوه.^۲

ههروهه ها له شاري به دليس پيژديه كي زور له ههنگوين بهرهم هاتوه به شيويهك ناسر خه سرزي گهريده ئاماژه به وه دهكات ((له ساليكدا ۳۰۰ تا ۴۰۰ گوزه ههنگويني لي بهرهم هاتوه)).^۳

له ههريمي ئازربييجانيش بووني ههبووه به تاييه تي شاري شنۆ به ناوبانگ بووه له بهرهم ههيناني جوړيكي باش له ههنگوين.^۴

ههروهه ها له روژئاواي ههريمي چياش له ههردوو شاري ئه سه د ئاباد^۵ و هه مه دان پيژديه كي چاك له ههنگوين بهرهم هاتوه.^۶

سييه م / ساماني كانزايي :

له گهلا ئه وه ي ناوچه كاني كوردستان به گشتي ده وله مه ند بووه به پيژديه كي زور له ساماني كانزايي به هه موو جوړه كانيه وه، كه چي تيبيني ئه وه ده كري ت لاي خه لك ي ناوچه كه به شيويه كي پيژهي به كارها توه، په نگه ئه وه شيان په يوه ندي هه بي به ئاستي شاره زايي خه لكه كه و ياخود زور شتيان له باره يه وه نه زانيوه، به لام له گهلا ئه مه شدا له لاي زوريك له ولا تناسان بهرووني ئاماژه كراوه به و ناوچانه ي كه ده وله مه ند بوونه له جوړيكي تاييه ت له كه ره سته ي خاو و ساماني كانزايي، كه چي ئه بولفيڊا وه كو زوريك له لايه نه كاني ديكه زور نه پرزاوته سه ري به لكو له ته واوي ناوچه كه دا ته نيا له شاري ماردين له ههريمي جهزيره باس

۱ القزويني: اثار البلاد، ص ۴۹۳، الحميري: الروض المعطار، ص ۸۸.

۲ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۱۳۱، عماد الدين خليل: الامارات الارتقية في الجزيرة والشام، (۶۵- ۸۱۲هـ/ ۱۰۷۲- ۱۴۰۹م)، (بيروت: ۱۹۸۰)، ص ۴۳۶.

۳ سفرنامه، ص ۷.

۴ ابن حوقل: صورة الارض، ص ص ۲۸۸- ۲۸۹.

۵ المقدسي: التقاسيم، ص ۲۹۵.

۶ ياقات الحموي: معجم البلدان، ۵/ ۴۱۲.

له‌وه ده‌کات ((چیاکانی ماردین ده‌وله‌مەند بووه به گه‌وه‌ه‌ری شووشه))^۱، هه‌رچی ولاتناسانی دیکه‌یه ئەوا له زۆر شوێندا باسیان له چۆره‌ها سامانی کازایی کردووه، به‌شیوه‌یه‌ک باس له‌وه ده‌کریت له چیاکانی بارما (حه‌مرین) له هه‌ریمی جه‌زیره‌ کانی قیرو نه‌فتی تێدا هه‌بووه^۲، هه‌روه‌ها چیاکانی ئامه‌دیش ریژه‌یه‌کی زۆر ئاسنی تێدا هه‌بووه^۳.

جینگای باسه بوونی سامانه کازایه کان له ناوچه کوردنشینه کان پښه‌یی بووه، به‌جۆرېک له باره‌ی زیږو و بوونی نه‌بووه له ناوچه‌کانی روژتاوای هه‌ریمی چیا هه‌روه‌ک باس له‌وه ده‌کریت ((له ته‌واوی هه‌ریمی چیا دا زیږو بوونی نه‌بووه))^۴، به‌لام له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا له هه‌ندی‌ک له شاره‌کانی تی‌بینی ته‌وه ده‌کریت پی‌شهی زیږنگه‌ری بوونی هه‌بووه له هه‌ندی‌ک له شاره‌کانی وه‌کو هه‌مه‌دان ته‌وه پی‌شه‌یه بوونی هه‌بووه^۵. ټیتر ته‌وه‌شیان بو‌مان روون ده‌کاته‌وه که‌وا زیږوونی هه‌بووه له‌وه هه‌ریمه‌دا و سه‌رچاوه‌کان درکیان پی‌نه‌کردوه باخ‌د له ده‌روه هینراوه له‌ویدا کاری پی‌کراوه.

له‌لایه‌کی دیکه هه‌ر له‌و هه‌رێمه‌دا چه‌ند کاتیکی کبریتی بوونی هه‌بووه و سوودی لێوه‌رگیراوه بۆ زۆر نه‌خۆشی وه‌کو کانه کبریتییه‌کانی شاری حولان^٦. به‌هه‌مان شێوه له شاری ماسبذانیس کانیه‌کی ئاوی هه‌بووه، له‌ناو ئاوه‌که‌یدا چه‌ند جوړێک له ده‌نکوڵه‌ی سویری کانزایی تێدا بووه به کارده‌هێنرا بۆ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه‌کانی گه‌ده^٧.

ههروهه له هه‌ریمی جه‌زیره‌ش له زۆریك له شاره‌كانی سامانی كانزیای بوونی هه‌بووه و نه‌بolfیدا باسی نه‌كردوه، به‌شێوه‌یه‌ك له چیاكانی هه‌كاری له رۆژه‌لاتی موسڵ ناسن زۆر بووه⁸، شاری سیعرق به‌ناوبانگ بووه به زۆری ده‌ره‌ینانی مس، بۆیه له زۆر بوارد سوودیان لێوه‌ده‌گرت به‌تاییه‌تی له دروست‌كردنی قاپ و قاچاخ و كه‌لوپه‌لی كارپێ‌كردن⁹.

١ تقويم البلدان، ص ٢٧٩.

٢ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ١٥٣، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ١/ ٣٢٠.

٣ ابن الفقيه: مختصر وكتاب البلدان، ص ١٢٧.

٤ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ١٢٠، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٣١٧.

٥ المستوفي القزويني: نزهة القلوب، ص ٧١.

٦ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢ / ١٩١، القزويني: اثار البلاد، ص ٣٥٧.

٧ القزويني: اثار البلاد، ص ٢٦٠.

٨ محمد جاسم حمادى: الجزيرة الفراتية والموصل، ص ٢١٨.

٩ المستوفى القزويني: نزهة القلوب، ص ١٠٥، لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ص ١٤٥ - ١٤٦.

هەرچی هه‌رمه‌ کوردنشینه‌کانی دیکه‌یه‌ شه‌وا له‌ زۆریک له‌ شاره‌کانی جۆره‌ها سامانی کانزایی بوونی هه‌بووه‌، هه‌روه‌کو چۆن شاری ته‌وریز له‌ ئازریجان به‌ناوبانگ بووه‌ به‌ زیر^١، وه‌ له‌ نزیکیشه‌یه‌وه‌ چهند گه‌رمایه‌کی کهریتی هه‌بووه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی چهند نه‌خۆشیه‌ک به‌کارهاتوون^٢.

له‌به‌ررۆشنایی شه‌وانه‌ی که‌وا باسکران، ده‌کریت باس له‌وه‌ بکریت له‌هه‌ریمی ئازریجان سامانی کانزایی و کانه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی به‌ربالۆ بوونی هه‌بووه‌ به‌تایبه‌تی مس و ئاسن و به‌ردی به‌نرخ و له‌گه‌ڵ بوونی چهند کانیاویک بۆ مه‌به‌ستی جۆراو جۆر به‌کارده‌یه‌نران و سوودیان لیوه‌رده‌گیرا^٣.

به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ هه‌ریمی ئارانش، به‌تایبه‌تی له‌ شاری ته‌فلیس چهندین جۆر کانزایی جۆراو جۆر هه‌بووه‌^٤، هه‌روه‌ها له‌ گوندی (زریه‌ کاران)^٥ که‌ نزیکه‌ له‌ شاری باب‌الابواب چهندین جۆر سامانی کانزایی هه‌بووه‌ و به‌کارده‌یه‌نران له‌ زۆر بواردا به‌تایبه‌تی له‌ دروستکردنی که‌له‌په‌لی جه‌نگی^٦.

به‌و شیوه‌یه‌ له‌ ته‌واوی ناوچه‌ کوردنشینه‌کاندا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ کان و سامانی کانزایی بوونی هه‌بووه‌ و به‌پیتی پێداویستی و شاره‌زاییان له‌ بواره‌ جۆراو جۆره‌کاندا به‌کاریان هێناون و سوودیان لیوه‌رگرتوون.

چواره‌م/بازرگانی و بازار:

١- بازرگانی:

بازرگانی به‌یه‌کیک له‌ چالاکیه‌ هه‌ره‌ گرنگه‌کانی ئابوری داده‌نریت له‌ ژیانی هه‌موو کۆمه‌لگه‌یه‌ک، وه‌ له‌به‌ربوونی پێداویستیه‌کان هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ ئاده‌میزاد پیتی هه‌لساوه‌ شه‌وه‌ش زیاتر له‌وه‌دا سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌ندیک ناوچه‌ به‌ره‌مه‌یه‌کی دیاریکراو بوونی زۆره‌وه‌ له‌ هه‌ندیک ناوچه‌ی دیکه‌دا که‌مه‌، شه‌وه‌ش وا ده‌کات که‌ چالاکی بازرگانی و کرداری ئالۆگۆز له‌ نێوان ولاتان و ناوچه‌که‌دا بوونی هه‌بێ و له‌به‌ر رۆشنایی شه‌مه‌دا ئیبن قه‌فیه‌ی هه‌مه‌دانی باس

١ المقدسی: التقاسیم، ص ٢٨٤.

٢ القزوينی: اثار البلاد، ص ٣٩٩.

٣ کوثر اسماعیل حسین: الحیاة الاقتصادية والاجتماعية في اقليمى اذربيجان واران، ص ٥٨ - ٥٩.

٤ القزوينی: اثار البلاد، ص ٥١٩.

٥ زریه‌ کاران: وشه‌یه‌کی کوردی لیكدراوه‌، پێك هاتوه‌وه‌ له‌ (زری) واته‌ زریپۆش وه‌ (کاران) واته‌ شه‌و كه‌سه‌ی دروستی ده‌كات، به‌ لیكدراوی واته‌ شه‌و كه‌سانه‌ی زریپۆشی جه‌نگی دروست ده‌کهن. اسماعیل شکر رسول:

الاماره‌ الشدادیه‌، هامش (١٩)، ص ١٢٥.

٦ ابو حامد الاندلسی: تحفة الالباب، ص ٨٥.

لهوه دهکات ((تهگەر بیټوو خوای گهوره به سۆز و میهره بانی خۆی شتیکی دابین نه کردبایه بۆ هەر ولاتیك له ولاته کان، ههروهها نهییه خشیایه به هەر هه ریمیک له هه ریمه کان شتیك که نهیداوه به ئهوانی دیکه، ئهوا هه رگیز کرداری بازرگانی و کاری پیشه گه رایه تی بوونی نه ده بو))^۱، لیڤه دا بۆمان به دیارده که ویت بوونی به رههم له شاریک یاخود ولاتیك به ریزه یه کی به رچاو و نه بوونی له ناوچه یه کی دیکه وا دهکات کاری ئالوگۆر و بازرگانی بیته کایه وه.

جیگای ئاماژه پی کردنه ناوچه کانی کوردستان به گشتی به پیت و به ره که ت بوونه و به رو بوومیکی زۆری جۆراو جۆری له بواری کشتوکالی و شیرمه منی و سیپایی و جلو به رگ و پۆشاکي تیدا به رههم هاتوو، ئه وهش وای کردوو به زیاد له پیداو یستیه کانی خۆی په وانه ی ئه و ناوچانه بکات که ئه و به رو بوومانه یان تیدا که مه.

له م پوهوه ئه بولفیدا ئاماژه به وه دهکات له شاره کانی رۆژئاوایی هه ریمی چیا زیاتر بازرگانی کراوه له گه ل ولاتی عێراق، ئه وه شیان زیاتر له بهر نزیک یانه له یه کتریه وه، به نمونه ش شاری نه هاوه ند له بهر بوونی باغ و بیستانی زۆر جۆره ها میوه جاتی هه بووه و له بهر باشی جۆره که ی په وانه ی عێراق ده کرا^۲، ته نانه ت له سه رچاوه کانی دیکه شدا جه خت له سه ر ئه وه ده که نه وه که بازا ره کانی عێراق باشت رین شوین بوون بۆ ساغ کردنه وه ی کالاه و به ره مه می میوه جاتی شاری نه هاوه ند^۳.

نه ک ته نیا میوه جات، به لکو شاره کانی رۆژئاوای چیا به ناو بانگ بوونه به هه ندیک به ره مه می نایاب له شیرو سیپایی به تاییه تی په نیری جۆری نایاب، هه ر بۆیه له بهر باشی جۆره که ی په وانه ی ناوچه کانی دیکه ده کرا^۴.

ههروهها له باره ی شاری هه مه دانیش ناو براو جه خت له سه ر ئه وه ده کاته وه پیگه یه کی ستراتیژی گرنگی هه بووه و ده که ویت ه سه ر ریگای کاروانی حاجیان و بازرگانان^۵، ئیتر ئه وه ش وای کردوو په لۆکی کارا بیینی له چالاکی بازرگانی ناوچه که دا، هه ر له بهر ئه وه ش له کۆنه وه بنکه یه کی سه ره کی بووه که وا ریگای هاتوو چۆی نیوان رۆژه لاته و رۆژئاوای به یه که وه

۱ مختصر کتاب البلدان، ص ۲۵۱.

۲ تقویم البلدان، ص ۴۱۷.

۳ الاضطري: المسالك والممالك، ص ۱۱۸، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۰۹.

۴ الاضطري: المسالك والممالك، ص ۱۱۸، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۲۹۶.

۵ تقویم البلدان، ص ۴۱۷.

دەبەستیتەو، لەهەمان کاتدا کەوتبوو سەر ریگای خوراسانی بازرگانی کە ناسرابوو بە (ریگای حەریر) کاتیەک روژەهەڵاتی جیهانی ئیسلامی بە پایتەختی خێلافەت کە بەغدا بوو دەبەستایەو، ئەوێش وایکردبوو کەوا بێتە بنکەیهکی بازرگانی گرنگ لەناوچەکەدا خۆی و هەم زۆریەک لە کاروانە بازرگانیەکانی پێدا تێپەردەبوو.^۱

بەهەمان شێوە لە هەریمی جەزیرەش زیاد لە پێداویستی خۆیان پەوانەیی دەرەوێ دەکرد، بەشیوەیهک لە شاری نەسیبێن گۆلی سپی زۆر بوو،^۲ ئەوێش وایکردوو کە بۆن و بەراو ئاوی گۆل کە بۆتیکێ خۆشی هەبوو پەوانەیی ناوچەکانی دیکە بکریّت.^۳

هەرچی شاری سێعرتە ئەوا رێژەیهکی زۆر لە هەنجیرو هەنارو میوی هەبوو^۴ و بەشیکی زۆری پەوانەیی دەرەوێ کراو.^۵

دیارە هەریمی جەزیرە لەبەرپوونی ئاوههوایهکی لەبارو جۆراو جۆر زۆرتەری بەروبوومی جیاوازی تێدا بەرھەم هاتوو، هەر بۆیە بەشیکی زۆر لەبەرپووم و کالای جۆراو جۆری لە دانەوێڵو بەرھەمی سپیایی و پێکھاتەکانی و میوهجات و جلویەرگ و پۆشاک و هەنگوین و ئەسپ و مایین و ئەو کەلوپەلانی لە مس و ماددە کانزاییەکانی دیکە دروست دەرکەن پەوانەیی ناوچەکانی دیکە بکریّت.^۶

لەبارەیی هەریمە کوردنشینەکانی دیکەش ناوبراو باس لەو دەرکات لە دەریاچەیی وان جۆرە ماسیەک تێدا زۆر بوو بەناوی (الطریخ) ی بازرگانی پێکراو و بۆ زۆر ناوچە پەوانەکراو،^۷ تەنانەت وڵاتناسانی دیکەش جەخت لەسەر ئەو دەرکەنەو کە لەو دەریاچەییە لە هەریمی ئەرمینیا دیاردەیهکی سەرپۆرھێنەر هەییە، بەشیوەیهک لە دە مانگی سالدای هیچ جۆرە ماسیەک تێدا نابینرێ، کەچی لە دوو مانگ لە سالیکیدا ماسی ئەوەندە زۆر دەبێت دەتوانرێت

۱ القلقشندی: صبح الاعشى، ۴ / ۳۷۰، لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ۲۳، بۆ زیاتر زانیاری پەوانە:

ادریس محمد حسن الدوسکی: همذان من الفتح الاسلامي الى سقوطها بيد المغول، ص ۱۵۴ - ۱۵۵

۲ تقویم البلدان، ص ۲۸۳.

۳ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۱۳۱.

۴ تقویم البلدان، ص ۲۸۹.

۵ المستوفي القزوينی: نزهة القلوب، ص ۱۰۵.

۶ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۱۳۱.

۷ تقویم البلدان، ص ۲۹۵.

به دهستی بگيریت و بگره له وهش زیاتر له بهرزوری بازرگانی پیده کریت و پهوانه ی چه ندین ناوچه ده کریت ته نانهت ولاتی هیندیش^۱.

له لایه کی دیکه شه وه یمانه له زۆرێک له ولاتانی دیکه ی ئیسلامی به خێر و بیتر بوونه و زۆرترین بهروبوم و کالایان پهوانه ی دهر وه ده کرد، هه ر بۆیه زۆرترین بازرگان و کهسانی ریبوار روویان تیده کردو تیدا کو ده بوونه وه^۲.

به گشتی له هه رسی هه ریمی ئازریجان و ئاران و ئه رمینیا شه وه بهروبوم و کالایانه ی پهوانه ی دهر وه ده کران بریتی بوون له میوه جات و جلو به رگ و پۆشاک ی ئاوریشم و شه سپ و ولاغ و ههنگوینی و ماسی (له به ربوونی ژماره یه کی زۆر له دهریاچه و رووبار له م هه ریمانه دا)^۳. شه وه ی لیژدها ماوه باس بکریت چالاکی بازرگانی له هه ریمه کوردنشینه کاندایاتر چالاکی هه ناردنه دهر وه ی به خۆیه وه بینیه وه که مته ر کالآو شتیان له دهر وه هیناوه، ته نیا هه ندیک له و کالایانه نه بی که له لای خۆیان که م بووه وه کو شه اره کانی رۆژتاوای چیا شه کر تیایاندا که م بووه، هه ر بۆیه پشتیان به ستوه به شه کری خوزستان به تابه تی شاری جن ديسابور، له به ره شه وه ی ریژه یه کی زۆری تیدا به ره هم ده هات^۴، هه ربۆیه لیژدها ده کریت بووتریت له کوردستاندا زیاتر ته واکه ری ئابوری به خۆیه وه بینیه وه زۆرترین بهروبوم و کالآ پهوانه ی دهر وه کراوه که مترینیش له دهر وه هیتر اوه.

بازار گرنگیه کی ئابوری گه وه ی هه یه، له به ره شه وه ی په یوه ندیه کی راسته وخۆی به بازرگانی وه هه یه که تیدا کالآ بازرگانیه کانی تیدا ساغ ده کریتته وه و کرداری کرین و فروشتن ته نجام ده دریت، له به ره شه وه ده کریت بووتریت بازار به یه کیته له رووخساره دیاره کانی شار داده نریت، له به ره شه وه ی وه کو بنکه یه کی سه ره کی بازرگانی وایه که تیدا کرداری ئالوگۆرو بازرگانی ته نجام ده دریت و بوونی شه و چالاکیه ش له هه رشارێک له رینگای بازاره که یه وه یه^۵.

هه که ته نیا له رووی ئابوری به لکو له زۆر رووی دیکه شه وه بازار پۆلێکی کاریگه ری هه بووه، به شیوه یه که له رینگا خۆشکه ر بووه بۆ نه ش و نماکردنی شه اره کان، هه ره وه کو چۆن ئیبن حه قه ل له

۱ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۲/ ۳۸۰ - ۳۸۱، القزوينی: اثار البلاد، ص ۵۲۴.

۲ مولف مجهول: حدود العالم، ص ۱۱۹.

۳ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۲۸۶، مولف مجهول: حدود العالم، ص ۱۱۹.

۴ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۳۰۴.

۵ صباح ابراهيم الشخيلي: الاصناف في العصر العباسي نشاتها وتطورها، (بغداد: ۱۹۷۶)، ص ۳۸.

بارەى شارى دونیسر^۱ باس لەو دەکات ((لەسەرەتادا گوندیک بوو خەلک تیدا کۆدەبوونەوه بە مەبەستى کرپین و فرۆشتن))^۲، بەهەمان شیۆه یاقوتى حەمەوى ئاماژە بەوه دەکات لەو کاتەى کە منداڵ بووه وەکو گوندیک وابووه، بەلام دواى نزیکەى سێ سالا دووبارە بینىوویەتى ئەو جارەیان وەکو شارێکى گەورەو ئاوەدان و بێ وینه لەگەورەى بازارەکانى باسى لێوەکردووه^۳، لێرەدا بۆمان بەدیاردەکەوێت کە بازاری چالاک ئەوانەى خەلکانیکی زۆر پرووی تیدەکەن دەبیته هۆی فراوانکردن و ئاوەدان بوونی شارەکان.

شایەنى باسە بازاری شارە کوردنشینەکان پێش ئیسلامیش بوونیان هەبووه، بەلام لە دواى فتوحاتى ئیسلامى بۆ ئەو ناوچانە زیاتر بەدیارکەوتن و لە پرووی نەخشەکێشان و دابەشکردنى و شیۆزى دروستکردنیان گۆرانکاریان بەسەرداهات^۴.

و لەبەرپروونی ژمارەیهکی زۆر لە بازار لە شارە کوردنشینەکان ستایش و وەسفی زۆر کراون لەلایەن ولاتناسان، بەشیۆهیهک لە کاتى باسکردنى شارەکە ئاماژەیان بە بازارەکەشى کردووه وەکو شارى دینهوهر بەناوبانگ بووه بە شارێکى ئاوەدان و زۆرى بازارەکانى^۵ هەروەها گەڕیدەکانیش زۆر ستایشى بازاری شارى تەوریزیان کردووه، بەشیۆهیهک باس لەوه دەکریت بەناوبانگ بووه بە زۆرى بازارەکانى و تەنانەت هەر بازاریک تاییبەت بووه بە پیشەو کالایەکی تاییبەت و هیچیکیان تیکەلێ یەکتەر نەبوونه، هەر بۆیه بە ((بە باشترین و جوانترین بازارەکانى جیهانیان ناوزەند کردووه))^۶.

بەهەمان شیۆه شارى کرمانشا لە هەریمی رۆژئاواى چیا بازاریکی جوان و هیمنى هەبووه^۷، شارى هەمەدانیش بازاریکی ئاوەدانى تیدا بووه^۸.

۱ دونیسر: شارێکى گەورەو بەناوبانگە لە هەریمی جەزیرەو دەکەوێتە نزیک شارى ماردین و نێوانیان دوو فەرسەخە/ ۱۲ کیلۆمەتر، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۲/ ۴۷۸.

۲ صورة الارض، ص ۲۰۲.

۳ معجم البلدان، ۲/ ۴۷۸.

۴ فرهاد حاجى عبوش: المدينة الکوردية من القرن ۷۰۴هـ/ ۱۰- ۱۳م دراسة حضارية، (دهوك: ۲۰۰۴)، ص ۱۷۹.

۵ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۲۹۵.

۶ مارکوبولو: رحلات مارکوبولو، ۱/ ۶۴، ابن بطوطة: رحلة ابن بطوطة، ص ۱۴۹- ۱۵۰.

۷ المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۲۹۵.

۸ المصدر نفسه، ص ۲۹۳.

هەرچی شاری دوینه ئەوا بازارەکەى لە شێوەى خاچیداىە و دابەش بووە بۆ چوار لا^١، بەم شێوەیە هێچێک لە شارە کوردنشینەکان بێ بازار نەبوونە، کەچی ئەبolfیدا تەنیا باسى لەبازارى (الکرکی) کردوو، کاتێک باس لەو دەکات ئەو بازارە دەکەوتتە دەرگای شاری بەرزە لە هەریمی ئاران و لە رۆژانی یەکشەممە خەلکانیکی زۆر تێدا کۆدبەنەو بە مەبەستی ئالۆگۆرکردن و کرپین و فرۆشتن، لە درێژەى قسەکانیدا جەخت لەسەر ئەو دەکاتەو کە لە سەدەى چوارەمى کۆچى / دەیهى زایینی بەو شێوەیە بوو لە رۆژگارى ئەودا ئەو کەسانەى بینوویانە باس لەو دەکەن بەو شێوەیە نەماوە بەلکو زۆرى تێکچوو^٢، دیارە ئەو بازارە لەبەر گرنگی ولاتناسانى دیکەش باسیان لێوەکردوو کە بازاریکی فراوان بوو و روبەرەکەى فەرسەخ بۆ فەرسەخ بوو واته نزیکەى دوانزە کیلۆمەتر، تاییەت بوو لە رۆژانی یەکشەممە خەلکانیکی زۆر روویان تێدەکرد لە هەموو لایەکەو تەنانت خەلکی عێراقیش، لەبەر بەردەوامی ناوی (الکرکی) لە هەفتەدا شوێنى رۆژى یەکشەممەى گرتوو، بەشێوەیەک دەیانگوت رۆژى شەممە رۆژى (الکرکی) رۆژى دووشەممە^٤.

هەرەها شاری نەهاوەندیش بازاریکی بەناوبانگی هەبوو و زۆریک لەبەر هەمەکانى ئەو شارەى تێدا دەفرۆشرا بەتاییەتى میوهجاتەکەى کە لەبەرباشى جۆرەکەى رەوانەى عێراقیش دەکرا^٥.

١ المصدر نفسه، ص ٢٨٣.

٢ یەکتێک لە ژێدەرکان وای بۆ دەجێت زاراوەى (الکرکی) لە زارەوێ قریاقۆس (Kuriakos) یۆنانیەو هاتوو و بە واتای (رۆژى پەرۆردگار) دێت، لسترنج: بلدان الخلافة الشرقية، ص ٢١٢.

٣ تقويم البلدان، ص ٤٠٣.

٤ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ١٠٩، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩١، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٨٦، القزوينی: اثار البلاد، ص ٥١٢.

٥ تقويم البلدان، ص ٤١٧، ولاتناسانى پيش ئەبolfیداش هەمان بۆچوونیان هەیه، الاصطخري: المسالك والممالك، ص ١١٨، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٤١٣ - ٤١٤.

تهوهری دووهم

لایه‌نی بیناسازی و ئاوه‌دانکاری

لایه‌نی بیناسازی و تاوه‌دانکاری یه‌کیکه له‌دیمن و پ‌والته‌دیاره‌کانی شارستانیته‌له‌هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌ک، دیاره‌شاره‌کوردن‌شینه‌کان بێ‌هش نه‌بوونه‌له‌م لایه‌نه‌و به‌ل‌کو به‌پێی پێشکه‌وتن و گۆڕانکاریه‌کانی سه‌رده‌م و ده‌کو هه‌موو شاره‌کانی دیکه‌ی جیهان گۆڕانکاریان به‌سه‌ردا هاتوه‌و پێشکه‌وتن‌یان به‌خۆیانوه‌دیوه‌.

ئەم لايەنەنەش وەكو لايەنپەككى گىرنگى شارسىستانىيەت كۆمەللىك دامەزراوہ لە خۆ دەگرەيت كە دەكرەيت دابەشيان بکەين يەم شپۆەيەى خوارەوہ:

دامه‌زراوه سه‌برازیه‌کان، که زیاتر خؤی ده‌بینیه‌وه له قه‌لاو شوره‌و قایمکاری، کاتیک بۆ شاره‌کان بنیاد دهنرا به مه‌به‌ستی پاراستنی له ههر هێرش‌پێکی دهره‌کی، ههره‌وها دامه‌زراوه مه‌ده‌نی و خزمه‌تگوزاریه‌کان که زیاتر پێک هاتبوو له دروستکردنی پردو خانوو کۆشک و گهرماو ئهو شتانه‌ی که له کۆمه‌لگا بنیاد دهن‌رێن و سوود و قازانجی بۆ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌یه، دواتر دامه‌زراوه ئایینی و زانسته‌ی‌کان که ئه‌وانیش زیاتر پێک هاتبوو له مزگه‌وت و خانه‌قاو خوێندگا ئاینیه‌کان به‌گشتی.

دیاره ټو دامه‌زوانه‌ش به پټۍ سهرده‌م گورڼاکاریان به‌سهردا هاتووه، ټهو‌تا له باره‌ی شاری کوردنشینه‌کان له پیښ‌نيسلامدا پټک هاتبوو له پهرستگا یاخود کلیسا، قه‌لام، بازار، خانو، ټنجومه‌نی به‌رپټو‌بردن (مبنی البلدیة)، شورۍ ده‌وری شارو خنده‌ق^۱، به‌لام له دوی هاتنی ټيسلام گورڼاکاریان به‌سهردا هاتووه پی‌ک هاتن له مزگه‌وت، خانه‌ی میړ (دار الاماره)، قه‌لا، بازار، خانووی نیشته‌جیبوون، شورو خنده‌قی ده‌وری شار^۲.

١ فرهاد حاجي، عبوش: الدنة الكوردية، ص ٧٨.

٢ عبد الجبار ناجي: دراسات في تاريخ المدن العربية الاسلامية، (بغداد: ١٩٨٦)، ص ص ٦٩ - ٧١.

ئەوێ لێرەدا تێبینی دەکرێت ئەبۆلفیدا زیاتر باسی لە دیمەن و پۆلەتە سەربازەکان کردووە کەمتر پڕژاوەتە سەر لایەنەکانی دیکەو تەنیا لە هەندێک شاردا نەبێت باسی لە پێکھاتەو کەرەستەو دروستکردنی خانووەکانیان کردووە، هەر بۆیە لێرەدا دیارترین سیمای پۆلەتە ئاوەدانکاریە شارستانیەکانی شارە کوردنشینەکان دەخەینەپەر کە ناوبراو زۆرترین زانیاری لە بارەییەو خستۆتەپەر.

یەکەم: قەلاو قایمکاری:

یەکێکە لەو سیمای پۆلەتە دیارەکانی کە لە شارەکاندا زانیاری زۆر لە بارەییەو خستۆتەپەر، ئەوێ زیاتر لەویدا سەرچاوەی گرتووە لە کاتی باسکردنی شارەکان زیاتر تیشکی خستۆتەسەر ئەو جۆرە بابەتانەو لەبەرئەوێ لە سیمای دیارەکانی شارەکان بوون.

شارە کوردنشینەکان هەر خۆیان بەناوبانگ بوون بە شاری قایم و سەخت و قایمکاری زۆریان تێداکراوە بە گشتی، ئەوێشیان زیاتر پەيوەندی هەبووە بە دوو ھۆکار کە کاری قایمکاری بەو شێوە بەربڵاوە تیاياندا بکریت، ئەوێتا یەکەمیان شارەکانی رۆژھەلات بە گشتی و شارە کوردیەکان بەتایبەتی بەردەوام تووشی ھێرش و پەلاماردانی دەرەکی دەبوونەو لەلایەن ھێزە داگیرکەرەکانی فارس و یۆنان و رۆمان و لەسەردەمانی دواتریشدا مەغول، ئیتەر ئەوێش بوو ھاندەر بۆ ئەوێ قەلاو قایمکاری زۆریان تێدا بکریت بە مەبەستی پاراستن و رۆبوپەرپوونەو ھیان^١. دووێمیان دەکریت باس لەو پێشکەوتنەوێ شارەکان بکریت کە بە دەستی ھیناوە لە رووی ماددی و بازرگانی و شارستانی و لایەنەکانی دیکە بەتایبەتی سەقامگیری کارگیری کە دەبێتە ھۆکاری پائەنر بۆ ئەوێ قایمکاری بکریت بە ھەموو شێوازەکان لە شارەکاندا^٢.

قەلاکانیش بە گشتی زۆر جار بۆتە ھۆکاری دروست بوونی شار، هەر بۆیە وەکو شار وایە لە دەورووبەری شورەو قایمکاری بەھێز دەکریت و خەندەقیش لە دەوریا لێدەدریت، بەشێوەیەک کەس ناتوانی بجیتە ناویەو تەنیا بە دەرگا و رێپەرەو سەرەکیەکانی نەبی^٣، یاخود وەکو

١ عبدالرزاق عباس حسین: نشأة مدن العراق وتطورها، (بغداد: ١٩٧٢)، ص ٦١.

٢ محمد جاسم حمادي: الجزيرة الفراتية والموصل، ص ٣٨١ - ٣٨٢.

٣ فرهاد حاجي عبوش: المدينة الكوردية، ص ٤٧.

شوینیکی قایم و گرنگ ده بیټ له شاره کاند له کاتی ته ننگه تاوی فه رمانه واو ده سه لاتداران رووی تیده کهن و زوړ جار سهروهت و سامانیشی تیدا هشار ددهن^۱.

هه رچی کاری قایم کاری و کاری له و جوړه به، زیاتر له و ناوچانه دا بنیاد دهنریت که پار تیزراو نین یاخود له ناوچه چیا به کان بو پاراستنی ریگاوبانه کان و ته و ناوچانه ی له رووی ستراتیژی هه گره ننگ و پیوستیان به پاراستن هیه به ته و ده ی نه که ویته دهستی دوژمن^۲.

له باره ی میژووی بنیادنانیشیان له هه ریمه کوردنشینه کاند، ته و هه نندیکیان میژوویان ده گه ریت هه بو سه رده مانیکی کون و له پیش ئیسلامی شدا بنیادنراون، هه ر بویه پیانگوتراوه (قه لا کونه کان)، هه ندیکی دیکه شیان له سه رده می ئیسلامدا بنیادنراون و ته نانهت هه نندیکیان بوونیان هه بووه له سه رده می ئیسلامدا دو باره نوژنه کراونه ته وه^۳.

ته و هتا له باره ی مۆلگه ی (عقر) هه میدی، ته بولفیدا باس له وه ده کات ((قه لایه کی سه خت و به ناوبانگه له شاری موسل و هوژی هه میدی کوردی تیدا نیشته جینه))^۴، هه ر له به رته وه شه ناوچه که ناسراوه به عقری هه میدی^۵.

به هه مان شیوه له و ناوچه یه دا ناوبرا و ناوی قه لایه کی دیکه ی هیناوه، ته ویش قه لای شوشه^۶ و سه ر به شاری موسله^۷.

یه کیکی دیکه له قه لاکانی هه ریمی جهزیره، قه لای (فنک) ده ده که ویته نزیك شاری جهزیره ی ئین عومه ر^۱.

۱ حکیم احمد مام بکر: الكرد و بلادهم، ص ۱۷۰.

۲ شاکر مصطفی: المدن في الاسلام حتى العصر العثماني، (الکویت: ۱۹۸۸)، ۱/ ۴۵۱.

۳ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۵/ ۲۳۷ - ۲۳۸، ابن شداد: الاعلاق الخطیة، ج ۳، ۱/ ۲۴۶، الحمیری: الروض المعطار، ص ۵۴۵.

۴ تقویم البلدان، ص ۲۷۴، یاقوتی هه مه ویش جهخت له سه ر ته وه ده کاته وه که قه لایه کی سه خت و قایمی چیاکانی موسله و کورده کان پیی ده لئین (ناکری). فائزه محمد عزت: الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور، ص ۵۷.

۵ ابن الاثیر: الباهر، ص ۴۸، القلقشندی: صبح الاعشی، ۴/ ۳۲۹.

۶ شوش: یه کیکه له قه لا گهروه و به رزه کان و ده که ویته نزیك شاری ناکری و سه ر به شاری موسله، باس له وه ده کریت له عقری هه میدی به رزتر و گه وده تره به لام له ته ندازه ی به هیژیا و ده کو یه کن. یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۳، ۳۷۲، القلقشندی: صبح الاعشی، ۴/ ۳۲۹.

۷ تقویم البلدان، ص ۲۷۴.

دیاره ئەو قەلایە لەلای سەرچاوەکانی دیکەش ناوی هاتوو^۲ و تەنانەت باس لەو دەکەن قەلایەکی سەخت و قامی کوردە بەشەنەویەکانە^۳ لە نزیک جەزیرە یێن عومەر و نیوانیان دوو فەرسەخە/ ۱۲ کیلۆمەترەو نزیکە ی سێ سەد سالە لە ژێر دەستی کوردانە و بەو ناسراون کە پێزی ئەو کەسانە دەگرن کە پرویان تێدەگەن و پارێزگاریشیان لێدەکەن^۴.

قەلای عیمادیە (نامیدی) یەکیکی دیکە یە لەو قەلایانە ی ئەبولفییدا ناوی هیناوە و باس لەو دەکات ((قەلایەکی ئاوەدانەو سێ قۇناغ لە موسڵەو دەوروو دەکەوێتە بەشی باکوری خۆرەلاتی موسڵ و باکوری شاری هەولێر، هەلکەوتەکەشی لەسەرچایەو لە دامینی باغ و بیستانی زۆرە))^۵.

جینگای ئامازەپێکردنە پێش ئەو قەلایە لەو ناوچەیدا قەلایەکی دیکە هەبوو بە ناوی (ئەشب)، کە یەکیک بوو لە قەلای گەورەکانی دەورووبەری موسڵ و هۆزی هەکاری^۶ کوردی تێدا نیشتەجێ بوونە و لەژێر دەسلالتی ئەواندا بوو^۷.

لەباری گۆڕینی ناویشی بۆ عیمادیە ئەو دەگەرێتەو بۆ رۆژگاری عیمادەددین زەنگی کوری ئاق سنقر (۵۲۱ - ۵۴۱ هـ / ۱۱۲۷ - ۱۱۴۶ ز)، دوا ی ئەو ی دەستی بەسەر ناوچەکەدا گرت قەلای ئەشیب لەبەر گەورەیی و کۆنی زۆری تێدا چوو بوو ئەویش لە سالی (۵۳۷ هـ / ۱۱۴۲ م) لە شوینی ئەو قەلایە

۱ نفس المصدر والصفحة .

۲ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ج ۳، ق ۱/ ۲۱۵، القلقشندي: صبح الاعشى، ۴/ ۳۲۹.

۳ بەشەنەویەکان: یەکیکە لە هۆزە گەورەو بەهێزەکانی هەریمی جەزیرەو زیاتر لە دەورووبەری جەزیرە یێن عومەر نیشتەجێ بوون و چەند قەلایەک لە ژێر دەستاندا بوو، شەرفخانە بەدلیسی: شەرفنامە، ل ۲۰۹، بۆ زیاتر زانیاری لە بارەیانەو بڕوانە: زارر صديق توفيق: القبائل والزعامات القبلية الكردية، ص ۴۰ - ۴۳.

۴ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۴/ ۲۷۸، القزويني: اثار البلاد، ص ۳۴۱ - ۳۴۲.

۵ تقويم البلدان، ص ۲۷۵.

۶ هەکاریەکان: یەکیکە لە هۆزە کوردیە گەورەو بەناوبانگەکان، لەبەر زۆری دەسلالتی و فراوانیان ئەو ناوچانە ی تێدا نیشتەجێ بوونە هەر بەناوی ئەوانەو ناسراوە و قەلای و شوینی قایمان لە موسڵ و بەشەکانی رۆژەهلالتی لە ژێر دەستدا بوو بەتایبەتی شاری جۆلەمیترگ و عیمادیە لە پێشتریشدا قەلای ئەشیب. ابن خلکان: وفيات الاعيان، ۳/ ۳۴۵، بۆ زیاتر زانیاری لە بارەیانەو بڕوانە: درویش يوسف حسن هروري: بلاد هەکاری، (دهۆک: ۲۰۰۵) ص ۴۰ - ۴۲.

۷ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۱/ ۵۴.

یه کیکی دیکه‌ی دروستکرد، بۆیه به‌ناوی (عیمادیه) کراوه^۱، ههرچی شارناس همه‌دوللای مسته‌وفی قه‌زونییه شه‌وا ناوی ده‌گیریتته‌وه بۆ عیمادو ده‌وله‌ی بویه‌ی (م ۳۳۸ ک / ۹۴۹ ز)^۲.

هه‌روه‌ها قه‌لای کوشاف یه‌کیکی دیکه‌یه له‌و قه‌لایانه‌ی که‌وا ناوبراو ناوی هیناوه، به‌لام شه‌ودی لیره‌دا تیبینی ده‌کریت له‌ هه‌ردوو ههریمی چیاو جه‌زیره‌ باسی لیوه‌ کردوو یه‌کلایی نه‌کردۆته‌وه له‌ کامه‌ ههریمه‌و هه‌مان زانیاری له‌ باره‌یه‌وه ده‌خاته‌پوو کاتیک باس له‌وه ده‌کات ((قه‌لایه‌کی ناوه‌دانه‌و ده‌که‌وێته‌ نیوان زیی گه‌وره‌و له‌ قه‌رداغی رووباری دیجله‌و نزیکه‌ له‌ پێچکه‌یه‌ی ده‌رژیتته‌ نیو رووباری دیجله‌و دوو قوناغ له‌ هه‌ولیره‌وه دووره‌، له‌ ده‌وریه‌ریشه‌وه له‌ وه‌رگا و پاوان زۆره‌))^۳، ههرچی بیروپرای سه‌رچاوه‌کانه شه‌وا جه‌خت له‌سه‌ر شه‌وه ده‌که‌نه‌وه که‌وا ده‌که‌وێته‌ ههریمی جه‌زیره‌^۴.

هه‌ر له‌و سه‌روبه‌نده‌دا ناوی قه‌لایه‌کی دیکه‌ هاتوه شه‌ویش (هه‌تاخ)ه ناوبراو له‌ باره‌یه‌وه زۆر زانیاری نه‌خستۆته‌پوو به‌لکو ته‌نیا باس له‌وه ده‌کات قه‌لایه‌کی سه‌خت و قایمه‌ له‌ ده‌قه‌ری به‌کر (دیاریکر)^۵.

حسنکیف قه‌لایه‌کی دیکه‌ی ههریمی جه‌زیره‌^۶ و شاخه‌ به‌رزه‌کان له‌ سی لاوه‌ ده‌وریان داوه^۷، نیت هه‌لکه‌وته‌ی قه‌لاکesh له‌و ناچه‌یه‌دا وایکردوو شوینیکی ستراتیژی گه‌نگ و پارێزراو سه‌خت و قایم و دژواری هه‌بیته‌ که‌ دوژمن نه‌توانیت به‌ ئاسانی زه‌فه‌ری پێ ببات^۸، هه‌ربۆیه‌ له‌به‌ر سه‌ختی و قایمی قه‌لاکه‌ ((به‌یه‌کیک له‌ قه‌لا سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌کانی جیهان ناوزه‌ند کراوه‌))^۹.

۱ المصدر نفسه، ۴ / ۱۴۹، القلقشندی: صبح الاعشی، ۴ / ۳۲۸.

۲ نزهة القلوب، ص ۱۰۵.

۳ تقوم البلدان، ص ص ۲۷۵ - ۲۷۶.

۴ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۴ / ۶۶۱، القلقشندی: صبح الاعشی، ۴ / ۳۲۸.

۵ تقوم البلدان، ص ۲۸۱، له‌سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌ش باسی کراوه‌ ده‌که‌وێته‌ نزیک شاری میافارقین، یاقوت

الحموي: معجم البلدان، ۵ / ۳۹۲، ابن شداد : العلاقات الخطيرة، ج ۳، ق ۱ / ۲۵۱.

۶ تقوم البلدان، ص ۲۷۹.

۷ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۲ / ۲۶۵.

۸ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۲، ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ۲ / ۲۵۳.

۹ الانصاري: نغمة الدهر في عجائب البر والبحر، ص ۲۵۷.

ههروهه قهلاى ماردینیش له قهلا دیارهکانی هه‌ریمی جه‌زیره‌یه وه له‌سه‌ر چیا‌یه‌ک بنیادنراوه که به‌رزیه‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی بۆ سه‌رووی دوو فهرسه‌خه / ۱۲ کیلۆمه‌تر، له هه‌مان کاتدا پی‌گه‌یه‌کی سه‌خت و قایمی هه‌یه وه ئاسته‌مه به زۆر و به‌هێز به‌سه‌ریدا زال بیت^۱.

دیاره تهو قه‌لایه ستایشی زۆری کراوه به شیوه‌یه‌ک باس لهوه ده‌کریت ((له‌سه‌ر زه‌وی هه‌یج قه‌لایه‌کی دیکه نیه هه‌نده‌ی قه‌لای ماردین باشتر و گه‌وره‌تر و قایمتر و سه‌ختر بیت))^۲، له‌هه‌مان کاتدا تهو قه‌لایه ناویکی دیکه‌شی هه‌بووه و پی‌یه‌وه ناسراوه ته‌ویش (قه‌لای باز)^۳.

له‌باره‌ی شاری ژه‌نگاریش، ته‌بولفیدا ته‌نیا ئاماژه به‌وه ده‌کات قه‌لایه‌کی تیدا هه‌بووه به‌بی ته‌وه‌ی هه‌یج زانیاریه‌ک ب‌خاته‌روو^۴، که‌چی له یه‌کیک له‌سه‌رچاوه‌کاندا باس له‌وه کراوه که له‌وه شارهدا دوو قه‌لا هه‌بووه هه‌ردووکیان له‌سه‌رده‌می ئیسلامیدا بنیادنراو^۵ و ته‌ولیا چه‌له‌بیش هه‌رچه‌نده له‌سه‌رده‌مانی دواتر هاتووه، به‌لام ئاماژه‌ی به قه‌لای ژه‌نگار کردووه و باس له‌وه ده‌کات ((قه‌لایه‌کی قایم و سه‌خته له‌سه‌ر کی‌یوکی به‌رزو بلندی بی خه‌رهنه بنیادنراوه))^۶.

له‌باره‌ی شاری ئامادیش، ناوبراو باس له‌وه ده‌کات له‌وه شاره‌شدا قه‌لایه‌کی گه‌وره هه‌بووه^۷، دیاره تهو قه‌لایه له‌لایه‌ن خۆیه‌وه به‌روپرای جیاوازی به‌دیده‌کریت له‌باره‌ی کات و سه‌رده‌می دروستکردنی، ته‌وه‌تا باس له‌وه ده‌کریت که له‌سه‌رده‌می ئیسلامدا بنیادنراوه له‌سه‌ر چیا‌یه‌کی به‌رز له‌به‌ردی ره‌ش نه ئاگرو نه‌ناسن کاری تیناکات، وه له‌به‌ر په‌نگی قه‌لاکه‌ش پی‌یگوتراوه (قه‌ره ئامیدی)^۸، له‌لایه‌کی دیکه

۱ تقویم البلدان، ص ۲۷۹، تهو ژماره‌یه دووره له راستی، چونکه هه‌یج چیا‌یه‌ک له جیهان ته‌وه‌نده به‌رزنا‌بیت .

۲ القزوينی: اثار البلاد، ص ۳۵۹.

۳ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ج ۳، ق ۱/ ۱۲۴.

۴ تقویم البلدان، ص ۲۸۳.

۵ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ج ۳، ق ۱/ ۱۵۵.

۶ سیاحه‌نامه‌ی ته‌ولیا چه‌له‌بی، ل ۷۸.

۷ تقویم البلدان، ص ۲۸۷.

۸ ابن شداد: الاعلاق الخطيرة، ج ۳، ق ۱/ ۳۵۴، بۆ زیاتر زانیاری به‌روانه: ته‌ولیا چه‌له‌بی : سیاحه‌نامه‌ی ته‌ولیا

چه‌له‌بی، ل ل ۳۸ - ۴۰.

یه کێك له توێژه‌هه‌ران مێژووی بنیادنانی ده‌گێڕێته‌وه سه‌رده‌ماینیکی زۆر کۆن کاتێک باس له‌وه ده‌کات که ته‌وه‌ قه‌لایه‌ له‌سه‌رده‌می خوریه‌کان^١ بنیادنراوه‌^٢.

له‌گه‌ڵ ته‌وه‌ی ئاماژه‌ی به‌ ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ قه‌لآکانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ کردووه‌، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا چه‌ند قه‌لآیه‌کی دیکه‌ی گرنگ له‌ ناوچه‌که‌دا بوونی هه‌بووه‌ ناوی نه‌هینان، له‌ دیارترین ژماره‌یه‌ک له‌ قه‌لآیه‌ به‌ناوی (الجرامیه‌ - فرح - برخو - فنک^٣ - جدیده - قصر - اروح - کنکور) که ده‌که‌وێته‌ ناوه‌وه‌ ده‌ره‌وه‌ی جه‌زیره‌ی ئین عومه‌ر^٤.

به‌هه‌مان شێوه‌ قه‌لآی (ئه‌رموشته‌) یه‌کیکی دیکه‌یه‌ له‌ قه‌لآ قایم و سه‌خته‌کانی نزیک جه‌زیره‌ی ئین عومه‌ر و ده‌که‌وێته‌ رۆژه‌لاتی رووباری دجله‌و له‌سه‌ر چیاى جودیه‌و له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی سه‌رداری موس‌ل^٥ بووه‌.

سه‌ره‌رای ته‌وه‌ قه‌لآیه‌ی که‌وا باسکران چه‌ندان قه‌لآی دیکه‌ش له‌ ناوچه‌که‌دا هه‌بوون و له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی کوردان بووه‌ وه‌کو قه‌لآی بشر^٦ و جلصوری^٧ و سه‌رجه^٨ و هه‌روه‌ر^٩.

١ خوریه‌کان: یه‌کیکه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ کۆنه‌کانی رۆژه‌لات و له‌ناوچه‌ چیاکان له‌ باکوری رۆژه‌لاتی نێوان دوو رووبار بوون. دواتر له‌ چاره‌گی یه‌که‌می هه‌زاره‌ی دوهم (پ.ز) هاتوون له‌ سووریا نیشه‌ته‌جی بوون و کردویه‌انه‌ته‌ نیشه‌تمانی خۆیان، دواى مانه‌وه‌یان له‌ ناوچه‌یه‌دا توانیان مه‌مله‌که‌تێکی سنور فراوان دايمه‌زێتن که سنوره‌که‌ی درێژ ده‌بێته‌وه‌ له‌ باکوری سووریا بۆ رۆژه‌لات بۆ باکوری عێراق، شاری (نۆزی) له‌ نزیک که‌رکوکیان کرده‌ بنکه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆیان، طه‌ باقر: مقده‌ة في تاريخ الحضارات القديمة، ١/ ٧٨ - ٧٩ جمال رشيد احمد و فوزی رشيد: تاريخ الكرد والقديم، (اربيل: ١٩٩٩)، ص ٦٧ - ٦٨.

٢ فرهاد حاجی عیوش: المدينه‌ الکوردیه، ص ٥٥.

٣ فنک: له‌ پێشتردا باسی لێوه‌ کراوه‌.

٤ ابن شداد: الاعلاق الخطیره، ج ٣، ق ١/ ٢١٥.

٥ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ١/ ١٤٦.

٦ بشیر: یه‌کیکه‌ له‌ قه‌لآیه‌کی ده‌روبه‌ری ناحیه‌ی زۆزان و له‌ژێر ده‌سه‌لاتی کورده‌ به‌شنه‌ویه‌کان دا‌بووه‌، یاقوت الحموي: معجم البلدان، ١/ ٤٢٩.

٧ جلصوری: ده‌که‌وێته‌ هه‌ریمی جه‌زیره‌ له‌ چیاکانی هه‌کاریه‌ له‌ زه‌ویه‌کانی موس‌ل، المصدر نفسه، ٢/ ١٥٤.

٨ سه‌رجه: زاراوه‌یه‌کی فارسیه‌ له‌ (سروجه) وه‌رگیراوه‌ واته‌ سه‌ری بیر، ته‌وه‌ قه‌لآیه‌ ده‌که‌وێته‌ نێوان نه‌سیبین و دونیسر و دارا، له‌ دوسترکراوی رۆمانه‌کانه‌و تاوه‌کو رۆژگاری یاقوتی هه‌مه‌وی بوونی ما‌بوو جوتیاران تێدا نیشه‌ته‌جی‌بوون، المصدر نفسه، ٣/ ٢٠٧. یه‌کیکه‌ له‌ توێژه‌هه‌ران وای بۆ ده‌جێت زاراوه‌که‌ کوردیه‌ نه‌وه‌ک فارسی و له‌

ههروهه قهلائی کرخینی (کهروک) یه کینکی دیکهیه له قهلا سهخت و جوانه کانی نیوان داقوق و ههولیر^۲، باس لهوه دهکریت میژووی بنیادنانی دهگه پرتتهوه بۆ نیوان سالانی (۴۵۰۰ - ۳۵۰۰ پ.ز)^۳. له باره ی رۆژئاوای ههریمی چیاش، شه بولفیدا باس له قهلائی (ته زناو)^۴ دهکا و جهخت له سه ره شه ده کاتهوه که له ده ور به ری شاری هه مه دانه^۵، به هه مان شیوه قهلائی هه کی دیکه له و ناوچه یه دا بوونی هه بووه به ناوی (قروجان)^۶ و ناو براو له لایهن خۆیه وه نامازه ی پینه کردووه. ههروهه ها قهلائی ههولیر یه کیکه له قهلا دیاره کانی شاری ههولیر و له سه ره گردیکی خۆل بنیادناوه^۷، سه رچاوه کانی دیکه ش هه مان بۆ چوونیان هه یه وه جهخت له سه ره شه ده کاته وه زۆری نه ی دانیشتوانی شاره که شی کورد بوونه^۸.

جیگای نامازه پیکردنه شه و رووداوه میژوویانه ی به سه ره شاره که دا هاتووه خۆی شایه نی قایمی و سه ختی شه قهلایه ده دات. به جۆریک دوا ی شه وه ی مه غۆله کان روویان له جیهانی ئیسلامی کرد زۆریک له شاره کوردنشینه کان به رته و شالاوه که وتن، شاری ههولیریش یه کینک بوو له و شارانیه ی له سالی (۶۳۴/ ۱۲۳۶ ز) بهر شه و شالاوه که وت، دوا ی شه وه ی مه غۆله کان به هیزیکی گه وره گه مارۆی شاره که یاندا به ژماره یه کی زۆر له مه نجه نیق توانیان دهستی

بنه رته دا له (سه رچاوه) وه هاتووه واته سه رکانی، خۆشی شه و ناوچه یه ش کوردیه و شوینی فارسه کان نیهن بۆیه شه و بۆ چوونه زیاتر نزیکه له راستی، حکیم احمد خۆشناو: الکردوبلادهم، هامش (۹)، ص ۱۸۶.

۱ هرور: ناوی دوو قهلایه له ناوچه کوردنشینه کاندایه کیکیان قهلائی هه کی سهخت و دژواره و ده که یت به شی باکوری موسل و نیوانیان سی فره سه خه / ۱۸ کیلۆمه تر و له که ل شاری نامیدیش سی میله / ۶ کیلۆمه تر، شه ویدیکیان سه ره به ههولیر وه له ناوچه چیاکانیه تی له به شی باکوری. یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۵، ۴۰۳، له کاتی ئیستادا ناسراوه به (هه ریر) حکیم احمد خۆشناو، الکرد و بلادهم، ص ۲۰۸.

۲ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۴ / ۴۵۰.

3 Herzfeld: The Persian Empire, (wiesbaden: 1968), p.75.

۴ ته زناو: به دوو شیوه له لای یاقوت ناوی هاتووه (ته زناو وه ته زن) معجم البلدان، ۱ / ۱۶۹.

۵ تقویم البلدان، ص ۴۰۹.

۶ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۴ / ۲۴۷.

۷ تقویم البلدان، ص ۴۱۳.

۸ یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۱ / ۱۳۸، الانصاری: نخبه الدهر في عجائب البر والبحر، ص ۲۵۵، ابن عبدالحق البغدادي: مرصع الاطلاع على اسماء الامكنة والبقاع، حققه: علي محمد البجاوي، (بیروت: ۱۹۵۴)، ۱ / ۵۱.

به سهردا بگرن،^۱ به لّام ئه وهی لّیره دا تیّبینی ده کریت بۆ ماوهی چل رۆژ گه مارۆی قه لاکه یان دا نه یان توانی دهستی به سهردا بگرن له و سالد، ئه وهشیان له به ربه هیژی و قایمی قه لاکه و ههروه ها خه لکی خۆراگری ناویه وه بوو که به هه موو شیوه یه که به رگریان ده کرد، هه ر ئه وهش وایکرد مه غۆله کان له و سالد دا پاشه کشه بکه ن له شار ده که دا^۲.

به هه مان شیوه دوو قه لای دیکه ش بوونیان هه بووه و ئه وانی ش سه ر به شاری هه ولیر بوونه، یه کیکیان له رینگای مه راغه یه و ناسراوه به (خوفتیانی زرزاری) و ئه وی دیکه یان له رینگای شار ه زوور بۆ هه ولیره و ناسراوه به خوفتیانی سورخابی کوری به دری عه نازی (۴۵۵ - ۵۰۰ ک/ ۱۰۶۳ - ۱۱۰۶ ز)، ئه وهشیان له وهی پێشتووتر گه وره تر بووه و زۆر جار به (خوفتیندکان) ده نو سرت^۳.

هه رچی قه لای (سرماج) ه، ئه و یه کیکه له قه لای دیاره کانی ناوچه چیاکان و ئه بولفیدا ئاماژه ی پێنه کردووه، ره نگه ئه وهشیان له به ره ئه وه یی له سه ر ده می ئه و دا بوونی نه مایی و تی که چووبی، ئه و قه لایه له لایه ن خۆیه وه ده که و یتته نیوان هه مه دان و خۆزستان و له هه مووی کاتدا به یه کی که له قه لای قایم و سه خت و دژواره کان داده نریت^۴.

دیاره میژووی بنیادنانی ده گه ر یتته وه بۆ سه ر ده می ئیسلام له لایه ن یه کی که له میره کوردیه کان به ناوی هه سه نه وی کوری حسینی به رزیکانی (۳۴۸ - ۳۶۹ ک/ ۹۵۹ - ۹۷۸ ز)، دوا ی ئه وهی هه ندیک له به ره ی دارماوی له گوندی ئه بو ئه یوب هیئا که ناسراوه به (الدکان) ئه و قه لایه ی پتی دروست کردو کردی به پێگهی ده سه لاتی خۆی^۵.

له گه ل ئه وهی یاقوت ئاماژه به وه ده کات که ده که و یتته نیوان هه مه دان و خۆزستان، به لّام یه کی که له توێژه ران ده یه و یت زیاتر شوپنه که ی دیاری بکات، به شیوه یه که باس له وه ده کات که ئه و قه لایه ده که و یتته سه ر چیا یه که ده و رانی ته سه ر گوندی ئه بو ئه یوب، ئه و گونده ش ده که و یتته لای راست له چیا ی بیستون بۆ شاری کنگور، هه ر بۆیه وای نیشان ده دات که

۱ المقریزی: السلوك لمعرفة دول الملوك / ۱، ۳۷۸، ابن العماد الحنبلي: شذرات الذهب، ۵ / ۱۵۹.

۲ ابن العربي: تاريخ مختصر الدول، ص ۲۵۰، ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ۶، ۲۹۶ - ۲۹۷، بۆ زیاتر زانیاری پروهانه: عبدالله علیاوی: کوردستان في عهد المغول، تقديم: محسن محمد حسين (السليمانية: ۲۰۰۵)، ص ۱۲۲ - ۱۲۴.

۳ یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۲ / ۳۷۹ - ۳۸۰.

۴ المصدر نفسه، ۳ / ۲۱۵.

۵ ابن الاثير: الكامل في التاريخ، ۸ / ۷۰۶.

دهكهويته نزيك چيای بيستون، بۆ راستی شهوش بهلگهي شوينه واري دههينيتتهوه كه دوو پارچه له بهرد دۆزراوه تهوه كه دهگهريتهوه بۆ شه و مزگهوتهي ههمان مير بنيادي ناوه له دهوري نوو كيلومه تر له باشوري رۆژههلاتي چيای بيستون، شهوشيان دهكاته شوييني قهلاکه^۱.

له لايه كي ديكه له ههريمه كوردنشينه كانی ديكهش قهلا بهديدهكریت بهشيويهك باسكردنی شاری بهدليس له ئهرمىنيا وا نيشان دهداث كه شاريكي قايم و سهخت بووه بهلام تيشك ناخاته سهه قهلاي شارهكه^۲، كه چي باس لهوه دهكریت تهسكهندهري مهقدوني (۳۳۶ - ۳۲۳ پ.ز) برپاريدا قهلايهك لهو شارهدا دروست بكات شهونده قايم و بههيز بيت نهگه خوی هيز بكاته سهري نهتواني دهستی بهسهردا بگريت، بهم شيويه قهلاکه بنيادنا^۳، بهههمان شيوه ئهلمقدسي ناماژه بهوه دهكات قهلايهكي له بهرد دروستكراوي ههبووه، بهلام باس لهوه ناکات كهی بنيادناوه^۴.

ههروهها له ههريمي ئازربييجانيش له شاري ورمي ناوي قهلايهكي هيناه بهناوي (تلا)، كه ههمان ناوي دهريچهكهي شه ناوچهيه و خوی ورميه، بهلام شه بهتلاش ناوي هيناهوه باس لهوه دهكات ((شه قهلايه لهسهه چيايهو لهبهه قايي و سهختي و دژواري قهلاکه هولاكو (م ۶۶۳ ك / ۱۲۶۵ م)، سهروهت و ساماني خوی تيذا هشار دابوو))^۵.

به گشتي ههريمهكاني ئازربييجان و ئاران قايمكاري سهريزي ئيدياكرابوو، لهبههوهي شه ناوچانه سنوري بوونه (ثغور) بهردهوام تووشي هيرشي كورج^۶ و رۆم و خهزهر و رپوس و

۱ حسام الدين النقشبندی: مدن وقلاع مندرسة في اقليمى شهرزور و لورستان الشمالية (الصغرى) ومعاوله في تعيين مواقعها، مجلة (هزار ميرد)، العدد (۲) للسنة السادسة، (السليمانية: ۲۰۰۲)، ص ۱۸۵.

۲ تقويم البلدان، ص ۳۹۵.

۳ شهرفخاني بهدليسي: شهرفنامه، ل ۴۴۷، شهوليا چهلهي: سياحتهنامه، ل ۱۰۳ - ۳۰۵.

۴ احسن التقاسيم، ص ۲۸۴.

۵ تقويم البلدان، ص ۳۹۷. ولاتناساني ديكتش ههمان بوضوونيان هقيه له بارتي سهختي و قايي قهلاکه. المقدسي: احسن التقاسيم، ص ۲۸۴، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۱ / ۳۵۱، القزويني: اثار البلاد، ص ۳۹۴.

۶ كورج: نهتهويهكي كريستيان بوون، له چياكاني قهوقاز له ولاتي سرير نيسته جي بوون، دواتر توانيان دهست بهسهه شاري تهفليس دابگرن، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ۴ / ۴۴۶. اسماعيل شكر رسول: الامارة الشدادية، ص ص ۱۲۸ - ۱۲۹، احمد عبدالعزيز محمود: الامارة الهذليانية، ص ص ۱۵۰ - ۱۵۱.

ئەرمەنەكان دەبۇنەو. ھەر بۆيە دواى فەتھ كەردنى ئەو ناوچانە لەلایەن موسلمانەكان زۆرئەك
لە شارەكانى قائمكارى زۆريان تەداكرا بەمەبەستى پاراستنیان لە ھێرشى دوژمنان.^۱

دووەم/ شۆرەكان (الاسوار):

شۆرە بە يەكئەك لە تايبەتمەندىە ديارەكانى شار دادەنرێت و ھەر لە كۆنەو بە دەورى شاردا
دروست دەكرا و تارادەيەكەش بۆ دوو ئەرك و مەبەستى بەجێدەھێنا، يەكەميان وەكو
ئامادەكارىەكى سەربازى بنیادەنرا بۆ پاراستنى شارەكە لە ھەر ھێرشێكى دەرەكى، دووەم لە
رێگایەو دەتوانرا چاودێرى و سەیتەرە لەسەر خەلكى شارەكە بكەیت.^۲

ديارە شۆرەش وەكو يەكئەك لە دامەزراو سەربازىەكان گەنگى پێدراو لەلایەن ئەبولىفیدا لە
زۆرئەك لە شارە كوردنشینەكان ناماژەى پێكردوون.

ئەوەتا لە بارەى شارى میافارقین جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو كە شۆرەيەكى لەبەرد
دروستكراوى ھەبوو،^۳ ھەرچى گەرپیدەى فارسى ناسر خەسرۆيە ئەو زياتر زانیارى لە بارەيەو
خستۆتەر و كاتێك ئاماژە بەو دەكات كە ئەو شارە دەورەدراو بە شۆرەيەكى گەورەو
دروستكراو لە بەردى سپی، ھەر بەردێك بە پێنج سەد مەن^۴ مەزەندە دەكرێت.^۵

لەگەڵ ئەو سەنگى زۆرى شۆرەى شارەكە كراو لەلایەن ولاتناسان،^۶ بەلام تەبیینى ئەو
دەكرێت كە ئەمەدسى لەلایەن خۆيەو بېر بۆچونێكى جیاوازی ھەيە بەشیوہەك باس لەو دەكات
(دامەزراوكانى ئەو شارە لە بەردو قوور دروستكراو و شۆرەى شارەكەش بەھێزو قائم نیە).^۷

ھەرەھا شارى موسلیش شۆرەدار بوو، ھەرەكو ناوبرا باس لەو دەكات ((سۆرەى
شارەكە گەورەتر بوو لە شۆرەى شارى دیمەشق، بەلام لە رۆژگارى ئیمەدا سى لە سەر چواری
تەكچووەو وێران بوو).^۸

۱ فرھاد حاجى عبوش: المدینة الكوردیة، ص ۵۹.

۲ تقویم البلدان، ص ۲۷۹.

۳ پێنج سەد مەن: دەكاتە يەك تەن و نیو، واتە ھەر مەنێك سى كیلۆگرامە، لسترنج: بلدان الخلافە المشرقیە، ص ۱۴۱.

۴ سفرنامە، ص ۸.

۵ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۲، مولف مجهول: حدود العالم، ص ۱۲۱.

۶ احسن التقاسیم، ص ۱۲۸.

۷ تقویم البلدان، ص ۲۸۵.

۸ المصدر نفسه، ص ۲۸۳.

هه‌رچی شاری ژه‌نگاره، ئەوا شوره‌یه‌کی له‌به‌رد دروستکراوی هه‌بووه^١، ته‌نانه‌ت باس له‌وه ده‌کریت ((ئەو شاره دوو شوره‌ی هه‌بووه یه‌کیکیان به‌رزت‌ریوه له‌وه‌ی دیکه‌یان))^٢، ئەوه‌شیان شتیکی ئاساییه زۆریک له‌ شاره‌کان له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌استدا زیاتر له‌ شوره‌یه‌کیان بۆ دروست ده‌کرد به‌ مه‌به‌ستی پاراستنی زیاتری شاره‌که، به‌شیوه‌یه‌که ته‌گه‌ر شوره‌ی یه‌که‌م تووشی وێرانکردن هات له‌ شوره‌ی دووه‌مدا به‌رگری کردن به‌رده‌وام بیت.

له‌باره‌ی شوره‌ی شاری ئامه‌دیش ستایشی زۆری کردووه به‌شیوه‌یه‌که باس له‌وه ده‌کات ((ئەو شاره شوره‌یه‌کی هه‌یه له‌به‌ردی ره‌ش دروستکراوه نه‌ ناگر و نه‌ ئاسن کاری تێناکات، هه‌ربۆیه له‌و په‌ری به‌هیزی و قایمی دایه))^٣.

دیاره ئەو شوره له‌لای ولاتناس و گه‌ڕیده‌کانی دیکه‌ش زۆر ستایش کراوه به‌تایبه‌تی ناسر خه‌سرۆی گه‌ڕیده له‌ کاتی چوونی بۆ هه‌جی مائی خوا له‌ سالی (٤٣٨ه‌ / ١٠٤٦ز) به‌و شاره‌دا تێپه‌ریوه ئاماژه به‌وه ده‌کات ((ئەو شاره ده‌وره‌داروه به‌ شوره‌یه‌که له‌به‌ردی ره‌ش، هه‌ر به‌ردی‌ک مه‌زنده ده‌کریت به‌سه‌د تاوه‌کو هه‌زار مه‌ن، زۆریه‌ی ئەو به‌ردانه‌ش به‌یه‌که‌وه لکێنارون و به‌ستراونه‌ته‌وه به‌بێ قور و گه‌ج، به‌رزی ئەو شوره‌یه بیست بال (گه‌ز) ده‌بیت و پانیه‌که‌شی ده‌ گه‌ز ده‌بیت))^٤.

ئەوه‌ی لی‌ره‌دا تییینی ده‌کریت ئەو شوره‌یه تاوه‌کو رۆژگاری ئەمرۆماندا ماوه له‌ ده‌وری شاره کۆنه‌که‌وه هه‌ر ئەوه‌ش وایکردووه که ئەو گه‌شتیارانه‌ی که‌سه‌ردانی ده‌که‌ن زیاده‌رۆیی بکه‌ن. له‌ ستایشکردنی به‌جۆریک به‌یه‌کیک له‌ دیاره‌ سه‌رسوڕه‌په‌نه‌ره‌کانی جیهانی داده‌نیت و ته‌نانه‌ت له‌ دوا‌ی شوره به‌ناوبانگه‌که‌ی ولاتی چین به‌پله‌ی دووه‌می داده‌نیت^٥.

١ ابن حوقل: صورة الارض، ص ١٩٩، ابن شداد، الاعلاق الخطيرة، ج ٣، ق ١ / ١٥٥.

٢ تقویم البلدان، ص ٢٨٧، ولاتناسانی دیکه‌ش جه‌خت له‌سه‌ر به‌هیزی شوره‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه، الاصطخری : المسالك والممالك، ص ٥٣، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٠١، ته‌نانه‌ت یه‌کیک له‌ ولاتناسان ئاماژه به‌وه ده‌کات له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی / ده‌یه‌می زایینی له‌به‌ریه‌هیزی و قایمی شوره‌ی شاره‌که موسلمانه‌کان هه‌یج شاریکیان نه‌هه‌ندی ئامه‌د قایم و سه‌خت نه‌بووه، المقدسی: احسن التقاسیم، ص ١٢٨.

٣ بال(گه‌ز)، زیاتر بۆ پێتوانه‌کردنی بیناو دامه‌زراوه‌کان به‌کارهاتووه ده‌کاته (٥٠ بۆ ٥٤ سانتیمه‌تر) قاتر هانتس: المکابیل و الاوزان الاسلامیه، ص ٨٨، به‌و پێیه به‌رزی شوره‌که ده‌ مه‌تره‌و پانیه‌که‌شی پێنج مه‌تره.

٤ سفرنامه، ص ٨.

٥ زه‌یر عبدالملک: الاکراد وبلادهم کردستان بین سوال وجواب (ستوکه‌لم: ١٩٩٩)، ص ٣٠٨.

٦ تقویم البلدان، ص ٤١٧.

بههه مان شیوه له باره‌ی شاری هه‌ولێریش جهخت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه که شاریکی شوره‌دار بووه.^۱

له‌باره‌ی هه‌ریکی رۆژئاوای چباش، ته‌نبا باس له‌وه ده‌کات که شاری هه‌مه‌دان شاریکی که‌وره‌یه‌و چوار ده‌رگای هه‌بووه^۲، ئه‌وه‌ش مانای وایه که شاریکی شوره‌دار بووه، هه‌ربۆیه باس له‌وه ده‌کریت ((ئه‌و شاره شوره‌یه‌کی وه‌کو سنور له ده‌وریدا هه‌بووه و چوار ده‌رگای ئاسنیشی هه‌بووه)).^۳

هه‌روه‌ها له هه‌ریمه کوردنشینه‌کانی دیکه‌ش شاری شوره‌دار هه‌بووه، به‌شیوه‌یه‌ک شاری به‌دلیس له ئه‌رمینیا به شوره ده‌وره‌دراوه، به‌لام له رۆژگاری ئه‌بولفیدا نیوه‌ی تیکچووبوو^۴.

به‌هه‌مان شیوه شاری خه‌لاتیش شوره‌یه‌کی وێرانی هه‌بووه و له که‌وره‌یا به‌قه‌د شوره‌ی شاری دیمه‌شق ده‌بی^۵، رهنکه ئه‌وه‌شیان له‌به‌رئه‌وه بووبی ماوه‌یه‌ک ژیا‌نی له‌و شاره بردۆته سه‌ر و زۆر سه‌رسام بووه به شوره‌ی شاره‌که له پ‌رووی سه‌ختی و که‌وره‌ی، له‌به‌رئه‌وه شوره‌ی زۆریک له شاره‌کانی به‌شوره‌ی دیمه‌شق به‌راورد کردووه.

سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ی که باسکران، شوره‌ی دیکه‌ش بوونی هه‌بووه و ناوبراو له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ئاماژه‌ی پێنه‌کردووه، وه‌کو شاری دوین له ئه‌رمینیا که شوره‌یه‌کی له قور دروستکراوی هه‌بووه، به‌لام که‌ره‌که‌کان له سالی (٥٥٠/ ١١٥٥ز) تیکیانداو دووباره له شوینی ئه‌و شوره‌یه‌کی دیکه بۆ شاره‌که دروستکرا^۶، هه‌روه‌ها شاری سه‌ماسیش له ئازریجان شوره‌یه‌کی له‌به‌رد دروستکراوی هه‌بووه^۷.

له کۆتاییدا ماوه بلێین زۆریک له شوره‌ی شاره کوردنشینه‌کان تووشی وێرانکردن و تیکچوون هاتوون به‌هۆی دوو هۆکاره‌وه، یه‌که‌میان: هۆی هۆکاری سروشتی وه‌کو بوومه‌له‌رزو تووفان زۆریک له شوره‌کان تووشی تیکچوون یاخود تیکچوونی به‌شیکیان بوون، دووه‌م به‌هۆی

١ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ١١٧، ابن حوقل: صورة الارض، ص ٣٠٨.

٢ تقويم البلدان، ص ٣٩٥.

٣ نفس المصدر والصفحة.

٤ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩٠، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٨٣.

٥ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٨٩، شاکر مصطفى: المدن في الاسلام، ١/ ٤٥٤.

٦ فرهاد حاجي عبوش: المدينة الكوردية، ص ٦٠-٦١.

٧ تقويم البلدان، ص ٣٩٥.

هۆکاری مرۆفیش که زیاتر خۆی ده‌بینیه‌وه لهو هێرش و په‌لاماردانه سه‌ربازیه‌کان ژماره‌یه‌ک له شوره‌کان تووشی وێرانکردن و تێکچوون بوون^١.

سییه‌م / خانویه‌ره‌و ساختمانه‌کان:

هه‌روه‌کو له‌ پێشترا‌دا ئاماژه‌مان پێ‌کرد لایه‌نی بیناسازی و ئاوه‌دانکاری سه‌رجه‌م سیمایا ر‌واله‌ته‌ دیاره‌کانی شاره‌کان له‌ خۆده‌گرێت، به‌لام ئه‌وه‌ی لێ‌رده‌دا تێبینی ده‌کرێت ته‌بولفیدا نه‌هاتوه‌هه‌و به‌س له‌ خانویه‌ره‌و کۆشکه‌کانیان بکات، به‌لکو له‌ هه‌ندێک شاره‌دا باسی له‌و پێکهاتانه‌ کردوه‌ که له‌ دورستکردنی خانویه‌ره‌کانیان به‌ کاریان هێناوه‌، هه‌روه‌کو شاری مه‌لازگرد له‌ ئه‌رمینیا باس له‌وه‌ ده‌کات ((بیناو دامه‌زراره‌کانی به‌ گشتی له‌به‌رده‌ی ر‌ه‌ش دروستکراوه‌))^٢، له‌وه‌شیاندا بۆمان به‌دیاره‌ده‌که‌وت که ئه‌و جۆره‌ به‌رده‌ له‌و شاره‌دا بوونی زۆر بووه‌، بۆیه‌ له‌ دورستکردنی خانویه‌ره‌و کۆشکه‌کانیان به‌ کاریان هێناوه‌.

له‌باره‌ی شاری ته‌وریزیش له‌ ئازریجان تیشکی خستۆته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ کاتی دورستکردنی بیناو ساختمانه‌کانیان گه‌چکاری و سپیکاری و کاری ر‌ازاندنه‌وه‌یان تێداکراوه‌، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ته‌نیا له‌و شاره‌دا باس له‌وه‌ ده‌کات که قوتابخانه‌یه‌کی جوانی تێدا هه‌بووه‌^٣.

به‌م شێویه‌ ته‌نها ورده‌کاری له‌ باره‌ی ئه‌و دوو شاره‌ خستۆته‌روو و باسی له‌ دامه‌زراره‌ مه‌ده‌نیه‌ شارستانیه‌کانی دیکه‌ نه‌کردوه‌ و ته‌نها باسی له‌و پێکهاتانه‌ کردوه‌ که له‌ دورستکردنیان به‌ کارهاتوون، دیاره‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌ش باس له‌وه‌ کراوه‌ که به‌ گشتی له‌ شاره‌ کوردنشینیه‌کان زیاتر خانویه‌کانیان له‌به‌ردو قورپو دار دروست ده‌کرد ئه‌و پێکهاتانه‌ش سروشتی بوون له‌ ناوچه‌که‌دا بوونیان هه‌بووه‌ وه‌ به‌نرخیکێ گونج‌اویش ده‌ست ده‌که‌وتن^٤، ئه‌وه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی زۆر جار بۆ مه‌به‌سته‌ی ر‌ازاندنه‌وه‌و جوانکردنی خانوو ساختمانه‌کانیان به‌رده‌ی مه‌رمه‌رو گه‌چکاریشیان به‌کارده‌هێنا، بێگومان ئه‌وانه‌ش له‌ ناوچه‌که‌دا بوونیان هه‌بوو^٥.

١ المصدر نفسه، ص ٤٠١.

٢ فرهاد حاجی عبوش: المدینة الکوردیة، ص ٦٠ - ٦١.

٣ تقویم البلدان، ص ٣٩٥.

٤ المصدر نفسه، ص ٤٠١.

٥ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩٢، ٣٠٨، المقدسی: احسن التقاسیم، ص ١٢٨، ٢٨٤.

ته وهره ی سیهم

لایه نه کانی دیکه

هه ندیک لایه نی دیکه ی شارستانی ههریمه کوردنشینه کان له کتیبه کهیدا به دیده کریت به بهراورد له گهل لایه نه کانی که له پیشتردا باسیان لیوه کرا زانیاری که متر له باره یانه وه خستوته پروو، به لام له بهر گرنگی شه و لایه نانه و تیشک خستنه سهریان له لایه نه به بولفیداوه ده کریت لیرودا به و شیوه یه بیانخه یه پروو:

یه کهم / لایه نی کومه لایه تی:

لایه نی کومه لایه تی هه میللهت و کومه لگایه که به یه کیک له لایه نه هه ره گرنگه کانی شارستانیته داد نه ریت، له بهر شه وه ی په رده له سهه زور لایه نی کومه لگا لاداده دات وه کو پیکهاته ی دانیش توان و چین و تویره کانی و ئاین و بیروباوه پرو ههروه ها داب و نه ریت و هه لسه کهوت و خوره وشتیان و بونه و یاده گرنگه کانیان.

سه ره رای گرنگی شه و لایه نه، ناوبراو کهم پرژاوه ته سهه ی به بهراورد له گهل سهه رچاوه کانی دیکه ی پیش خوی له م بواره دا، به تاییه تی ته لمه قدسی له دوی باسکردنی هه ره ههریمیک له و پانزه ههریمه ی باسیکردوه باب ته تیکی ته رخانکردوه زانیاری زور وردی خستوته پروو، ههروه ها ئین هه وه قه لیش له باره ی پیکهاته ی ههریمه کان زانیاری زوری خستوته پروو، کهچی ته بولفیداش کتیبه که ی له باره ی ولاتناسیه، به لام زور خوی له قه ره ی شه و باب ته تانه نه داوه، به لکو زیاتر زانیاری جوگرافی خستوته پروو، به لام له گهل شه وه شدا لیرودا به گویره ی وته کانی خوی دیارترین سیما و تاییه ته ندیه کانی شه و لایه نه ش به و شیوه یه باسیان لیوه ده کریت:

١ - پښکها ته ی مرؤیی:

سه باره ت به پښکها ته ی مرؤیی هه ریمه کوردنشینه کان، ده کریت باس له وه بکریت له م هه ریمانده له پال کورد نه ته وه یی دیکه ش ژیاون وه کو فارس و عه رهب و تورک و شه رمنه و سریان، له هه مان کاتدا به پیی سه رده م و گۆرانکاریه رامیاریه کان گۆرانکاری به سه ر پښکها ته ی مرؤیی ناوچه که هاتووه .

له لایه کی دیکه ش ته بولفیدا خۆی کتیبه که ی له نیوه ی که می سه ده ی هه شته می کوچی / چوارده هه می زایینی نووسیوه، به لام نه هاتووه باس له بارودوخ و پښکها ته ی دانیشتوانی شه کات بکات، به لکو زیاتر زانیاری سه رچاو هکانی پیش خۆی دووباره کردوته وه و شتی زیاتری نه خستوته سه ریان ته نیا له هه ندیک شوین هه له و که م و کوپه کانی چاره سه رکردووه .

شه وه ی لیرده ا به لای ئیمه وه گرنگه چۆنیه تی ناوه ی نانی کوردو هۆزه کوردیه کانه له وه هه ریمانده ا، به لام شه وه ی تییینی ده کریت له گه ل شه وه ی که خۆی کورد بووه، که چی زۆر ره نگدانه وه ی به سه ریه وه نه بووه ته نیا له ته وای کتیبه که یدا چهند جاریک ناوی هیئاوه، ره نگه شه وه شیان په یوه ندبی هه بووه به رییازی نووسینی شه و کات و له هه مان کاتدا ده کریت باس له وه بکریت که هه سستی نه ته وایه تی له و کاتدا شه وه نده په ری نه سه ندبوو بۆ شه وه ی له نووسینه کانیان ره نگدانه وه ی هه بی به سه ریان به جوړیک زیاتر له نه ته وه کانی دیکه تیشک بخاته سه ر نه ته وه ی خۆیان، هه ر بۆیه لیرده ا به دیارده که ویت له م پروه وه هه مان رپچکه ی ولاتناسانی پیش خۆی گرتوته به ر.

شه وده تا له باره ی چیاکانی لورستان باس له وه ده کات ((خه لکانیکی زۆرن له کوردان و ده سه لاتداریش هه ر له خۆیانه))^١، شه و بۆچونه لای ولاتناسانی دیکه ش پشت راستکراوته وه به شیوه یه ک باس له وه ده کریت ((زۆرینه ی له ولاتی لوردا کوردن))^٢، هه روه ا یاقوتی هه مه ویش جه خت له سه ر شه وه ده کاته وه که نه ته وه یه کن له کوردان و له و چیاپانه دا ده ژین که که ووتوته نیوان شه سفه هان و خۆزستان، به و ناوچه یه گوتراوه ولاتی لور یاخود لورستان^٣.

١ تقویم البلدان، ص ٤١٣.

٢ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٣٢.

٣ معجم البلدان، ٥ / ١٦.

ههروهه لهباری ههردوو شاری شارهزور و سوهرهوهردیش ناوی کوردی هیئاوه و باس لهوه دهکات ((زۆرینهی دانیشتوانیان پیکهاتبوو له کوردان)).^۱

لهباری شاری دوینیش له ههریمی ئهرمینیا ئاماژه بهوه دهکات ((مهلیک و ئهندامانی مالباتی تهیویهکان دهدرینه پال شهو شاره))^۲، دیاره رهچهلهکی شهو بنهمالهیه ههمان رهچهلهکی خویهتی که دهگهرپتهوه بۆ هۆزی رهوادی کوردی.^۳

بهه شیهویهک تهنیا لهه چهند شوینه ناوی کوردی هیئاوه، له باره هۆزه کوردیهکانی دیکه شوینی نیشتهجیوونیان شهوا له پیشتردا باس له ههریمه کوردنشینهکان و دیارترین هۆزهکانیان کراوه، ههر بۆیه لیتهدا پئویست ناکات دووباره باسیان لیوهبکریت.^۴

سههرپای بوونی کورد نهتهوهی دیکهش له پال کورد لهوه ههریمانهدا ژیاون و ئهبولفیدا ئاماژهی پینهکردوون وهکو عهرهب که میژوویمان دهگهرپتهوه بۆ روژگاری فتوحاتی ئیسلامی و له دواتردا له چهند شوینیکی نیشتهجی بوون، تهنیا ههریمی جهزیره نهبیته له پیش فتوحاتیش بوونیان ههبووه تیایدا، شهوهشیان پهیههندی ههیه بهوه هۆزه عهرهبه مهردارانهای که له دوا لهوهپرگاواوی زۆر دهگهراپ بۆ لهوهپاندانی ئاژهلهکانیان له ههریمهدا نیشتهجی بوون، شهوه سههرپای نزیککی سنوریان لهوه ههریمهوه، ههر بۆیه تیبینی شهوه دهکریت بهشیکی زۆری شاره کوردیهکان بهناوی شهوانهوه کراوه بهتایبهتی هۆزهکانی بهکردو رهبعهوه موزه، تهناهت چهند هۆزیککی دیکهش لهوه ههریمهدا نیشتهجی بوون بۆ ههمان مهبهست.^۵

لهباری ههریمهکانی دیکهش زیاتر لهدوا کرداری فتوحات، ههنديک له هۆزه عهرهبهکانی بهخاو خیزانیان لهوه ناوچانهدا نیشتهجی بوون بهمهبهستی بلاوکردنهوهی کۆلکهو بنهماکانی ئایینی پیرۆزی ئیسلام، وپرای شهوهش له ههنديک ههریمهدا زۆر به کهمی نیشتهجی بوون بهتایبهتی لهروژئاواوی ههریمی چیا، لهبههرتهوهی سروشت و ئاوههواوی ناوچهکه جیاواز بووه

۱ تقويم البلدان، ص ۴۱۵، ولاتناسانی ئیشوو تریش ههتمان بۆضوونیان ههتی، الاصطخري: المسالك والممالك، ص ۱۱۸، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۱۴.

۲ تقويم البلدان، ص ۳۹۹

۳ ابن خلکان: وفيات الاعیان، ۷ / ۱۳۹

۴ بۆ زانیاری لهباری بوونی کورد له شارو ههریمه کوردنشینهکان بهوانه: بهشی سییهه.

۵ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۰۵، المقدسي: احسن التقاسیم، ص ۱۲۵، یاقوت الحموي: معجم البلدان، ۲ / ۴۹۴.

له گهڻ ناوههواي دورگه‌ي عمره‌ب و پانه‌هاتبون له گهڻ نهو جوړه ناوچانه‌وه، هه‌ر بۆيه به‌رپژده‌ي کي که‌م له به‌شيك له شاره‌كاني نهو هه‌ر يمه‌ نيسته‌جي بوون^۱.

سه‌بارت به‌ نه‌ته‌وه‌ي فارس‌يش، نه‌وا پي‌كهاته‌يه‌کي زوريان له دان‌يش‌تواني ناوچه‌که پي‌ک ده‌ينا، له‌به‌رته‌وه‌ي هاوتخوبي يه‌کتر بوونه‌و هه‌ر له کو‌نه‌وه له گهڻ يه‌کتر داژيان، ئيت‌ر هه‌ر نه‌وه‌ش واي‌کردوه يه‌کيک له روژه‌لاتناسان باس له‌وه بکات ((ته‌گه‌ر کوردو فارس برانه‌بن نه‌وا زور له‌يه‌کتره‌وه نزيکت))^۲، به‌تايبه‌تي له ناوچه‌كاني روژناوای چيا، بۆيه تي‌بيني نه‌وه ده‌کريت له کو‌تايه‌كاني سه‌ده‌ي سي‌يه‌مي کو‌چي / نو‌يه‌مي زاي‌ني باس له پي‌كهاته‌ي مرو‌يي زوري‌ک له شاره‌كاني نهو هه‌ر يمه‌ کراوه وه‌کو شاره‌كاني سه‌يمه‌رهو حولوان و دینه‌وه‌ر و نه‌هاوه‌ندو فارس له پال کوردا ژيان^۳.

سه‌ره‌اي نزيکيان له يه‌کتره‌وه هو‌کار ي‌کي دي‌که‌ش هه‌بووه بو بووني فارس له‌وه ناوچانه‌دا نه‌ويش ري‌گاي باز رگانيه‌، کاتيک نه‌و ري‌گايانه‌ي روژه‌لاتي جيهاني ئيسلامي به‌ناوه ئيسلامي‌ه‌کان ده‌به‌ستايه‌وه به زوري‌ک له شاره‌ کورديه‌كاني وه‌کو هه‌مه‌دان و چه‌ند شار ي‌کي دي‌که تي‌په‌رده‌بوو، نه‌وه‌ش واي‌ده‌کرد له زوري‌ک له شاره‌کاندا نيسته‌جي بن^۴.

له‌باري بووني نه‌ته‌وه‌كاني دي‌که‌ش وه‌کو تورک و نه‌رمه‌ن و سريان و چه‌ند نه‌ته‌وه‌يه‌کي دي‌که‌ش، نه‌وا به پي‌ي پيشهات و گو‌ران‌کرايه‌كاني سه‌رده‌م له ناوچه‌که‌دا بوونيان به‌رپژده‌ي کي ديار به‌ديار که‌وتوه.

۲- تايين و بېروباوه‌ر:

له باره‌ي تايين و بېروباوه‌ريش، تي‌بيني نه‌وه ده‌کريت که نه‌بولفیدا که‌م پرژاوه‌ته سه‌ر نه‌و بابه‌ته‌و ته‌نيا له هه‌نديک شاردان ئاماژه‌ي به‌رپژده‌ي کل‌يساو مزگه‌وته‌كاني کردوه که ده‌کريت له ري‌تيانه‌وه ديار ي بکريت که له‌وه شاره‌دا کامه تايين زور بلا‌بووه تي‌دا، به‌لام له‌وه‌شياندا ده‌کريت باس له‌وه بکريت ره‌چاوي کات و سه‌رده‌م نه‌کراوه به‌لکو به‌شي‌وه‌يه‌کي گشتي باسي لي‌وه‌کراوه.

۱ نيشتمان بشير محمد: الاحوال السياسية والاجتماعية والاقتصادية، ص ۸۳.

۲ مينورسکي: الاكراد احفاد الميديين، ترجمة وتعليق: كمال مظهر، مجلة مجمع العلمي الكردي، العدد (۱)، (بغداد: ۱۹۷۳)، ص ۵۵۶.

۳ اليعقوبي: البلدان، ص ص ۷۲، ۷۵، ۷۶، ۸۳.

۴ ارثر كريستنسن: ايران في عهد الساسانيين، ترجمة: يحيى الخشاب، راجعة: عبدالوهاب عزام، (القاهرة: ۱۹۵۷)، ص ۱۱۵.

دیاره پيش فتوحاتی ئیسلامی بۆ ناوچه که چەند ئایین و ئاینزایەك به گشتی بوونیان هەبوو وەکو ئایینی زەردەشتی^۱ و مەسیحی یەهودی.

وە لە دواى فەتح کردنی ناوچه کوردنشینەکان ئایینی پیرۆزی ئیسلام بوو ئایینی سەراپا و ئەو خەلکانەى لەسەر ئایینی خۆیان مانەوە بوونە کەمینەو لە پال مۆسڵمانەکان ئایانیان بەسەردەبردو پێیان دەگوترا خاوەن کتیب (اهل الذمه) بە درێژایی میژوووش لە کۆمەلگای ئیسلامی نازادبوونە لە بەجێهێنانی تەواوی ئەرك و مەراسیم و بۆنە و شەائره ئایینیەکانی خۆیان^۲.

بوونی ئەو ئایینانەش لە هەریەکاندا وەکو یەك نەبوو، بەلکۆ لە هەریەکیەو بۆ هەریەکی دیکە جیاواز بوو، ئەوەتا لە بارەى هەریەى رۆژئاوای چیا پيش بڵاوبوونەوئەى ئایینی ئیسلام تیدا زۆربەیان لەسەر ئایینی زەردەشتی بوون، ئەوەش لەویدا سەرچاوەى گرتوووە کە ئایینی فەرمى دەولەتى ساسانی بوو و ئەو ناوچانەش زیاتر لە ژێر دەسەلاتی ئەواندا بوو^۳، کەچی دواى کردارى فتوحات لەو هەریەدا زۆربەیان بوونە مۆسڵمان و هەندیکیش هەر لەسەر ئایینی خۆیان مانەووە و زیاترینی ناوچهکانیشیان هەریەى فارس بوو، لەبەرئەوئەى مەلەبەندى دەسەلات و ئایین و پەرستگا ئاگرینەکانیان بوو^۴، نەك تەنیا لە هەریەى فارس بەلکۆ لە هەریەى چیاش بوونیان زۆر بوو، هەر بۆیە ئەلمەقدسى لەسەدەى چوارەمى کۆچى/ دەیهەمى زایینی ئاماژە بەو دەکات ((ئاگر پەرست تیدا زۆر بوو))^۵

۱ ئایینی زەردەشتی: ئەوانەى لە پەڕەکەرانى زەردەشت پیغەمبەر بوون، خۆى زەردەشت کۆرى بورشابسا (۶۶۰-۵۸۳ پ.ز) خاوەن کتیبى (ئاقىست) لە ناوچهکانى ئازەربەيجان لە نزیک دەریاچەى ورمى بەدیارکەوت و هەلسا بە بڵاکردنەوئەى ئایینەکەى، دواتر پرووى لە ناوچهکانى ئێران کردو پەرى بە بانگەشەکەى دا تاووەکو تەواوى هەریەى فارس هاتنە سەر ئەو ئایینەو لە قۆناغەکانى دواتریشدا بوو ئایینی فەرمى دەولەتى ساسانى، نوری اسماعیل: الدیانة الزرادشتیة مزدینسا، (دمشق: ۱۹۹۵)، ص ۶- ۱۸، ارثر کریستنسن: ایران في عهد الساسانیين، ص ۱۳۰.

۲ الماوردی: الاحکام السلطانية والولايات الدينية: تحقیق: سیر مصطفى رباب(بیروت: ۲۰۰۳)، ص ۱۶۴- ۱۶۷، توفیق سلطات البوزبکی: دراسات في النظم العربية الاسلامية، (بغداد: ۱۹۷۹)، ص ۲۲۹- ۲۴۰.

۳ ارثر کریستنسن: ایران في عهد الساسانیين، ص ۱۳۰.

۴ الاصطخري: المسالك والممالك، ص ۸۴، ابن حوقل: صورة الارض، ص ۲۵۵.

۵ احسن التقاسيم، ص ۲۹۶.

جگه له م ئایینه لهو ههريمه دا ئایینی دیکهش بوونی هه بووه، وه کو ئایینی جووله که، لیږدا ئه بولفیدا باس لهوه دهکات که له شاری ئه سفه هان^۱ په پړه وکه رانی زۆر بووه^۲، لیږدا تیښی ئه وه ده کریت که هه رچه نده ئه و شاره له رۆژئاوای هه ری می چیا نه بووه ته نانه ت کور دنشینش نه بووه، به لām بوونی لهو شاره دا واتای وایه که له شاره کانی دیکه شی ئه وه هه ری مه دا بوونی هه بووه، بۆیه باس لهوه ده کریت ((لهو هه ری مه دا جووله که زۆر زیاتر بووه له کریستیانه کان (مسیحی) و که متر بوونه له ئاگر په رسته کان))^۳.

به هه مان شیوه بۆ ده رخستنی ئه و راستیه ش، گه ری دهی جووله که بنیامین توتیه یلی (م ۵۶۹هـ/ ۱۱۷۳ز) له گه شته که یدا بۆ ناوچه کانی رۆژه لāt ناماژهی به ژماره یه کی زۆر له جووله که کردووه له م هه ری مه دا، به شیوه یه که له باردی شاری هه مه دان جه خت له سه ر ئه وه ده کاته وه.

په نجا هه زار جووله که تیډا بووه نه هاوهندیش له ناوچه کانی ده رووبه ری چوار هه زار جووله که له چیاکانیدا نیشته جی بوونه^۴.

هه رچی بوونی ئایینی مه سیحیه، ئه و له ناماژه کردنه کانی یه کیك له ولاتناسان به دیارده که ویت که و بوونی هه بووه، به لām ریژه ی که متر بووه له یه هو دی و ئاگر په رسته کان (زه رده شتی)^۵.

له هه ری می جه زیره ش، تیښی ئه وه ده کریت ئایینی مه سیحی تیډا زۆر بلاو بووه و بگره له وه ش زیاتر به چهند سه ده یه که پێش هاتنی ئیسلامیش لهو هه ری مه دا بوونی هه بووه، له یه کیك له شاره کانی ئه بولفیدا باس لهوه دهکات مه سیحی تیډا زۆر بووه، ئه وه شیان له به ربوونی کلێساو ژماره یه کی زۆر له دیری کریستیانه کان، تیډا باس لهوه دهکات له شاری روها (تورفه) کلێسایه کی گه ووه زیاتر له سی سه د دیری تیډا بووه^۶، هوکاری بلاو بوونی ئه و ئایینه ش به و

۱ ئه سفه هان: شاریکی گه ووه به ناربانگه له هه ری می چیا (ته نانه ت وه کو ناچه یه کی پان و به رین وایه و دوو شار ده گرتته خۆ) یه کیکیان شاری (جیا) بوو دواتر ناری گۆرا بۆ (الیهودییه)، یاقوت الحموی: معجم البلدان، ۱/ ۲۰۶.

۲ تقویم البلدان، ص ۴۱۱.

۳ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۹۶.

۴ رحله بنیامین التظیلی، ص ص ۱۵۴-۱۵۸، هه رچه نده ئه و ژمارانه زیده پړویی زۆری تیډایه، به لām ده یه ویت وا نیشان بداتکه جووله که تیډا زۆر بووه.

۵ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۹۶.

۶ تقویم البلدان، ص ۲۷۷.

شیۆهیه لهو شارهدا، دهکریٲ باس لهوه بکریٲ زیاتر لهبهر نزیکى سنورى بووه له دهولهٲى رۆمى بیژهنٲى و تهناهٲ وهکو مهلبهٲندیکیش وابوو یۆ کریستیانهکانى ئهو ههریمه.

ههروهها ئایینى یههودیش بوونى ههبووه لهو ههریمهدا، بهلام بهشیۆهیهکی کهمتر له مهسیحیهکان، ههروهکو چۆن له شارهکانى ئاماژهى ئاوا بهرچاو دهکهوٲ که جوولهکه بوونى ههبووه وهکو شارى ئامیدی نزیکه ییست و پینچ ههزارى تیدا ههبووه^١، له جهزیره ی ئیین عومه ریش چوار ههزارو له موسلیش ههوت ههزار جوولهکه ههبووه^٢.

ههرچى ههریمه کوردنشینهکانى دیکهیه، ئهوا دواى فتوحاتى ئیسلامى تیاياندا ئایینى ئیسلام بووه ئایینى سهراپاو ئهوانى دیکه بوونه کهمینهو لهسهر ئایینى خویان مانهوه به جۆریک ئهبولفیدا له باره ی شارى دوین له ئهرمینیا باس لهوه دهکات ((لهو شارهدا کریستیانى زۆر بووه مزگهوتى شارهکه دهکهوٲته لایهکی کلێسای شارهکهوه))^٣، ئهو بۆچوونه لای ولاتناسانى دیکهش ههبووه جهخت لهسهر ئهوه دهکهنهوه زۆرینه ی پینکهاته ی دانیشتهوانى شارهکه کریستیان بوون^٤، له باره ی بوونى ئایینى زهردهشتیش، بوونى مابوو لهو ههریمانهدا، بهتاییهٲى لهشارى شیز له ئازریجان په رستگای ئاگرى تیدا هه ر مابوو^٥.

ههرچى بوونى جوولهکهیه لهم ههریمانهدا، ئهوا لهسهرچاوهکاندا تیبینى ئهوهمان نهکرد بهرپژیهکی ئاوا هه بی که شیواى باسکردن بیٲ.

٣- سیفات و خوړه وشت و مۆرکه گشتیهکان:

یهکیکی دیکهیه لهو لایه نه کۆمه لایه تیانه ی ناوبراو له لایه ن خۆیه وه تیشکی خستۆته سه ر، بهتاییهٲى له هه ندیک له شارى ههریمه کوردنشینهکان باسى له هه ندیک سیفات و خوړه وشت و مۆرکه گشتیهکانى خه لکه که ی کردوو.

دیاره بوونى هه ندیک تاییه تمه ندی لهم لایه نه دا زۆر جار په یوه ندی هیه به سهروشت و ئاوه وه وای ناچه که بهشیۆهیه ک کاریگه رى و رهنگدانه و دی ده بی له سه ر تاکه کانى که هه ندیک

١ بنیامین التطيلي: رحلة بنیامین التطيلي، ص ١٥٤.

٢ المصدر نفسه، ص ١٢٦-١٢٧.

٣ تقویم البلدان، ص ٣٩٧.

٤ ابن حوقل: صورة الارض، ص ٢٩٤، المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٨٣.

٥ ابن خرداذبة: المسالك والممالك، ص ١٠٦، ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٣/ ٣٨٣.

سیفات و مؤرکی ئاویان لی به دیاربکهین و جیابکریتسه وه له خه لکانی ناوچه کانی دیکه، له وهشیاندا نه بولفیدا ئاماژه به شاری شاره زوور دهکات له رۆژئاوای ههریمی چیا که شاریکی سهخت و سارده و ههر شهوش وایکردوه کورده کانی شهوش توندو دلپهق بن^۱، شهوش بۆچونه لای ولاتناسی دیکهش جهختی له سههر کراوته وه کاتیک باس له وه دهکریت ((ههریمی چیا سهخت و ساردو سۆله و مائی کورده دلپهقه کانه))^۲، لیڕهشدا به پرونی به دیارده که ویت که ژینگه و ئاوه وه وای ناوچه که کاریگه ری هه بووه له سههر شهوشی که کورده کان به توندو دلپهق بناسرین، شهوش خۆی له خۆیدا به لگه یه له سههر به هیژی و خۆراگری و پیداکریان بۆ سهختی و ساردو سۆلی ناوچه که یان، ههر شهوش وایکردوه به نه ته وه یه کی توندو به جهرگ بناسرین^۳.

ههروه ها له باره ی هه ندیک شاری دیکه بۆچون و سیفاتی ناوا ده خاته پرو تا راده یه کی زۆر جیاوازه له ولاتناسانی دیکه، ههروه کو چۆن باس له وه دهکات هه ندیک له گه و ره پیاوانی هه مه دان ده لێن : ((هه مه دان بۆ من شاریکه، دان به چاکه یه کی ده نیم، به لام له راستیدا خراپترین و ناشیرنترین ولاتانه. چونکه منداله کانیان له خراپی و ناشیرینیدا وه کو به سالآچوه کانیان، پیره کانیان له لایه نی عه قلیانه وه وه کو منداله کان))^۴، لیڕه دا ده یه ویت و نیشان بدات که ئا و و نا لیت، به لکو هه ندیک له گه و ره پیاوانی شاره که له باره ی خه لکه که وه شهوش بۆچونه یان هه یه.

له راستیدا نازانریت شهوش بۆچونه له چیه وه سه رچاوه ی گرتوه، هه رچه نه د باس له وه ده کریت که خه لکی دینه و ره باشتین له خه لکی هه مه دان^۵، به لام شهوش مانای شهوش نیه که به و شیوه یه خراپ بوونه، چونکه یه کی له ولاتناسانی سه ده ی چواره می کوچی / ده یه می زایی نی زۆر ستایشی خه لکه که ی کردوه به شیوه یه که باس له وه دهکات ((نه ته وه یه کن خه لک دۆستن و که سانی ریبواریان زۆر خۆش ده ویت))^۶.

۱ تقویم البلدان، ص ۴۱۳.

۲ الیعقوبی : البلدان، ص ۲۰.

۳ حکیم احمد خوشنوا: الكرد و بلادهم، ص ۲۳۶.

۴ تقویم البلدان، ص ۴۱۷.

۵ ابن حوقل: صورة الارض، ص ۳۰۸.

۶ المقدسی: احسن التقاسیم، ص ۲۹۴.

بهو شیوهیه ته بولفیدا تنهیا باسی سیفات و خوږه وشت و مؤرکه کانی خه لکی شه دوو شاره ی کردووه و گه پریده و لا تناسی دیکهش هه بوونه باسیان له م پرووانه وه کردووه، به شیوهیه که له باره ی خه لکی موسل باس له وه ده کریت که ((به گشتی خه لکی موسل که سانی ریویاریان خو ش ده ویت و ریز له هه ژارنیش ده گن))^۱، به هه مان شیوه له باره ی شاری نه سیبین ده لیتن: ((خه لکیکی باش و دیندار و پاستگو و ده ست پاکن))^۲.

له باره ی شاری کنجهش له هه ری می ئاران جهخت له سه ر شه وه ده کریت شه وه که شه و شاره له ناوچه سنوریه کان بووه به رده وام تووشی هی ترش و په لاماردانی دهره کی بووه، هه ر بویه خه لکی شه و شاره مهیلیان بۆ شه ر ده چیت و خوږاگر و نازاو چاونه ترس بوونه^۳.

دووه/ لایه نی زانستی و روشنبیری:

وه کو یه کینک له لایه نه گرنگه کانی شارستانی هت کو مه لیک زانست و دامه زراوه ی زانستی گرنگ له خو ده گریت، وه کو دامه زراوه فیژکاریه کان و شه زانسته دیارانه ی که واتیاندا لیتره دا تیبینی شه وه ده کریت که ته بولفیدا ته وای بواره کانی شه و لایه نه ی نه خستوته پروو، به لکو ته نیا تیشکی خستوته سه ر شه وه ی که له هه ندیک شاری هه ری مه کوردن نشینه کان چه ند زاناو بیرمه ندیک به دیارکه وتوون و ته نانه ت ناو نیشان ناهیتی، ته نیا له شاری مه یانه (میانج) نه بی له هه ری می ئازریجان باس له وه ده کات ((له و شاره دا چه ند زانیه ک به دیارکه وتوون و له دیارترینیان دادوهر ته بولحه سه ن بووه))^۴ و هیچ ورده کاریه کی دیکه ناخاته پروو، که چی له سه رچاوه ی دیکه دا ئامازه به وه کراوه که ناوی عه لی کو ری حه سه ن کو ری عه لی مه یانجیه و ناسراوه به ته بوحه سه نی مه یانجی، له به رته وه ی خه لکی شه و شاره بووه^۵.

له باره ی سالی له دایک بوونی له سه رچاوه کانی ژیننامه و چینه کان هیچ زانیاریه کی شه وتوی ناخه نه پروو، به لکو ته نیا باس له وه ده کریت که که سیکی ناودارو خانه دان و چاکه که رو جوامیر بووه، وه شاره زاییه کی چاکی له فیهی ئیسلامی و له بواری و هو نراوه دا هه بووه، هه روه ها له

۱ ابن بطوطة : رحلة این بطوطة، ص ۱۵۱.

۲ المصدر نفسه، ص ۱۵۲.

۳ القزوينی: اثار البلاد، ص ۴۹۱.

۴ تقویم البلدان، ص ۴۰۱.

۵ یاقوت الحموی، معجم البلدان، ۵/ ۲۴۰.

ماوهی ژيانيدا کارى دادوهرى کردووه له شارى ههمه‌دان و ههر له‌ویدا له سالى (٤٧١ك- ١٠٧٨ز) له مزگه‌وتى شاره‌که شه‌هیدکرا^١

به‌ههمان شیوه عه‌بدوللای کورى محمد کورى عه‌لى کورى حه‌سه‌ن، له نه‌وه‌ى ته‌بو حه‌سه‌نى مه‌يانجیه‌و یه‌کیک بووه له زانا دیاره‌کانى ته‌و شاره‌و کارى دادوهرى کردووه له شارى ههمه‌دان، زۆر شاره‌زا بووه له فیه‌قى ئیسلامى و هوژاو به‌یژیش بووه، ههر بۆیه له زیره‌کیا وینه‌ى نه‌بووه^٢.

هه‌روه‌ها باس له‌وه ده‌کریت چهند کتیبیکى داناوه له شیوه‌ى فیه‌له‌سوفه‌کان له ژیر ناوى (زیده‌ الحقائق) و (مدار العیون فی التصرف) و (الرساله‌ الیمینه)، ته‌وانه‌ش بوونه هوکار بو ته‌وه‌ى توهمه‌تبار بکری به‌وه‌ى که بوته‌ بی‌باوه‌ر و له‌ دین وه‌رگه‌را، ههر بۆیه قولبه‌ستکراو په‌وانه‌ى زیندان کرا له به‌غدا، دواتر له سالى (٥٢٥ك/ ١١٣٠ز) گه‌راندینه‌وه شارى ههمه‌دان و له‌ویدا له خاچ درا^٣.

له‌باره‌ى شارى ته‌سه‌د ئابادیش له روژئاواى هه‌ریمى چیا، باس له‌وه ده‌کات له‌و شاره‌شدا چهند زانایه‌ک به‌دیاره‌که‌وتوون و به‌بى ته‌وه‌ى هیچ زانیاریه‌ک له باره‌یانه‌وه بخاته‌روو^٤، که‌چى له‌یه‌کیک له‌سه‌رچاوه‌کاندا ئاماژه به‌وه کراوه که ((چهند زانایه‌ک بنه‌چه‌کیان ده‌گه‌ریته‌وه بو ته‌و شاره‌و له‌ بواری فهرمووده‌دا دا زۆر شاره‌زا بوونه))^٥.

له‌ دیارترین زاناکانى ته‌و شاره‌ش، زوبیر کورى عه‌بدولواحید کورى محمد کورى زه‌که‌ریایه و ناسراوه به (ته‌بو عه‌بدوللای ته‌سه‌د ئابادى)^٦، زۆر لیها‌تو بووه توانایه‌کى باشى هه‌بووه له به‌رکردن و ده‌ربڕینداو بو گه‌رمان به‌دواى فهرمووده‌ روژه‌للات و روژئاوا گه‌راوه‌ چاوى به‌ چهندان که‌سایه‌تى که‌وتوو له‌و بواره‌دا و ته‌نانه‌ت به‌ره‌مه‌میکى داناوه به‌ناوى (الشيوخ والابواب)، له سالى (٣٤٧ك/ ٩٥٧ز) له شارى ته‌سه‌د ئاباد کوچى دواى کردووه^٧.

١ السمعانى: الانساب، مع ٥/ ٣٢٢.

٢ نفس المصدر والصفحة.

٣ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٥/ ٢٤٠، الزركلي: الاعلام، ٤/ ١٢٣.

٤ تقويم البلدان، ص ٤١٧.

٥ ياقوت الحموي: معجم البلدان، ٢/ ١٦٧.

٦ الذهبي: تاريخ الاسلام (حوادث ٣٤١ - ٣٥٠ هـ) ص ٣٧٧، ابن العماد الحنبلي: شذرات الذهب، ٢/ ٣٧٥.

٧ الخطيب البغدادي: تاريخ بغداد ٨/ ٤٧٢ - ٤٧٣ الصفدي: الوافي بالوفيات ٤/ ١٢٥ ابن العماد الحنبلي: شذرات الذهب، ٢/ ٣٧٥.

بهههمان شیوه له باره‌ی شاری بروجردیش ئاماژە‌ی به‌ بوونی چەند زانایەك کردووه تێدا به‌بێ ئه‌وه‌ی ناویان به‌یانی^١، هه‌رچی وته‌ی سه‌رچاوه‌كانه‌ ئه‌وا جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ که چەند زانایەك له‌و شاره‌دا به‌دیارکه‌وتوون و له‌ بواری فه‌رمووده‌دا زۆر شاره‌زابووه‌ له‌ سالی (١٤٠٠/ک/ ١٠٠٩ز) کۆچی دوایی کردووه^٢.

یه‌کیکی دیکه‌ له‌ زانا دیاره‌کانی ئه‌و شاره‌ ئه‌حمەد کورپی محمەد کورپی سالخ بووه‌، ناسراوه‌ به‌ ئه‌بوعه‌بباسی بروجردی^٣، له‌به‌غدا نیشتەجێ بووه‌ له‌بواری فه‌رمووده‌یا زۆر لیتهاتوو بووه‌ له‌ سالی (١٣٦٨/ک/ ٩٧٨ز) کۆچی دوایی کردووه^٤.

له‌لایه‌کی دیکه‌ یاقوتی حمه‌وی ناوی زانایه‌کی تری هیئاوه‌ که‌ بنه‌چه‌که‌ی ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ ئه‌و شاره‌ به‌ناوی هییه‌توللا کورپی عه‌بدولغه‌فاری بروجردی و له‌ بواری فه‌رمووده‌یا زۆر شاره‌زا بووه^٥ به‌و شیوه‌یه‌ به‌دریژایی میژووی ئیسلام چەندان زاناو که‌سایه‌تی لیتهاتوو و بلیمه‌ت له‌ شاره‌ کوردنشینه‌کان به‌دیارکه‌وتوون و له‌ بواره‌ جۆراو جۆره‌کاندا خزمه‌تیکی زۆریان به‌ شارستانییه‌تی ئیسلامی کردووه‌، به‌تایبه‌تی له‌و بواره‌ی که‌ په‌یوه‌ندی به‌ ئایینی پێرۆزی ئیسلامه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ پافه‌کردنی قورئان و گێڕانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌کان و هه‌روه‌ها چەندان بواری دیکه‌ش.

١ تقویم البلدان، ص ٤١٩.

٢ السمعاني: الانساب، مج ١/ ٣٤٧.

٣ الذهبي: تاريخ الاسلام (حوادث ٣٥١ - ٣٨٠هـ) ص ٣٩٢.

٤ الخطيب البغدادي: تاريخ بغداد ٣٨/٥ - ٣٩.

٥ معجم البلدان، ١/ ٤٤٩ - ٤٥٠.

دەرئەنجام

- دوای تەواوکردنی ئەم لێکۆڵینەووەیە، گەشتین بە کۆمەڵێک دەرئەنجام و لە دیارترینیان : -
- ۱- دوای بەدواداچوون و گەڕانەو بە سەرچاو مێژووییەکان، بۆمان بەدیاردە کە وێت کە ئەبۆلفیدا یەکیکە لە کەسایەتییە دیارو بەرچاوەکانی مالتاتی ئەیبویی، ئەگەر چی هەندیک لە سەرچاوەکان دەیانەوێ وانیشان بەدەن کەوا بنەچەو پەچەڵەکی دەگەرێتەو بە عەرەب، بەلام لە راستیدا یەکیک بوو لە ئەندامانی ئەو بنەمالەییە و ئەوانیش لەلایەن خۆیانەو پەچەڵەکیان دەگەرێتەو بە ھۆزی پەوادێ کوردی، ئیتر ئەوەش بە پرونی کورد بوونی ناوبراو بەدیاردە خات.
 - ۲- ناوبراو لە ماوەی ژيانیدا نامادەگی ھەبوو لە زۆربەی چالاکیە رامیاری و سەربازیەکان و بەشیوەیەک ھەر لە تەمەنی ھەرزەکاریدا بەشداری کردوو لە پاکردنەوێ کەنارەکانی شام لە خاچ دروشمەکان و ھەروەھا لە سالی (۷۱۰/ک / ۱۳۱۰ز) بۆتە جیگرێ سولتان لە شاری ھەما و تاوھکو مردنی لە سالی (۷۳۲/ک / ۱۳۳۱ز) بەردەوام بوو لەو پۆستەدا.
 - ۳- وێرای خەریک بوونی بەکارو چالاکی رامیاری و سەربازی، لە ھەمان کاتدا لایەنی زانستی خۆی پشتگوێی نەخستوو بەلکو دوای ھەول و کۆششێکی زۆر توانیویەتی شارەزایی لە زۆر بواردا پەیدا بکات و چەندین بەرھەمی جۆراو جۆر لە بارەیانەو بنووسیت بەتایبەتی لە بواری مێژوو و جوگرافیادا.
 - ۴- کتیبی (تقویم البلدان) یەکیک بوو لە بەرھەمە دیارەکانی لە بواری جوگرافیا و گرنگی و بایەخی زۆری پێدراو لەلایەن ھاوسەردەمانی خۆی و تەنانەت لای ئەوروپیەکانیش پەواجێکی زۆری ھەبوو، ھەربۆیە، لەسەردەمانیکی زوودا بۆتە جیگای سەرنج و بایەخدانێ روژھەلاتناسان و ھەرگێر دراوھتە سەر چەندین زمانی ئەروپی.

۵- دواى ھەئسەنگاندىمان بۇ كىتەبەكە دەگەينە ئەو دەرئەنجامەى كەوا گرنكى زياتر لەو ھەدا سەرچاوەى گرتووە كە سىستەمىكى نوێ لە بوارى جوگرافىدا ھىناو ھەدا كايەو ھە كە ھەيش بەكارھىنانى خستەبە لە خستەپرۆوى زانىارىيەكان، ھەرچەندە باس لەو ھەدا دەكرىت ئەو رىگايە خۆى دايە ھىناو ھەدا لەوانەى پىش خۆى وەرگرتووە، بەلام چاكەى بەكارھىنانى لەو بوارەدا دەگەرئەو ھەدا بۆ خۆى ئەبولىفەدا.

۶- سەبارەت بە تۆماركردنى ناو ھەكانىش وەكو ياقوتى ھەمەوى چۆنەتى دەربرىنى ناو ھەكانى رەچاوكردووە، بەشۆبەيەك بۆ ناوى ھەر شارو ناوچەيەك سەرەو ژىرى بۆ پىتەكان داناو بۆ ئەو ھەدا خۆينەر ناو ھەكان لەيەكترى جىبابكاتەو ھەدا.

۷- ئەبولىفەدا لە نووسىنى كىتەبەكەيدا بەشۆبەيەكى سەرەكى پىشتى بەستووە بەسەرچاوە جوگرافىيەكانى پىش خۆى تا ئەو رادەيەكى كىتەبەكەى كورتركووەى زانىارىكانى ئەوانە.

۸- ئەگەر چى ئەبولىفەدا خۆى كورد بوو ھەدا لەسەردەمى ئەو ھەدا تارادەيەك ناوى كوردستان بوونى ھەبوو، بەلام بەھىچ شۆبەيەك لە تەواوى كىتەبەكەيدا ناوى نەھىناو ھەدا تەنانت لە بارەى دەرھىنانى كوردو ھۆزە كوردىيەكانىش تەنيا لە چەند شۆبەيەكدا ئاماژەى پىكردووە كە دەكرىت بە بەنچەكانى دەست بيانژمىر، رەنگە ئەو ھەدا زياتر لەبەرئەو ھەدا كىتەبەكەى زياتر جوگرافىيەو خۆى لە قەى زۆر بابەت نەداو، بەتايبەتى ئەو ھەدا پەيوەستە بە پىكھاتەى دانىشتوانى شارو ناوچەكان.

۹- لە ئەنجامى ناساندنى ھەريەمە كوردنشينەكان (كوردستان) لەو كىتەبە دەگەينە ئەو دەرئەنجامەى كە كورد لە ھەريەمەكانى چىاو جەزيرەو ئازرىيجان و ئاران و ئەرمىنياو خۆزستان و فارس نىشتەجى بوونە، بەلام بە شۆبەيەكى تايبەتى لە رۆژئاواى ھەريەمى چىاو بەشى باكور لە ھەريەمى جەزيرە زۆرترىنى دانىشتوانيان پىك دەھىنا، لە پال كورد لەم ھەريەمانەدا نەتەو ھەدا دىكەش ژيان و ھەكو فارس و ھەرەب و تورك و ئەرمەن و سريان و تارادەيەكەش لە پرووى ئايىنى و كەلتورىش لە يەكترەو جىاوازبوونە، بەلام ئەو ھەدا تىبىنى دەكرىت بەشۆبەيەكى ئاسايى لە پال يەكتردا ژيانان گوزەراندووە ھەموو لايەكان ئازادبوونە لە بەجىھىتەى تەواوى مەراسىم و بۆنەو يادە ئايىنى و نەتەو ھەدا كىتەبەكانى خۆيان.

۱۰- لەبارەى خستەپرۆوى زانىارى دەربارەى ھەريەمە كوردنشينەكانىش (كوردستان)، تىبىنى ئەو دەكرىت كە لايەنى ئابورى و بىناسازى بەتايبەتى قەلاو قايمكارى زۆرترىن پشكى بەركەوت، ئەو ھەدا زياتر پەيوەندى ھەبوو بە ناوچەكەو بە جۆرىك لە پرووى ئابورى

شویئیکى گرنګ و ئاوههوايه کى له بارو خاکيکى به پيټ و دهوله مهنډ به سامانه جوړاو
 جوړه کاني هه بووه، ټيتر ته وهش وایکړدوه ته وای چالاکیه ټابوريه کاني ټيډا ته نڅام بدریت و
 تاراده یه کیش ته واکه ری ټابوری به خوږه وه بیڼی بوو ناوچه که، به شیوه یه ک زوړترین به روبووم و
 بهرهمی په وانه ی دهره وه ده کړدو که متر شتيان له دهره وه ده هیڼا، هه روه ها له پرووی بیناسازی
 و ئاوه دانکاریش زیاتر تیشکی خستوته سهر قه لاو قایمکاری، ته وه شیان زیاتر په یوه ندى هه یه
 به ریښای له خستنه پرووی زانیاریه کان کاتیک گرنګی داوه به دیارده و تاییه تمه ندى و شته دیارو
 بهرچاوه کاني شاره کان، قایمکاریش یه کیڅ بووه له تاییه تمه ندى دياره کاني شاره کور دنشینه کان.
 ۱۱- هه رچی لایه نه کاني دیکه یه وه کو کومه لایه تی و زانستی، ته و له هه نديک له شاره
 کور دنشینه کان ئامازه به هه نديک زانیاری ده کات، به لآم به به راورد له گه ل لایه نی جوگرافی و
 ټابوری زانیاری زوړ که می له باره یانه وه خستوته پروو.

ليستی سه رچاوه کان

- القرآن الكريم.
- یه که م / سه رچاوه رهنه کان (المصادر الاولية):
- أ - سه رچاوه بنه رهنه کان به زمانى عهده بى (المصادر الاصلية العربية):
- ابن الاثير : عزالدين ابي الحسن علي بن محمد بن عبدالكريم الجزري (ت ٦٣٠هـ / ١٢٣٢م).
- ١- التاريخ الباهر في الدولة الاتابكية (بالموصل)، تحقيق : عبدالقادر احمد طليمات، مصر الجديدة، (القاهرة: ١٩٦٣).
- ٢- الكامل في التاريخ، دار صادر، ط٧، (بيروت: ٢٠٠٥).
- الادريسي: ابو عبدالله محمد بن محمد بن عبدالله بن ادريس (ت ٥٦٠هـ / ١١٦٥م).
- ٣- نزهة المشتاق في ذكر الامصار والاقطار، (د.م.ت).
- الاسدي: محمد بن محمد بن خليل (ت ٧٥٤هـ / ١٣٥٣م).
- ٤- التيسير والاعتبار والتحرير والاختبار فيما يجب من حسن التدبير والتصرف والاختبار، تحقيق: عبدالقادر احمد طليمات، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٦٧).
- الاستوي: جمال الدين عبدالرحيم بن الحسن (ت ٧٧٢هـ / ١٣٧٠م).
- ٥- طبقات الشافعية، مطبعة الارشاد، (بغداد: ١٩٧٠).
- الاصطخري: ابو اسحاق محمد بن ابراهيم الفارسي (توفي بعد ٣٤٠هـ / ٩٥١م).
- ٦- المسالك والممالك، تحقيق: محمد جابر عبدالعال العيني، مراجعة : محمد شفيق غربال، وزارة الثقافة والارشاد القومي (القاهرة : ١٩٦١).
- ابن ابي اصيبعة: ابو العباس موفق الدين احمد بن القاسم الخزرجي (ت ٦٦٨هـ / ١٢٦٩م).
- ٧- عيون الانباء في طبقات الاطباء، شرح وتحقيق: نزار رضا دار مكتبة الحياة، (بيروت: ١٩٦٥).
- الانصاري: شمس الدين ابي عبدالله بن ابي الطالب الدمشقي (٧٢٧هـ / ١٣٢٦م).
- ٨- نخبة الدهر في عجائب البر والبحر، دار الحياء التراث العربي، ط٢، (بيروت: ١٩٩٨).
- ابن اياس: محمد بن احمد الحنفي المصري (ت ٩٠٢هـ / ١٤٩٧م).
- ٩- بدائع الزهور في وقائع الدهور، مطابع الشعب، (د.م.ت: ١٩٦٠).
- ابن بطوطة : ابو عبدالله محمد بن عبدالله الطنجي (ت ٧٧٩هـ / ١٣٧٧م).

١٠- رحلة ابن بطوطة المسمى (تحفة النظر في غرائب الامصار وعجائب الاسفار)، مؤسسة الرسالة، ط١، (دمشق: ٢٠٠٦).

-البلاذري: احمد بن يحيى بن جابر (ت ٢٧٩هـ/ ٨٩٢م).

١١- فتوح البلدان، وضع جواشية : عبدالقادر محمد علي، دار الكتب العلمية، ط١ (بيروت: ٢٠٠٠).

- بنيامين التطيلي: بنيامين بن يونه النباري الاندلسي(ت ٥٦٩هـ/ ١١٧٣م).

١٢- رحلة بنيامين التطيلي، ترجمة : غرار حداد، المطبعة الشرقية، (بغداد: ١٩٤٥).

- ابن تغري بردي: جمال الدين ابي المحاسن يوسف الاتابكي (ت ٨٧٤هـ/ ١٤٦٩م).

١٣- المنهل الصافي والمستوفي بعد الوافي، منشور على موقع الكتروني:

www.almostafa.com.□

١٤- النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، وزارة الثقافة والارشاد القومي، (مصر: ت).

١٥- ثمار القلوب في المضائق والمنسوبة، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، مطبعة المدني، (القاهرة: ١٩٦٥).

- المجاحظ: ابو عثمان عمر بن البحر البصري(ت ٢٥٥هـ/ ٨٦٧م).

١٦- التاج في اخلاق الملوك، (بيروت: ١٩٥٥).

١٧- التبصر بالتجارة، قام بنشرة وتصحيحة: حسن حسنى عبدالوهاب، المطبعة الرحمانية، ط٢، (القاهرة: ١٩٣٥).

- ابن جبير: ابو الحسن محمد بن احمد بن جبير الاندلسي(ت ٦١٤هـ/ ١٢١٧م).

١٨- رحلة ابن جبير المسمى (اعتبار الناسك في ذكر الاثار الكريمة والمناسك)، دار الكتب العلمية، ط١، (بيروت: ٢٠٠٣).

- ابن الخزري: شمس الدين ابي عبدالله محمد بن ابراهيم (ت ٧٣٨هـ/ ١٣٣٧م).

١٩- تاريخ حوادث الزمان وانبائه وفيات الاكابر والاعيان من ابنائه، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري: المكتبة العصرية، ط١ (بيروت: ٢٠٠٦).

- حاجي خليفة: مصطفى بن عبدالله القسطنطيني الرومي (ت ١٠٦٧هـ/ ١٦٥٦م).

٢٠- كشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون، دار الفكر، (بيروت: ١٩٩٩).

- ابو حامد الاندلسي: عبدالرحيم بن سليمان بن ربيع الغرناطي(ت ٥٦٥هـ/ ١١٦٩م).

٢١- تحفة و نخبة الاعجاب، (د.م.ت).

- الحميري: ابو عبدالله محمد بن عبدالمنعم الصنهاجي (ت ٩٠٠هـ/١٤٩٥م).
- ٢٢- الروض المعطار في خبر الاقطار: تحقيق: احسان عباس، مكتبة لبنان، ط ٢، (بيروت: ١٩٨٤).
- الحنبلي: احمد بن ابراهيم (ت ٨٧٦هـ/١٤٧٢م).
- ٢٣- شفاء القلوب في مناقب بني ايوب، تحقيق: ناظم رشيد، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٨).
- ابو حوقل: ابو القاسم النصيبي (توفي بعد ٣٧٧هـ/٩٨٧م).
- ٢٤- صورة الارض، دار مكتبة الحياة، (بيروت: ١٩٧٩).
- ابن خرداذبة: ابو القاسم عبيدالله بن عبدالله (ت ٣٠٠هـ/٩١٣م).
- ٢٥- المسالك والممالك، تحقيق: محمد مخزوم، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٨).
- الخزنداري: قرطاء العزي الخزنداري، (توفي بعد ٧٠٨هـ/١٣٠٨م).
- ٢٦- تاريخ مجموع النوادر مما جرى للوائل والاواخر، تحقيق: عمر عبدالسلام ادمير، المكتبة العصرية، طا (بيروت: ٢٠٠٥).
- الخطيب البغدادي: الحافظ ابو بكر احمد بن علي (ت ٤٦٣هـ/١٠٧٠م).
- ٢٧- تاريخ بغداد او مدينة السلام، دار الكتاب العربي، (بيروت: د.ت).
- ابن الخطيب: ابو عبدالله محمد بن عبدالله بن سعيد الاندلسي، (ت ٧٧٣هـ/١٣٧١م).
- ٢٨- اعمال الاعلام فيمن بويح قبل الاحتلال من ملوك الاسلام ومايتعلق بذلك من الكلام، تحقيق: سيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية، ط ٢، (بيروت: ٢٠٠٣).
- ابن خلدون عبدالرحمن بن محمد (ت ٨٠٨هـ/١٤٠٦م).
- ٢٩- تاريخ ابن خلدون المسمى (العبر و ديوان المبتدا والخير في ايام العرب والعجم والبربر ومن عاصر من ذوى السلطان الاكبر، اعتنى به: ابو صهيب الكرمي، مطبعة بيت الافكار الدولية، (د.م.ت).
- ابن خلكان :ابو العباس شمس الدين احمد بن محمد (ت ٦٨١هـ/١٢٨٢م).
- ٣٠- وفيات الاعيان وابناء الزمان، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، ط ٢، (بيروت: ١٩٧٧).
- خليفة بن خياط: ابو عمر و خليفة بن خياط بن ابي هبيرة (ت ٢٤٠هـ/٨٥٤م).
- ٣١- تاريخ خليفة بن خياط راجعة وطبعة ووضع حواشيه وفهارسة : مصطفى نجيب فواز وحكمت كشلي فواز، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٥).

- الخوانساري: محمد باقر الموسوي الاصفهاني (ت ١٣١٣هـ/ ١٨٩٦م).
- ٣٢- روضات الجنان في احوال العلماء والسادات، المطبعة الحيدرية، (طهران: ١٣٠٩هـ).
- ابن دقماق : صارم الدين ابراهيم بن محمد ايدير العلاني (ت ٨٠٩هـ/ ١٤٠٦م).
- ٣٣- الجواهر الثمين في سير الملوك والسلاطين، تحقيق: كمال الدين عزالدين علي، مطبعة العالم الكتب، ط١، (بيروت: ٢٠٠٧).
- ٣٤- النفعة المسكية في الدولة التركية، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، المكتبة العصرية، ط١، (بيروت: ١٩٩٩).
- الدمشقي : الشيخ ابو الفضل جعفر بن علي (ت ٥٧٠هـ/ ١١٧٤م).
- ٣٥- الاشارة الى محاسن التجارة، تحقيق: البشري والشوريجي، مطبعة الغد، (الاسكندرية: ١٩٧٧).
- الدواداري: ابو بكر عبدالله بن ايبك (توفي حوالي: ٧٣٤هـ/ ١٣٣٤م).
- ٣٦- كنز الدرر و جامع الغرر (الدرة الزكية في اخبار الدولة التركية)، الجزء التارسع، تحقيق: هانس روبر رويمر، يصدرها المعهد الالماني للاثار بالقاهرة، (القاهرة: ١٩٧١).
- ٣٧- كنز الدرر و جامع الغرر (الدر الفاخر في سيرة الملك الناصر)، الجزء الثامن، تحقيق: هانس روبر رويمر، يصدر المعهد الالماني للاثار بالقاهرة، (القاهرة: ١٩٧١).
- الدياربكري: حسين بن محمد بن الحسن (ت ٩٩٠هـ/ ١٥٨٢م).
- ٣٨- تاريخ الخميس في احوال انفس نفيس، مؤسسة شعبان (بيروت: د.ت).
- ابن الديبع الزبيدي: ابو الضيا عبدالرحمن بن علي الشيباني (ت ٩٤٣هـ/ ١٥٣٦م).
- ٣٩- قرة العيون باخبار اليمن الميمون، حققه و علق عليه: محمد بن علي الاكوع الحوالي، المطبعة السلفية، (القاهرة: ١٩٥٠).
- الذهبي: شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان (ت ٧٤٨هـ/ ١٣٤٧م).
- ٤٠- دول الاسلام، حققه و علق عليه : حسن اسماعيل مروة، قراه و قدم له : محمود الارناؤوط، دار صادر، ط١، (بيروت: ٢٠٠٦).
- ٤١- ذيل تاريخ الاسلام وفيات المشاهير والاعلام، تحقيق: عبدالسلام تدمري: دار الكتب العلمية، ط١، (بيروت: ٢٠٠٤).
- ٤٢- العبر في خبر من غير، تحقيق: صلاح الدين المنجد، (الكويت: ١٩٩٦).
- ٤٣- وفيات سير اعلام النبلاء، حققه: الشيخ خليل بن مامون شيحا، دار المعرفة، ط١، (بيروت: ٢٠٠٧).

- ابن رسته : ابو علي احمد بن عمر (توفي بعد ٢٩٠هـ/٩٠٣م).
- ٤٤- الاعلاق النفسية، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٨).
- الزمخشري: محمود بن عمر (ت ٥٣٨هـ/١١٤٣م).
- ٤٥- الجبال والامكنة والمياه، تحقيق: ابراهيم السامرائي، مطبعة السعدون، (بغداد: ١٩٦٨).
- السبكي: تاج الدين ابي نصر عبد الوهاب بن علي عبد الكافي (ت ٧٧١هـ/١٣٦٩م).
- ٤٦- طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق: مصطفى عبد القادر احمد عطا، دارا الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٩٩).
- السخاوي: شمس الدين محمد بن عبد الرحمن (ت ٩٠٢هـ/١٤٩٧م).
- ٤٧- الاعلام بالتوبيخ لمن ذم التاريخ، دار الكتاب العربي، (بيروت: ١٩٨٣).
- ابن سعد: ابو عبدالله محمد بن سعد الزهري، (ت ٢٣٠هـ/٨٤٥م).
- ٤٨- الطبقات الكبرى: تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: ١٩٦٨).
- ابن سعيد المغربي: ابو الحسن علي بن موسى بن سعيد (ت ٦٨٥هـ/١٢٨٦م).
- ٤٩- بسط الارض في الطول والعرض، تحقيق: خوان قرنيط، مطبعة كريماوس بالمغرب، (تطوان: ١٩٥٨).
- السمعاني: ابو سعد عبد الكريم بن محمد بن منصور (ت ٥٦٢هـ/١١٦٦م).
- ٥٠- الانساب، وضع حواشيه: محمد عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٩٨).
- سهراب، (توفي بعد ٣٠٠هـ/١٩١٢م).
- ٥١- عجائب الاقاليم السبعة الى نهاية العمارة، اعتنى بنسخة و تصحية، هانس فون مزيك، مكيه ادولف هولز هوزن (قينا: ١٩٢٩).
- ابو شامه : شهاب الدين عبد الرحمن بن اسماعيل بن ابراهيم (ت ٦٦٥هـ/١٢٦٦م).
- ٥٢- الروضتين في اخبار الدولتين النورية الصلاحية، تحقيق: ابراهيم الزبيق: مؤسسة رسالة، ط ١، (بيروت: ١٩٩٧).
- ابن شداد، بهاء الدين يوسف رافع الاسدي، (ت ٦٣٢هـ/١٢٣٤م).
- ٥٣- النوادر السلطانية والمعاسن اليوسفية او سيرة صلاح الدين، تحقيق: احمد ايبش، دار الاوائل، ط ٣، (دمشق: ٢٠٠٥).
- ابن شداد، عز الدين ابو عبدالله محمد بن علي، (ت ٦٨٤هـ/١٢٨٥م).

- ٥٤- الاعلاق الخطيرة في ذكر امراء الشام والجزيرة، حققه: يحيى عبارة، وزارة الثقافة والارشاد القومي (دمشق: ١٩٨٧).
- الشوكاني: محمد بن علي، (ت ١٢٥٠هـ/ ١٧٥٣م).
- ٥٥- البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن التاسع، وضع حواشيه، خليل منصور، دار الكتب العربية، ط ١، (بيروت: ١٩٩٨).
- الصفدي: الحسن بن ابي محمد بن عبدالله الهاشمي، (توفي بعد ٧١٧هـ/ ١٣١٧م).
- ٥٦- نزهة المالك والمملوك في مختصر سيرة من ولي مصر من الملوك، تحقيق: عمر عبدالسلام تدميري، المكتبة العصرية، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٣).
- الصفدي: صلاح الدين بن خليل بن ايبك (ت ٧٦٤هـ/ ١٣٦٣م).
- ٥٧- امراء دمشق في الاسلام، تحقيق: صلاح الدين المنجد، مطبعة المجمع العلمي العربي، (دمشق: ١٩٥٥).
- ٥٨- الوافي بالوفيات، تحقيق واعتناء: احمد الارناؤوط و تركي مصطفى، دار احياء التراث العربي، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٠).
- طاش كبرى زادة: احمد بن مصطفى (ت ٩٦٨هـ/ ١٥٦٦م).
- ٥٩- مفتاح السعادة ومصباح السيادة في موضوعات العلوم، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٨٥).
- ابن الحق البغدادي: صفى الدين عبدالمؤمن البغدادي، (ت ٧٣٩هـ/ ١٣٣٨م).
- ٦٠- مراصد الاطلاع على اسماء الامكنة والبقاع، حققه: علي محمد البجاوي، دار المعرفة، (بيروت: ١٩٥٤).
- ابن عبدالظاهر: محى الدين بن عبدالظاهر، (ت ٦٩٢هـ/ ١٢٩٣م).
- ٦١- تشريف الايام والعصور في سيرة الملك المنصور، حققه: مراد كامل، راجعة: محمد علي نجار، وزارة الثقافة والارشاد القومي، ط ١، (القاهرة: ١٩٦١).
- ابن العبري: غريغوريوس ابي الفرج الملطي (ت ٦٧٥هـ/ ١٢٨٦م).
- ٦٢- تاريخ مختصر الدول، وقف على تصحيه وفهرسته: انطوان صالحاني السيوعي، دار الرائد، (بيروت: ١٩٨٣).
- العسقلاني: شهاب الدين احمد بن علي بن محمد (ت ٨٥٢هـ/ ١٤٤٨م).

٦٣- الدرر الكامنة في اعيان المائة الثامنة، تحقيق: عبدالوارث محمد علي، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٩٧).

- العصامي: عبدالملك بن حسين (ت ١١١١هـ/ ١٦٩٩م).

٦٤- سمط النجوم العوالي في انباء الاوائل والتوالي، منشور على موقع الكتروني:
www.alwarraq.com.□

- ابن العماد الحنبلي: ابو فلاح عبدالحفي بن احمد (ت ١٠٨٩هـ/ ١٦٧١م).

٦٥- شذرات الذهب في اخبار من ذهب، دار الكتب العلمية، (بيروت: د.ت).

- العينى : ابو محمد محمود بن احمد (ت ٨٥٥هـ/ ١٤٥١م).

٦٦- السيف المهند في سيرة الملك المؤيد، حققه وقدم له: فهمي محمد شلتون، راجعة : محمد مصطفى زيادة، الشركة الدولية للطباعة، (القاهرة: ٢٠٠٣).

٦٧- عقد الجمان في تاريخ اهل الزمان، حققه ووضع حواشيه: محمد محمد امين، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (مصر: ١٩٨٨).

- ابو الفداء :اسماعيل بن علي بن محمود (ت ٧٣٢هـ/ ١٣٣١م).

٦٨- تقويم البلدان، اعتنى بتصحيحه: رينود والبارون ماك كوكين ديسلان، المطبعة السلطانية، (باريس: ١٨٤٠).

٦٩- الكناش في فنى النحو والصرف، دراسة وتحقيق: رياض بن حسن الخوام، المكتبة العصرية، (بيروت: ٢٠٠٤).

٧٠- المختصر في اخبار البشر، علق عليه ووضع حواشيه: محمود ديوب، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٩٧).

٧١- اليواقيت والضرب في تاريخ حلب، منشور على موقع الكتروني:
www.almosttafa.com.□

- ابن الفقيه الهمذاني: ابو بكر احمد بن ابراهيم (ت ٢٩٠هـ/ ٩٠٢م).

٧٢- مختصر كتاب البلدان، دار احياء التراث العربي، ط ١، (بيروت: ١٩٨٨).

- قدامة بن جعفر: ابو الفرج الكاتب البغدادي، (ت ٣٣٧هـ/ ٩٤٨م).

٧٣- الحراج وصناعة الكتابة، شرح وتعليق: محمد حسين الزبيدي، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٨١).

- القرشي: عبدالقادر بن ابي الوفاء (ت ٧٧٥هـ/ ١٣٧٥م).

٧٤- الجواهر المضيئة في طبقات الحنفية، اعتنى به: محمد عبدالله الشريف، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٥).

- القرماني: ابوالعباس احمد بن يوسف بن احمد الدمشقي (ت ١٠١٩هـ/ ١٦١٠م).

٧٥- اخبار الدول واثار الاول في التاريخ، عالم الكتب، (بيروت: د.ت).

- القزويني : زكريا بن محمد بن محمود (ت ٦٨٢هـ/ ١٢٨٣م).

٧٦- اثار البلاد واخبار العباد، دار صادر، (بيروت: د.ت).

٧٧- عجائب المخلوقات وغرائب الموجودات، مطبعة مصطفى البالي و اولاده، ط ٣، (القاهرة: ١٩٥٦).

- ابن قطلوبغا : زين الدين القاسم بن قطلوبغا السوداني (ت ٨٧٩هـ/ ١٤٧٦م).

٧٨- تاج التراجم في الطبقات الحنفية، حققه وقدم له: محمد خير رمضان يوسف، دار القلم للطباعة والنشر، (دمشق: ١٩٩٢).

- القفطي: جمال الدين ابي الحسن علي بن يوسف (ت ٦٤٦هـ/ ١٢٤١م).

٧٩- اخبار العلماء باخبار الحكماء، تحقيق: عبدالمجيد ديان، مكتبة ابن قتيبة، (الكويت: ٢٠٠١).

- القلقشندي: ابو العباس احمد بن علي، (ت ٨٢١هـ/ ١٤١٨م).

٨٠- صبح الاعشى في صناعة الانشا، شرح وعلق عليه: محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٧).

- الكتبي: محمد بن شاكر بن احمد (ت ٧٦٤هـ/ ١٣٦٣م).

٨١- عيون التواريخ، تحقيق: فيصل السامر ونبيلة عبدالمنعم داود، مطبعة الاسد، (بغداد: ١٩٩١).

٨٢- فوات الوفيات والذيل عليها، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: د.ت).

- ابن كثير : عمادالدين ابو الفداء اسماعيل بن عمر القرشي (ت ٧٧٤هـ/ ١٣٧٢م).

٨٣- البداية والنهاية، دار المنار، ط ١، (القاهرة: ٢٠٠١).

- ابن كنان (ت ١١٥٣هـ/ ١٧٤٠م) ز.

٨٤- حقائق الياسمين في ذكر قوانين الخلفاء والسلطين، تحقيق: عباس صباغ، دار النفائس، ط ١، (بيروت: ١٩٩١).

- ماركوبولو: ابن نيقولو بولو (ت ٧٢٣هـ/ ١٣٢٣م).

- ٨٥- رحلات ماركو بولو، ترجمها اللا الانجليزية : وليم مارسدن، ترجمها الى العربية : عبدالعزيز جاويد، الهئية المصرية العامة للكتاب، ط٢، (مصر: ١٩٩٥).
- الماوردي: ابو الحسن علي بن محمد بن حبيب البصري البغدادي (ت ٤٥٠هـ/ ١٠٥٨م).
- ٨٦- الاحكام السلطانية والولايات الدينية، تحقيق: سمير مصطفى رباب، المكتبة العصرية، (بيروت: ٢٠٠٣).
- المرتضي الزبيدي: محمد بن محمد بن محمد بن عبد الوهاب (ت ١٢٠٥هـ/ ١٧٩٠م).
- ٨٧- ترويح القلوب في ذكر ملوك بني ايوب، تحقيق: صلاح الدين المنجد، مطبعة الترقى، (دمشق: ١٩٦٩).
- مسعر بن مهلهل: ابو دلف الخزرجي (ت ٣٨٤هـ/ ٩٩٣م).
- ٨٨- الرسالة الثانية، نشر وتحقيق: بطرس بولغار كوف وانس خالدون، دار النشر للاداب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠).
- المسعودي: ابو الحسن علي بن الحسين (ت ٣٤٦هـ/ ٩٥٦م).
- ٨٩- التنبيه والاشراف: منشورات دار مكتبة الهلال، (بيروت: ١٩٩٣).
- ٩٠- مروج الذهب ومعادن الجواهر، عنى به: محمد هشام النعاس وعبد المجيد طعمه حلي، دار المعرفة، ط١ (بيروت: ٢٠٠٥).
- ابن المغيزل: نور الدين علي بن عبد الرحيم احمد الكاتب (ت ٧٠١هـ/ ١٣٠١م).
- ٩١- ذبل مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، الكتبة العصرية، ط١، (بيروت: ٢٠٠٤).
- ابو عبدالله محمد بن احمد البشاري، (توفي حوالي ٣٨٧هـ/ ٩٩٧م).
- ٩٢- احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، علق عليه ووضح حواشيه : محمد امين الضناوي، دار الكتب العلمية، ط١، (بيروت: ٢٠٠٣).
- المقرئى : تقى الدين ابي العباس احمد بن علي (ت ٨٤٥هـ/ ١٤٤١م).
- ٩٣- السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، ط١، (بيروت: ١٩٩٧).
- منجم باشي: احمد بن لطف الله (ت ١١١٣هـ/ ١٧٠٢م).
- ٩٤- جامع الدول، باب في الشدايد، نشرة جمال رشيد احمد مع كتاب لقاء الكرد والالان، دار اراس للطباعة والنشر، (اربييل: ٢٠٠١).

- المهليبي: حسن بن احمد (ت ٣٨٠هـ/٩٩٠م).
- ٩٥- الكتاب العزيزي (المسالك والممالك)، جمعة وعلق عليه: تيسير خلف، مطبعة التكوين، ط ١، (دمشق: ٢٠٠٦).
- مؤلف مجهول:
- ٩٦- تاريخ الملك الاشرف قايتباي، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري: المكتبة العصرية، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٣).
- مؤلف مجهول: (الف كتابه سنة ٢٣٧هـ/٩٨٢م).
- ٩٧- حدود العالم من الشرق الى الغرب، تحقيق: يوسف الهادي، دار الثقافة للنشر، ط ١، (القاهرة: ١٩٩٩).
- ناصر خسرو: ابو معين الدين القباداني المروزي (ت ٤٨١هـ/١٠٨٨م).
- ٩٨- سفرنامه، ترجمة: يحيى الخشاب، مطبعة لجنة التأليف والترجمة والنشر، ط ١، (القاهرة: ١٩٤٥).
- ابن النديم : ابو الفرج محمد بن ابي يعقوب اسحق (ت ٣٨٣هـ/٩٩٣م).
- ٩٩- الفهرست : ضبطه وشرحه وعلق عليه وقدم له: يوسف علي طويل، وضع فهارسته: احمد شمس الدين، دار الكتب العلمية، ط ٢، (بيروت: ٢٠٠٢).
- النويري : شهاب الدين احمد بن عبدالوهاب (ت ٧٣٢هـ/١٣٣٢م).
- ١٠٠- مختصر كتاب نهاية الارب في فنون الادب، اختصار وتقديم: مرزوق علي ابراهيم، الهتية المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ٢٠٠٧).
- الهروب: ابو الحسن علي بن ابوبكر (ت ٦١١هـ/١٢١٤م).
- ١٠١- الاشارات الى معرفة الزيارات؟، تحقيق: جانين سورديل طومين، المعهد الفرنسي، (دمشق: ١٩٥٣).
- الهمداني: رشيد الدين فضل الله (ت ٧١٨هـ/١٣١٨م).
- ١٠٢- جامع التواريخ، الترجمة العربية، (القاهرة: د.ت).
- الهمداني : ابو محمد الحسن بن احمد بن يعقوب (ت ٣٣٤هـ/٩٤٥م).
- ١٠٣- صفة جزيرة العرب، تحقيق: محمد بن علي الاكوع، (صنعاء: ١٩٨٣).
- ابن واصل : جمال الدين محمد بن سالم (ت ٦٩٧هـ/١٢٩٧م).

١٠٤- مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، الجزء الاول، تحقيق: جمال الدين الشيال، جامعة فؤاد الاول، (القاهرة: ١٩٥٣).

١٠٥- مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، الجزء السادس، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمري، المكتبة العصرية، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٤).

- ابن الوردي: زين الدين عمر بن مظفر بن عمر بن محمد (ت ٧٤٩هـ/ ١٣٤٨م).

١٠٦- تاريخ ابن الوردي المسمى (تتمه المختصر في اخبار البشر)، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٩٦).

١٠٧- خريدة العجائب وفريدة الغرائب، المكتبة الشعبية، (بيروت: د.ت).

- الياضي: ابو محمد عبدالله بن اسعد بن علي (ت ٧٦٨هـ/ ١٣٦٦م).

١٠٨- مرآة الجنان وعبرة اليقظان في المعرفة مايعتبر من حوادث الزمان، تحقيق: خليل منصور، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ١٩٩٧).

- ياقوت الحموي: شهاب الدين ابو عبدالله الرومي، (ت ٦٢٦هـ/ ١٢٢٨م).

١٠٩- معجم البلدان، دار صادر، ط ١، (بيروت: ١٩٩٦).

١١٠- المشترك والمفترق صقعا، (كوتنكن: ١٨٤٦)، اعادت طبعة بالاوفيس مكتبة المثنى بغداد.

- اليعقوبي: احمد بن يعقوب بن جعفر بن وهب (توفي بعد ٢٩٢هـ/ ٩٠٥م).

١١١- البلدان، وضع حواشي: محمد امين ضناوي، دار الكتب العلمية، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٢).

١١٢- تاريخ اليعقوبي، دار صادر (بيروت: ١٩٦٠).

ب- سهرچاوه بنه‌رته‌يه‌كان به زمانى فارسى (المصادر الاصلية الفارسية):

- حمدالله المستوفي القزوینی: ابو بكر بن محمد بن نصر (ت ٧٥٠هـ/ ١٣٤٩م).

١١٣- تاريخ گزیده، باهتمام: عبدالحسين نوائى، مؤسسة انتشارات امير كبير، ج ٢، (تهران: ١٣٦٢هـ.ش).

١١٤- نزهة القلوب المقالة الثالثة در صفت البلدان و ولايات وبقاع، بسعي واهتمام وتصحيح: كاي ليسترنج، چاپخانه ارمنغان، (تهران: ١٣٦٢هـ.ش)

ج- سهرچاوه بنه‌رته‌يه‌كان به زمانى كوردی (المصادر الاصلية الكوردية):

- ئەوليا چەلەبى : (مردوو لەسەدەى يانزەهەمى كۆچى / حەڤدەهەمى زايينى).

١١٥- كورد له ميژووی دراوسیځکاندا (سیاحه تنامه ی تهولیا چهله بی) وەرگێرانی : سه عید ناکان، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد (به غدا: ١٩٧٩).

- زینفون: (٣٥٦ پ.ز).

١١٦- گه شته که ی زینفون، وەرگێرانی بو ئینگلیزی : ریکس وارنهر، وەرگێرانی بو کوردی : محمهد مه سعود محمهد، چاپخانه ی ئاراس، (ههولیر: ٢٠٠٦).

- شهرفاخانی بدلیسی : شهرفاخان کوری شه مسه ددین (مردوو له کۆتاییه کانی ١٠٠٥/ک/ ١٩٥٨ ز).

١١٧- شهرفنامه، وەرگێرانی : هه ژار موکریان، چاپخانه ی ئاراس، چ ٣، (ههولیر: ٢٠٠٦).

دووهم/ سه رچاوه نوێیه کان (المراجع):

أ- سه رچاوه نوێیه کان به زمانی عه ره بی (المراجع العربية):

- ابراهيم سلمان الكروي و عبدالتواب شرف الدين :

١- المرجع الحضارة العربية الاسلامية، منشورات ذات السلاسل، ط ٢، (الكويت: ١٩٨٧).

- احمد خليل :

٢- تاريخ في الحضارة الاسلامية، دار هيرو للطباعة والنشر، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٧).

- احمد عبدالعزيز محمود:

٣- الامارة الهذليانية الكرديّة في اذربيجان واريل والحزيرة الفراتية من (٢٩٣-

٦٥٦هـ/ ٩٠٥- ١٢٥٨م) دراسة سياسية حضارية، مطبعة وزارة التربية، (اريل: ٢٠٠٦).

- احمد غسان سبانو:

٤- مملكة حماة الايوبية، دار قتيبة، (دمشق: ١٩٨٤).

- احمد مختار العبادي:

٥- في تاريخ الايوبيين والمماليك، دار النهضة العربية، (بيروت: ١٩٩٥).

٦- قيام دولة المماليك الاولى في مصر والشام، دار النهضة العربية، (بيروت: ١٩٨٦).

- احمد نفيس:

٧- جهود المسلمين في الجغرافية، ترجمة: فتحي عثمان، راجعة: علي ادهم، دار القلم، (بيروت: د.ت).

- احمد الاوتاني:

٨- دمشق في العصر الايوبي، تقديم: سهيل زكار، مطبعة التكوين، ط ١،

(دمشق: ٢٠٠٧).

- ادريس محمد حسن الدوسكي:
- ٩- همذان بن الفتح الاسلامي الى سقوطها بيد المغول، دار سبريز للطباعة والنشر، (دهوك: ٢٠٠٦).
- ارثر كرسنسن:
- ١٠- ايران في عهد الساسانيين، ترجمة: يحيى الخشاب، مراجعة: عبدالوهاب عزام، مطبعة لجنة التأليف والترجمة، (القاهرة: ١٩٥٧).
- ستانلي لين بول:
- ١١- تاريخ الخلفاء والسلاطين والملوك والامراء والاشراف في الاسلام، ترجمة: مكى طاهر الكعب، دار العربية للموسوعات، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٦).
- اسماعيل باشا البغدادي:
- ١٢- هدية العارفين في اسماء المؤلفين واثار المصنفين، مكتبة المثنى، (بغداد: د.ت).
- اسماعيل شكر رسول:
- ١٣- اربيل دراسة تاريخية في دورها الفكري والسياسي (١٩٣٩ - ١٩٥٨)، (السليمانية: ٢٠٠٥).
- ١٤- الامارة الشدادية الكردية في بلاد اران من (٣٤٠ الى ٥٩٥هـ/ ٩٥١ - ١١٩٨م) دراسة سياسية حضارية، مؤسسة موكراني للطباعة والنشر، (اربيل: ٢٠٠١).
- باسيلي نيكيتين:
- ١٥- الكرد دراسة سوسيولوجية تاريخية، تقديم: لويس ماسينون، نقله من الفرنسية وعلق عليه: نوري طالباني، دار الساقى، ط ٢، (بيروت: ٢٠٠١).
- بسام عبدالوهاب الجالي:
- ١٦- معجم الاعلام معجم تراجم للاشهر الرجال والنساء من العرب والمستعمرين والمستشرقين، مطبعة الجفان، ط ١، (دمشق: ١٩٨٧).
- توفيق سلطان البيوزيكي:
- ١٧- دراسات في السنن العربية الاسلامية، مؤسسة الكتب للطباعة والنشر، (بغداد: ١٩٧٩).
- جاسم محمد خلف:
- ١٨- محاضرات في جغرافية العراق الطبيعية والاقتصادية والبشرية، (القاهرة: ١٩٦١).
- جمال رشيد احمد و فوزى رشيد:
- ١٩- تاريخ الكرد القديم، (اربيل: ١٩٩٠).

- جودت عزت عطوي:
- ٢٠- اساليب البحث العلمي مفاهيمه - ادواته - طرقه الاحصائية، (عمان: ٢٠٠٠).
- حسان حلاق و عباس صباغ :
- ٢١- المعجم الجامع في المصطلحات الايوبية والمملوكية والعثمانية ذات اصول العربية والفارسية والتركية، دار العلم للملايين، ط ١ (بيروت: ١٩٩٩).
- حسن ابراهيم حسن:
- ٢٢- تاريخ الاسلام السياسي و الدينى والثقافي والاجتماعي، مكتبة النهضة المصرية، ط ١٥، (القاهرة: ٢٠٠١).
- حكيم احمد خوشناو:
- ٢٣- الكورد وبلادهم عند البلدانيين والرحالة المسلمين (٢٣٢- ٥٦٢٦ / ٨٤٦ - ١٢٢٩م) دار الزمان، ط ١، (دمشق: ٢٠٠٩).
- حياة ناصر المحجي:
- ٢٤- السلطان الناصر محمد بن قلاون ونظام الوقف في عهده، مكتبة الفلاح، (الكويت: ١٩٨٣).
- خير الدين الزركلي:
- ٢٥- الاعلام قاموس تراجم للاشهر الرجال والنساء من العرب والمستعربين والمستشرقين، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٧٩).
- درويش يوسف حسن هرورى:
- ٢٦- بلاد هكاري، دار سبريز للطباعة والنشر، (دهوك: ٢٠٠٥).
- زرار صديق توفيق:
- ٢٧- القبائل والزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، مؤسسة موكرىاني للطباعة والنشر، (اربيل: ٢٠٠٧).
- ٢٨- كردستان في القرن الثامن الهجري دراسة في تاريخها السياسي والحضاري، مطبعة وزارة الثقافة ط ١، (اربيل: ٢٠٠١).
- زمباور:
- ٢٩- معجم الانساب والاسرات الحاكمة في التاريخ الاسلامي، اخرجه : زكي محمد حسن بك وحسن احمد محمود، مطبعة فؤاد الاول، (د.م: ١٩٥١).
- زنار عبدالسلام عبدالحكيم :

- ٣٠- ابن العربي مصدرا لدراسة تاريخ الكورد، دار سبريز للطباعة والنشر (دهوك: ٢٠٠٧).
- زهير عبدالمملك:
- ٣١- الاكراد وبلادهم كردستان بين سؤال وجواب، دار APEC، (ستوكهولم: ١٩٩٩).
- سعيد عبدالفتاح عاشور:
- ٣٢- الحركة الصليبية صفحة مشرفة في تاريخ الجهاد الاسلامي في عصور الوسطى، مكتبة الانجلو المصرية، (القاهرة: ١٩٩٧).
- سلام حسن طه:
- ٣٣- جزيرة ابن عمر (بوتان) في القرنين السادس والسابع الهجريين، الثاني عشر والثالث عشر البلاديين، وزارة الثقافة، (اربيل: ٢٠٠٦).
- سوادى عبد محمد الرويشدي:
- ٣٤- الاحوال الاجتماعية والاقتصادية في بلاد الجزيرة الفراتية خلال القرن السادس الهجري/ الثاني عشر الميلادي (بغداد: ١٩٨٩).
- سيبان على بنگلى:
- ٣٥- حسن كيفا (٦٠٠ - ٧٠٠هـ/ ١٢٠٠ - ١٣٠٠م) دراسة في تاريخها السياسي والحضاري، دار سبريز للطباعة والنشر، (دهوك: ٢٠٠٥).
- السيد الباز العرينى :
- ٣٦- الممالك، (القاهرة: ١٩٦٧).
- شاكر خصباك :
- ٣٧- كتابات مضيئة في التراث الجغرافي العربي، مطبعة دار السلام، (بغداد: ١٩٧٩).
- شاكر مصطفى :
- ٣٨- التاريخ العربي والمؤرخون، دار العلم للملايين، ط ١، (بيروت: ١٩٩٣).
- ٣٩- المدن في الاسلام حتى العصر العثماني، دار السلاسل، (الكويت: ١٩٨٨).
- صباح ابراهيم الشخلى:
- ٤٠ الاصناف في العصر العباسي نشاتها وتطورها، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٦).
- طه باقر:
- ٤١- طرق البحث العلمي في التاريخ والاثار، (الموصل: د.ت).
- ٤٢- مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة، مطبعة الحوادث، (بغداد: ١٩٧٤).

- عامر سليمان احمد ومالك الفتیان:
- ٤٣- محاضرات في التاريخ القديم، مؤسسة الكتب للطباعة والنشر، (بغداد: ١٩٧٨).
- عباس اقبال
- ٤٤- تاريخ المغول منذ حملة جنكيز خان حتى قيام الدولة التيمورية، ترجمة : عبدالوهاب علوب، اصدار الجمع الثقافي، (ابو ظبي: ٢٠٠٠).
- عباس القمي:
- ٤٥- الكني واللقاب، المطبعة الحيدرية، (النجف: ١٩٥٦).
- عبدالجبار ناجي:
- ٤٦- دراسات في التاريخ المدن العربية الاسلامية، مطبعة جامعة البصرة، (بغداد: ١٩٨٦).
- عبدالرحمن حميدة:
- ٤٧- اعلام الجغرافيين العرب، دار الفكر، (دمشق: ١٩٩٥).
- عبدالرزاق عباس حسين:
- ٤٨- نشأة مدن العراق و تطورها، مطبعة الفنية الحديثة، (بغداد: ١٩٧٣).
- عبدالرقيب يوسف:
- ٤٩- الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى (بغداد: ١٩٧٢).
- عبدالله بن ناصر بن سليمان الحارثي:
- ٥٠- الاوضاع الحضارية في اقليم الجزيرة الفراتية من القرنين السادس والسابع للهجرة / الثاني والثالث عشر للميلاد، تحقيق: سعيد عبدالفتاح عاشور، تقديم : مصطفى عبدالقادر النجار، دار العربية، ط ١، (بيروت: ٢٠٠٧).
- عبدالله علياوى :
- ٥١- كردستان في عهد المغول ١٢٢٠ - ١٣٢٥، ميلادي دراسة في التاريخ السياسي، تقديم : محسن محمد حسين (السليمانية: ٢٠٠٥).
- عبدالمنعم ماجد:
- ٥٢- تاريخ الحضارة الاسلامية في العصور الوسطى، مكتبة الانجلو المصرية، ط ٢، (القاهرة: ١٩٧٢).
- ٥٣- الاطلس التاريخي للعالم الاسلامي في العصور الوسطى، رسم خراطه و حققه: علي البنا، دار الفكر العربي، ط ٢، (دم: ١٩٦٧).

- علي ابراهيم حسن :
- ٥٤- تاريخ الممالك البحرية، مكتبة النهضة المصرية، ط٣، (القاهرة: ١٩٦٧).
- علي بن عبدالله الدفاع:
- ٥٥- رواد علم الجغرافية في الحضارة العربية الاسلامية، مكتبة التوبة، (رياض: ١٩٩٣).
- عمادالدين خليل:
- ٥٦- الامارات الارتقية في الجزيرة والشام (٤٦٥ - ٨١٢هـ / ١٠٧٢ - ١٤٠٩م)، مؤسس الرسالة، (بيروت: ١٩٨٠).
- عمار محمد النهار :
- ٥٧- عصر الممالك البحرية دراسة فكرية، دار النهضة، (دمشق: ٢٠٠٧).
- عمر رضا كحالة:
- ٥٨- معجم المؤلفين، دار احياء التراث العربي، (بيروت: د.ت).
- عمر فورخ:
- ٥٩- تاريخ العلوم عند العرب، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٧٠).
- فالترهانتس:
- ٦٠- الكايبيل والاوزان الاسلامية ومايعادلهما في النظام المتري، ترجمة: كامل العسلي، مطبعة القوات السلعة الاردنية، (عمان: ١٩٧٠).
- فايد حماد عاشور:
- ٦١- الجهاد الاسلامي ضد الصليبيين والمغول في العصر المملوكي الاولي، مطبعة جرويرس، (د.م: ١٩٩٥).
- ٦٢- العلاقات السياسية بين المغول والممالك في الدولة المملوكية الاولي، قدم له وراجعته: جوزيف نسيم، دار المعارف، (القاهرة: ١٩٧٦).
- فرست مرعي:
- ٦٣- الامارات الكوردية في العصر العباسي الثاني، (٣٥٠ - ٥١١هـ / ٩٦٠ - ١١١٧م)، دار سبريز للطباعة والنشر، (دهوك: ٢٠٠٥).
- فرهاد حاجي عبوش:
- ٦٤- المدينة الكوردية من القرن (٤ - ٧هـ / ١٠ - ١٣م) دراسة حضارية، دار سبريز للطباعة والنشر، ط١، (دهوك: ٢٠٠٤).

- فليب حتي:

٦٥- تاريخ سوريا ولبنان وفلسطين، ترجمة : كمال اليازجي، مراجعته : جبرائيل جبور، دار الثقافة، ط٢، (بيروت:١٩٧٢).

- قاسم عبدة قاسم:

٦٦- ماهية الحروب الصليبية، مطبعة عالم المعرفة، (الكويت :١٩٩٠).

- قتيبة الشهابي:

٦٧- معجم القاب ارباب السلطات في الدولة الاسلامية من العصر الراشدي حتى بدايات القرن العشرين، منشورات وزارة الثقافة، (دمشق:١٩٩٥).

- كارل بروكلمان:

٦٨- تاريخ الشعوب الاسلامية، نقله الى العربية : نبيلة امين ومنير بعلبكي، دار العلم للملايين، ط٧، (بيروت:١٩٧٧).

- كراتشكوفسكي:

٦٩- تاريخ الادب الجغرافي العربي، نقله الى العربية، صلاح الدين عثمان هاشم، قام بمراجعته : ايغور بلبايف، مطبعة لجنة التاليف والترجمة والنشر، (القاهرة:١٩٦٣).

- كوركيس عواد:

٧٠- خزائن القديمة في العراق، دار الرائد العربي، ط٢، (بيروت:١٩٨٦).

- كي لسترنج:

٧١- بلدان الخلافة الشرقية، نقله الى العربية : بشير فرانسيس وگورگيس عواد، مؤسسة الرسالة، ط٢، (بيروت:١٩٨٥)

- محسن عبدالصاحب المظفر:

٧٢- فلسفة علم المكان (الجغرافية)، دار صفاء للطباعة والنشر، ط١، (عمان:٢٠٠٥).

- محسن محمد حسين:

٧٣- اربيل في العهد الاتابكي، مطبعة اسعد، (بغداد:١٩٨٦).

٧٤- نناشد صلاح الدين ام نحاس انفسنا استجواب قائد بعد ثمانئه سنة، لقاء اجراه: بدران احمد حبيب، دار اراس، (اربيل :٢٠٠٢).

- محمد امين زكي:

- ٧٥- تاريخ الدول والامارات الكردية في العهد الاسلامي، عربيه وراجعته: محمد علي عونى، (د.م:١٩٤٥).
- ٧٦- مشاهير الكرد وكردستان، ترجمة : السيدة كريمته، دار الزمان، (دمشق:٢٠٠٦).
- محمد جاسم حمادي:
- ٧٧- الجزيرة الفراتية والموصل (١٢٧- ٣١٨هـ/٧٤٢- ٨٣٣م) دراسة في التاريخ السياسي والاداري، دار الرسالة، (بغداد:١٩٧٧).
- محمد جميل بندي روژياني :
- ٧٨- مدن كردية قديمة تاريخها و جغرافيتها - رجالها وعلمائها وادباؤها، دار الثقافة، ط١، (السليمانية:١٩٩٩).
- محمد علي الصوريكي:
- ٧٩- معجم اعلام الكرد في التاريخ الاسلامي والعصر الحديث في كردستان و خارجها، مؤسسة الحمدي، (السليمانية: ٢٠٠٦).
- محمد سهيل طقوش:
- ٨٠- تاريخ المالك في مصر وبلاد الشام، دار النفائس، ط٢، (القاهرة:١٩٩٩).
- محمد كرد علي:
- ٨١- خطط الشام، (بيروت:١٩٦٩).
- مصطفى الشكعة:
- ٨٢- سيف الدولة الحمداني مملكة سيف والاقلام، دار المصرية، (القاهرة:٢٠٠٠).
- محمد محمود محمددين:
- ٨٣- التراث الجغرافي الاسلامي، دار الطباعة والنشر، ط٢، (الرياض: ١٩٩٩).
- محمود ياسين احمد التكريتي :
- ٨٤- الايوبيون في شمال الشام والجزيرة، دار الرشيد، (بغداد:١٩٨١).
- موسى باشا:
- ٨٥- الادب في بلاد الشام عصر الزنكيين والايوبيين والمماليك، دار الفكر، (دمشق:١٩٨٩).
- موسى مصطفى الهسنياني:
- ٨٦- السنوات الاخيرة في حياة دولة الكوردية الايوبية في مصر وبلاد الشام، (٦٣٤- ٦٥٨هـ/١٢٣٦- ١٢٦٠م). مطبعة وزارة الثقافة، ط١، (اربيل: ٢٠٠٧).

- میجرسون :

۸۷- رحلة متنكر الى بلاد ما بين النهرين وكردستان، نقله الى العربية وقدم له، فؤاد جميل، مطابع الجمهورية، (بغداد: ۱۹۷۰).

- مینورسکی:

۸۸- الاكراد ملاحظات وانطباعات، ترجمة وقدم له وعلق عليه: معروف خنزندار، (بغداد: ۱۹۸۶).

- نقولا زیادة :

۸۹- الجغرافية والرحلات عند العرب، دار الكتب اللبنانی، (بیروت: ۱۹۸۷).

- نوری اسماعیل:

۹۰- الديانة الزرادشتية مزدیسنا، منشورات دار علاء الدين، ط ۲، (دمشق: ۱۹۹۷).

ب- سه‌چاوه نوێیه‌كان به زمانی كوردی و فارس (المراجع الكوردیه والفارسیه)

- احمد كسوري:

۱- شهریاران گمنام، (تهران: ۱۹۲۹)

- رزگار كه‌ریم:

۲- فه‌ره‌ه‌نگی ده‌ریا، چاپخانه‌ی مه‌ه‌ارات، (هه‌ولێر: ۲۰۰۶).

- زرار صدیق توفیق:

۳- چهند لیکۆڵینه‌وه‌یه‌ك ده‌ریاره‌ی میژووی كورد له سه‌ده‌كانی ناوه‌راستدا، چاپخانه‌ی خانی، (ده‌وك: ۲۰۰۸).

- محمد مه‌ردۆخی كوردستانی :

۴- میژووی كوردو كوردستان، وه‌رگێڕانی : عب‌دول كه‌ریم مه‌مه‌د سه‌عید، چاپخانه‌ی چوار

چرا، (سلیمانی: ۲۰۰۷).

- نیشتمان به‌شیر مه‌مه‌د:

۵- كوردو سه‌لجوقیه‌كان لیکۆڵینه‌وه‌یه‌ك له په‌یوه‌ندییه‌ سیاسیه‌كان (۴۲۰ - ۵۲۱هـ/

۱۰۲۹ - ۱۱۲۷ز)، وه‌رگێڕانی : ئیدریس عه‌بدوللا مسته‌فا، چاپخانه‌ی موکریانی، چ ۲،

(هه‌ولێر: ۲۰۰۶).

سییه‌م/ نامه زانکۆیه‌كان (الرسائل الجامعيه):

- احمد ميرزا ميرزا:

١- غربي اقليم الجبال في صدر الاسلام حتى (١٣٢هـ/٧٤٩م) دراسة في التاريخ السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة، مقدمة الى كلية الاداب - جامعة صلاح الدين، (اريل: ١٩٩٥).

- حسام الدين علي غالب النقشبدي:

٢- ازبيجان (٤٢٠ - ٦٥٤هـ / ١٠٢٩ - ١٢٥٩م) دراسة في احوالها السياسية والحضارية، اطروحة دكتوراه غير منشورة، مقدمة الى كلية الاداب، جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٨٤).

٣- الكرد في الدينور وشهرزور خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين، رسالة ماجستير غير منشورة الى كلية الاداب - جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٧٥).

- دلير فرحان اسماعيل :

٤- الكورد في اليمن (٥٦٩ - ٨٥٨هـ/ ١١٧٣ - ١٤٥٤م) دراسة في تاريخهم السياسي والحضاري، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة صلاح الدين، (اريل: ٢٠٠١).

- رمضان شريف زبير الداودي:

٥- لورستان الكبرى (٥٥٠ - ٨٢٧هـ/ ١١٥٥ - ١٤٢٤م)، رسالة رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة صلاح الدين، (اريل: ١٩٩٤).

- زرار صديق توفيق:

٦- الكورد في العصر العباسي حتى مجئ البويهيين (١٣٢ - ٣٣٤هـ/ ٧٤٩ - ٩٤٦م)، دراسة في تاريخهم السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة صلاح الدين.

- سازان حسين ابراهيم :

٧- الملك المظفر تقي الدين عمر بن شاهنشاه الايوبي (٥٣٤ - ٥٨٧هـ/ ١١٣٩ - ١١٩١م) دراسة في سيرته وعصره، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة صلاح الدين، (اريل: ١٩٩٤).

- سعد عبود سمان:

٨- ابن حوقل: دراسة تاريخية في كتابة (صورة الارض)، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة البصرة، (البصرة: ١٩٨٧).

- صلاح الدين امين طه:

٩- الحياة العامة في ارمينية (٣٠ - ٢٤٧هـ / ٦٥١ - ٨٦٧م) دراسة في اوضاعها الادارية والاجتماعية والاقتصادية، اطروحة دكتوراه رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٧٩).

- فائزة محمد عزت :

١٠- الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور في صدر الاسلام من (١٦ الى ١٣١هـ / ٦٣٧-٧٤٩م) دراسة في التاريخ السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة صلاح الدين، (اربيل: ١٩٩١).

- كوثر اسماعيل حسين :

١١- الحياة الاقتصادية والاجتماعية في اقليمى اذربيجان واران خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين / العاشر والحادي عشر الميلاديين، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة صلاح الدين، (اربيل: ٢٠٠٢).

- نيشتمان بشير محمد:

١٢- الاحوال السياسية والاجتماعية والاقتصادية لغربي اقليم الجبال في القرنين الرابع والخامس الهجريين / العاشر والحادي عشر الميلاديين، رسالة ماجستير غير منشورة مقدمة الى كلية الاداب- جامعة صلاح الدين، (اربيل: ١٩٩٤).

چوارهم / نينسكلويدياكان (الموسوعات):

- بطرس البستاني:

١- دائرة المعارف وهو قاموس لكل فن ومطلب، دار المعرفة، (بيروت: د.ت).

- مادة (ابو الفداء).

- فؤاد افرام البستاني:

٢- دائرة المعارف قاموس لكل فن ومطلب، (بيروت: ١٩٦٤).

- كارل بروكلمان، مادة (ابو الفداء).

- محمد فريد وجدي:

٣- دائرة معارف القرن العشرين، دار الفكر، (بيروت: ١٩١٠ - ١٩١٨).

- مادة (ابو الفداء).

٤- دائرة المعارف الاسلامية، نقله الى العربية : ابراهيم زكي خورشيد واحمد الشنتناوى وعبد الحميد يونس، دار الشعب، (القاهرة: د.ت).

- هاملتون گب، مادة (ابو الفداء).
- بينجه م / لينكولنه وهو وتاره كان (البحوث والمقالات):
- احمد خليل :
- ١- مشاهير الكرد في التاريخ الاسلامي، (الملك المؤرخ ابو الفداء)، بحث منشور على الموقع الالكتروني.

□ .Tirejafrin.com

- ارسن موسى رشيد واسماعيل شكر رسول:
- ٢- الملك المؤيد ابو الفداء (٦٧٢- ٧٣٢هـ/ ١٢٧٣- ١٣٣١م) دراسة في حياته السياسية والعلمية، مجلة كلية التربية، العدد (١)، (بغداد: ٢٠٠٠).
- حسام الدين علي غالب النقشبدي:
- ٣- مدن وقلاع قديمة مندرسة في اقليمى شهرزور و لورستان الشمالية (الصغري) ومحاولة في تعيين موقعها : مجلة هزار ميرد، العدد (٢١)، (السليمانية: ٢٠٠٢).
- صلاح الدين المنجد:
- ٤- قطعة من كتاب مفقود المسالك والممالك للمهلي، مجلة معهد المخطوطات العربية، مج ٤، (دمشق: ١٩٥٨).
- عبدالرحمن حميدة:
- ٥- ابو الفداء، بحث منشور في كتاب (المؤرخ الجغرافي ابو الفداء صاحب حمه في ذكرى مرور سبعمائة عام على ولادته)، (دمشق: ١٩٧٥).
- فلاديمير مينورسكي:
- ٦- الاكراد احفاد الميديين، ترجمة وتعليق: كمال مظهر، مجلة مجمع العلمي الكردي، العدد (١)، (بغداد: ١٩٧٣).
- قدري الكيلاني وكامل شحادة :
- ٧- المؤيد ابو الفداء ملكا وعالما، بحث منشور في كتاب (المؤرخ الجغرافي ابو الفداء صاحب حمه لذكرى مرور سبعمائة عام على ولادته)، (دمشق: ١٩٧٥).
- كامل عياد:
- ٨- المؤرخ ابو الفداء ونزعتة العلمية، بحث منشور في كتاب (المؤرخ الجغرافي ابو الفداء صاحب حمه لذكرى مرور سبعمائة عام على ولادته)، (دمشق: ١٩٧٥).

- مصطفى الحاج ابراهيم.

٩- الافاق الجغرافية عند ابي الفداء في كتابه تقويم البلدان، بحث منشور في كتاب (المؤرخ الجغرافي ابو الفداء صاحب حماء لذكرى مرور سبعمائه عام على ولادته)(دمشق:١٩٧٥).

- محمد كامل عياد:

١٠- ابو الفداء الملك العلامة، مجلة مجمع اللغة العربية، مج(٥٠)، (دمشق:١٩٧٥).

- موسى مصطفى الهسنياني :

١١- تقييم تقويم البلدان، مجلة الاداب والمعلوم، جامعة قاريونس، العدد (١١٩)، (ليبيا:٢٠٠٢).

- نقولا زيادة :

١٢- مذكرات ابي الفداء، بحث منشور في كتاب (المؤرخ الجغرافي ابو الفداء صاحب حماء لذكرى مرور سبعمائه عام على ولادته)، (دمشق:١٩٧٥).

- نيشتمان بشير محمد:

١٣- الملك المؤيد ابو الفداء الايوبي(٦٧٢- ٧٣٢هـ/١٢٧٣- ١٣٣١م)، دراسة تاريخية في اشارة العلمية، مجلة زانكو- جامعة صلاح الدين، العدد(٢٨)، (اربيل:٢٠٠٦).

شه شه م : سه رچاوه ئينگليزيه کان:

- G.Sarton :

1- Introduction of the History of Science, (Baltimore:1944).

-Herzfeld:

2- The persion Empire, (Wiesbaden:1968).

- W.Miller:

3- Asiaminor, Encyclopadia Britanica, (London:1957).

حه وته م / پيگه نه ليكترونيه کان:

1-http/en.wikipedia.org/wikh/Cosmography.

2- www.al- Mostafa.com

3- www.Tirejafin.com.

4-www.al-Warraq.com

ليستی پاشکۆکان

ملخص الرسالة

ان الكورد كاحدى القوميات في المنطقة برزت بقوة لرفد الحضارة الاسلامية في مختلف المجالات على امتداد مراحل التاريخ الاسلامي.

وان الايوبيين من احدى الاسر الكوردية البارزة، التي لعبت دورا فاعلا في مواجهة الصليبيين قرابة ثمانين سنة من عمر دولتها التي امتدت حدودها حتى شملت مساحة واسعة من مصر والشام والحجاز واليمن وبرقة من ليبيا، وجزء من كردستان.

ورغم اهتمامهم بالعمل السياسي والعسكري، فانهم لم يغفلوا عن الجانب العلمي والمعرفي، مع اهتمامهم الملحوظ بالعلماء والمفكرين، وازافة الى ذلك فان العديد من ابناء هذه الاسرة كانوا ادباء وشعراء وعلماء.

وهذا الكتاب الذي جرى البحث بشأنه، فهو نتاج ابي الفداء الايوبي (٧٣٢هـ/١٣٣١م) واحد اعضاء هذه الاسرة، وهو كتاب يختص بالمجالات الجغرافية، فضلا عن المجالات الاخرى، ويمكن القول ان نتاجه هذه هو خلاصة مستقاة للمصادر التي كانت قبله، وفيما يتعلق بأسلوبه الكتابي وطريقة عرضه للمعطيات الجغرافية فقد عرف عنه مذهب خاص به، سيما في استخدام النظام الجديد لعرض المعلومات وهو استخدام الجدول، لذا اصبح كتابه هذه محط اهتمام العديد من المصادر، وحل محل كثير من المظان التي تخدم هذا المجال.

ورغم كثرة الدراسات حول بلاد الكورد (كوردستان) او الاقاليم الكوردية او دراسة كل اقليم على حدة، الا ان الدراسة على كوردستان في احدى كتب الجغرافية فلها ميزة وخصوصية اكثر من تلك الدراسات والمتابعات التي تجري لها في الكتب التاريخية، وذلك لان الدراسات التاريخية تنصب اهتمامها اكثر بالقضايا السياسية وقلمنا تلتفت الى المسائل الاخرى كالاقصاد والاجتماع والعمران... واللبث عن تلك المعلومات يتحتم على الباحث الاستعانة بمصادر الرحالة والبلدانيين، الذين تفقدوا تلك المناطق ميدانيا، وسجلوا فيها معلومات دقيقة ونادرة حولها، ولذا فان الباحث هنا يرغب ان يسلط الضوء على مكانة الكورد والاقاليم التي يسكنها الكورد في احدى الكتب البلدانية.

وهذا الرسالة تنصده مقدمة، ثم يليه اربعة فصول مع نتائج للبحث، اضافة الى عدة ملحقات. ففي الفصل الاول خصصت عدة محاور لعرض المعلومات والحقائق التي تخص سيرة ابي الفداء الايوبي، وفي المحور الاول اوما البحث الى طبيعة حياته من حيث تسميته ولقبه وكنيته،

وكيفية نشاطه حتى وفاته، وكذلك تناول هذا المحور اعضاء اسرته الذين كان لهم اثر فعال في المسرح السياسي في مدينة حماة والمنطقة، كما تناول هذا الفصل ايضا شخصيته العلمية، ونضوجه المعرفي، والشيوخ الذين تتلمذ على ايديهم فضلا عن وقوفنا على المكانة العلمية التي تتميز بها، كما ذكرنا اراء المؤرخين عنه، مع توصيف لاهم نتاجاته.

وفي ختام محور هذا الفصل تناول البحث اعماله ونشاطاته العسكرية ضد الصليبيين والمغول مع تسليط الضوء على المدة التي حكم بها مدينة حماة بالاضافة الى طبيعة علاقته مع سلاطين مصر من المماليك.

اما الفصل الثاني فيتضمن عدة محاور منها في تنظيم الكتاب، ومن خلاله وقفنا على تعريف كتابه من حيث الاسباب التي دفعه الى كتابته، وزمن ومكان تدوينه فضلا عن اهمية الكتاب وتقسيماته.

وبالطريقة نفسها تناول الفصل ابرز مصادره ومتناول منهجة التي اتبعه في كتابه واثناء ذلك ركز البحث على خصوصيات طريقة العرض في كتابه والذي يميزه عن المصادر الاخرى.

وفي الفصل الثالث تطرق البحث الى الاقاليم التي يسكنها الكورد في كتاب (تقويم البلدان) استنادا الى النصوص المذكورة، وفي هذا الخصوص عرضنا النصوص بالشكل الذي يدرس كل اقليم على حدة مع تحديد الحدود والمظاهر الطبيعية بما فيها الجبال والانهار مع ذكر ابرز المدن الكوردية.

وفي الفصل الرابع تناول البحث في هذا الكتل الابعاد الحضارية لكوردستان متصدرا الجانب الاقتصادي كون هذا الجانب طافح بالمعلومات اكثر من غيره مركزا على الزراعة وابرز المحاصيل الزراعية مع التاكيد على الثروة الحيوانية والمعدنية، اصف الى ذلك ذكر المهن التجارية المتداولة بين الناس واسواق المدن الكوردية، وفي هذا الفصل ايضا تناول البحث الجوانب العمرانية والاعمارية وخصوصا العوامل التي كانت سببا في تحصين المدن والذي يتجلى ببناء الاسوار والقلاع وغيرها.

كما لم يغب الجانب الاجتماعي في هذا الفصل مع ذكر التركيبة البشرية للاقليم والاديان مع تسليط الضوء على الجوانب الاجتماعية الاخرى للناس كصفاتهم وخلقهم وطبعتهم العامة. وفي نهاية الطاف تناول البحث الجوانب العلمية والثقافية لبعض المدن التي يسكنها الكورد وبالاخص ظهور كوكبة من العلماء والمفكرين في المدن الكوردية ممن قدموا خدمات جليلة للحضارة الاسلامية في شتى المجالات.

وفي النهاية توصل الباحث الى جملة من نتائج عرضها في الخاتمة.